

Cz. V. mem.

Brennicks
Johs 1894.

7.
—

ВѢСТНИКЪ

Перемыской Епархіи

РОЧНИКЪ VI.

1894.

4865

СОДЕРЖАНЬЕ

ВѢСТНИКА ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

→ РѢКЪ 1894. ←

Дата и число раз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Ь Е	Число раз- порядженя	Сторона
Ч. I.			
11/1	О выдаваню вытѣговъ метр. Дирекціямъ ц. к желѣзницъ	1	1
8350			
3/1	Основанье епарх. фонда на реставрацію старыхъ и бу-		
8612	дovu новыхъ церквей	2	2
28/1	О вѣльсованныхъ 5% листахъ ипотечныхъ	3	3
151			
11/1	Конкурсъ на катихита при школахъ народ. въ Каменцахъ	4	3
221			
23/1	Конкурсъ на опорожненіе парохій	5	4
514			
25/1	Подручникъ для урядовъ кат. парох. и полит админі-		
9/орд.	страціонныхъ	6	4
	Хроника при каждомъ Числѣ		
Ч. II.			
10/3	О св. Великомъ Постѣ	7	9
116/орд.			
8/3	О надсыланю книж. щадничихъ для зrealизованя	8	10
1071			
28/2	О поступованю съ парохіянами змѣняющими свою при-		
1414	належность.	9	11
6/3			
1516	О выставѣ краевой	10	11

Дата и число раз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Ь Е	Число раз- порядженя	Сторона
6/3	Конкурсъ на катихита при ц. к. учит. Семинаріи въ		
1593	Станиславовѣ	11	12
4/3	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	12	12
1600			
8/3	О св. Рукополаганю въ Ереи	13	13
1652			
8/2	Станъ касы фонда вдов. сир. отъ 1. Грудня 1893 до		
791	20. Сѣчня 1894	14	14
13/3	Станъ касы вдов. сир. фонда отъ 20/1 до 28/2 1894 .	15	20
1655			
Ч. III.			
9/4	О испытѣ конкурсовѣмъ	16	29
2461			
5/4	О выльосованныхъ 5% листахъ ипотечныхъ	17	29
2000			
5/4	О жертвахъ на богоугоднѣи цѣли	18	30
828			
1/4	О бесплатныхъ купелевыхъ мѣстцяхъ въ Любени .	19	31
945			
15/3	О Товариствѣ огородничѣмъ въ Краковѣ	20	31
966			
13/4	Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Мартъ 1894.	21	32
2612			
Ч. IV.			
15/5	О закладаню кружкѣвъ рѣльничихъ	22	37
938			
13/5	О складкахъ на погорѣлцѣвъ Нового Сонча	23	39
2922			
15/5	Выдавництво „Бібліотеки для руской молодежи“	24	40
2005			
18/5	О образкахъ О. Джулинскаго для дѣтей приступающихъ		
2003	до св. Причастія	25	42
27/4			
2705	О выповѣдженю облигаціи позички краевой зъ р 1884		
8/5	1888 и 1889	26	43
3035			
15/5	О выльосованю 4 1/2% вѣнк. листахъ застав. банку кра-		
3225	евого	27	43
21/5	Декретъ св. Конгрегаціи о розширеню вѣры въ сиравѣ		
3486	причастія католикѣвъ другихъ обрядѣвъ	28	47
	О складкахъ на погорѣлцѣвъ мѣсточка Канчуга	29	48

Дата и число роя- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Ь Е	Число роз- порядженя	Сторона
22/5 3612	Конкурсъ на опорожнені парохіи	30	49
16/5 3392	Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Цвѣтень 1894	31	49
Ч. V.			
29/5 3732	О Архіерейской каноничной визитаціи	32	55
Ч. VI.			
24/6 3621	О складкахъ на будову церкви въ Ступниці	33	61
12/6 3901	О приступованю въ Товариство Червоного Креста	34	62
24/6 3897	О товариствѣ Ненорочного Зачатія Пр. Дѣвы	35	63
24/6 3653	Складъ друкбвъ для урядбвъ парохіяльныхъ въ печатни С. Ф. Пюнткевича	36	63
2/7 4058	О складкахъ на будову будынкбвъ парох. въ Медусѣ	37	63
19/7 4322	О высылцѣ Вѣтника епархіального	38	64
20/7 4612	О мѣстци рожденя и вѣнчаня Северина и Якентія Кисилевскихъ	39	64
22/7 4464	О мѣстци рожденя и крещеня Константина Рошкевича	40	65
27/7 4790	О регуляціи платнѣ сам. Сотрудникбвъ	41	65
2/8 4926	Речинець подаваня ся до гр. кат. гер. Сѣменища въ Львовѣ	42	65
2/8 4927	Речинець подаваня ся до пѣвческого заведеня	43	66
26/7 4809	Станъ касы вдовичого фонда отъ 1/5 до 6/7 1894	44	66
Ч. VII.			
20/8 5294	Обвѣщенье взглядомъ подорожи Его ц. к. Ап. Величе- ства Цѣсаря Францъ Іосифа І.	45	73
20/8 513/орд.	Енцикліка св. Отця „Principibus populisque universis“	46	74
2/8 451	О стоваришеню Сестрѣ Служебницѣ Прч. Дѣвы Маріи въ Жужели	47	82

Дата и число раз- поряджени	СО Д Е Р Ж А Н Ь Е	Число раз- поряджени	Страница
Ч. VIII.			
1/9 5456	О предкляданю подшоокъ получена на цѣннѣ эффекты	48	83
12/9 5737	Конкурсъ на катихита школъ народныхъ въ Судовой Вишнѣ	49	84
18/9 5879	Конкурсъ на опорожнени парохіи	50	84
14/9 5880	О испытѣ конкурсовѣмъ на бенефіціи	51	84
9/9 5774	Станъ касы вѣд. сир. фонда за часъ отъ 8/7 до 31/8 1894	52	85
Ч. IX.			
2/10 6185	Енцикліка св. Отця „De Studiis Scripturae sacrae“	53	94
22/9 5998	Конкурсъ на посаду катихита при 6 клас. школъ дѣв. въ Сяноцѣ	54	131
6/10 6223	Конкурсъ на катихитѣвъ при нар. школахъ въ Дрого- бычи	55	131
Ч. X.			
22/10 6605	О вильсованю 4 1/2% листѣвъ заставныхъ Банку браевого	56	133
25/10 6657	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	57	135
29/10 6843	О св. Рукополаганю въ Ереѣ	58	135
17/10 6443	Конкурсъ на катихита при школахъ народныхъ въ Равѣ русской	59	135
17/10 6553	Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Вересень 1894	60	136
Ч. XI.			
30/10 5289	Изданіе О. Джулинського „Молитвы щоденніи и катехизмъ“	61	139
30/10 6541	О выдаваню свѣдоцтвъ смерти для неактивныхъ лицъ войсковыхъ	62	139

Дата и число раз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н И Е	Число раз- порядженя	Страница
20/11 6541 27/11 7418 27/11 7496 27/11 7497 23/11 7335	<p>О отвореню нового ипотечного тѣла „Романъ“ въ гра- мадѣ Потеличь</p> <p>О надсыланю выказовъ вдовъ и сиротъ Епархіи Стани- славѣвскон</p> <p>О надсыланю выказовъ вдовъ и сиротъ АЕпархіи Львѣв- скон</p> <p>О выказахъ вдовъ и сиротъ тут. Епархіи</p> <p>Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Жовтень 1894</p>	63 64 65 66 67	140 141 141 141 142
Ч. XII.			
7/12 596/орд. 10/12 7601 17/12 7968	<p>О грѣхахъ задержанныхъ</p> <p>Конкурсъ на опороженіи парохіи</p> <p>Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць листопадъ 1894</p>	68 69 70	147 156 157

ПЕРЕМЫШЛЬ.
ТУПОМЪ С. Ф. НЮТКЕВИЧА.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1894.

Выдано 26. Сѣчня.

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 8350/93

Зъ powodu, що нѣкотрї уряды парохїяльнїй отказали ц. к. Дирекціи руху желѣзницъ державныхъ выставити вытяги метрикальнїй безъ стемпили, котрї тойже до ужитку урядового потребными були, Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядило въ той справѣ якъ слѣдуе:

„Wskutek zażalenia c. k. Dyrekcyi zuchu kolei Państwowych w Krakowie z dnia 16-go stycznia b. r, L. 47036/X że niektóre urzędy parafialne odmówiły jej wydania bez stempla wyciągów metryk parafialnych, które były potrzebne nazwanej c. k. Dyrekcyi dla celów urzędowych, c. k. Namiestnictwo ma zaszczyt zawiadomić Najprzewielebniejszy Konsystorz, że według odezwy c. k. kraj. Dyrekcyi Skarbu z dnia 30. listopada t. r. L. 29780 c. k. Dyrekcyom ruchu kolei państwowych służy na podstawie pt. 117 m. ustawy z 9. lutego 1850 Nr. 50 Dpp. warunkowe uwolnienie od należytości stemplowej przy wyciągach z metryk parafialnych wystawiane przez Urzędy parafialne, o ile wyciągi te będą do użytku urzędowego używane.

Urzędy parafialne mogą zatem wydawać takie wyciągi wymienionym Dyrekcyom wpisując na tych metrykach stosownie do postanowienia ustępu 5. uwag wstępnych do ustawy z 9. lutego 1850 Nr. 50 Dz. pp. że wystawia się je bez stempla dla użytku urzędowego odnośnej Dyrekcyi.“

О выдаваню вы-
тягѣвъ метр. ц. к.
Дирекціи желѣ-
зницъ.

Тое високе розпорядженє подаєся Всеч. епарх. Духовенъству до вѣдомости и точного набюданія въ даныхъ случаяхъ.

Отъ Еп. Консисторіи

Перемишль, дня 11. Сѣчня 1894.

Ч. 8612/93.

Ч. 2.

Основанье Епархiального фонда на реставрацію старыхъ и будову новыхъ Церквей.

„Съ правдивимъ удовольствіемъ предлагаю Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной Консисторіи въ залученю квоту 21 зл., котру зложили Отцы кондеканальнїи замѣсть доси оплачованого Деканатика по 1 зл. 5 кр. за рокъ 1893 на основанье фонда будовы и реставраціи нашихъ рускихъ Церквей до дальшого вселаскавѣйшого зарядженя Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной Консисторіи, зъобовязавши ся квоту 1 зл. 5 кр. на дальше каждого року оплачовати на речену спасительну цѣль, именно зложили: 1) Пр. О. Андрей Коцькъ зъ Батятычъ 1 зл. 5 кр. 2) Пр. О. М. Грушкевичъ зъ Бояниця 1 зл. 5 кр., 3) Пр. О. Вас. Породео зъ Глиньска 1 зл. 5 кр. 4) Пр. О. Волод. Подолниській зъ Деревнѣ 1 зл. 5 кр., 5) Пр. О. Щастный Растваецкій зъ Добрусина 1 зл. 5 кр., 6) Пр. О. Андрей Тымкевичъ зъ Желдця 1 зл. 5 кр. 7) Пр. О. Юліанъ Трохимовичъ зъ Крехова 1 зл. 5 кр. 8) Пр. О. Левъ Пяецкій сотр. зъ Крехова 1 зл. 5 кр. 9) Пр. О. Антан. Борисевичъ зъ Кунина 1 зл. 5 кр. 10) Пр. О. Ілія Крайчикъ зъ Волѣ Куниньскои 1 зл. 5 кр. 11) Пр. О. М. Косоноцкій зъ Любелѣ 1 зл. 5 кр. 12) Пр. О. Алекс. Саноцкій зъ Мачиньини 1 зл. 5 кр. 13) Пр. О. Иванъ Радецкій зъ Мервичъ 1 зл. 5 кр. 14) Пр. О. Иванъ Савиакъ зъ Мокротына 1 зл. 5 кр. 15) О. Атан. Бованко сотр. зъ Мокротына 1 зл. 5 кр. 16) О. Ант. Тустановекій зъ Ниль 1 зл. 5 кр. 17) О. Лука Олещукъ зъ Скварявы 1 зл. 5 кр. 18) Пр. О. Александеръ Виханьскій зъ Смерекова 1 зл. 5 кр. 19) Пр. О. Лаврентій Дрималикъ зъ Туринки 1 зл. 5 кр. 20) Пр. О. Игуменъ Кипр. Козловскій зъ Жовьки 1 зл. 5 кр. разомъ 21 зл. а. в. то есть: дваццять еденъ золотыхъ реньскихъ а в. Отъ Жолковскаго Уряду деканального въ Мачиньнѣ 24. Грудня 1893. А. Саноцкій в. р.“

Подаючи сію весьма похвальну и Господу Богу угодну „Ухвалу“ Всеч. Священства Жолковскаго Деканата, надѣся Еп. Консисторіа, що Всечестнѣйше епархiальне Священство вѣдоме изъ своей душпастьрской ревности возьме тоє спасительне намѣренє основанья Епархiального фонда на реставрацію старыхъ и будову новыхъ Церквей подъ розвагу и не токмо посылѣдує примѣру Жолковскаго деканального Всеч. Священства, но обдумает средства при увзглядненю мѣстцевыхъ отношеній, въ цѣли собираня на тую цѣль добровольныхъ грошевыхъ датковъ, также между Вѣрными своего деканата.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 3. Сѣчня 1894.

Посля повѣдомленія Дирекціи банку ипотечного зъ дня 10. Сѣчня 1894 збѣтали слѣдующій винкулованій 5% премійні листы ипотечнѣ выльсоровані:

О выльсорованю 5% листѣвъ ипот. прем.

Сер. А.	Пръ 8159	á 100	зл.	винк.	на	парохію	Балигородъ.
" "	" 6162	" 100	"	"	"	дочерн.	Трестяна ад Тылява.
" "	" 6630	" 100	"	"	"	парохію	Бандрѣвъ.
" "	" 6693	" 100	"	"	"	"	Смерекъ.
" "	" 6696	" 100	"	"	"	"	Дорожѣвъ.
" "	" 6643	" 100	"	"	"	"	Рогѣзно.
" "	" 6695	" 100	"	"	"	"	Луцкѣвъ.
" "	" 6811	" 100	"	"	"	"	Середниця.
" "	" 6199	" 100	"	"	"	"	Тростянецъ.
" "	" 7007	" 100	"	"	"	бог. фонд.	Теодора Вильчиньского при церквѣ въ Яворѣвъ.
" "	" 6935	" 100	"	"	"	бог. фонд	Василія Пожаковского при церквѣ въ Коростнѣ.
" "	" 6938	" 100	"	"	"	парохію	Манастирецъ.
" "	" 5935	" 100	"	"	"	"	Луцкѣвъ.
" "	" 7224	" 100	"	"	"	"	Замѣхѣвъ.
Сер. В.	" 5108	" 500	"	"	"	"	Замѣхѣвъ.

Понеже речинець выплаты тихъ листѣвъ припадае дня 1. Марта 1894 отъ которого то дня дальне опроцентованье тихъ листѣвъ устае, протое поручаеся листы тія безотволочно, найдалше же до дня 10 Лютого 1894 сюда предложити.

Заразомъ належить въ мысль тутешного розпорядженія зъ дня 10 Листопада 1893 Ч. 6992 (Вѣсти. скар. р. 1893 Ч. XII.) предложити одну книжочку щадничу застережену на тую саму цѣль, якъ выльсорованій листъ ипотечній, елибы же книжочки такои не було, належить о томъ донести.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 15. Сѣчня 1894.

Подаетя до вѣломости Преч. Священства слѣдующій конкурсъ:

Въ цѣли обсаджена посады учителя религій обряда гр. кат. при 5-класовой мѣшаной школѣ въ Каменцѣ съ рочною платою 450 зл. и додаткомъ на помешканье въ квотѣ 45 зл. розписуеся нынѣшнымъ конкурсъ.

Конкурсъ на посаду катихита при школахъ народныхъ въ Каменцѣ.

Убѣгаючи ся о тую посаду канонично ординованій Священники, мають внести свои поданія засмотреній въ потребні документа посредствомъ своихъ властей до ц. к. Рады шкльной окружной въ Каменцѣ найпознѣйше до дня 10. Лютого 1894. Съ посадою повышою не лучитъ ся жадна инна душпастырская служба.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 11. Сѣчня 1894.

Ч. 514.

Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Съ речинцемъ убогательства до дня 6. Цвѣтня 1894 выставяють ся на конкурсъ слѣдуючій парохіи :

1. Билина велика дек. Мокрянського, наданя праватного
2. Волковия деканата Балигородского наданя праватного
3. Дубрѡвка " Канчуцкого " "
4. Жиравиця " Перемыского " "
5. Кальникѡвъ " Ярославского " "
6. Крехѡвъ " Жолкѡвского " "
7. Лабова " Мушиньского " "
8. Ливни " Дрогобыцкого ц. к. наданя.
9. Шумячь " Высочаньского наданя приватного
10. Щирецъ " Любачѡвского " "

Отъ Еп. Консистеріи

Перемышль, дня 23. Сѣчня 1894.

Ч. 9/орд.

Пѡдручникъ для урядѡвъ кат. парох. и политично-админістраційныхъ.

Ч. 6.

Подаєся до вѣдомости Ппрч. Духовенства слѣдуюче до насъ прийшовше письмо :

»Najprzewielebniejszy ksieże Biskupie ! Przystąpiłem do wydania »Podręcznika« dla urzędu katolicko-parafialnego i polityczno-administracyjnego, którego brak poruszono u mnie z kilku stron.

Podręcznik ten posłuży do użytku katolickiemu duchowieństwu parafialnemu dla zasiągnięcia informacji w często nadarżających się wątpliwych lub wyjątkowych wypadkach przy wpisach do metryk parafialnych tak ważnych dla prawno prywatnych i rodzinnych stosunków, aktów, nie mniej dyspensach cywilnych i innych wymogach prawnych w sprawach matrymonialnych, w których duchowieństwo przy ogólnie znanej swej gorliwości i sumiennosci w sprawowaniu poruczonych Mu funkcji natrafia nieraz na trudności z powodu, iż dotyczące przepisy pochodzą z różnych czasów i nie są razem zebrane w istniejących podręcznikach.

W nadziei że Najprzewielebniejszy ks. Biskup uzna pożyteczność takiego podręcznika mam zaszczyt przedłożyć kilka sztuk drukowanego zaproszenia do prenumeraty, które określa bliżej ustawy i przepisy, jakie podręcznik zawierać będzie z uprzejmą prośbą, by Najprzewielebniejszy ks. Biskup raczył urządzić udzielenie z łaskawem Swem poleceniem duchowieństwu parafialnemu Swej dyecezyi mego zaproszenia do prenumeraty a złożone do końca marca kwoty wraz z listą prenumeratorów raczył polecić przesłać na moje ręce.

Stosownie do ilości prenumeratorów zamówię do druku potrzebną ilość egzemplarzy, a w maju 1894 przeszłę na ręce Najprzewielebniejszego Konsystorza prenumerowaną ilość franko wraz z dwoma egzemplarzami bezpłatnymi dla użytku konsystoryalnego.

Wyrazy wysokiego poważania i głębokiej czci, z którą pozostaję, raczy Najprzewielebniejszy ks. Biskup przyjąć od powolnego sługi. Leopold Szabel c. k. radca Namiestnictwa.»

Зъ письма того познають Прч. ОО. що Веп. П. Леопольдъ Шабель, ц. к. Со-
вѣтникъ Намѣстництва, намѣряе выдати дѣло: „Подручникъ для урядовъ католицко-
парохіяльныхъ и політично-адміністраційныхъ“.

Потреба такого подручника для Священства душпастьерского есть очиви-
ста и неодному священникови бракъ до теперь такого подручника давался прикро
чувствовати. Подручникъ же сей, составлений такъ фаховою силою, якъ Веп. Авторъ
буде дѣломъ, котре Прч. Священству въ многихъ случаяхъ подасть отповѣдну
пораду.

Протое взымаемъ Прч. Духовенство, щобы дѣло тое, котре въ дорозѣ
пренумераты 1 зл. 30 кр. стоить, по выданю же 1 зл. 80 кр. стоить буде, на свою
власнѣсть или же для бібліотекъ парохіяльныхъ въ дорозѣ предплаты набули,
Веп. же уридамъ деканальнымъ поручаемъ, щобы заразъ по полученю сего розпоря-
дженя обѣжникомъ, въ разѣ потреби на ббльше рукъ высланымъ, завозвали дека-
нальне священство до складани на руки уряда деканального предплаты на речене
дѣло. Збрани квоты вразъ съ списомъ предплатникѣвъ церешлють Прч. уряды
деканальнїи впрость до Львова на руки Веп. Автора, другїи же списъ предложать
Еп. Консистерїи, понеже по выщечатаню подручникъ сей для всехъ предплатникѣвъ
тутешной епархїи сюда присланный буде. Заразомъ прилучае ся для Прч. Урядовъ
дек. по одному примѣрнику проспекту, о скблько запасъ выстарчить.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 25. Сѣчня 1894.

Хроника.

Ч. 7860. Въ пропозицію на Молодыч дек. Ярославского принятї: 1. Гомза Іоаннъ,
2. Кмицикевичъ Романъ, 3. Насальскїи Володимиръ, 4. Полянскїи Але-
ксандеръ, 5. Созанскїи Іоаннъ, 6. Добрянскїи Северинъ, 7. Очабрукъ
Алексей, 8. Савчакъ Іоаннъ, 9. Весоловскїи Антонїи, 10. Романовскїи Ва-
силїи, 11. Лебедовичъ Алексей, 12. Калужняцкїи Ігнатїи, 13. Лебедо-
вичъ Іоаннъ.

Отличїя крылошаньски получили:

Ч. 7236. О. Тустановскїи Антонїи, пар. въ Завишнїи по поводу 50-лѣтнего ювп-
лея священства.
Ч. 8161. О. Менцинскїи Іосифъ парохъ въ Маластовѣ.

Презенты получили:

Ч. 8281. О. Калужняцкїи Володимиръ на Бортне дек. Бѣцкого.
„ 8282. „ Долошицкїи Іосифъ на Добрусинъ дек. Жолкѣвского.
„ 8312. „ Шемердякъ Іоаннъ на Гуменецъ дек. Старосольского.
„ 7858. „ Хлякъ Константинъ на Литыню дек. Мокрянського.

- Ч. 8436. „ Була Николай на Скородне дек. Затварницького.
„ 8813. „ Михайловъ Даниль на Мильковъ дек. Оленицкого.
„ 8861. „ Плешкевичъ Іоаннь на Волче горѣшине дек. Жукотыньского.
„ 358. „ Роставецкій Маркиль на Чаплѣ дек. Старосольского.
„ 315. „ Сапрунь Михаилъ на Поляничкѣ дек. Балигородского.
„ 393. „ Савчагъ Іоаннь на Замочокъ, дек. Жолкѣвского.
-

Каноничну институцію получили :

- Ч. 8643. О. Вислоцкій Игнатій на Лялюховъ дек. Мушиньского.
„ 8750. „ Пержило Григорій на Павлокому дек. Бирчаньского.
„ 349. „ Долошицкій Іосифъ на Добрусинѣ дек. Жолкѣвского.
„ 586. „ Прухницькій Андрей на Ляшки завяз. дек. Комарняньского.
-

До каноничной институціи завѣзваніи :

- Ч. 247. О. Шемердикъ Іоаннь на Гуменецъ дек. Старосольского.
„ 395. „ Хиликъ Константинъ на Литыню дек. Мокряньского.
„ 407. „ Калужницкій Волод на Бортне. дек. Вѣцког.
„ 485. „ Була Николай на Скородне дек. Затварницького
„ 484. „ Плешкевичъ Іоаннь на Волче горѣш. дек. Жукотыньского.
„ 547 „ Михайловъ Даниль на Мильковъ дек. Оленицкого.
-

- Ч. 223 „ Гоцкій Брониславъ, новопоставленный пресвитеръ получилъ сопомощничество въ Нигловичахъ дек. Судововишеньского.
„ 349. „ Растваецкій Щастный, получилъ завѣдательство въ Щирци дек. Любачѣвского.
-

Увольненіе отъ испыта конкурсового получили :

- Ч. 7969. О. Чайковскій Александръ, парохъ въ Данѣвицѣ. О Коростеньскій Володимиръ, парохъ въ Прелубахъ.
„ 8202. О. Федоновичъ Іосифъ, парохъ въ Крущи.
-

- Ч. 8807. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженъ зъ дня 1. Студня 1893, Ч. 101.459 продовжило дотацію, для сопомочника пароха въ Кукизовѣ на дальшій одень рокъ.
-

Грамоты похвальніи съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили :

- Ч. 8061. Чест. Косма Мовчанъ господаръ въ Пантної ad Маластѣвъ за справленіе

креста на тетраподъ съ двома подсвѣчниками и креста на кладбище за 100 зл.

Грамоту похвальну черезъ урядъ дек. получивъ Павло Шкирянъ господарь зъ Маластова за жертву на церковь въ квотѣ 52 зл.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующіи посады:

- Ч. 7989. О. Парацакъ Василій соном. въ Ваповцяхъ, деканата Перемыскаго.
„ 7990. „ Гура Даміанъ сотруд. въ Равѣ русской. деканата Потелицкаго.
„ 7992. „ Кульчицкій Симеонъ, соном. въ Рѣчицяхъ деканата Дрогобыцкаго.
„ 7993. „ Марковъ Димитрій сономоч. въ Райтаровичахъ дек. Мостискаго.
„ 7994. „ Кузикъ Петръ, соном. въ Рѣчицѣ, деканата Угнѣвскаго.
„ 7995. „ Дуркотъ Іоаннъ. соном. въ Воли Цеклинської, дек. Дуклянскаго.
„ 8003. „ Фолісъ Антоній. сотруд. въ Любичи, дек. Потелицкаго.
„ 8004. „ Щенковичъ Францъ. соном. въ Жиравцѣ, деканата Перемыскаго.
„ 8005. „ Фартухъ Василій, соном. въ Тудорковичахъ, дек. Варяжскаго.
„ 8006. „ Дуцько Іоаннъ. соном. въ Кукизовѣ, деканата Кукиѣвскаго.
„ 8007. „ Виковичъ Алексѣй, завѣд. въ Волчищовичохъ. дек. Судововишенскаго.
„ 8044. „ Гомза Емилианъ, соном. въ Высоцку нижнѣмъ, дек. Высочанскаго.
„ 8045. „ Лучечко Петръ, соном. въ Розборѣ округлѣмъ, дек. Порохницкаго.
„ 8046. „ Косаръ Григорій, соном. въ Войтковой, дек. Добромильскаго.
„ 8048. „ Чабанъ Назарій. сотруд. въ Рудѣ монастырской, дек. Потелицкаго.
„ 8111. „ Шандровскій Іосифъ, сотруд. въ Диковѣ деканата Олешницкаго.
„ 8138. „ Загаевичъ Василій. соном. въ Куниѣ, деканата Жолковскаго.

ЖЕРТВЫ.

Дальшій списокъ жертвъ принесенныхъ на дѣмъ Службницъ русскихъ и захоронку въ Жужелю.

Ч. 8629. О. Назаревичъ парохъ въ Сернахъ и пралать Е. Св. 5 зл., Ч. Іоаннъ Гундичъ пѣвецъ въ Зарваницѣ 1 зл., Ч. Петро Кѣтъ, господарь зъ Пинковецъ 41 кр. Теодоръ Воропюкъ господарь зъ Сорокъ 20 кр. Всч. Іосифъ Словецкій зъ Задарова 50 кр., Ч. Петро Ясеньчукъ зъ Бѣлобожницѣ 40 кр. Въ Сорокахъ збрана въ время праздника 4 зл. 73 кр. Блр. Матій Станкевичъ 5 зл., О. Мальчинскій Ч. св. В. В. 2 зл. 66 кр., Ч. Николай Дорона зъ Соколова 1 зл., Ч. Яковъ Штомбергъ зъ Соколова 1 зл., Ч. Анна Димковичъ зъ Майдану 20 кр., О. Мальчинскій складку въ часѣ Богослуженія въ Бучачу 16 зл. 80 кр., зъ скарбонки примѣщенной въ торговлѣ Ю. Рогозінскаго въ Бучачу 2 зл. 90 кр., зъ скарбонки примѣщенной въ аптыцѣ К. Левицкаго въ Бучачу 1 зл. 50 кр., Монастырь Добромильскій 1 зл. 50 кр., Бускій урядъ деканальный собраніи на соборчику въ Хроновѣ 5 зл., О. Лавровскій зъ Янова 1 зл. О. І. 3 зл. 70 кр., Анна Свободинъ зъ Янова 70 кр., Ч. Рубинъ Лайбъ зъ Бучача 2 зл., собраніи на праздникѣ въ Яновѣ подѣ Теревовлею 10 зл. 26 кр., Н. Н. зъ Бучача 30 кр., Вир. О. Желеховскій выслуженный катихизъ гимн. въ Перемышли 1 зл., Вир. О. Подолинскій кры-

лошанинъ капітулы Перемыской 10 зл., Впр. О. Войтовичъ крылошанинъ капітулы Перемыской 1 зл., В.Благор. книгиня Сапѣжина зъ Бѣльча золотого 100 зл.

За все сѣ обильнѣи жертвы сердечне: „Боже заплатъ“ О Мальчинскій Іеромонахъ Ч. св. Василя Великого повліявъ на двоухъ христіянскихъ торговельни, ковъ въ Бучачу, же тѣже въ своихъ заведеніяхъ купеческихъ радо примѣстили скарбонки зъ надписею: „Жертвы для рускихъ Служебницъ въ Жужелю“ и якъ зъ нинѣшного выказу видно, найшли ся такіи купуючіи, котрѣ охотно на сказану цѣль свою ленту до скарбонки кинули. За се дѣло складаю О. Мальчинскому прилюдно благодареніе, надѣючи ся, же все нашѣ братья въ Христѣ вступятъ въ его слѣды, и потрудятся ревно, щобы въ всехъ нашихъ христіянскихъ торговляхъ скарбонки такого рода примѣщенѣи були. О. К. Селецкій в. р.

Що до общон вѣдомости подаеся.

На перенесенье мощей б. п. Епископа Снѣгурского:

Ч. 8615. Дуклинскій урядъ дек. отъ громады Поляны 3 зл.

„ 8748 Перемыскій урядъ дек. отъ О. Илїріона Будзиновского пароха въ Радымнѣ 1 зл.

На церковь св. Іоакима въ Римѣ:

Ч. 8407 Урядъ парох. въ Ганчовой 4 зл.

Н Е К Р О Л О Г І Я.

О, Ломницкій Іосифъ парохъ въ Лабовой ул. 9. Листопада 1893

„ Скобельскій Іоаниъ парохъ въ Линнѣ ул. 3 Студня 1893.

„ Куцѣль Ілїрій парохъ въ Кальниковѣ ул. 13 Студня 1893.

„ Трохимовичъ Юліянъ. парохъ въ Креховѣ, ул. 29. Студня 1893.

„ Бѣрецкій Константинъ, парохъ въ Жиравицѣ ул. 18. Сѣчня 1894.

Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Преч. Крїла.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а

Перемышль, дня 25. Сѣчня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1894.

Выдано 17. Марта.

Ч. II.

Ч. 7.

Ч. 116/орд.

О Великомъ Постѣ.

Встѹнаемъ въ часъ святой, часъ, въ котромъ словесна Мати наша, Церковъ св. довшими богослуженіями, молитвами и пѣснями стараеся и тыхъ побудити до покаянія, котрѣ въ протягу року менше памятають о спасеню души своеи. менше памятають о принятю св. Тайнъ. Въ томъ часѣ св. Пасхальной Сновѣди, приступаютъ до св. Тайны Покаянія майже всѣ Вѣрніи Нашои богоспасаемой Епархіи, щобы съ чистымъ сердцемъ поклонитися свѣтлomu воскресенію Христовому.

Тую то св. Пасхальну Сновѣдь позволяемъ розпочинати вже отъ другой Недѣлѣ св. Поста а заразомъ удѣляемъ всѣмъ самостоятельнымъ Душпастырямъ на той часъ Пасхальной Сновѣди т. е. отъ другой Недѣлѣ Поста до Праздника Вознесенія Господня сего року, власть розрѣшати отъ грѣхѣвъ Нашои Архіерейской власти задержаныхъ упоминаючи ихъ о Господѣ, щобы въ такихъ случаяхъ точно и совѣтно заховали приписы пастырского Богословія.

Дальше поручаемъ, щобы по скѣнченой Пасхальной Сновѣди кождый Всч. Душпастырь донѣсь сюда, въ якихъ и кѣлько случаяхъ зробивъ ужитокъ зъ сего уповажненя.

Въ кѣнци удѣляемъ по причинѣ пануючого въ краю недостатку власть всѣмъ Всч. самостоятельнымъ Душпастырямъ розрѣшати отъ строгости поста въ тыхъ

случаяхъ, если отъ своихъ парохіянъ о тоє прошеніи, обстоятельства же того вымагати будутъ.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль дня 10. Марта 1894.

Ч 1071.

Ч. 8.

О надсыланю книжокъ щад. для зрєализовани.

Въ многихъ парохіяхъ тутешной Епархіи находится книжочки щадничіи въ бѣльшомъ числѣ вѣнкульованіи на одну и тую саму цѣль, особенноже въ користь парохіи. Зъ того повстають недогѣдности при побираню отсѣткѣвъ и страта для Прч. Духовенства до побору отсѣткѣвъ управненого, понеже квоты, меншіи якъ одень зл. не процентуются. Въ слѣдство того розпорядило выс. ц. к. Намѣстництво пѣдъ днемъ 3. Студня 1893, Ч. 93.285 и 8. Лютого 1894 Ч. 7 479, щобы книжочки такіи рєализовати, по можности закупити за узмысканійи капиталъ цѣнній паперы останкиже намѣстити на одну книжочку. Протое поручаєся Прч. Настоятелямъ парохіи и самостоятельныхъ сотрудничъ, въ котрыхъ перехованю находится книжочки щадничіи, якѣи небудь щадничѣ, въ бѣльшомъ числѣ на одну и тую саму цѣль застерєженіи, щобы книжочки тїи сюда прєкладали, причѣмъ примѣчаєся, що книжочки застерєженіи въ користь Церкви, не могутъ бути комульованіи съ книжочками застерєжеными въ користь парохіи или дочерной

Прєкладаючи книжочки належитъ тїи выслати вразѣ съ отвѣтнимъ поданьемъ, написанымъ на цѣльомъ лучку паперу и заосмотрєнѣмъ въ такъ зовимє „рубрумъ“ и до поданья долучити списъ вєѣхъ книжочокъ на окремѣмъ лучку точно здѣланѣмъ. Въ списѣ томъ належитъ выписати книжочки найсампередъ въ користь Церкви застерєженіи, если ихъ єсть бѣльше, въ противнѣмъ случаю не потреба ихъ прєкладати, дальше застерєженіи въ користь парохіи, и каждой дочерной окремѣ, наконецъ въ користь богослужєбныхъ фундаціи, если на одну и тую саму фундацію находится ихъ бѣльше якъ одна. Выписатиже належитъ число поряковє, число и дату книжочки и квоту на яку гласєтъ, и для каждой позиціи зчислити, на яку квоту вєѣ книжочки разомъ гласєтъ.

Тїи Прч. самостоятелнійи Душнастырѣ, котріи бы собѣ желали, щобы по зрєализованю книжочокъ закупити 4% листы заставнійи Товар. кред. земского, повиннійи тоє свое желанье въ поданю выразити и долучити аркушь платничіи на отсѣтки отъ рєченыхъ листѣвъ заставныхъ, если такіи вже мають, при чѣмъ примѣчаєся, що розсылка 4% листѣвъ вразѣ съ аркушами, повставнихъ зъ 4½ % тепєрь розпочинаєся.

Прч. Урядамъ деканальнымъ поручаєся, щобы точного выполнєния нинѣшного розпоряджєния прищильновали въ случаю же, еслибы того обстоятельства вымагали, все потребне чи сами чи черезъ сусѣдного, къ тому зъ Уряду назначєного свщєника, здѣлали.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 8. Марта 1894.

Прійшло до вѣдомости Епископ. Консисторіи, що Пр. ОО. Душпастири въ случаяхъ, коли выпускають часомъ своихъ парохіянъ зъ подѣ своей юрисдикціи забувають о тѣмъ повѣдомити взглядный урядъ парохіальный, до которого ихъ парохіяне теперь приналежать, и не заосмотруютъ ихъ отсуткою зъ давнѣйшого ихъ мѣстопробываня.

О поступованю съ парохіянами змѣняючими свою принадлежність.

Лучить ся неразъ, що рускі парохіяне н. пр. женятъ ся съ исповѣдницами обряда лат. и переносятъ ся часто въ стороны съ переважно Мазурекимъ населеніемъ, где выставлені суть зъ причины оддаленя отъ своей церкви и отъ своего душпастиря на небезпеченство отчуженя ся отъ своего обряда, або неразъ и цѣлкомъ затирають характеръ русскихъ парохіянъ и змѣняютъ самовольно пнтимый обрядъ, о чемъ новый ихъ душпастирь. не маючи ніякои евиденціи, даже не знае.

Въ цѣли запобѣженя надаль такой несправильности вызвася всѣхъ Пр самостоятельныхъ Душпастерей, щобы въ подобныхъ случаяхъ завѣжди *въ дорозѣ урядовой*, почтою подѣ адресою уряда парохіального выставляли отсутительне свѣдоцтво для парохіянъ, котрыхъ тратятъ зъ подѣ своего вѣдомства, такожь щобы до рукъ отшельцѣвъ давали зъ уряду и безплатно бодай картку посвѣдчаючу о выпущеню ихъ зъ давнѣйшой парохіи, которою мають тѣи выказатися передъ своимъ новымъ душпастиремъ заразъ на вступѣ до нового мѣстопробываня. Душпастерей же до котрыхъ приходятъ такі нові Аденты, обовязуеся, щиро ними заопѣкувати ся, въ окремой книзѣ выказъ ихъ уочевиднити такожь въ книзѣ: *Status animarum*“ тыхже пренотовати и о всякихъ перемѣнахъ зъ ними въ будуче зайти могучихъ сейчасъ повѣдомляти взглядныхъ ихъ душпастерей, щобы люде нашіи не отчужалнся отъ церкви, обряда и народа своего зъ причины браку печаливости, надзору и потребной контроли надъ ними. Еслибы однакъ такой пришлецъ не представивъ ся заразъ новому своему душпастирю, который о его отсутцѣ урядово естъ повѣдомленній, то буде обовязкомъ душпастиря, самому якъ найскорше слѣдити за тымже, бачну всегда на него звертати увагу и всякими позволенными средствами уснособити его до преданности своей церкви и своему обряду, до пильного посѣщеня церкви и одбываня практикъ церковныхъ, особенно же до частѣйшого принятія Св. Тайинъ Покаянія и Евхаристіи въ своей церкви.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Лютого 1894.

Сего року 1894, устроюеся во Львовѣ подѣ протекторатомъ Его Апост. Величества, Найяснѣйшого Пана и Цѣсари нашего Францѣиска Іосифа выставка краева. До комитету выставового покликано такожь много Русинѣвъ, котрі докладають всѣхъ старань щобы выставка тая подала докладный поглядъ на розвоіи нашъ культурный, промысловый, господарскій, рукодѣльный и артистичный.

О выставѣ краев ой

Буде въ сей выставѣ такожь особный оддѣль ретроспективный посвященный

забыткамъ старинной штуки. Оддѣль той, черезъ нагромадженье якъ наибѣльше численнхъ оказбвъ, має дати образъ цивилизаціи обычаю и искусного смаку нашої суспільности въ вѣкахъ минувшихъ а тымъ вплинути оживляючо на нашъ промыслъ артистичный въ теперѣшности.

Въ Церквахъ нашихъ, тыхъ забаролахъ побожности предкбвъ нашихъ, ниѣшного и будучихъ поколѣнь, мимо многихъ нечаянныхъ лютыхъ припадкбвъ, зберегло ся еще ни мале число дорогоцѣнныхъ старинностей якъ малярскихъ такъ рѣзбярскихъ и выроббвъ металевыхъ хоть не золотыхъ.

Тии то оказы старинного искусства свѣдчаого о лучшей артистичной минувности, жертволюбію и богатствѣ предкбвъ нашихъ, поручаеся Веч. Отцямъ Парохамъ высылати добре опаковано до Дирекціи краевой выставки въ Львовѣ зъ выразною дописію: „дѣль этнографичный.“

Въ часѣ выставки збереженіи будутъ они въ окремо на тую цѣль на площѣ выставки побудованої Церкви въ стилю гуцульскбмъ, по выставѣ властителемъ звернуть ся.

Блисихъ інформацій удѣляе референтъ секціи этнографичной краевой выставки панъ Володимиръ Шухевичъ ц. к. професоръ (ул. Чарнецкого Ч. 26.)

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 6 Марта 1894.

Ч. 11.

Ч. 1593.

Конкурсъ на посаду катихита при ц. к. Семинари учит. въ Станиславовѣ.

Высока ц. к. Рада шкбльна краева въ Львовѣ розпорядженемъ зъ дня 18. Лютого 1894 Ч. 3018, въ мысль рескрытгу Его Ексцеленціи Пана Міністра вѣроисповѣданій и просвѣты зъ дня 17. Червця 1892 до Ч. 19173/91 оголошуе конкурсъ на посаду учителя религіи въ ц. к. Семинари учительскбмъ въ Станиславовѣ.

До новышеної посады привязана естъ по мысли §. 36 держ. уставы шкбльной зъ дня 2. Мая 1883 (днев. зак. держ. Ч. 53) рочна платня въ квотѣ 1000 зл. ав. зъ додаткомъ активальнымъ для IX клісы ранги и правомъ нобираня додаткбвъ пятилѣтнихъ

Кандидаты, убѣгаючи ся о тую посаду, мають внести поданя свои засмотреніи въ потрѣбнй документа, посредствомъ своей Власти до Президіи ц. к. Рады шкбльной краевой наиблзнійше до кбнца Марта 1894.

Повышене подае ся до вѣдомости Преч. Священства.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 6. Марта 1894.

Ч. 12.

Ч. 1600.

Конкурсъ на опороженіи парохіи.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 21. Мая 1894 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдуючй парохіи :

1. Ветлина дек. Балигор. наданя приватного.
2. Горянка " " " "
3. Гочевъ " " " "

4. Криве ад Тѣсна деканата Балигородского, наданя приватного.
5. Рыбе дек. Балигородского, право патрона почивае.
6. Долины деканата Бѣцкого наданя приватного.
7. Лѣщины " " " "
8. Новици " " право патрона почивае
9. Прислоиъ " Высочаньского наданя приватного.
10. Днѣстрикъ Дубовый дек. Жукотынського, наданя приватного.
11. Береги гѣрни дек. Затварницкого, право патрона почивае
12. Хмѣль деканат. " надан приватного
13. Близинка " Короснянського, право патрона почивае
14. Чорнорѣки дек. " наданя приватного
15. Войкова " Мушиньского, ц. к. наданя
16. Мохначка нижна дек. Мушиньского, ц. к. наданя
17. Гребеновъ дек. Потелицкого, наданя приватного
18. Свидникъ " Старосамборского, наданя приватного
19. Явѣринокъ дек. Яслиского, право патрона почивае.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 4. Марта 1894.

Ч. 13.

Кандидатѣвъ стану духовного окбичивнихъ науки богословскій и желаючихъ приняти св. Рукополаганье въ Ереѣ взымаеь до внесеня дотычныхъ прошеній, до дня 2. Цвѣтня 1894.

Ч. 1652.

О св. Рукополаганю въ Ереѣ.

Прошени заосмотреніи бѣти мають : 1) въ всеѣ свѣдоцтва укбиченыхъ наукъ 2) поведенія клирикального, 3) здоровя, 4) убожества затверженого черезъ ц. к. Староство, 5) вѣнчаниа если сѣть женатыми и 6) удоволени войсковою бранцѣ — саміи же явитисъ мають личне въ повышѣомъ дни.

Отъ Еп. Ордина́ріята.

Перемышль, дня 8. Марта 1894.

Ч. 14.

Ч. 791.

Станъ касы вдов.-сирот.
фонда отъ 1/12 93
до 20/1 1894.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доноситъ по дню 20. Лютого 1891 Ч. 94 слѣдующе:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. Грудня 1893 р. до 20. Сѣчня 1894 р.

А) Фондъ юренный.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперч		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ Лист.	739	87	1423	30	22				
2. О. Иванецъ Юсифъ	10	—	—	—	—	965	—	—	—
3. " Гомза Емилианъ	100	—	—	—	—				
4. " Виковичъ Алекс.	100	—	—	—	—			63	—
5. " Кулчицкій Сим.	150	—	—	—	—			—	—
6. " Нарацакъ Вас	40	—	—	—	—			—	—
7. " Косаръ Григор.	40	—	—	—	—			—	—
8. " Дуркотъ Іоаннъ	40	—	—	—	—			—	—
9. " Шандровскій І.	40	—	—	—	—			—	—
10. " Кузыкъ Петръ	40	—	—	—	—			—	—
11. " Фартухъ Васил.	40	—	—	—	—			—	—
12. " Гура Даміанъ	40	—	—	—	—			—	—
13. " Чабанъ Назар.	40	—	—	—	—			—	—
14. " Гоцкій Бронис.	20	—	—	—	—			—	—
15. " Кашубинскій Ю	30	27	—	—	—			—	—
16. Закуплено 4% об. фонда проп.	—	—	1000	—	—			—	—
всего	1470	14	1433	30	22				
розходы	965	—	—	63	—				
Остаетъ въ касѣ	505	14	1433	26	22				

Въ Общѣ — ролн. кред. Заведеню 1000 зл.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Надолиста . .	3205	—	1. Выплачено ренту эквиваленту за часъ вѣдъ 1880 р. до 1890 р.		
2. О. Солткевичъ Орестъ	6	50			
3. " Ярема Теодотъ	14	42			
4. " Конко Максимъ	7	—			
5. " Алексевичъ Юліанъ	6	78			
6. " Обункевичъ Кирилъ	50	—			
всего	3289	84			
розходы	1474	26			
Остаетъ въ касѣ	1815	58			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		П р и х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Падолиста . . .	2315	29	ляньскій Софронъ, Констан-		
2. Хилякъ Константинъ . . .	30	—	тиновичъ Ант. Рынявецъ Иг.		
3. Деканатъ Хотелицкій . . .	110	—	по 12 зл., Константиновичъ		
А именно: ОО. П. Осмѣловскій			Константинъ 10 зл.		
7 зл. В. Пленкевичъ 12 зл., Ан.			8. Деканатъ Самборскій . . .	14	—
Колпачкевичъ Ю. 7 зл. Мана-			вѣдь ОО. Козаневича Л. и		
стирскій 7 зл. Ан. Паславскій			Гмитрика по 7 зл. . . .		
7 зл. Гиссовскій 7 зл., Вас.			9. О. Фецица Михаилъ . . .	7	—
Боровецъ 7 зл. Іоаннъ Гаври-			10. „ Солтикевичъ Орсетъ . . .	7	—
шкевичъ 12 зл. Іоаннъ Лазоръ			11. Хтей Алексѣй	20	—
7 зл. Іоаннъ Решетило 7 зл.			12. Деканатъ Комарнянскій . . .	122	35
Ев. Горницкій, В. Демчукъ;			А именно: ОО. Левъ Лазур-		
Адріанъ Леонтовичъ по 7 зл.			кевичъ, І. Крилицкій, Л. Ту-		
4. Деканатъ Балигородскій . . .	122	—	рянскій, Л. Манастирскій,		
А именно: ОО. Волод. Рыня-			Андрей Савицкій, Пл. Кала-		
вецъ 7 зл. Волод. Гукевичъ			мунецкій, Людв. Заградникъ,		
7 зл. Волод. Чайковскій 7 зл.			М. Кузьмакъ, Ант. Коваль-		
Вас. Охничъ 7 зл. Мих. Щир-			скій, І. Федевъ, Мих. Стецевъ		
ба 7 зл. Кипр Ясеницкій 7 зл.			Герв. Царевичъ, І. Городец-		
Теодоръ Козакъ 7 зл. І. Ти-			кій по 7 зл. Корн. Гнатишакъ		
таръ 7 зл. Юліанъ Вендзило-			7 зл. 35 кр. Левъ Волянскій		
вичъ 7 зл. Іосифъ Кузьмакъ			и Келет. Кульчицкій по 12 зл.		
7 зл. Мих. Мадзжинскій 7 зл.			13. Алексевичъ Юліанъ	9	—
Вас. Мокрицкій 7 зл. Теодоръ			14. Сирьсъ Григорій	3	12
Костишинъ 7 зл. Вас. Устна-			15. Дек. Куликѣвскій	121	—
повскій 7 зл. Николай Була			А именно: ОО. Т. Полян-		
12 зл. Іоакимъ Савчинъ 12 зл.			скій, К. Должицкій, І. Дыг-		
5. Деканатъ Судовишенскій	77	—	далевычъ, Констан. Грушке-		
А именно: ОО. Вол. Лысякъ			вичъ по 12 зл.		
Левъ Григорій, Пасѣчинскій			Іос. Пелехъ, Ст. Ояшикевичъ,		
Кирилъ, Телезъ Андр., Саву-			М. Жарскій, Клим. Матков-		
ла Теодоръ, Лысякъ І., Ти-			скій, Ал. Гумецкій, Вол. Ле-		
ховскій Левъ, Прислонскій Ро-			вицкій, Вас. Кокотайло, Мод.		
манъ, Гудзьо Діоневій по			Метеля Д. Телесницкій по 7		
7 зл. Петрикъ Іоаннъ 14 зл.			зл. Юл. Кашубинскій 10 зл.		
6. О. Яковъ Борковскій . . .	10	—	16. Деканатъ Балигородскій . . .	19	—
7. Деканатъ Мушинскій . . .	194	—	А именно; ОО. Володимиръ		
А именно: ОО. Козловскій			Венгриновичъ 12 зл. Волод.		
Волод. Сенета Іоаннъ, Качмар-			Кобздай 7 зл.		
чикъ Теоф. Сандовичъ Петръ,			17. Новооставленіи презвитеры	6	—
Парилевичъ І., Полошиневичъ			а именно: ОО. Пазарій Ча-		
Волод., Чирвянскій. І. Ко-			банъ, Петръ Лучечка, Ант.		
пыстянскій І. Дуркотъ Те-			Фолисъ, Вас. Фартухъ, Фран.		
одозій Ломницкій Іосифъ, Ви-			Щенковичъ, Іос. Шандров-		
слоцкій Пгнатій, Мохнацкій І.			скій по 1 зл.		
Мохнацкій Діонизій, Дуркотъ			18. Деканатъ Короснянскій . . .	40	—
Іоаннъ, Цалинскій Петръ,			А именно: ОО. Фил. Кисѣ-		
Прислонскій І. по 7 зл. Же-			льовскій Евст. Пелехъ, Алек.		
гестовскій Мих. Дуркотъ Іо-			Прислонскій, Теод. Мерена		
аннъ, Копыстянскій Гр. По-			по 7 зл. Левъ Мѣйскій 12 зл.		

П р и х о д ь	Готівкою		П р и х о д ь	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
19. О Прухницькій Андрей . . .	7	—	Юрчакевичь Ем. Венгриновичь, Ем. Юрчакевичь по 7 зл.		
20. Деканатъ Бирчаньскій . . .	14	—	Кл. Копыстьянскій 7 зл. 75 кр.		
А именно: ОО. Іос. Мащакъ, Волод. Калужняцкій по 7 зл.			Антоній Ляховскій зложивъ 12 зл.		
21. Деканатъ Дукляньскій . . .	105	42	30. Деканатъ Перемильскій . . .	96	—
А именно: ОО. Титъ Дуркотъ, Іос. Мереца, Зах. Чеснокъ, Дим. Ядлошь, Корн. Копыстьянскій, Емил. Чирнянскій, Юл. Дуркотъ, Іоанъ Мышковскій, Алекс. Сялецкій, Ант. Хилякъ, Дин. Пирбгъ, Іоаннъ Пастернакъ, Гавр. Гнатишакъ по 7 зл.			А именно: ОО. Корн. Виницкій, Ем. Паславскій, Ем. Кормошь, Анд. Борисевичь, І. Івасѣвка, Стеф. Козенка 3. Крвавичь, Игн. Калужняцкій, Анат. Сѣнкевичь, Ем. Константиновичь, Ем. Менцѣнскій. І. Демянчикъ по 7 зл. Іос. Лѣковацкій 12 зл.		
Юліянъ Дуркотъ 7 зл. 42 кр.			31. Деканатъ Жовківскій . . .	185	19
22. Деканатъ Дрогобыцкій . . .	210	—	А именно: ОО. Андрей Коцякъ, Мих. Косоноцкій по 12 зл. Мих. Грушкевичь, Вас. Порядко, Волод! Подолнискій, Андрей Тымкевичь Ю. Трохимовичь, Шл. Крайчикъ, Алекс. Саноцкій, І. Радецкій, Атаназ. Тустановскій, Лука Олещукъ, Алекс. Виханьскій, Лав. Дрималикъ по 7 зл. Счастній Растваецкій, Кипр. Козловекій по 10 зл. Левъ Пясецкій 5 зл. 39 кр. Ат. Борисевичь 14 зл. Іоаннъ Савчакъ 9 зл. 50 кр. Ата. Бованго 28 зл. 30 кр.		
А именно: ОО. Петръ Копалкевичь, Ант. Калужняцкій, Дан. Грицай, Мих. Лискевичь, Юл. Немидовичь, по 12 зл. Антон. Скобельскій 10 зл. Филиповичь Іоаннъ, Ромуальдъ Коростеньскій, Альоїзій Полянскій, Ант. Рудавскій, Іоаннъ Мудракъ. Николай Крайчикъ, Юл. Шихъ Корн. Гумецкій, Н. Ломвнцкій Іл. Сьокало, Анат. Козаневичь, Есынь Петро, Анат. Вархолякъ, Ник. Ясеницкій, Вас. Гошовекій, Ст. Хилякъ Гр. Савицкій, Іоаннъ Дашкевичь, Ем. Горницкій, Ген. Ільницькій зложили по 7 зл.			32. О. Пержило Григорій . . .	20	—
23. Дрѣ Т. Мышковекій . . .	12	—	33. „ Косоноцкій Яковъ . . .	7	—
24. За купоны	287	50	34. „ Борысь Сімеонъ	9	—
25. П. Алексей Кунцевъ . . .	30	—	35. „ Мельникъ Лука	7	—
26. О. Ігнатій Выслоцкій . . .	20	—	36. „ Головацкій Владиславъ .	7	—
27. „ Юл. Билинскій	30	—	37. Деканатъ Белзкій	101	—
28. „ Теодотъ Ярема	7	—	А именно: Іос. Билинскій Т. Чеховичь, О. Чеховичь, Кириль Селецкій, Ант. Тустановекій, І. Черевко, Ал. Брунецъ, Корнилій Санкъ, Вас. Ливрецкій, Вас. Чернецкій, Ромуальдъ Мосевпчь, по 7 зл. Мих. Новосядловскій, М. Дмоховекій по 12 зл.		
29. Деканатъ Бѣцкій	136	75	38. Деканатъ Ольховецкій . . .	59	—
А именно: ОО. Іоаннъ Сорока, Волод. Калужняцкій, І. Русинякъ, І. Литыньскій Зах. Барновскій, М. Черлюкевичь, Діон. Добрянскій Юст. Константиновичь, Дим. Хилякъ, Вас. Курьло, Петръ Хилякъ, Мих. Вербицкій, Іос			А именно: ОО. Іоаннъ Салацкій, Ю. Левицкій по 12 зл		

П р и х о д ь	Готівкою		П р и х о д ь	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Н. Бурмиць, Антоній Барновичь, Т. Калужняцкій, Волод. Хомицкій, Кароль Левицкій по 7 зл.			І. Мельникъ, П. Нестеровичь, Б. Давидовичь по 7 зл., Д. Ортиньскій 9 зл. 50 кр. Маркиль Криницькій 14 зл. 42 кр.		
39. Мат Цѣпановскій	12	—	46. Деканатъ Саноцкій	111	—
40. Деканатъ Жукотиньскій А именно: ОО. Т. Турчмановичь, Вас. Фидыкъ, Корн. Яворскій, Іос. Гамерскій, Т. Борысь Мих. Зубрицкій, Савинь Кмицикевичь, Іос. Круликовскій, І. Лесакъ по 7 зл. Левъ Бѣрецькій 7 зл. 42 кр.	70	42	А именно: ОО. Вас. Чемарникъ, Вик. Саламонъ, Дим. Кудерыбъ, Волод. Вахнянинъ, по 12 зл. Алекс. Зубрицкій, Андрей Пухирь, Т. Грабець, І. Калужняцкій, Н. Ивановскій, Антонъ Лавровскій, І. Гамерскій, Левъ Сембратовичь, Пётръ Дуркотъ, по 7 зл.		
41. О. Волод. Паславскій	12	—	47. Деканатъ Варяжскій	66	—
42. Деканатъ Любачовскій А именно: ОО. Александръ Сембратовичь, Гр. Пѣрожиньскій, І. Яблоновскій, Т. Скобельскій, І. Отто, Іос. Долошицкій, Георг. Жукъ, Ром. Осмакъ, Іос. Рейнаровичь, Ант. Мокрицкій, І. Рыбачевскій, І. Подлянецкій, Т. Гарасовскій, Т. Лятошиньскій по 7 зл., Мих. Кокуревичь, І. Даниловъ по 12 зл., Левъ Полошиневичь 24 зл.	146	—	А именно: ОО. Корытынскій, Т. Лысякъ по 12 зл. Ю. Калитовскій, С. Смужка, Н. Гиссовскій, Андр. Чернецкій, К. Федоровичь, Мих. Ковшевичь по 7 зл.		
43. Дек. Ярославскій,	202	—	48. За купоны вѣдъ фонда пропанаційного	344	—
А именно: ОО. Т. Лехицкій Фил. Подолиньскій, Романъ Пасѣчиньскій, П. Годованьскій, Ил. Кудѣль, Мих. Мрозовскій, Кшир. Добрянскій, Ант. Матюкъ, Дим. Ухвигъ, Іоаннъ Лисикевичь, Д. Саноцкій, І. Нейдохъ, Гр. Калимонъ, Несторъ Горошевичь, Игн. Вахнянинъ, І. Хотынецкій, В. Романовскій, І. Полянскій, по 7 зл. Пётръ Годованьскій 30 зл. Ант. Захарісевичь 12 зл. Мих. Кишакевичь 12 зл., Сильв. Черлюнчакевичь 12 зл., Ем. Гриневецкій 10 зл.			49. О. Владыславъ Созаньскій	7	—
44. % вѣдъ книжокъ щадничихъ	188	58	50. „ Максимъ Копко	7	—
45. Деканатъ Самборскій А именно: ОО. С. Баранецкій, Н. Гуркевичь, Н. Боберскій, Марк. Раствецькій,	72	42	51. За купоны Банку краєвого	118	56
			52. О. Инскевтіи Козаневичь	7	—
			53. „ Емил. Солтикевичь	9	50
			54. Деканатъ Затварницкій А именно: ОО. Алекс. Полянскій, Т. Войтовичь, Іос. Котецькій, Іоаннъ Яросевичь, Д. Михайловъ, Павло Стукачъ, Ата. Котысь, В. Сологубъ, Волод. Левицкій, Маркидій Мигуловичь по 7 зл., Никифоръ Лещишакъ 10 зл. 75 кр.	80	75
			55. Деканатъ Оленицкій	59	—
			А именно: ОО. Соф. Кульматицкій, Викт. Киверовичь по 12 зл., Іос. Дуркотъ, Т. Савойка, П. Дуркотъ, Конс. Павловскій, Іоаннъ Лебедовичь по 7 зл.		
			56. Деканатъ Сокальскій	95	—
			А именно: ОО. С. Лонцкій, Мих. Фолисъ, Н. Роздѣлскій, Іос. Яюсъ, Емил. Левицкій		

П р и х о д ъ	Готівкою		П р и х о д ъ	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
по 12 зл. Ем. Крыницькій, М. Миколаевичъ, Т. Ковальскій, Вол. Ковальскій, Яковъ Корчиньскій по 7 зл.			Чайковскій, Геронимъ Борковскій, І. Малиркевичъ, Іос. Скобельскій, Ник. Билиньскій, Ст. Кишикъ, Н. Курьвчакъ, Вас. Скобельскій, Алексѣй Брыкъ по 7 зл.		
57. Деканатъ Лѣскій	57	—	66. О. Долошицкій Іосифъ	20	—
А именно: ОО. Алекс. Пундикевичъ, Мих. Ясеницкій, Ата. Венгриновичъ по 12 зл.			67. „ Гвоздовичъ Ігнатій	7	—
Бол. Калужницкій, Адольфъ Растваецкій, Мих. Шатаньскій по 7 зл.			68. % Общ. рольнич. Заведенія	132	50
58. О. Викторъ Цероновичъ	12	—	69. Деканатъ Жукотыньскій	29	55
59. „ Вас. Кондрацкій	7	—	А именно: ОО. Іоаннъ Господаревскій 17 зл., Дим. Марчагъ 7 зл., Діонизій Гичко 5 зл. 55 кр.		
60. „ Ю Гумецкій	7	—	70. Деканатъ Мокрянскій	19	—
61. Деканатъ Старосамборскій	99	—	А именно: ОО. П. Левицкій 12 зл., Антоній Слоньскій 7 зл.		
А именно: ОО. Ант. Венгриновичъ Сев. Ясеницкій, Кон. Грыци'кевичъ, Іоаннъ Стояловскій, М. Грешневскій, І. Ільницькій, Влад. Ільницькій Ю. Билиньскій, Л. Щавиньскій по 7 зл. Сев. Добрянскій 14 зл. Алекс. Яцевъ 12 зл., І. Яворскій 10 зл.			71. Деканатъ Порохницкій	68	—
62. Деканатъ Дрогобыцкій	31	—	А именно: ОО. І. Борисевичъ, Альб. Федоровичъ, Ан. Дыгдалевичъ, А. Іремкевичъ Іоаннъ Созаньскій, Волод. Гайдукевичъ по 7 зл., Т. Подляшецкій 12 зл., Яковъ Цероновичъ 14 зл.		
А именно: ОО. І. Сѣлецкій 7 зл., Волод. Комарницкій, І. Грабовеньскій по 12 зл.			72. О. Мих. Щирба	30	—
63. Деканатъ Потелицкій	43	—	73. Деканатъ Яслискій	165	—
А именно: ОО. І. Матвѣясъ, Викт. Сиротиньскій, Сильвес. Стецякъ, І. Козакъ, Т. Минчакевичъ, Алекс. Кунцевъ по 7 зл. Д. Гуръ 1 зл.			А именно: І. Венгриновичъ, Д. Котысъ, Андр. Кочиркевичъ, І. Лѣциньскій, Романъ Кмицикевичъ, по 12 зл., Ан. Бескидъ, Л. Войтовичъ, І. Гомза, Ем. Антонецъ, І. Мерена, Вол. Коростеньскій, Н. Волошиневичъ. Генр. Полянській, Андр. Дроздовскій, Іос. Кошчестянській, Симеонъ Колодѣй, Н. Бачиньскій, Л. Волянській, Ілія Маковей, Дим. Габла. Іос. Заремба по 7 зл., (роздѣлено датию пбеля прошенія уряду дек. Яслиского зъ дня 20 Сѣчня 1894 р. Ч. 25 — поквитованье на 7 зл. буде въ слѣдуючѣмъ числѣ Вѣстн. спарх.)		
64. Деканатъ Старосольскій	104	—	74. Деканатъ Устрицкій	82	—
А именно: ОО. П. Витошиньскій, Л. Ясеницкій, по 12 зл. Сев. Коростеньскій 10 зл., І. Шемердякъ, Мих. Гичко, Т. Хоминьскій, Іларіонъ Туна, Корн. Грушкевичъ, Т. Дорошъ І. Волосяньскій, І. Пастернакъ, І. Мудрій, Ст. Берескій по 7 зл.			А именно: ОО. Вас. Бачиньскій, 12 зл., Іерон. Кунов-		
65. Деканатъ Мокрянскій	111	—			
А именно: ОО. Левъ Грыневецкій, І. Дрималикъ, по 12 зл., Ю. Плятекъ 9 зл. 50 кр., Мих. Гарбиньскій 7 зл. 50 кр., Корн. Рудавскій, Ю.					

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		П р и х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
скій, М. Попель, Алекс. Чайковскій, Андр. Габла, Волод. Попель, Василий Яремкевичъ, Казим. Гермакъ, Евг. Витопиньскій, Т. Кярнякъ, Ст. Козьѣ по 7 зл., 75. О. Илія Алексинъ	7	—	76. Вир. Соборъ Крылошантъ вѣдъ членѣвъ	100	—
			77. Вир. Соборъ рылошантъ зъ фундаціи бл. п. Лавровского	1000	—
			всего	8316	90
			вѣднѣвни розхѣдъ	340	31
			Остае въ касѣ	7976	59

Розхѣдъ зъ фонда распорядимого.

Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Вд. Гапановичъ Юстина	13	—	12. Секретаръ	50	—
2. „ Комарницка Домисели	20	—	13. Контрольоръ	25	—
3. За купоны текущѣ вѣдъ 4% обл. проп.	17	20	14. Касіеръ	75	—
4. Вд. Лисковацка Зиновія	5	—	15. Услуга канцеларійна	15	—
5. Ваць Мальвина	10	—	16. Печатанье и оправа дневника касового	6	—
6. Псаичикъ Анна	30	—	17. Порто почтове	—	39
7. Аутогряфія, порто, кореспондентки, друкъ	10	09	18. Ошибочно выдано при лѣтерованю въ дневнику касов. фонда распорядимого на стор. 143 и 144	10	—
8. Порто почт. вѣдъ грошей деканата Жолковского	—	24	(котру квоту взмесея яко приходъ въ слѣдуючѣмъ мѣсяци)	—	—
9. Порто почтове	—	39	всего	340	31
10. Писанье рекурсу	3	—			
11. Протоколистъ консиет. за 1893 р.	50	—			

П о в т о р е н ъ е.

1. Фондъ корен.	505 зл. 14 кр.	готѣвка,	143.267 зл. 22 кр.	цѣн. ефек
2. „ резер.	1815 „ 58 „	—	—	„ „ „ „
3. „ распор.	7976 „ 59 „	—	—	„ „ „ „

Дня ³⁰/₁ 1894 въ касѣ 10297 зл. 31 кр. готѣвка, 143.267 зл. 22 кр. цѣн. ефек.

Отвѣтно тому справозданю 1894 найдено въ касѣ дня 20. Сѣчня:

I) . Въ цѣнныхъ панерахъ	143.267 зл. 22 кр.
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор. Ч.	91 на 557 „ 02 „
2. „ „ „ „ „	163 „ 95 „ 96 „
3. „ „ „ „ „	175 „ 1060 „ 04 „
4. „ „ Перем. щад. „	17124 „ 3.832 „ 88 „
5. Готовыми грѣшми	4.751 „ 41 „
всего	10.297 зл. 31 кр.

III) Крімъ того найдено въ касѣ книжку щадн. Нар. Торг. Ч. 137 на 447 зл. 52 кр. за Требники льегованій бл. п. Гр. Шашкевичемъ для Института.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Кошко
касирь.

Б. Ярема
контрольорь.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 8. Лютого 1894.

Ч 1655.

Ч. 15.

Станъ касы вдов. сир.
фонда за часть отъ
20/1 — 28/2 1894.

Всеч. Комісія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доносить подъ д. немъ 5. Марта 1894 Ч. 97 слѣдуюче :

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

За часть вѣдъ 20. Сѣчня до 28. Лютого 1894 р.

А) Фондъ зеренный.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ р. 1893	505	14	143267	22					
2. О. Кузьмакъ Мих.	50	—	—	—					
3. " Федевъ Іоаннь	20	—	—	—					
4. " Дычѣо Михайль	90	—	—	—					
5. " Осмакъ Романъ	50	—	—	—					
всего	715	14	143267	22					
розхѣдъ	—	—	—	—					
остаетъ въ касѣ	715	14	143267	22					

Въ Общо рольн. кред. Заведеню 6000 зл.

В) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ 1893 року . . .	1815	58			
2. О. Коблошь Григорій . . .	8	—			
3. Деканатъ Дробромилскій . . .	106	44			
А именно: ОО. Як. Лукашевичъ, Кон. Гукевичъ. Гр. Коблошь, І. Тарнавскій по 12 зл., Ант. Жолкевскій, М. Мохнацкій, Викт. Савчакъ, Ник. Кушнѣръ, Ем. Бачинскій, Петръ Товарницкій по 7 зл., Ст. Киричинскій 7 зл. 44 кр., Іоаннъ Голіянъ 7 зл.					
4. Деканатъ Нижанковскій . . .	111	—			
А именно: ОО. І. Лазуркевичъ, Онуф. Дашкевичъ, Іос. Шеховичъ, Л. Таворскій, по 12 зл., Пав. Винницкій, Іос. Людкевичъ, Ю. Кузьматичкій, Іоан. Михальчукъ, Влад. Бѣрецкій, Март. Ливчакъ, І. Арданъ по 7 зл., Вас. Лебединскій 9 зл., Дръ Малинякъ 5 зл.					
5. Деканатъ Яворовскій . . .	89	—			
А именно: ОО. Левъ Мандускій, Дим. Гординскій, Вик. Кравичъ, Ем. Грушевичъ, Волод. Насальскій, Ник. Мацюракъ, Сев. Метеля, Алекс. Струсевичъ, І. Подлускій, Теод. Ганасевичъ, Л. Яремкевичъ по 7 зл., Вас. Волошинскій 12 зл.					
6. О. Пѣмцовъ Іоаннъ . . .	7	—			
7. Деканатъ Высочанскій . . .	98	—			
А именно: ОО. В. Гинилевичъ, І. Шайдицкій, В. Ясеницкій, М. Куновскій, В. Бачинскій, Счаст. Саламон Корн. Лодыньскій, Викт. Кордасевичъ, Іос. Ленчикъ, Мих. Прухвицкій по 7 зл., О. Гр. Чайковскій 21 зл.					
8. Деканатъ Яелискій . . .					
9. О. Іеронимъ Коныстянскій . . .	7	—			
10. „ Викторъ Нероновичъ . . .	10	—			
11. Деканъ Перемыскій вѣдъ бл. п. Конст. Бѣрецкого . . .	25	—			
12. Деканатъ Мостискій . . .	14	—			
А именно: ОО. Т. Глушкевичъ, Іос. Черкавскій, Н.	89	—			

Приходъ	Готѣвкою		Розходъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Сенета, Вас. Цюкъ, Гр. Клинь-Евст. Цепинскій. Юл. Гладилевичъ, Мих. Ольшанскій Юл. Дуркотъ, Александеръ Сѣнкевичъ, Т. Сѣнкевичъ по 7 зл. Гординскій Адамъ 12 зл.			1. Ибеля рѣшенія Общого Собранія зъ дня 23. Сѣчня 1894 р. для доповненія роздѣльной квоты взято до фонда розпорядимого	4126	42
13. О Геронимъ Коныстинскій	15	—	всего	4126	42
14. „ Сильвест. Коныстинскій	7	—			
15. „ Михаилъ Венгриновичъ .	7	—			
16. „ Андрей Гичко	7	—			
17. Деканатъ Судовишенскій А именно: ОО. Вол. Ольховый и М. Литыньскій по 7 зл.	14	—			
18. О. Григорій Морозъ	7	—			
19. „ Ант. Коныстинскій	7	—			
20. „ Мих. Кручковскій	7	—			
21. Деканатъ Ярославскій . . . А именно: ОО. Т. Дорыакъ и Алеке. Стецишинъ по 7 зл.	14	—			
22. О. Михаилъ Фецица	7	—			
23. „ Стефанъ Сапрунъ	7	—			
24. Зворотъ передатку вѣдь вѣд. П. Лукашевичъ	5	05			
25. % вѣдь Лист. Заст. Галиц. Тов. кредитового земского .	1639	69			
26. О. Михаилъ Дычко	11	—			
27. „ Тадей Скородинскій	7	—			
28. „ Василій Метякъ	7	—			
29. Деканатъ Мокрянскій . . . А именно: ОО. М. Дуркотъ, Ю. Негребенскій по 7 зл. А. Чайковскій 12 зл.	26	—			
30. Деканатъ Угнѣвскій А именно: М. Лазоринакъ, П. Новакъ, Г. Сиротыньскій, В. Мазикевичъ, Е. Дѣдичкій, В. Чернецкій, А. Мельникъ, Е. Омеляньскій, Г. Козачевичъ Р. Кордасевичъ, М. Несторовичъ, по 7 зл. П. Яремкевичъ, К. Кузыкъ, С. Дуткевичъ, Г. Гумецкій, по 12 зл. Тимотей Лысякъ 9 зл.	141	—			
31. О. Іоаннъ Голодыньскій . . .	12	—			
32. „ Іоаннъ Пастернакъ	7	42			
33. „ Іоаннъ Брилинскій	7	—			
34. „ Григорій Грыцькъ	5	22			
35. „ Антоній Весоловскій	7	—			
36. „ Іосифъ Кузьмакъ	21	—			
всего .	4375	40			
розходъ .	4126	42			
Остае въ касѣ .	248	98			

В) Фондъ распорядимый

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ 1893 року	7976	59	1. Выплачено вдовамъ и соро- тамъ за 189 рокъ	12314	27
2. О. Морозъ Григорій	20	—	2. Служащимъ консисторскимъ по рѣшеню Собранія	9	—
3. „ Прухницькій Андрей	20	—	3. Служащому по рѣшеню Соб- ранія запомогу	5	—
4. „ Дуркотъ Юсифъ	30	—	4. Есконтъ при поднятію зъ касы ощадности	2	25
5. „ Шемердякъ Іоаннъ	20	—	5. Сتمплѣ на квитѣ за купо- ны Лист. Заст. Тов. кред. земского	5	19
6. „ Ошибка въ Переносѣ на сторонѣ дневника кас. 143	10	—	6. Кореспонд. картки, друкъ, па- пѣръ аутографія, лякъ, ко- верты, переказы грошевѣ, нафта	7	36
7. „ Михайловъ Даниіль	10	—	7. Порто почтове	9	94
8. „ Була Николай	20	—			
9. „ Калужняцкій Володим.	20	—			
10. „ Савчакъ Іоаннъ	20	—			
11. „ Коростеньскій Володим.	30	—			
12. „ Пелехъ Юсифъ	30	—			
13. „ Хилякъ Константинъ	20	—			
14. Зъ фонда резервового по рѣшеню общего Собранія	4126	42			
всего	12353	01	всего .	12353	01
розходъ	12353	01			
Остае въ касѣ	—	—			

П о в т о р е н ь е.

1. Фондъ корен.	715	зл.	14	кр.	готѣвка, въ цѣн. папер.	143.267	зл.	22	кр.
2. „ резер.	248	„	98	„	—	„	—	„	—
3. „ распор.	„	„	„	„	—	„	—	„	—

Дня 29/2 1893 въ касѣ 964 зл. 12 кр. готѣвкою и въ цѣн. пап. 143.267 зл. 22 кр.

Отвѣтно тому справозданю найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ ефектахъ:	143.267	зл.	22	кр.		
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор. Ч.	91	на	557	„	02	„
2. „ „ „ „ „	163	„	95	„	96	„
3. „ „ „ „ „	175	„	60	„	04	„
4. „ „ Перем. щад. „	17124	„	30	„	63	„
5. Готовыми грѣшми	220	„	47	„		
всего	964	зл.	12	кр.		

Кромѣ того книжка щадн. Нар. Торг. Ч. 137 на квоту 453 зл. 52 кр., за Требники легованіи для Института бл. п. Григор. Шашкевичемъ.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Кошко
касіеръ.

Б. Ярема
контрольоръ.

Отъ Еп. Консистеріи

Перемышль, дня 13. Марта 1894.

Хроника.

Именованя.

- Ч. 545 О. Козаневичъ Левъ, завѣдатель деканата Самборскаго, парохъ въ Мистковичахъ именованъ дѣйствительнымъ деканомъ.
- Ч. 1391. О. Ярема Богданъ служитель Покаянію при тут. кат. Церкви и О. Кормошь Емиліянъ сотрудникъ въ Вышатицахъ именованъ сталими учителями религіи въ Перемышляхъ, первый при 6 клас. школѣ мужъ второй при 4 клас. школѣ женскаго имени Конарскаго.
- Ч. 494, О. Туна Илярій парохъ въ Ляшкахъ мурованыхъ и Менциньскій Аполларій парохъ въ Фульштынѣ именованъ орд. школѣ комисарями для деканата Старосольскаго въ мѣстѣ уступившихъ: Всеч. Витониньскаго Петра и Ясеницкаго Льва.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 698. На парохію Лѣсковате дек. Устрицкаго. 1 Рынявецъ Володимиръ 2. Полянскій Алек. 3. Добриньскій Северинъ 4. Брыкъ Мих. 5. Криницкій Іоаннъ 6. Туна Илярій 7. Растваецкій Адольфъ 8. Коростеньскій Волод. 9. Дубъ Іосифъ 10. Дроздовскій Андрей 11. Чайковскій Александръ 12. Сѣнкевичъ Анатоль. 13. Жарскій Іоаннъ 14. Криницкій Василій 15. Туряньскій Мих. 16. Вишневецкій Ник. 17. Лецишакъ Никифоръ 18. Полянскій Володимиръ. 19. Стукачъ Павель 20. Менциньскій Антоній 21. Пелехъ Евстахій 22 Ясеницкій Володимиръ 23. Романовскій Вас. 24. Давидовичъ Бр. 25. Господаревскій Іоаннъ.
- Ч. 783. На парохію Волчищовичи дек. Судовишеньскаго: Лазуркевичъ Левъ 2, Шведицкій Мих. 3. Насальскій Волод. 4. Жукъ Георгій 5. Голяня Іоаннъ 6. Сорока Іоаннъ.
- Ч. 785. На парохію Ольшаникъ дек. Самборскаго: ОО. 1. Хлопецкій Едвардъ 2. Калужняцкій Влад. 3. Савула Теодоръ 4. Билиньскій Юліанъ 5. Полянскій Александръ 6. Насальскій Володимиръ 7. Криницкій Василій 8. Туряньскій Мих. 9. Стукачъ Павель 10. Киричньскій Стефанъ 11. Хомицкій Теофиль, 12. Давидовичъ Брон. 13. Нестедовичъ Николай.
- Ч. 786. На парохію Хишевичи дек. Комарняньскаго 1. Царевичъ Гервасій 2. Колянскій Володимиръ 3. Онишкевичъ Стефанъ 4. Клеѣльовскій Ф. 5. Растваецкій Маркиль 6. Юзычньскій Онисимъ.
- Ч. 784. На парохію Новосѣлки дек. Мостискаго: ОО. 1. Маликъ Игнатій 2. Криницкій Вас. 3. Яремкевичъ Василій 4. Гайдукевичъ Володимиръ 5. Менциньскій Антоній 6. Киричньскій Стефанъ 7. Ясеницкій Володимиръ 8. Дуркотъ Юліанъ 9. Шумило Михаилъ.
- Ч. 1410. На парохію Полонна дек. Ольховецкаго ОО. 1. Гамерскій Іосифъ 2. Калужняцкій Іоаннъ 3. Бачиньскій Володимиръ 4. Хомицкій Володимиръ 5. Марковъ Іоаннъ 6. Вахнянинъ Володимиръ 7. Хотынецкій Констант. 8. Чайковскій Романъ.

- Ч. 1411. На парохію Татари дек. Мокрянського: 00. 1. Крыницькій Василій 2. Киричинській Стефанъ 3. Слободській Антоній 4. Пестеровичъ Николай 5. Растваецкій Маркиль.
- Ч. 1412. На парохію Нанова дек. Устрицького, 00. 1. Вишневекій Николай 2. Добрянській Северинъ 3. Турянській Михайль 4. Чайковській Александръ 5. Стукачъ Павелъ 6. Киричинській Стефанъ 7. Кисельовській Філемонъ 8. Господаревській Іоаннъ.
- Ч. 1488. На парохію Цѣвкѣвъ дек. Олешинького: Созанській Іосифъ 2. Лазуркевичъ Левъ 3. Савицкій Андрей, 4. Растваецкій Адольфъ 5. Мерена Т. 6. Дубъ Іосифъ 7. Кмицикевичъ Романъ 8. Мокрицкій Антоній 9. Дроздовській Андрей, 10. Пасальській Володимиръ 11. Зитякъ Макс. 12. Годованській Петръ 13. Жукъ Георгій 14. Стукачъ Павелъ 15. Весоловській Антоній 16. Менциньській Антоній 17. Чайковській Романъ 18. Двурльцъ Плярій

Презенты получили:

- Ч. 642 О. Ясеницкій Северинъ парохъ въ Волосяницѣ великой на Турье дек. Старосамборского.
- „ 1061. О. Сабарай Іосифъ експозитъ въ Торгановичахъ на Кобло старе деканат. Самборского.
- „ 1394 Гомза Іоаннъ зъ Суровици на Молодычъ дек. Ярославского.
- „ 7857/93 О. Куновекій Іеронимъ зъ Бандрова на Билечъ дек. Дрогобыцкого.
- „ 1717 О. Губицкій Іосифъ завѣдатель въ Михалевичахъ дек. Комарнянского на тую парохію.
- „ 1737 Карнякъ Теодоръ зъ Устриць доль. на парохію Белзь.

Каноничну институтію получили:

- Ч. 715. О. Шемердякъ Іоаннъ, на Гуменецъ деканата Старосольского.
- „ 877. „ Калужняцкій Володимиръ на Бортне дек. Бѣцкого.
- „ 825. „ Михайловъ Даніиль, на Милькѣвъ дек. Олешинького.
- „ 826. „ Була Николай, на Скородне дек. Затварницкого.
- „ 1060. „ Савчакъ Іоаннъ, на Замочокъ дек. Жолкѣвского.
- „ 1473. „ Хилякъ Константинъ, на Литяню дек. Мокрянського.
- „ 1515. „ Растваецкій Маркиль, на Чаплъ дек. Старосольского.
- „ 1598. „ Пленкевичъ Іоаннъ, на Волче горѣшне дек. Жукотынського.
- „ 1784. „ Ясеницкій Северинъ, на Турье дек. Старосамборского.
- „ 1818. „ Карнякъ Теодоръ, на Белзь дек. Белзского.

До каноничной институтіи завѣзванный:

- Ч. 1683 О. Сабарай Іосифъ на Кобло Старе дек. Самборского.

Завѣдательства получили :

- Ч. 715. О. Мудрый Іоаннъ, въ Кальниковѣ дек. Ярославскаго.
„ 825. „ Савойка Теодоръ, въ Гребеновѣ, дек. Потелицкаго.
„ 1060. „ Бованко Атаназій, въ Мокротынѣ дек. Жолкѣвскаго.
„ 1473. „ Дуркотъ Максимъ, въ Мохначѣ ниж. дек. Мушинскаго.
„ 1598. „ Круликовскій Іосифъ, въ Шумячи дек. Высочанскаго.
„ 1784. „ Трешневскій Михаилъ, въ Волосянцѣ вел. дек. Старосамборскаго.
„ 1576. „ Мохначій Игнатій, въ Войковой дек. Мушинскаго.
„ 1818. „ Билинскій Іосифъ въ Устрицахъ Дольныхъ, дек. Устрицкаго.

Сотрудництва получили :

- Ч. 586. О. Венгриновичъ Волод. самостоятельне въ Опарѣвцѣ дек. Короенинскаго.
„ 848. „ Кузьмакъ Михаилъ въ Креховѣ дек. Жолкѣвскаго.
„ 715. „ Гоцкій Володимиръ въ Волчи дѣльной дек. Старосольскаго.
„ 1598. „ Берескій Стефанъ, въ Куличницяхъ дек. Самборскаго.
„ 1526. „ Гоцкій Брониславъ въ Вышатичахъ, дек. Перемыскаго.

Отличія крылошаньски получили :

- Ч. 8596/93. О. Метякъ Василій, парохъ въ Комарнѣ.
„ 640. О. Дрималикъ Іоаннъ, парохъ въ Волоци.
„ 1587. „ Котецкій Іосифъ, парохъ въ Люговискахъ.

-
- Ч. 1623. Згорлякевичъ Францъ, убоженый богословъ Епархіи Станиславѣвскои, принятый въ кан. звязь тут. Епархіи.

Отпустки зъ тут. Епархіи получили :

- Ч. 655. Турчмановичъ Романъ богословъ зъ III. р. на Епархію Станиславѣвску.
„ 1526. Гавришо Емилиянъ ук. богословъ на Епархію Львѣвску.

-
- Ч. 806. Высше ц. к. Намѣстничество розпорядженъемъ зъ дня 25. Сѣчня 1894 Ч. 3452 призволило на дотацію для сопомочника въ Лянкахъ на дальній одень рокъ.
Ч. 1269. Тоежь розпорядженъемъ зъ дня 11. Лютого Ч. 6304 призволило на дотацію для сопомочника въ Розборѣ обругломъ на часъ душпастворованя тамошняго пароха Вир. Якова Пероновича.

Отпустку для поратованя здоровья получили :

- Ч. 854. О. Людкевичъ Михаилъ, сотрудникъ въ Люблинці на 2 мѣсяцѣ.

- Ч. 942. „ Ясеницкій Левъ, парохъ въ Старой Соли на 6 недѣль
„ 1534. „ Матковскій Михаилъ, парохъ въ Горожанинъ великой на 4 недѣль.

Ч. 1519. О. Яворскій Корнилій, парохъ въ Лѣмнои получилъ увольненіе отъ испыта конкурсового.

ЖЕРТВЫ.

На дѣмъ Служебницъ руснѣхъ и захоронку въ Жужелю.

Ч. 1141. О. Левницкій, деканъ Бучацкій, О. Олесницкій изъ Переволыки, О. Соневицкій изъ Волсенева, О. Обункевичъ изъ Потока, О. Ковальскій изъ Зубрца, О. Заткаликъ изъ Соколова, О. Зофійскій изъ Баршна, О. Теляковскій изъ Бучача, О. Фаціловичъ изъ Швайкова, О. Подлянецкій изъ Монастырскъ, О. Збудовскій изъ Новосѣлки, О. Лукашевичъ изъ Космирина, О. Стефанчукъ изъ Бучача зложили 7 зр. 60 кр. Ч. Михаилъ Котовичъ ученикъ 1 гѣмназ. класы въ Бучачу 1 зл. М. В. въ Бучачу 60 кр., Ч. Петро Василюкъ изъ Сорокъ 1 зл., Вбр. Лѣтиньска властительба Вербицъ 5 сѣбѣ березовыхъ дровъ на опаль. На руки О. Мальчиньского зложили: О. М. 1 зл., Ч. Олекса Коваль изъ Жизномира 20 кр., Ч. Катарина Слюзаръ изъ Ковалѣвки 2 зл. Ч. Павло Івасечко муляръ изъ Бортникъ 50 кр. О. Іосифъ Чарковскій лат. сотрудникъ изъ Монастырскъ 3 зл. Собрано въ Церквѣ св. Покровы въ Бучачу 6 зл. 40 кр. М. В. въ Бучачу 22 кр. Урядъ деканальній Залозецкій 1 зл., 50 кр. Др. Іосифъ Мѣльницкій вице-ректоръ Семінаріи 3 зл., Монастырь СС. Норбертанокъ на Звѣринци подъ Краковомъ 10 зл. Вч. Жовковскій Урядъ деканальній въ Мацшинѣ переславъ 12 зл. 50 кр. а то отъ ОО: Михаила Грушкевича 1 зл., Василя Породка 50 кр., Волод. Подолѣньского 1 зл., Раствавецкого 50 кр., Трохимовича 1 зл. Пясецкого 50 кр., Борисевича 1 зл., Крайчика 1 зл., Косоноцкого 1 зл. А. Саноцкого 1 зл. Савчака 1 зл. Олещука 1 зл. Виханьского 1 зл., Радецкого 50 кр., Дрималика 50 кр., Высокопреосвященный Митрополитъ Сильвестеръ 50 зл. Всесв. Др. Сарницкій провинціалъ ОО. ВВ. 10 зл. Н. Н. 1 зр., Н. Н. 1 зл. Н. Н. 5 зл. 45 кр. О. Алексе. Желеховскій, деканъ Бирчанскій одъ себе 1 зр. одъ ОО. Волод. Калужницкого 50 кр., Іоанна Бирецкого 50 кр., Юрія Вербицкого 50 кр., Іоанна Жарского 50 кр. О. Юстинъ Желеховскій изъ Перемишля одъ себе 1 зл., одъ Антонія Желеховского изъ Козьовой 1 зл. одъ Ч. Маріи Реваковичъ, почтмистринѣ изъ Козьовой 1 зл. О. Л. изъ Бучача 28 зл. 10 кр. собранныхъ на колядѣ въ домахъ О. Козьоровского и О. Теодоровича въ Гусятиньскомъ деканатѣ. О. Александръ Сембратовичъ деканъ Любачевскій и парохъ въ Новомъ селѣ одъ себе 1 зл. 20 кр., одъ О. Пѣрожиньского 1 зл., О. Скобельского 1 зл. О. Гарасовского 1 зл. О. Лотушки 1 зл. О. Отго 60 кр., О. Гриневецкого 50 кр., О. Райнеровича 50 кр., О. Книріана 50 кр., О. Рыбачевского 50 кр. О. Долонницкого, 50 кр., О. Жука 50 кр., О. Даниловъ 50 кр. О. Подлянецкого 50 кр., О. Осмака 20 кр., СС. Уршулянкъ изъ Кракова 5 зр. О. Збудовскій изъ Новосѣлки 2 зл. 70 кр. изъ пушки примѣщенной въ церквѣ. Ч. Василь Голикъ изъ Трибуховець 20 кр. Ч. Семень Муканъ изъ Бучача 1 зл. 10 кр. Ч. Василь Серафинъ изъ Зарванецъ 1 зл.

Ч. Василь Дикѡвъ зъ Озеринъ 20 кр. Ч. Шапіра кунець зъ Бучача 1 зл. Ч. Анастасія Чорна зъ Бучача 1 зл. 30 кр.

Веѣмъ Выссокопочтеннымъ дателямъ сердечне: „Бже заплать.“

На фондъ будовы и реставраціи церквей.

Ч. 1433. О. Ладыжиньскій Михайлъ, парохъ въ Бересцѣ 1 зл.

Дары для св. Отця.

Ч. 1509. О. Желехѡвскій Леонтій, парохъ въ Гнилицяхъ 2 зл.

Н Е К Р О Л О Г І Я.

О. Власевичъ Емилианъ, парохъ въ Гребеновѣ ул. 3. Лютого 1894.

„ Калужницкій Антоній, парохъ въ Модрычи ул. 2. Марта 1894.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а

Перемышль, дня 15. Марта 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1894.

Выдано 14. Цвѣтня.

Ч. III.

Ч. 16.

Испытъ конкурсовый на бенефіціи душпаствырски отбудеся въ Перемышля въ дняхъ 8 и 9 Мая т. р. о чѣмъ вѣщ. епар. Клеръ повѣдомлиеса съ примѣчаньемъ, щобы каждый намѣряющій поддаться тому испыту 15 днѣвъ передъ испытомъ предложивъ посредствомъ своего уряда дек. прошенье Еп. Консистеріи о принуценье до тогожь испыта. Къ тому прошеню мае приложитися декретъ первого поставлена въ душпаствырство, а елибы тое не було возможнымъ, що найменше датумъ и число консистерске тогожь декрету, такожь день и мѣсяць вироважени въ душпаствырску службу черезъ дотычній урядъ деканальній. Прибувши на испытъ належитъ заосмотритися книгою св. Писанія.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 9. Цвѣтня 1894

Ч. 2461.

О испытѣ конкурсовомъ.

Ч. 17.

Посли повѣдомлени Дирекціи банку ипотечного зѣстали слѣдующій 5% листы ипотечніи выльсованіи дня 30. Жовтня 1893 съ речинцемъ выплаты 1. Мая 1894, съ котрымъ днемъ ихъ дальше опроцентованье устаетъ:

Ч. 2000.

О выльсованныхъ 5% листяхъ ипотечныхъ.

Сер. А. Н.	4246	на 100 зл.	вінк. на г. к.	парохію	Лишня
" " "	2125	" " "	бог. фонд.	Іоанна и Катарини	Левчакѡвъ при мона-
				стырскої церкви	въ Добромили
" " "	12820	" " "	вінк. на	парохію	Устїянова
" " "	8568	" " "	" " "	церковъ	въ Самборѣ
" " "	11498	" " "	" " "	дочери.	Тресцянна ad Тылява
" " "	4060	" " "	" " "	парохію	Бандровъ.
" " "	12387, 12389	" " "	" " "	"	Смѡльникъ
" " "	9898	" " "	" " "	"	Ветлинъ
" " "	9897	" " "	" " "	"	Радоцина
" " "	8397	" " "	" " "	бог. фонд.	Григорїя Венгриновича при цер-
				кви	въ Завадцѣ
" " "	3091	" " "	" " "	дочери.	Бушковичи ad Журавиця
" " "	7581	" " "	" " "	Монастырь	Інокинъ въ Яворовѣ
" " "	682	" " "	" " "	бог. фонд.	Іоанна Базилевича при церкви въ
					Ярославу

Листы тіи поручаєся дотычнимъ ОО Душпастырямъ предложити сюда въ цѣли замѣны на новї безъотволочно, найдалше же до 20. Цвѣтня 1894.

Заразомъ належить въ мысль тутешного розпорядженя зъ дня 10/11 1893 Ч, 6992 (Вѣст. епарх. Ч. XII зъ р. 1893) предложити одну книжочку щадничу, застережену на тую саму цѣль, якъ предкладаный листъ ипотечный.

При томъ примѣчаєся по причинѣ, що декотрі ОО. Душпастырѣ розпорядженя выше реченого непорозумѣли, що нерозходится о тоє, щобы книжочка щадничка повстала зъ того самого кашталу, якъ предкладаный листъ. лише, щобы була застережена на тую саму цѣль, якъ листъ, отже парохію, дочерну, тую саму богослужебну фундацію или Церковъ.

Отъ Еп. Консистеріи

Перемышль дня 5. Цвѣтня 1894.

Ч. 18.

Ч. 828.

О жертвахъ на бо-
госудней цѣли.

Въ минуво́мъ роцѣ вилынули тутъ слѣдуючі жертвы на богоудной цѣли:
На Церковъ св. Іоакима въ Римѣ: Урядъ пар. въ Уйковичахъ 3. зл. Ур. пар. въ Лежайску 2 зл. Ур пар. въ Ганчовой 4 зл.

На св. Мѣтця: Ур. пар. въ Коровици 4 зл. 43 гр.

Що жертвы тіи вынесли за цѣлий рокъ 1893 такъ малу квоту, есть рѣчь съ всею природна, если зважиться, що въ томже такъ тяжкомъ роцѣ 1893 збрано въ тутешной богоснасаемой Епархіи поважну квоту по надъ 3000 зл. на даръ милости для Его Святости Льва Паны XIII. по поводу 50-лѣтнего ювілея Епископства св. Отца.

Зъ другою же стороны невозможно було такъ малу квоту, якъ выше выказана, высылати на мѣстце призначеня; по той причинѣ намѣщено туюже въ тутешной щадничѣ въ томъ намѣреню, щобы квоту тую вразъ съ жертвами, котрі въ томъ роцѣ вилынуть, съ початкомъ р. 1895 де належить выслати.

Съ покликомъ отже на попередни дотычній розпорядженя взымаемъ Прч. Духовенство, щобы и въ тѣмъ роцѣ жертвы на богоугоднѣи цѣли явѣ: Церковѣ Св. Іоакима въ Римѣ, Петровѣ грѣшь, св. мѣстця, и рѣжнѣи мѣссѣи при отвѣтнѣихъ случайностяхъ збирали и будьто впрость, будьто зъ цѣлого деканата посредствомъ дотычного Прч. Уряда дек. сюда предлагали.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 5. Цвѣтня 1894.

Ч. 19.

Дирекціи закладу купелевого въ Любени коло Львова удѣляє бесплатно купелей и мешканя чотыремъ незажиточнымъ священникамъ потребующимъ кураціи, за щоденне служенье св. Літургїи въ купелевой каплицѣ.

Позаякъ въ однѣмъ изъ чотырехъ сезонѣвъ купелевыхъ, именно одъ 20/5 до 20/6, одъ 20/6 до 20/7 одъ 20/7 до 20/8, одъ 20/8 до 20/9 лишъ одинъ Священникъ въ часѣ одного сезону, зъ вышене сказаного облегченя користати може, схотять желающѣи тогожь завчасно однести ся до Дирекціи задля получена завѣдомленя, котрый сезонъ вызначеннѣи имъ буде.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 1. Цвѣтня 1894.

Ч. 20.

Въ Краковѣ засновалося Товариство Огородниче на статутѣ Выс. ц. к. Намѣстничствомъ зъ дни 13/8 1893 Ч. 63,821 затвержене, цѣлю котрого есть:

1) розвитокъ огородництва краевого

2) сполученье всѣхъ любовникѣвъ огородництва до всеобщей працѣ. —

Вкладка рѣчна звычайного члена 12 коронъ, крѣмъ сего внесове 2 короны. Мѣжь правомъ члена, окрѣмъ другихъ есть и тое, що одержувати буде бесплатно часописъ Товариства, насѣвня, зрѣзки, щѣпы, такожь участвовати въ розльосованю рослинъ роздаваныхъ черезъ Товариство.

Мѣжь обовязками головна точка: ведля можности вспомогати цѣли Товариства.

Близше поясенье самъ статутъ. Позаякъ цѣль и будуча дѣятельность Товариства Огородничого дуже позиточна, звернена выключно ко поднесеню добробыту людности краю нашего, поручаеся Всеч. Духовенству користати изъ згаданого Товариства, вспирати его и другихъ ко тому заохочувати.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 15. Марта 1894.

Ч. 945.

О бесплатныхъ купелевыхъ мѣстцяхъ въ Любени.

Ч. 966

О товариствѣ огородничомъ въ Краковѣ.

Ч. 21.

Ч. 2612.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днемъ

11. Цвѣтня 1894 Ч. 178 слѣдующе:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. до 31. Марта 1894 р.

А) Фондъ жоренный.

Станъ касы вдов.-сирот. фонда за мѣсяць Марецъ 1894.

П р и х о д ъ	Готѳвка		цѣнный паперы		Р о з х о д ъ	Готѳвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ Лютого	715	14	1432	67 22					
2. О. Щенковичъ Фр.	10	—	—	—					
3. „ Билиньскій Гр.	44	—	—	—					
всего	769	14	1432	67 22					
розходъ	—	—	—	—					
Остатъ въ касѣ	769	14	1432	67 22					

II. Въ Общю рольн. кред. Заведенію 6000 зм.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готѳвою		Р о з х о д ъ	Готѳвою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Лютого	248	98	1. До фонда распорядимого для доповненя	334	56
3. Деканъ Жукотынскій:	14	—	всего	334	56
бдъ ОО. Флонта и Приста ша по 7 зл.					
3. О. Яремкевичъ Юліянъ	5	50			
4. „ Гонгарскій Григорій	14	—			
5. „ Марковъ Іоаннъ	7	—			
6. Дек. Горожанскій:	104	—			
А именно: ОО. Кл. Лопушанскій, Ант. Юзичинскій, Ант. Бачинскій, Сев. Дибетрянскій по 12 зл. ОО. Д. Лешкій, М. Матковскій, М. Заяць, О. Юзичинскій, Ан. Волощакъ, Ке. Бигинскій, Т. Сапрунъ, І. Гумецкій по 7 зл.					
7. О. Габлинскій Петръ	12	17			
8. „ Кириянъ Іоаннъ	7	—			
9. „ Хомицкій Теофиль	26	33			
10. „ Добрянскій Стефанъ	12	—			
11. „ Дуркотъ Володимиръ	5	50			
12. „ Торонскій Алексій	14	—			
13. „ Билиньскій Григорій	86	—			
всего	556	48			
розходъ	334	56			
Остатъ въ касѣ	221	92			

Хроника.

Ч. 1800. Въ пропозицію на Мокротынъ деканата Жолкѣвскаго приняты
1. Хлопецкій Едвардъ, 2. Омелянскій Евгенийъ. 3. Савицкій Андрей. 4. Крайчикъ
Илія. 5. Насальскій Володимиръ. 6. Решетилевичъ Викторъ. 7. Маликъ Игнатій.
8. Сыръсъ Григорій. 9. Романовскій Василій. 10. Кипріянь Іоаннь. 11. Кордасе-
вичъ Викторъ. 12. Весоловскій Антоній. 13. Радецкій Іоаннь. 14. Целехъ Евстахій.
15. Растваецкій Счастній. 16. Лебедовичъ Іоаннь.

Презенты получили:

- Ч. 1796. О. Мокрицкій Антоній, на Цѣвкѣвъ, деканата Оленицкаго.
„ 2046. „ Гамерскій Іосифъ на Полонну, деканата Ольховецкаго.
„ 2060. „ Онышкевичъ Стефанъ, на Хиневичи, деканата Комарнянскаго.
„ 2246. „ Билинскій Юліанъ, на Ольшанинъ, деканата Самборскаго.

До каноничной институціи завѣзваніи:

- Ч. 2174. О. Гомза Іоаннь, на Молодычъ, деканата Ярославскаго.
„ 2288. „ Губицкій Іосифъ, на Михалевичи, деканата Комарнянскаго.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 2193. О. Куповскій Іеронимъ, на Вилецъ, деканата Дрогобыцкаго.
„ 2194. „ Сабарай Іосифъ, на Кобло Старе, деканата Самборскаго.
„ 2588 „ Сапрунъ Михаилъ, на Рыбникъ, деканата Дрогобыцкаго.

Завѣдательства получили:

- Ч. 2193. О. Волошинскій Василій въ Бандровѣ, деканата Устрицкаго.
„ 1654. „ Дуркотъ Петръ, въ Модрычи, деканата Дрогобыцкаго.
„ 1745 „ Кузьмакъ Михаилъ въ Коровникахъ, деканата Перемыскаго.

Ч. 2194. О. Перчинскій Петръ, получивъ самостоят. сотрудн. въ Торгановичохъ
деканата Самборскаго. _____

Ч. 1886. О. Гелитовичъ Александръ, парохъ въ Коровникахъ получивъ отпустку
изъ связи каноничной тут. Епархіи на Епархію Станиславвску. _____

Ч. 1774. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженъмъ зъ дня 1. Марта 1894 Ч. 16742
призвало на дотацію для сопомочника пароха въ Воли Цеклинской на
одень рокъ.

Ч. 2380. О. Кмитъ Поліевкть, М. профессоръ права церковного при тут. богословскѣмъ Заведенію именованъ дѣйствительнымъ Профессоромъ науки богочестія при ц. к. Гимназіи въ Дрогобычи.

Ч. 2110. О. Ивановскій Николай, парохъ въ Новосѣлкахъ Гнѣвошъ, получилъ увѣльненіе отъ испыта конкурсового.

Отпустку для поратованя здоровья получили:

Ч. 2187. О. Чеховичъ Титъ, сокрудникъ въ Белзѣ, на 6 недѣль.

„ 2358. „ Левицкій Ілія, парохъ въ Щавномъ, на 6 недѣль.

ЖЕРТВЫ.

Ч. 8333/93. Грамоту похвалы и узнанья съ Архіерейскимъ благословеніемъ получилъ О. Володимиръ Левицкій парохъ въ Цариньскомъ за справленіе своимъ контомъ для тамошної церкви ковчега за 170 зл., образа на престольного за 50 зл. и приукрашеніе престола за 25 зл.

Ч. 816. Грамоту похвалы и узнанья черезъ урядъ деканальній Перемьскій получили: Василій и Евфрозина Микита парохіане въ Селескахъ ад Якеманичи, котрі причинилися значными датками грошевыми на отновленіе и приукрашеніе доч. церкви въ Селескахъ, а то: справленіемъ хорошого кивота, двоухъ хоруговъ и чаши съ дискосомъ и звѣздицею.

Ч. 2102. Урядъ дек. Потелицкій донѣсь, що парохіане зъ Деветера жертвовали на богослужебній фундаціи: б. п. Теофиль Матура и живущій еще Петръ Лука по 100 зл. б. п. Тимко Хѣръ обовязаль своихъ наслѣдникѣвъ, щобы до року зложили 100 зл. на таку саму иѣль. Б. п. Пелагія Матура купила до церкви поликандеръ за 70 зл., б. п. Александра Шарко жертвовала на хоруговъ 30 зл.

Отъ Е. п. О р д и н а р і я т а

Перемьшль, дня 13. Цвѣтня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢкъ 1894.

Выдано 26. Мая.

Ч. IV.

Ч. 22.

Ч. 938

На прошеніе головного заряду Товариства „Кружковъ рѣльничихъ“ въ Львовѣ маючого на цѣли матеріальне движеніе народа селяньскаго въ Галичинѣ, такъ рускаго якъ и польскаго безъ взгляду на народнѣсть и похѣтыку, помѣщаеся для вѣдомости Веч. Духовенства выдана тымже товариствомъ

О закладаню кружковъ рѣльничихъ

„О Д О З В А.

Вѣдь десяти лѣтъ истнуе въ нашѣмъ краю Товариство „Кружковъ рѣльничихъ“ котораго намѣренемъ есть праца надъ пѣднесенемъ добробыту, просвѣти и моральности нашего народа.

Во всѣхъ окресностяхъ краю суть вже по селахъ та мѣсточкахъ основаніи „Кружки рѣльничіи“: Есть ихъ до 1000, а загалне число ихъ членѣвъ перевышеае 43.000.

Тѣ „Кружки рѣльничіи“ розвивають пѣдь кождымъ взглядомъ хосенну дѣяльнѣсть а именно, заохочують до поправы господарства, запроваджують лучшій роды насѣнья, поправніи снаряды рѣльничіи, впроваджують управу цѣбныхъ рослинъ пашинныхъ, годѣвлю поправныхъ расъ худобы и дрѣбного инвентару домашнаго, допомагають до закладаня садѣвъ, пасѣкъ, хмѣльникѣвъ, користно впливають на оживлене домового промыслу, ширяють звичай убезпечованя вѣдь шкѣдъ елементарныхъ и пр.

По „Кружкахъ“ вѣдбувають ся науки господарскіи, такъ зовиміи „люстра-

цѣмъ господарскій“ черезъ платныхъ зъ фондѣвъ краевыхъ и державныхъ люстраторѣвъ, котрыми суть ученій та досвѣдченій господарѣ. Оглядаючи газдѣвства и пѣзнавши ихъ добрій и слабой стороны, поручають поступованье, яке наука и досвѣдъ яко найкористнѣйше подають.

Важну галузь дѣяльности „Кружкѣвъ рѣльничихъ“ становлять крамницѣ христьянскі. Кружки рѣльничі заложили вже такихъ крамницъ около 600, а повеае ихъ щоразъ бѣльше; они отвирають нашимъ селянамъ просторе поле до працѣ зарѣбковои, а хосенной зарѣвно для тыхъ, що берутъ ся до ней, якъ такожь и для загального добра. За посредствомъ заряду головного можна на основанье и пѣддержанье крамницъ кружковыхъ получить зъ Выдѣлу краевого безпроцентові позички.

Кождому „Кружкови рѣльничому“ прислугуе якъ наибѣльша свобода въ веденю своихъ дѣлъ.

Кружокъ кождый обераетъ собѣ самъ пѣсия своихъ мѣсцевихъ потребъ и пѣсия власной волѣ цѣль та способы своей дѣяльности для суспѣльного добра. Где отжежь Поляки входятъ въ составъ „Кружка“ тамъ вѣнъ есть польскимъ, а где таковой основують Русины, тамъ вѣнъ буде рускимъ. Дѣяльність Кружкѣвъ есть самостѣйна и независима позаякъ Заряди повѣтові и Зарядъ головной мають ихъ лишь пѣдширати и бути помѣчними до осягненя успѣху.

Зарядъ головной старае ся о грошѣ и товары для крамницъ кружковыхъ о насѣбье, машины и снаряди господарскі по цѣнахъ зниженныхъ для членѣвъ „Кружкѣвъ“, помагае имъ въ осягненю концесіи на трафики зъ тютюномъ, на продажъ соли, до арендовеня корчемъ, щобы ихъ переробляти на гостинницѣ христьянскі — и въ всякихъ прочихъ ихъ потребахъ иде имъ на руку.

Въ загалѣ Зарядъ головной зобовязуе ся нести помѣчь цѣлкомъ безпарциально Кружкамъ зарѣвно рускимъ якъ и польскимъ, на пѣдставѣ статута основанымъ.

Въ складъ головного Заряду входятъ крѣмъ вѣсьмнадцяти членѣвъ, выбираныхъ черезъ загальнй зборы, надто высланники (дельгаты) вѣсѣхъ католицкихъ Консесторей, Выдѣлу краевого, Рады шкѣльной краевой, Товариствъ рѣльничихъ краевыхъ а въ конці Товариства взаимныхъ убезпеченій въ Краковѣ.

Той складъ Заряду головного дае поруку ревного, поважного и безсторонного веденя дѣлъ Товариства. Въ Товариствѣ „Кружкѣвъ рѣльничихъ“ есть выключена всяка политика, а Зарядъ головной якъ найточнѣйше того перестерѣгае. Свобода але особытыхъ пересвѣдченъ національныхъ кождого члена такъ Русина якъ и Поляка приналежностею до Кружка рѣльничого въ ничимъ ограниченою бути не може.

Запрошумъ отжежь кождого, кто мае добру волю до працѣ надъ пѣднесенемъ добробыту, просвѣти и моральности нашего народа, нехай вступаетъ въ члены Товариства „Кружкѣвъ рѣльничихъ“, и нехай основуетъ Кружокъ где лишь може.

Центральна канцелярія Товариства „Кружкѣвъ рѣльничихъ“ есть въ Львовѣ, при улицѣ Костюшки ч. 7. на долѣ, где всяки письма адресовати належить. Тамъ такожь нехай зголошуе ся кождый, кто желае якихъ небудь информаций въ справѣ „Кружкѣвъ“ способу ихъ основаня, статутѣвъ Товариства и пр. — а можна писати въ языцѣ польскѣмъ и рускѣмъ, на руски письма вѣдиовѣдае ся по ру-

ски, и посилає ся на жодане рускї статута. Въ Львовѣ дня 31. сѣчня 1894. Заридь головный Товариства „Кружокъ рѣльничихъ“.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 15. Мая 1895.

Ч. 23.

Ч. 2922

Комітетъ горожаньскій мѣста Нового Сонча приславъ тутъ слѣдуючу

О складкахъ на погорѣльцѣвъ Нового Сонча.

О Д О З В У :

„Дни 17. Цвѣтня т. р навѣтивъ мѣсто наше страшный пожарь, котрый знищивъ въ протигу кѣлькохъ годинъ въ слѣдетвіє сприяючихъ дуже условіи т. е. надмѣрної посухи отъ кѣлькохъ тыжднѣвъ треваючої и раптовного вѣтру имѣніє такъ маєтнихъ якъ и убогихъ мешканьцѣвъ мѣста.

Перешло 130 домѣвъ большихъ и меншихъ лежить нинѣ въ румовискахъ — кѣлькасотъ родинъ не має нѣ хлѣба нѣ даху — всегда розлигають ся зойки болести и розпуки.

На разѣ такъ мѣстцеві мешканцѣ мѣста, якъ и Горожане дооколичнѣ — поспѣшили съ доставою первой живности — однакъ помѣчь таи єсть лише хвилєва и недостаточна.

Въ цѣли заповнєня трєвалои помочи погорѣльцямъ, завязавъ ся пѣдъ предѣдательствомъ бурмістра Дра Кароля Слявіка, „комітетъ горожаньскій“ котрый роздѣливши ся на секціи розбравъ мѣжь себе найважнѣйшій чинности.

Именемъ нещастныхъ погорѣльцѣвъ, звертає ся комітетъ до всѣхъ Институцій, до Адміністраціи всѣхъ дневниковѣ краєвыхъ, до особѣ всякого стану съ горячою просьбою о ласкаві надсылани и посредничествѣ въ собираю датковѣ такъ въ грошѣхъ якъ и въ натурѣ.

Всякї датки въ грошєхъ просимо надсылати пѣдъ адресою комітету горожанького впрѣсть до касы мѣйской въ Новѣмъ Сончи — датки же въ натурѣ на руки предѣдателя комітету Дра Кароля Слявіка, бурмістра мѣста Нового Сонча.

Пересылка въ натурѣ пѣдъ адресою комітету вѣльна єсть ътъ оплати за перевѣзъ желѣзницею. Въ новѣмъ Сончи дня 19. Цвѣтня 1894. Именемъ комітету горожаньского, предѣдатель Дръ Кароль Слявікъ в. р.“

Подаючи се до вѣдомости прч. Духовеньства поручає ся датки пересылати впрѣсть пѣдъ вышєє сказаными адресами.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 13. Мая 1894.

Выдавництво „Бібліотеки для руской молодежи.“

На прошенье Господина Ю. Насальского ц. к. профессора гимн., въ надѣѣ, що издавництво се буде мѣстити въ собѣ лишъ моральнй и науцѣ св. церкви католической отвѣтнй и поучающй повѣсти, подае ся цѣлый проспектъ редакціею выданный до вѣдомости Всечестивйшого Духовенства:

Издавництво „Бібліотеки для руской молодежи“ Однимъ зъ найважнйшихъ средствъ до выховани молодежи есть пѣддавати ѣй вѣдповѣднй книжки до читани. Зрозумѣли се добре другй народы, и въ тѣмъ напрямѣ дуже богато зробили та не перестаютъ трудити ся Нѣмцѣ, Французы, Англійцѣ, Шведы, Россіане, Чехи, Поляки, загаломъ кождый народъ, котрому забезпеченье собѣ тревалой будучности лежить на серци, посвящае богато часу, труду и силы выключно лишень на тое, щобъ молодому поколѣнью достарчати писемъ подающихъ здоровый кормъ духовный. Згадую тутъ на прим. за „Universal-Bibliothek für die Jugend,“ издавану въ Липску, що доселѣ числитъ выше 250 томикѣвъ найкраснйшихъ повѣстей, проходячихъ зъ пера славновѣстныхъ Гофмана, Шмйда и Андерзена або иншихъ знаменитыхъ писателѣвъ популярныхъ.

Лишень у насъ Русинѣвъ на тѣмъ поли мало що зроблено. Все, що доси появилось въ нашѣй літературѣ, обмежуеь по наибольшѣй части на заспокоеню духовныхъ потребъ сельского люду и старшой интелігенціѣ, а на молодѣжь нашу — тоту надѣю нашей будучности — мало звернено уваги! А прецѣнь и руска молодѣжь, идуча зъ духомъ часу, хоче такожь читати, и щобъ лишень вдоволити жаждѣ читани, бере до рукъ веѣлякого рода свои и чужй книжки, хоть они неразъ шкѣдливй часами всекою ѣдею затроенй. Чому, пытаюь, не постаратись и намъ Русинамъ о вѣдповѣднй для неи кормъ духовный? Чому не ублагороднити еи сердце вѣрцими цитоменныхъ звичѣвъ и обычаѣвъ? Чому не пѣддавати ѣй руской книжочки, руского слова, руской буквы?

Щобы запобѣгти майже цѣлковитѣй недостатчи рускихъ книжокъ, котрй-бы безъ застережени можна предложити молодежи до читани, особливо на першѣмъ степені еи образовани, пѣдписанный, порозумѣвшись зъ многими досвѣдченными педагогами та запрошеннми до участи наилучшихъ писателѣвъ, приступае зъ слѣдующимъ Новымъ Рокомъ 1894 до издавництва: **Библіотеки для руской молодежи.**

На взѣръ чужинецкихъ того рода издавництвъ буде „Бібліотека для руской молодежи“ складати ся зъ цѣлыхъ серій повѣстей и повѣстокъ, будьто оригинальныхъ на основѣ народныхъ звичѣвъ и обычаѣвъ та руской исторіѣ и літературы, будьто зъ чужыхъ языковъ переробленыхъ або переведеныхъ, и въ формѣ легкихъ оцѣвданъ мѣстиме въ собѣ все, що зможе причинити ся до ублагороднения молодого поколѣнни и розширення его свѣтогляду, набутого чи шкѣльною чи домовою наукою. Стоячи на грунтѣ релігійномъ патріотичномъ и народномъ, буде она тымъ зеркаломъ, въ котромъ ясно и понятно вѣдбыватимуть ся чесноты горожанскй, тымъ жереломъ, зъ котрого променемъ легкой науки и працѣ розливатимуть ся лучѣ правдивой просвѣты, тымъ огнищемъ, при котромъ жаромъ нѣколи не вгасаемымъ молоде сердце огортатимуть любовь до вѣтчины и привязанье до вѣры.

Нашею задачею Образование руской молодежи, нашимъ окликомъ Вѣра, Надѣя и Любовь, нашимъ прапоромъ Церковь свята и Русь-Мати.

Подъ тыми знаменами вступаемо въ першй рѣкъ нашей дѣятельности.

Трудівъ свого пера зволили видавництву не відказати слѣдуючі Высокоповажані П. Т. Писателѣ: оо. Василь Чернецкій, Кириль Селецкій, Данило Танячкевичъ, Іляріонъ Стеткевичъ, Данило Лепкій, Сильвестеръ Лепкій, Омелянъ Глѣбовицкій, Богданъ Кирчѣвъ, Теодоръ Турула, Аполінарій Менціньскій, Василь Навроцкій, Матей Поповичъ, Павло Дудыкъ, Іванъ Пастернакъ и Бондарышинъ; и-нѣ Ольга де Гримала Кобыляньска; и-ове Григорій Цеглинскій, Стефанъ Пятка, Юліанъ Кобыляньскій, Павло Кирчѣвъ, Іванъ Петрининъ, Сильвестеръ Яричевскій, Богданъ Ленкій, Евгенийъ Мандычевскій, Теодоръ Яницкій, Осипъ Кокуревичъ, Іеронимъ Луцьякъ, Онуфрій Власійчукъ и Юрко зъ Королѣвки. Підписаний має крѣпку надѣю, що и прочіи писателѣ, до котрыхъ вѣнъ відносивъ ся, не відкажуть ему своєї патріотичної помочи.

Дякувати невеличкій працѣ сихъ труженникѣвъ, приготавлиєсь до печатаня богатій матеріалъ письменничій, зъ котрого годить ся піднести: „Надъ Днѣстровою сагою.“ „Добрій дѣла Богъ благословить.“ „Сила совѣсти.“ „На перекоръ судьбѣ“, „Повѣнь.“ „Невыслѣдимі суть жити стежки.“ „Закопаний скарбъ“, „Доля то воля“, „Найкрасній сонъ.“ „Богъ батько сирѣтъ“, „Два сыны.“ „Местъ скривленого вихованя.“ „Пригоди Телемаха.“ „Герой пѣвночи.“ „Сирѣтска доля“, „Середъ лѣтѣвъ“, „Послѣдній баскакъ на Руси.“ „На далекій пѣвночи.“ „Пропавшій сынъ“, „За вѣтчину“, „Доля Микола“, „Черты зъ житя Американцѣвъ“ и многіи инші.

До першого томка увѣйде прехороша повѣсть Данила Лепкого підъ заголовкомъ: „П о в ѣ н ь“, оповѣданье зъ житя сельского люду.

Такъ заосмотрившиєсь, підписаний оголошує запрошенье до передплаты, котра выносить Одинъ злр. або двѣ короны на цѣльнй рѣкъ.

За одинъ злр. або двѣ короны рѣчної передплаты дѣстануть передплатники въ першомъ мѣсяци каждой четвертини року почтою пять аркушѣвъ печатаныхъ, зброшурованыхъ, хорошою веніетою украшеныхъ, разомъ чотыри томки о 20 аркушахъ печати на треваломъ сатинованомъ папери. Повѣстей увѣйде до тыхъ томикѣвъ 4—8. Каждый томикъ буде по можности творити цѣлѣсть и въ дорожѣ передплатной стояти 25 кр.; лавочна же цѣна буде значно підвишена.

Коли зголосить ся 300 передплатникѣвъ, котрі будуть собѣ желали відбрати томки уже оправлені, то видавництво, порозумѣвшиєсь зъ переплетчикомъ, подасть интересованымъ вѣдомѣсть о цѣнѣ за помочию рускихъ часописей або картокъ кореспонденційныхъ.

Підписаний не відхилить ся відъ жадного труду, где буде розходитись о тое, щобъ відновѣсти жаданямъ читающого загалу. А позаякъ „Бібліотека для руской молодежи“ мѣстити буде того рода повѣсти, котрі не тільки для молодежи, чи то мужескон чи то женескон, подаватимуть богатій кормъ духовый, але и для старшихъ вѣкомъ будуть вельми принадною и розвеселяющею лектурою, то вѣнъ лестить собѣ, що зѣ стороны Высокоповажаныхъ П. Т. Родимцѣвъ, котрымъ далекоюсь глѣбѣ порушеной справы не може не лежати на серци, отсе видавництво удостоить ся и морального и матеріального пѣддержаня.

Приятелѣвъ руской молодежи просить ся уклѣнно о ласкаве розповсюдженье сего проспекту по вѣсьмъ-усюдамъ нашої вѣтчины и о захоочуванье до якъ найчисленнѣйшой пренумераты.

Чистый доходъ назначати ся буде на преміѣ за написанье наилучшихъ повѣстей до „Бібліотеки.“ Коломыи въ день св. Димитрія 1893. Юліанъ Пасальскій, п. к. профессоръ гимн.“

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 15. Мая 1894.

Ч. 2003

О образкахъ О Джу-
льиньского для дѣ-
тей приступающихъ
до св. причастія.

Ч. 25.

Всечестнѣ ОО. Душпастыри взываютъ ся симъ щобы, яко ревнѣ проповѣдники слова Божого и учителѣ засадѣ св. вѣры Христовой въ наукахъ катехитичныхъ, не лишъ дбали о чаете и побожне приступованье вѣрныхъ до св. Трапезы Господней, но съ всею печаливостію Отцѣвъ Духовныхъ довжнѣ суть занятися молодымъ поколѣньемъ щобы тое, съ правдивою дитинничимъ сердцемъ врожденною нѣжностію чувствъ религіинныхъ, належито приготолене, принимало св. Причастіе.

Особенно же хвилы первого св. Причастія, коли то молоде поколѣнье Християнъ католическихъ удостояе ся той превеликой Божой ласки, що самого Господа Творца своего въ Престятой Тайнѣ Евхаристіи до сердца своего принимает, довжна остатися ему николи незатертымъ въ памяти духовымъ торжествомъ.

Найусѣпнѣйше ко сему средство въ томъ залежитъ щобы Душпастырь дѣтми ко первой св. Словѣди и св. Причастію приступающими особенно и окремо одъ другихъ заняти ся, тыхже окремо о св. Тайнахъ точно поучивъ и всемъ разомъ одинъ день (наилучше по празнику св. Пасхи до Вознесения) къ св. Причастію вызначивъ. На торжество тое належитъ запросити особенно родичей и еродничѣвъ дотычныхъ дѣтей а такожь и всехъ прочихъ парохіянъ, дѣти окрѣмъ внутреннего духового успособленія, довжнѣ свиточно приодѣтими бути, въ часѣ св. Літургіи всеъ разомъ подъ наглядомъ старшихъ, стояти передъ иконостаеомъ съ свѣчками въ рукахъ и такъ съ торжественнымъ настроемъ всехъ вѣрныхъ, приступити ко первому св. Причастію Пресв. Евхаристіи.

Послѣ св. Літургіи Душпастырь въ одвѣтной промовѣ поучитъ ихъ о великой благодати Божой якои участниками стали ся завзываючи ихъ до вытревалости въ честнотахъ християнскихъ и частіинного св. Причащенія, и вручитъ имъ на памятку образѣвъ памяткові (добре будобы такожь и книжочки до молитвы). Зъ такокого трожеественного св. Причастія можна надѣятися великихъ духовыхъ плодѣвъ, о котріи кождий Душпастырь вѣрно дбати довженъ.

Окрѣмъ другихъ образѣвъ найдвѣтнѣйшими буди бы выдавані Всеч. О. Л. Джульиньскимъ, парохомъ въ Лашинѣ котріи тойже продае по 1 кр. сотку за 80 кр. а ½ сотки за 45 кр. вразъ зъ портомъ почтовымъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 18 Мая 1894.

Выс. Выдѣлъ краевый приславъ тутъ слѣдующе

„О Г О Л О Ш Е Н Ь Е

въ справѣ выповѣдженя облигацій позички краевой зъ року 1884, 1888 и 1889.

Ч. 2705.

О выповѣдженю
Облигацій позички
краевой зъ р. 1884
1888 и 1889.

Въ мысль ухвалы Высокого Сойму зъ дня 29. Версеня 1892 выповѣдае Выдѣлъ краевый королевства Галиціи и Льодомеріи вразъ съ Великомъ Княжествомъ Краковскомъ облигаціи галицкихъ позичокъ краевыхъ зъ р. 1884, 1888 и 1889 зъ днемъ 1. Мая 1894 и зъ днемъ тымъ, въ котромъ такожь ихъ опроцентованье дальше утае, узнае тѣжъ за платнѣ.

Галицка каса краева, а взыдно каса позичокъ краевыхъ, выплачовати буде отъ 1. Мая 1894 всѣ предложеніи ей облигаціи тыхъ позичокъ, заосмотреніи въ бѣжучіи купоны, въ ихъ номінальной вартости.

Выдѣлъ краевый звертае увагу всѣхъ властителей винкульованныхъ облигацій позичокъ зъ року 1884, 1888 и 1889, що въ власномъ своимъ интересѣ, мають ся якъ найскорше выстарати у компетентныхъ властей о позволенье на девинкуляцію, такъ, щобы облигаціи тѣи зъ днемъ 1. Мая 1894 могли бути зреализованными. Зъ Выдѣлу краевого Королевствъ Галиціи и Льодомеріи вразъ съ Великомъ Княжествомъ Краковскомъ. Въ Львовѣ, дня 30. Сѣчня 1894. Маршалокъ краевый: Евстагій кн. Сангушко в. р. Члены Выдѣлу краевого: Дръ Іосифъ Верещиньскій в. р. Таддей Романовичъ в. р.“

Поручаеся тымъ вѣч. ОО. Душпаствырямъ, въ котрыхъ перехованю того рода облигацій позичокъ краевыхъ находилибѣся, щобы тѣже безотволочно сюда предкладали, при чѣмъ примѣчаеся, що облигаціи комунальнѣи банку краевого и листы заставнѣи банку краевого не належать до конверсіи, дотычить тое лише облигаціи позичокъ краевыхъ зъ р. 1884, 1888 и 1889.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 27. Цвѣтня 1894

Ч. 27.

Ч. 3035.

Щебя повѣдомленя Дирекціи банку краевого збѣтали слѣдующи 4½% винкульованіи листы заставнѣи тогоже банку выльосованіи съ речинцемъ выплаты дни 30. Червня 1894. съ котрымъ днемъ дальше ихъ опроцентованье утае.

О выльосованю 4
½% винк. листѣвъ
застав. банку кра-
евого.

Ч. 1371	на	50	зл. винк.	на	парохію	Грушѣвъ.
„ 5838	„	100	„	„	„	„
„ 3066	„	50	„	„	„	Смѣльникъ.
„ 11488	„	100	„	„	„	Гуссакѣвъ.
„ 3201	„	100	„	„	„	дочерню Лютовиска ad Букова.
„ 11031	„	100	„	„	„	парохію Старасѣль.
„ 2899	„	50	„	„	„	Белзъ.
„ 3918	„	500	„	„	„	„

Ч.	5295	на 100	зл. винк	на парохію	Смерекъ.	
"	10994	" 100	" " "	" "	"	
"	10996	" 100	" " "	" "	"	
"	8424	" 100	" " "	дочерну церковъ	Бреликовъ ad Ванькова.	
"	1028	" 50	" " "	парохію	Балигородъ.	
"	3167	" 100	" " "	"	Устіянова.	
"	4747	" 100	" " "	"	Торгановичи.	
"	1680	" 50	" " "	"	Самборъ.	
"	752	" 100	" " "	"	Радружъ.	
"	1378	" 500	" " "	"	Сълецъ.	
"	1385	" 100	" " "	"	Мшанна.	
"	1667	" 100	" " "	"	"	
"	4055	" 100	" " "	"	"	
"	5119	" 100	" " "	"	Райске	
"	9060	" 100	" " "	"	"	
"	453	" 50	" " "	"	Мацошинъ.	
"	9056	" 100	" " "	"	Дорожбъ.	
"	809	" 50	" " "	"	Чайковичи.	
"	5106	" 100	" " "	"	Быковъ.	
"	8434	" 100	" " "	"	Брунари.	
"	1165	" 50	" " "	"	Кривча.	
"	1796	" 50	" " "	"	Хирбъ.	
"	5621	" 1000	" " "	"	"	
"	11073	" 100	" " "	"	Горинка.	
"	11075	" 100	" " "	"	"	
"	1228	" 50	" " "	доч. церковъ въ	Стебнику ad Панова.	
"	11040	" 100	" " "	парохію	Грабъ.	
"	11505	" 100	" " "	"	Сосница.	
"	11496	" 100	" " "	"	Лазы.	
"	11479	" 100	" " "	"	Вышатичи.	
"	1173	" 50	" " "	"	доч. церковъ въ	Каменбмъ ad Полонна.
"	2826	" 100	" " "	"	парохію	Дубрѡвка.
"	5251	" 100	" " "	"	"	Волоца.
"	11262	" 100	" " "	"	самост. сотрудн.	Межибрѡдъ.
"	1164	" 100	" " "	"	парохію	Синява.
"	10954	" 100	" " "	"	Полина.	
"	9881	" 100	" " "	"	Тернава гѡрна.	
"	7827	" 100	" " "	"	Михалевичи.	
"	3032	" 50	" " "	"	Домашѡвъ.	
"	1915	" 50	" " "	"	Луцкѡвъ.	
"	8442	" 100	" " "	"	"	
"	5523	" 100	" " "	"	Босько.	
"	3895	" 100	" " "	"	Сянокъ.	
"	1151	" 50	" " "	"	Коровники.	
"	789	" 50	" " "	"	Медыничи.	
"	523	" 100	" " "	"	Болѣстрашичи.	
"	1324	" 100	" " "	"	Болѣстрашичи.	
"	7895	" 100	" " "	"	"	

Ч. 4385	на 100	зл. винк. на	парохію	Кульчиць.
" 9562	" 100	" " "	"	Ветлинъ.
" 9646	" 100	" " "	"	Зиндранова.
" 11080	" 100	" " "	"	Дубляны.
" 1542	" 50	" " "	"	Чорна.
" 8948	" 100	" " "	"	"
" 6347	" 100	" " "	"	Дверникъ.
" 405	" 50	" " "	доч.	Роздѣловичи ad Купновичи.
" 1538	" 50	" " "	"	" " "
" 2066	" 50	" " "	"	" " "
" 9654	" 100	" " "	парохію	Замѣховъ.
" 3296	" 100	" " "	"	Снѣтница.
" 8432	" 100	" " "	"	"
" 11464	" 100	" " "	"	"
" 2711	" 500	" " "	"	Ляшки.
" 5802	" 100	" " "	"	Гольче.
" 11423	" 100	" " "	"	"
" 5772	" 100	" " "	"	Мякишь новый.
" 10360	" 100	" " "	"	Малковичи.
" 8946	" 100	" " "	"	Кореница.
" 9038	" 100	" " "	"	"
" 9052	" 100	" " "	"	"
" 10788	" 100	" " "	"	"
" 8651	" 100	" " "	доч.	Куляшне ad Щавне.
" 10767	" 100	" " "	"	" " "
" 2006	" 50	" " "	"	Вѣлька ad Дошно.
" 8446	" 100	" " "	"	Зубрыкъ ad Жегестѣвъ.
" 797	" 50	" " "	парохію	Сугорѣвъ.
" 7372	" 100	" " "	"	Вязовница.
" 30	" 100	" " "	"	Дашѣвка.
" 11441	" 100	" " "	"	Рогозно.
" 1611	" 50	" " "	"	Прелуки.
" 2870	" 50	" " "	"	Ольхѣвиць.
" 458	" 100	" " "	дочерну	Лодина ad Глумча.
" 8325	" 100	" " "	"	" " "
" 2878	" 50	" " "	парохію	Мосты великій.
" 1816	" 100	" " "	"	Нисмичи.
" 6805	" 100	" " "	"	"
" 8433	" 100	" " "	"	Жиравица.
" 10668	" 100	" " "	"	Новосѣлки.
" 10669	" 100	" " "	"	"
" 1148	" 1000	"	Воспиталище	для рус. дѣвчатъ въ Перемышли.
" 3737	" 1000	"	"	" " "
" 2189	" 50	"	на доч.	Пикуличи ad Негрыбка.
" 8425	" 100	"	парохію	Добра.
" 8877	" 100	"	доч.	Гденичи ad Мѣживсѣль.
" 4030	" 500	"	"	" " "

Ч. 10683	на 100 зл.	на винк.	на парохію	Суровиця.
" 2904	" 50	" " "	" "	Ярославъ.
" 2905	" 50	" " "	" "	"
" 7953	" 100	" " "	" "	Баличи.
" 9661	" 100	" " "	" "	"
" 11017	" 100	" " "	доч.	Звнннчъ ad Середняци.
" 11018	" 100	" " "	" "	" "
" 2743	" 100	" " "	" "	Ягвяги ad Вяцковичи.
" 11584	" 100	" " "	" "	" "
" 10745	" 100	" " "	" "	Ославици ad Радошицѣ.
" 8909	" 100	" " "	" "	парохію Берестъ.
" 2328	" 50	" " "	" "	самоств. сотруд. Шляхтова.
" 9052	" 100	" " "	доч.	Воловецъ ad Крыва.
" 8913	" 100	" " "	" "	парохію Тарнавка.
" 2336	" 50	" " "	" "	Мацьковичи.
" 7833	" 100	" " "	" "	Горынецъ.
" 5398	" 100	" " "	" "	Бунѡвъ.
" 2579	" 500	" " "	" "	Мысцова.
" 9640	" 100	" " "	" "	Близинка.
" 2793	" 500	" " "	" "	Хирѡвъ.
" 9558	" 100	" " "	" "	Турка.
" 9207	" 100	" " "	" "	Передѣльница.
" 2516	" 50	" " "	фондъ вѡвъ и сирѡтъ	Енар. Перем.
" 5109	" 100	" " "	" " "	" " "
" 10719	" 100	" " "	парохію	Розбѡръ округ.
" 3057	" 50	" " "	" "	Линовець.
" 10234	" 100	" " "	" "	"
" 10289	" 100	" " "	" "	"
" 8276	" 100	" " "	" "	Поляны.
" 10655	" 100	" " "	" "	Полонна.
" 10763	" 100	" " "	" "	Бахѡръ.
" 10780	" 100	" " "	" "	Гнойницѣ.
" 10682	" 100	" " "	доч.	Линско ad Крунецъ.
" 1564	" 500	" " "	парохію	Босько.
" 10975	" 100	" " "	" "	Морохѡвъ
" 11019	" 100	" " "	" "	Пелня.
" 10985	" 100	" " "	" "	Кальникѡвъ
" 11056	" 100	" " "	" "	Загочевье.
" 11060	" 100	" " "	" "	"
" 4495	" 500	" " "	" "	Скорodne.
" 2879	" 50	" " "	" "	Курылѡвка.
" 11048	" 100	" " "	" "	"
" 2968	" 50	" " "	" "	Рыхвалдъ.
" 2845	" 50	" " "	" "	Бѡбка.
" 2902	" 50	" " "	доч.	Кремянна ad Коньске.
" 10981	" 100	" " "	на дочерну	Кремянна ad Коньске.
" 3027	" 50	" " "	" "	Даровичи ad Корманячи.

Ч. 3059	на 50 зл.	винк.	на дочерну Коштова	ad Бахóръ
„ 11443	„ 100 „ „ „	„	парохію Юрóвиць.	
„ 5048	„ 100 „ „ „	„	дочерну Камянка	ad Завадка.
„ 11437	„ 100 „ „ „	„	парохію Воля Яслиска	выжна.
„ 11426	„ 100 „ „ „	„	„	Розгоки.
„ 4874	„ 500 „ „ „	„	„	„
„ 11391	„ 100 „ „ „	„	„	Рябе *
„ 11404	„ 100 „ „ „	„	„	Ожóмля.
„ 11405	„ 100 „ „ „	„	„	„
„ 11395	„ 100 „ „ „	„	„	Терепча,
„ 11416	„ 100 „ „ „	„	„	Летня.
„ 3035	„ 50 „ „ „	„	„	Ганчова.
„ 3071	„ 50 „ „ „	„	„	Мохначка.
„ 11503	„ 100 „ „ „	„	„	Сугорóвъ.
„ 11510	„ 100 „ „ „	„	„	Новосёлць.
„ 3060	„ 50 „ „ „	„	„	Прилбичи.
„ 11465	„ 100 „ „ „	„	„	Мшанецъ.
„ 11473	„ 100 „ „ „	„	„	Липа.
„ 144	„ 50 „ „ „	„	„	Монастырець.
„ 1666	„ 100 „ „ „	„	„	„
„ 4510	„ 100 „ „ „	„	дочерну Угерць	зап. ad Чукóвъ.
„ 5125	„ 100 „ „ „	„	парохію Сёлецъ.	
„ 8472	„ 100 „ „ „	„	„	Звиничъ.
„ 8905	„ 100 „ „ „	„	„	Радошиць.
„ 11042	„ 100 „ „ „	„	„	Либухова ad Россохи.

Поручася дотычнымъ Пр. ОО. Душпастырямъ, щобы листы тїи въ цѣли замѣны на новїи предложили сюда безотволочно, найдалше же до дня 5. Червця 1894.

Заразомъ належить *предложити одну нижочну щадничу* застережену на тую самую цѣль, якъ выльсованый листъ заставный.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 8. Мая 1894.

Ч. 28.

„D E C R E T U M

S. Congregationis de Propaganda fide pro nego tiis Ritus Orientalis.

In variis catholici orbis regionibus, in quibus diversorum rituum fideles permixti inveniuntur, deplorandum sane est saepe saepius nonnullos proprii ritus Ecclesia et sacerdote destitutos manere. Ex quo fit ut quidam ex illis propriae de-

Ч. 3225.

Декретъ св. Конгрегаціи о розширенію вѣры въ справѣ Причастія католикóвъ другихъ обрядóвъ.

votioni satisfacere, nec non christianae vitae fervorem per Sacramentorum frequentiam conservare et augere desiderantes, ex difficultate S. Communionem sumendi in proprio ritu, a S. Sede privilegium communicandi in ritu alieno etiam extra casus a iure permisos continuo expostulent; alii vero quam plurimi propter eandem rationem inducantur potius ad diuturnam Sacramentorum incuriam cum maximo eorum vitae spiritualis detrimento.

Hisce recursibus ac malis effectibus permota haec S. Congregatio de Propaganda Fide pro negotiis ritus Orientalis per opportunum aliquod ac salutare remedium iisdem occurrere voluit. Hinc, de consilio Emorum Patrum praedictae S. Congregationis, SS. D. N. Leo PP. XIII, referente R. P. D. Augustino Archiep. Larissenci S. Congregationis de Prop. Fide Secretario in Audientia diei 2 Iulii anni 1893 sequens decretum edi et expediri mandavit: nimirum.

Quo utilius frequentia promoveatur SS. Sacramentorum, quae efficacissima sunt media a Chisto Domino instituta ad procurandam salutem animarum, et quo opportunius duplex illud praedictum inconveniens de medio tollatur, omnibus fidelibus cuiuscumque ritus, sive latini, sive orientalis, degentibus in locis, in quibus non sit ecclesia aut sacerdos proprii ritus, facultas in posterum a S. Sede conceditur SS. Communionem, non modo in articulo mortis et pro paschali praecepto adimplendo, set etiam quovis tempore devotionis gratia, iuxta ritum Ecclesiae existentis in praedictis locis, dummodo catholica sit, recipiendi.

Rmis Ordinariis committitur officium ut praesentis decreti notitiam ad suum quisque populum pervenire faciat.

Datum Romae ex aedibus eiusdem S. Congnis die 18 Augusti 1893.

Pro EMO CARD. Praefecto
† F. Augustinus Archiep. Larissen.

Aloisius Veccia *Secretarius.*«

О чѣмъ Всеч. Духовенство до поучени вѣрныхъ въ даномъ случаю и до точного послѣдовани завѣдомляе ся.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемысль, дня 15. Мая 1894.

Ч. 29.

Ч. 3486

О складкахъ на по-
горѣльцѣвъ мѣ-
сточка Канчуга.

Предложено тутъ слѣдующе поданье:

•Высокопреподобна Еп. Консенсторія. Дня 7 т. м. повставъ зъ невѣдомой причины о годинѣ 2 зъ полудня пожаръ въ мѣсточку Канчуга, и въ одной хвили огорнувъ одну улицу; 9 будынкѣвъ мешкальных и 9 забудованъ господарекихъ спалию ся до тла, вразъ зъ засобами живности, зъ нарядами такъ домовыми якъ и господарекими. Ратунокъ бувъ неможливый, доперва коли надойшли изъ сусѣднихъ дворѣвъ и мѣсть сторожи огневи зльокализовали пожаръ

По угашеню того пожара. коли ратуючи отдалили ся а сикавки сусѣднї отѣхали. може о годинѣ 8 вечеромъ повтае знова страшнѣйше еще нещастье, за-

налеся друга улиця, рѣвнолягн до першої положена, но огородами и костеломъ отдѣлена, и знова 23 домо́въ мешкальныхъ и 31 будынкѡвъ господарскихъ спалило ся.

То велике нещастье дотыкае. съ выняткомъ 3 родинъ жидѡвскихъ, самыхъ христїанъ обохъ нашихъ католицкихъ обрядѡвъ. Якъ всѣ наши мѣсточка, такъ и Канчуга есть бѣднымъ мѣсточкомъ и безъ помочи милосердныхъ сердець не въ силѣ отбудоватися, зъ нужды двигнутися. Просимо протое мы парохїи нещастныхъ парохїанъ нашихъ смиреннїйше: Высокопреподобна и Всевѣтнїйша Еп. Консисто́рїя благоволишь ласкаво выслати одозву до Дїецезанъ о скору можливу помѡчь. Канчуга дня 10. Мая 1894. О. Анто́нїй Дымыцкїй, парохъ обр. лат. в. р. О. Стефанъ Сапрунь парохъ обр. гр. в. р.“

Подаючи повыше до вѣдомости, вызываемъ Всеч. Духовенство, щобы хоть дробными датками такъ отъ себе якъ и отъ своихъ парохїанъ тымъ нещастнымъ погорѣльцямъ помогли. Канчуга есть мѣсточко дуже бѣдне, протое положенье погорѣльцѣвъ тымъ сумнѣйше, а помеже ними знаходить ся много вѣрныхъ нашего обряду, котры на кранцяхъ тотейшой Епархїи проживаючи, крѣико своего прадѣдного обряда держатся.

Всѣ датки належитъ впрость на руки подписавого на одозвѣ комїтета ратункового пересылати.

Отъ Еп. Консисто́рїи.

Перемышль дня 21. Мая 1894.

Ч. 30.

Зъ речничемъ убѣгательства до дня 5 Серпня 1894 выставлють ся на конкурсъ слѣдуючїи парохїи :

Ч. 3612

1. Полянчикъ дек. Балигородского наданя приватного.
2. Тѣсна „ „ „ „
3. Модрыць, дек. Дрогобыцкого ц. к. наданя
4. Плазѡвъ „ Любачѡвского „ „
5. Цыковъ дек. Нижанковского „ „
6. Коровники дек. Перемыского наданя приватного.
7. Сырня дек. Старосамборского „ „
8. Токарня „ Саноцкого наданя приватного
9. Бандрѡвъ дек. Устрицкого ц. к. наданя
10. Устрики дольнїи дек. Устрицкого наданя приватного
11. Суровици дек. Яслиского наданя приватного.

Конкурсъ на опоржне въ парохїи.

Отъ Еп. Консисто́рїи.

Перемышль дня 22 Мая 1894.

Ч. 31.

Всеч. Комисїя управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днсмъ

Ч. 3392.

11. Мая 1894 Ч. 210 слѣдуюче:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. до 30. Цвѣтня 1894 р.

Станъ касы в д.-сирот. фонда за мѣсяць Цвѣтень 1894.

А) Фондъ коренный.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперѣ		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ марта	769	14	143267	22	1. Выдано зъ касы вы-				
2. О. Ясеницкій Петръ	60	—	—	—	льсованный Листъ			10000	—
3. О. Мудрыйъ Иоаннь	65	—	—	—	заст. Банку шпот.	—	—	—	—
4. О. Чеховичъ Волод.	160	—	—	—	2. На закупно 4% Обл.				
5. О. Кмицкевичъ Ст.	60	—	—	—	фонда проинац.	1948	—	—	—
6. О. Юрчакевичъ Ми-					всего	1948	—	10000	—
хаиль	60	—	—	—					
7. О. Макарь Антоній	160	—	—	—					
8. О. Дуркотъ Анат.	60	—	—	—					
9. О. Згорлякевичъ Ф.	60	—	—	—					
10. Общ. рольн. Заве-	500	—	—	—					
деніе									
11. Закуплено:									
а) 4½% Листы заст.			10000	—					
Банку ипотечного			2000	—					
б) Облиг. проин. 4%									
всего	1954	14	155267	22					
Розхѣдъ	1948	—	10000	—					
Остаетъ въ касѣ	6	14	145267	22					

II. Въ Общ. рольн. кред. Заведенію 5500 злр.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ марта 1894 .	221	92			
2. О. Клинь Григорій . . .	25	76			
3. О. Сѣнкевичъ Кширцинь . . .	7	—			
4. О. Татомиръ Иоаннь . . .	7	—			
5. О. Тороньскій Алексей . . .	42	—			
6. О. Кмицкевичъ Викторъ . .	15	—			
7. Деканатъ Старо-Самбѣрскій .	24	—			
а именно: О. Ал. Яворскій 7 зл.					
Тойже жертву 3 зл.					
О. Илія Киригиньскій 7 зл.					
О. Даниль Куцій 7 зл.					
8. Деканатъ Высочаньскій . .	33	88			
а) бдѣ О. Петра Несторовича					
за 1893 р. 7 зл.					
б) Зворотъ пенсїи сироты Ка-					
тыньской Михалины вый-					
шовшой замужь 26 зл. 88 бр.					
Прихѣдъ	334	98			
Розхѣдъ	—	—			
Остаетъ въ касѣ	334	98			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Яворскій Корнелій	30	—	1. Выплачено вдовамъ и сиротамъ за 1893 р. яко милостинно по рѣшеню общаго Собранія:		
2. О. Мацускій Левъ	30	—	Вд. Масляникъ	50	—
3. О. Губицкій Иосифъ	20	—	Вд. Крушиньска	25	—
4. О. Гомза Іоаннъ	20	—	Вд. Волянська	25	—
5. О. Онишкевичъ Стефанъ	20	—	2. яко передатокъ на 1894 р. получили:		
6. О. Мокрицкій Антоній	20	—	Лисковацка Юлія	25	—
7. О. Рынявецъ Володимиръ	20	—	Козловска Савина	20	—
8. О. Билиньскій Юліанъ	20	—	Желеховска Мальвина	30	—
9. За купоны бдѣ Листѣвъ заст. Банку ипотеч. (зъ потрученъемъ 2 зл. 50 кр за штемпель)	704	—	Шведзицка Антоніна	25	—
Приходъ	884	—	Полянська Антоніна	30	—
Розходъ	505	54	Парыловичъ Аполонія	25	—
Остаетъ въ касѣ	378	46	Гапановичъ Юстина	12	—
			Лисковацка Сильвія	10	—
			Нероновичъ Елеонора	30	—
			Правецка Антоніна	30	—
			Гнилевичъ Марія	25	—
			Грабска Адели	15	—
			Раставецка Елеонора	10	—
			Лытиньска Юлія	25	—
			3. За купоны текущъ бдѣ Обл. фонда процинац. %	26	64
			4. Надвышка курсу и % за тек. куп. Лист. 4½% заст. Банку ипотечного	66	25
			5. Парто почтове	—	65
			всего	505	54

П о в т о р е н ь е.

1. Фондъ корен.	6	зл. 14	кр. готѣвка, въ цѣн. папер.	145.267	зл. 22	кр.
2. " резер.	334	" 98	" " — " — " — "			
3. " распор.	378	" 46	" " — " — " — "			

Дня 30/а 1894 въ касѣ 719 зл. 58 кр. готѣвкою и въ цѣн. пап. 145.267 зл. 22 кр.

Отвѣтно тому сиравозданю найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ эффектахъ:	145.267	зл. 22	кр.
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор. Ч.	91	на 357	" 2 "
2. " " " " " "	163	" 95	" 96 "
3. " " " " " "	175	" 60	" 4 "
4. " " Перем. щад. " "	17124	" 30	" 63 "
5. Готовыми грѣшми	175	" 93	" "
всего	719	зл. 58	кр.

Кромѣ того книжка щадн. Нар. Торг. Ч. 137 на квоту 468 зл. 52 кр., за
Требники леговані для Института бл. п. Григор Шашкевичемъ.

М. Подольнскій
предсѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Кошко
касирь.

Б. Ярема
контрольоръ.

Отъ Еп. Конесторіи.

Перемышль, дня 16. Мая 1894.

Хроника.

I.

Рѣшеніемъ Св. Ап. Престола черезъ Ап. Нунціатуру въ Відни удѣленнымъ
дозволено Членамъ тутешной Вир. Капітулы уживати при Богослуженяхъ такъ внѣ
якъ и внутрь Церкви накрыти головы фіолетовои барвы посли присланои формы.

Въ Недѣлю о Разслабленомъ дни 20. Мая 1894 благоволили Ихъ Прео-
священство въ цѣли торжественного впровадження уживаня тыхъ накрыть прибути
передъ свѣяною св. Літургією до Церкви катедральной. Приняті торжественно Вир.
Капітулою и асистею при дверехъ церковныхъ, поблагословили, засѣвши на тронѣ,
накрыти тін и вручили поодинокимъ Членамъ Капітулы.

По чѣмъ такъ крылошанинъ, свѣяющей св. Літургію, якъ и прочі, заняв-
ши мѣстця въ стаяхъ, первый разъ уживали того накрыти

II.

Въ бѣжучомъ роцѣ отбудеся канонічна візитація чотырехъ деканатовъ
а именно двоухъ въ западной а двоухъ въ восточтой части тутешной Епархіи.

Візитація тая розиднеся въ другой половинѣ Серннн а протягнесся вѣро-
ятно ажъ до Листопада.

Блыснї постановленнн будутъ повѣйше оглошенн.

Именованя.

Ч. 2032. О. Габла Андрей парохъ въ Коростнѣ именованъ завѣдателемъ деканата
Устрицкого а О. Чайковскій Николай парохъ въ Берегахъ дѣль. М. Дека-
номъ для тогоже деканату.

Ч. 3391, О. Ломвицкій Антоній, префектъ Студій въ тут. Сѣменищи, М. профессоромъ
права церковного при повышѣмъ Заведенію.

Ознаки крылошаньскій получили :

- Ч. 1788. О. Мрыць Михаилъ, Вице Ректоръ въ генер. Сѣменици въ Львовѣ.
Ч. 2330. О. Дыгдалевичъ Антоній, парохъ въ Полнытычахъ.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 2735. О. Онышкевичъ Стефанъ на парохію Хишевичи дек. Комарняньского
„ 2736. „ Губицкій Іосифъ на Михалевици дек. Комарняньского.
„ 2737. „ Гомза Іоаннъ на Молодычъ дек. Ярославского
„ 2959. „ Мокрицкій Антоній на Цѣвкѣвъ дек. Оленицкого.
„ 3069. „ Рынявецъ Володимиръ на Лѣсковате дек. Устрицкого.
„ 3189. „ Билиньскій Юліанъ на Ольшаникѣ дек. Самбѣрского.

-
- Ч. 2802. До каноничной институціи на Полонну дек. Ольховецкого завѣзванъ О. Гамерскій Іосифъ.

Презенты получили :

- Ч. 2829. О. Ясеницкій Володимиръ на Новосѣлки дек. Мостиского
„ 2961. „ Пестеровичъ Николай на Татары дек. Мокриньского.
„ 3149. „ Решетыловичъ Викторъ на Мокротынѣ дек. Жолковского

Завѣдательства получили :

- Ч. 2737. О. Лискевичъ Іоаннъ въ Суровици дек. Яслиского
„ 2959. „ Двудѣтъ Іларій въ Плазовѣ дек. Любачѣвского
„ 3069. „ Попель Володимиръ въ Тѣсной дек. Балигородского
„ 3189. „ Давидовичъ Брониславъ въ Сиряни дек. Старосамборского
„ 3387. „ Жолкѣвскій Антоній въ Цыковѣ дек. Нижанкѣвского
„ 3044 „ Куницкій Теодозій Ч. С. В. В. въ Лавровѣ дек. Старосамборского
„ 3192 „ Сирясъ Григорій въ Мохначѣ, дек. Мушиньского.
„ 3192 „ Дуркотъ Макс. въ Жегестовѣ дек. Мушиньского.

Сотрудництва получили :

- Ч. 2735. О. Федевъ Іоаннъ управ. въ Ременовѣ дек. Куликѣвского
„ 3170. „ Чеховичъ Титъ въ Потеличи дек. Потелицкого

-
- Ч. 2247. О. Билиньскій Григорій парохъ въ Волошиновѣй получилъ увольненіе отъ исполненія конкурсового.
-

- Ч. 2718. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженьемъ зъ дня 11. Цвѣтня 1894.
Ч. 27590 призвало на дотацію рочныхъ 300 зл. зъ релігійного фонда
для надати ся маючого сопомочника пароху въ Прусѣку Всеч. Михаилу
Товарницкому на одень рокъ

Новопоставленій пресвитеры получили слѣдующіі посады:

- Ч. 3170 О. Гойдынь Володимиръ сотруд. въ Белзѣ дек. Белекого
„ 3115 „ Процевіять Іоаннь завѣд. въ Берегахъ гбрн. дек. Затварницкого
„ 3122 „ Згорлякевичъ Франць завѣд. въ Ветлинѣ дек. Балигородского
„ 3171 „ Юрчакевичъ Михаилъ завѣд. въ Крывомъ ad Тѣсна дек. Балигородского
„ 3118 „ Чучкевичъ Юліанъ сопом. въ Никловичахъ дек. Судововишенського
„ 3121 „ Дуркотъ Анатолий сотруд. въ Доброї дек. Ярославского
„ 3120 „ Кмищкевичъ Стефанъ сотруд. въ Курьлѣвцѣ дек. Канчуцкого
„ 3204 „ Косоноцкій Іоаннь сотруд. въ Турьемъ дек. Старосамборского
„ 3117 „ Ольшанскій Іоаннь сотруд. въ Теплицяхъ дек. Ярославского
„ 3123 „ Чеховичъ Володимиръ сотруд. въ Креховѣ дек. Жолкѣвского
„ 3116 „ Миколайчукъ Мартинъ сотруд. въ Мокротынѣ, дек. Жолкѣвского
„ 3119 „ Ясеницкій Петръ сопом. въ Войску дек. Добромильского
„ 3217 „ Макарь Антоній сотруд. въ Олещицахъ дек. Олещицкого.

Отпустку для поратованія здоровья получили:

- Ч. 2775. О. Грабовенскій Іоаннь парохъ въ Добровлянахъ на два мѣсяцѣ.
„ 3136. „ Козловскій Василій сотруд. въ Краковѣ на 6 недѣль
„ 3146. „ Дуркотъ Юліанъ експозитъ въ Цвѣржи на два мѣсяцѣ
„ 3153. „ Кузникъ Корнелій парохъ въ Махновѣ на 6 недѣль
„ 3158. „ Весоловскій Антоній сотруд. въ Куликовѣ на 6 недѣль
„ 3401. „ Дрималикъ Лаврентій парохъ въ Туринцѣ на 6 недѣль
„ 3431. „ Гичко Михаилъ сотрудникъ въ Старой Соли на 3 недѣль
„ 3440. „ Чеховичъ Титъ сотруд. въ Потеличи на 10 недѣль.
„ 3455. „ Хомицкій Володимиръ експозитъ въ Кальницѣ на 8 недѣль
„ 3496. „ Грыневецкій Левъ парохъ въ Быковѣ на 3 мѣсяцѣ
„ 3483. „ Заградникъ Людвигъ парохъ въ Купновичахъ на два мѣсяцѣ.
„ 3481 „ Матюкъ Антоній, парохъ и Деканъ въ Лишкахъ на 6 недѣль.

- Ч. 3145. О. Гордыньскій Димитрій парохъ въ Шклѣ получилъ грамоту узнаня
и похвалы за ревне и совѣтне преподаванье науки релігій молодежи
школьной въ мѣстцевой школѣ.

Отъ Е. п. О р д и н а р і я т а

Перемышль, дня 25. Мая 1894.

† **ЮЛІАНЪ**
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1894.

Выдано 1. Червця.

Ч. V.

Ч. 32.

Ч. 3732.

О Архіерейской
кан. визитаціи.

ЮЛІАНЪ

Божою Милостію и Святого Апостольского Престола Благословеніемъ, Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій, Членъ Сойма Королевствъ Галиціи и Володомирїи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія.

Возлюбленному во Христѣ Священству: Поздоровленіе и Архіерейске Благословеніе!

„За такъ потребне уважано всегда посѣщенье Епископске, якъ есть необходимо, щобы лѣкаръ недужного посѣшавъ, и за перебѣгомъ недуги слѣдивъ, если хоче лѣки уживати и о исцѣленье недужного старатися. Про тое обовязанъ каждый Епископъ цѣлу свою Діецезію, если тое за для ен великого обема що року невозможно, хоть що другїи рѢкъ посѣщати, або самъ лично, або черезъ визитаторѢвъ къ тому нарочно опредѣленныхъ, котрї добрыми обычаями, благоразуміемъ, наукою, досвѣдченемъ въ справахъ церковныхъ отличаютъ ся, и котрї суть въ станѣ дати

Епископу точне познанье цѣлой Діецезіи и духовного Стада ему повѣреного.“ Такъ каже на основѣ вселеньскаго Собора Тридентскаго (зас. XXIV. гл. 3. о реф.) провинціальный рускій Синодъ Замотекій (зас. III. тит. шестой о Епископахъ) и я памятаючи на той законъ церковный, и пересвѣдченный о его мудрости и спасительности, маю задушевно желанье якъ найчастѣйше Діецезію посѣщати и съ Всеч. Священствомъ и вѣрными Моему Пастырству поручеными лично сообщатися, кажучи: „Буду Вамъ въ листахъ пастырскихъ, а ще частѣйше въ часѣ визитъ каноничныхъ, устно голосити и выкладати слово вѣчной правды, буду поучати невѣждѣвъ, потѣшати сумяющихъ, заохочати добрыхъ до постоянности въ добромъ, и каждому показовати дорогу до вѣчнаго блаженства; а если того окажется потреба, буду по силѣ моего Апостольскаго посольства наказовати непослушныхъ и грѣшныхъ, щобы ихъ до поправы и честноты наклонити.“ Було и есть моимъ задушевымъ желаньемъ, часто посѣщати поодинокіи церкви сєи богоспасаемой Діецезіи, бо цѣль и значенье такихъ архіерейскихъ визитъ есть велике и спасительне. „Ихъ цѣль, каже Соборъ Тридентскій, есть: здорову и правовѣрну науку ширити, добріи обычаи защищати, а зліи направляти, вѣрныхъ черезъ напоминанье до боязни Божой, спокою и невинности загрѣвати, и все инне поєсля потребъ мѣсци, часу и обстоятельствъ для спасенія вѣрныхъ уряджати (зас. 24 гл. 3. о реф.) При каноничной визитаціи приходитъ Епископъ до своего словеснаго стада, щобъ ему въ лице подивитися; приходитъ, щобы вѣрніи почувли голосъ своего Пастыря, приходитъ перекопати ся о обычаяхъ и ревности въ добромъ Клира и Народа, поучати и наставляти блуды, невѣжество, надъужити и соблазни, всякого рода выкоренити; приходитъ яко добрый рѣльникъ и огородникъ, щобъ сѣяти добре сѣми и зацепляти добродѣтели, щобы усевати всякіи трудности и перепоны успешнаго душпастврства, подавати раду, помѣчь о прощенье вѣмъ, що того потребують, а разомъ съ вѣрными и усопшихъ Божой ласцѣ и милосердію поручати. Для того есть визита канонична для ревнаго священника заохотою, потѣхою и надгороною за его щиріи и совѣстній труды, а для недбалого и свои обовязки залишающаго цѣлительною покутою: а для вѣрныхъ великимъ, душеполезнымъ празникомъ. Съ тыхъ поводѣвъ настає право церковне на тоє, щобы Епископы якъ найчастѣйше свои Діецезіи посѣщали, а Венедиктъ II. XIV. о томъ предметѣ такъ выражєся: „Понеже въ кождѣмъ господарствѣ ничо не есть пожиточнѣйше, якъ если господарь самъ часто всюда заглядає и своею чуйностею шильнѣсть и ревнѣсть своихъ поддерживаетъ, протое упоминаемъ и заохочаемъ васъ брати, и приказуємъ вамъ, щобысьте вашіи Церкви и Діецезіи сами посѣщали, и сами ваше словесне стадо пѣзнати старалися. Страхомъ и трепетомъ муситъ наполнити кождоє евангелєске выреченье, що пастырь не буде мавъ чимъ извинити, если волкъ зрабує овцю, а онъ о томъ не дознаєся. Много остане Епископу незнаеме, много за пѣзно прійде до его вѣдомости, если самъ не удасть ся во всѣ стороны своей діецезіи, если не схоче всюди самъ видѣти, чути и слѣдити, якимъ недостаткамъ треба зарадити, въ чемъ ихъ причина лежить и якъ належитъ поступати, щобы они бѣльше непоказалися. Кромѣ того есть то природнымъ послѣдствомъ людскоє слабости, що на нивѣ Божой, котрой управа Епископу повѣрена, выростутъ постепенно хвасты и тернѣ, если огородникъ часто не поверне, щобы ихъ выкоренити, а на ихъ мѣстци новіи, уроджайніи и пожиточніи дерева засадити.“ (Въ констат. Ubi grimum зъ 3. Студня 1740).

Съ тыхъ поводѣвъ хотѣвъ емъ вже минувшаго року посѣтити хоть малу часть Моеи Діецезіи; однакожь численніи урядовіи занятія не позволили Минѣ опу-

стити на довший часъ Епископску Столицю. Теперь же при больше сприяющихъ тому предпринятію обставинахъ, постановивъ емъ зачати въ имя Боже, визиту каноничну, и понеже тое въ протягу двохъ лѣтъ про великій объемъ не можливѣ, въ протягу 7—8 лѣтъ все матерній и дочерній церкви цѣлои Дисцезіи посѣтити, и то въ томъ порядку, що визита канонична начнеся отъ тыхъ деканатѣвъ, въ которыхъ найдавнѣйше небуло каноничной визитаціи.

А желаючи, щобы о скѣлько можливѣ, тѣи визиты каноничнѣи осягнули свою цѣль Соборами высказану и опредѣлену, взываю Всеч. Душпастырей, щобы Вѣрныхъ на тѣи визиты належито приготавлили и зо взгляду на тое приготавленье и порядокъ подчасъ визиты каноничной держалися точно слѣдующои инструкціи:

1. О дни каноничной визиты належитъ вѣрныхъ въ попередну Недѣлю або Свѣто два разъ зъ амвона завѣдомити, и ихъ возвати, щобы въ день визиты каноничной явилися въ церкви на богослуженье и проповѣдь, и черезъ св. Т. Покаянія приготавилися на достуиленье Архіерейского благословенія съ полнымъ отпусомъ, и щобы той день яко праздничный обходили и отъ всякой тяжелой работы вздержовалися. Въ томъ взглядѣ належитъ поучити вѣрныхъ въ чемъ полный отпустъ состоитъ, и якъ на достуиленье тогожь повинни приготавитися, именно: принять св. Т. Покаянія и Евхаристіи и въ намѣренію св. Отца Папы Римского щирю сердечну молитву отмовити. Такожъ належитъ поучити вѣрныхъ о благословенію архіерейскѣмъ медайлевъ и т. п. съ отпустами.

II. О дни каноничной визиты належитъ дальне завѣдомити и до участи запросити Патрона церкви або его заступника, ц. к. Уряды, а где таи находятъ ся, ц. к. команду войскову, Уряды автономичнѣи, заряды и дирекціи шкѣлъ, якѣ въ мѣстци находятъ ся и иннѣ поважнѣи личности пбеля мѣстнѣи душпастыря. Кромѣ того належитъ возвати Начальство громадъ до парохіи належанцихъ, провизорѣвъ церковныхъ, Членѣвъ комітета церковного и инныхъ честныхъ парохіантѣвъ, щобы були готовѣи на Мое возваніе на мѣстци и въ часѣ пбеля мѣстцевыхъ потребъ и обставинъ опредѣленѣмъ лично явитися и на данѣи имъ шьтани совѣстно отповѣсти, а взглядно свои желани, потреби и т. п. высказати.

III. Щобы вѣрнѣи могли зъ powodu каноничной визитаціи выповѣдатися и отпустъ достуити, а кромѣ того, щобы всюди було достаточне число до ассенсты при архіерейскѣмъ богослуженію, належитъ запросити сусѣднихъ священникѣвъ, щобы на мѣстце, где визита канонична ѣтбуваеся прибули, або если мають сотрудникѣвъ, тыхже прислали.

Однакожь въ дни недѣльнѣи и свѣточнѣи обовизанъ каждый душпастырѣ найперше у себе богослуженіе, вчснѣйше якъ звычайно, отправити, и ажъ по семъ на мѣстце каноничной визитаціи удатися. Изнятѣи суть душпастырѣ, у которыхъ въ слѣдующѣи дни має ѣтбути ся визитація; тѣи мають остати дома и починити отвѣтнѣи приготавленя, якъ и тѣи душпастырѣ, котри черезъ важнѣи занятія въ душпастырствѣ не могутъ зъ мѣстци ѣтдалитися.

Такожъ поручаю, щобы тамъ, где находятъ ся душпастырѣ обр. лат. тѣижь о визитѣ каноничной завѣдомленѣи и до участи и помочи остали запрошенѣи.

IV. Въ церкви належитъ по правой сторонѣ отъ входу передъ иконостасомъ устроити на подвышенѣмъ мѣстци Епископскѣи тронъ, где можливѣ подъ сводомъ (бальдахинѣмъ) а передъ царскими вратами приготавити клячникъ.

V. Въ часѣ каноничной визитаціи буду съ изятіемъ особлившихъ непредвидженыхъ случаѣвъ мешкати въ домахъ парохіальныхъ, и симъ прошу Всеч.

Душпастьрей о ласкаве гостепрїмство. Прощу однакъ и желаю, щобы обѣдъ не тревавъ довше якъ одну годину и щобы при той спосѣбности зелишено всяку выставнѣсть и непотребнїи выдатки; бо въ часѣ каноничной визиты часъ коротко вымѣренный, а долгіи гостинны бѣльше Мене мучать, якъ покрѣвляють. Посты належитъ точно заховати.

VI. Въ часѣ визиты каноничной належитъ заховати слѣдуючїи порядокъ:

А. На граници деканата, чекае Настоятель деканата, або его заступникъ, предкладае порядокъ подорожи по его деканатѣ, и остае самъ або его заступникъ при Епископѣ такъ долго, доки Тойже видный деканатъ не опуститъ.

Б. Есть Моимъ желанїемъ посѣтити, о скѣлько буде возможно, и школы народнїи и въ нихъ науцѣ религїи присутствовати; протое есть пожелано, щобы въ тыхъ деканатахъ, где суть особнїи комисарѣ ординарїйскїи для справъ школьныхъ и тїи хотъ въ часѣ посѣщенїя численнїишихъ шкѣлъ, въ моемъ сопровѣдѣ находилися.

Г. Входъ до поодинокнхъ церквей:

а) Около години на приѣздъ назначеной, удаея мѣстцевый душпастьрь одѣяный въ епитрахиль и фелонъ съ крестомъ въ руцѣ въ сопровѣдѣ инныхъ священникѣвъ съ брацтвомъ и вѣрнымъ Народомъ процессїонально при отголосѣ звонѣвъ на мѣстце ко принятїю Архїерея назначене (котре однакожъ не повинно далеко отъ Церкви находится) а коли Епископъ надѣде дае Му цѣловати св. крестъ и начне сїѣвати: „Днесъ благодать...“ або еще лучше инну пѣснь церковну, вѣрнымъ знаему, и всѣ съ Архїереемъ идутъ при звуку звонѣвъ до церкви. Въ разѣ непогоды отпадае тое принятїе и всѣ очекують прибутье Архїерея въ притворѣ церкви.

б) По входѣ въ притворъ церкви, возглашае мѣстцевый душпастьрь: „Господу помолимся“ а Архїерей отмавляє молитву: „Боже смиренныхъ...“ Посемъ отдае мѣстцевый душпастьрь Архїерею съ короткою примовою ключи церковни на тацїи воздухомъ покритої, подае кадило до благословенїя и кадїачи Архїерея въ Мантию, Митру и Омѣфоръ одѣяного возглашае: „Да благословитъ Тя Господь отъ Сїона...“, подае Му крошило съ священою водою и сїѣваючи: „Буди имя Господне“ або „Христосъ воскресъ“ всѣ идутъ къ Олтарю.

Не; едъ иконостасомъ клякае Епископъ и отмавляє коротку молитву, а воставши иде въ олтарь и начинае молебень.

в) По возгласѣ „Услыши ны Боже“ оглядае и покланяея святѣйшимъ Дарамъ и благословитъ ними людей, а схоронивши св. Дары, робитъ въ притомности мѣстцевого душпастьря осмотръ престола, снарядѣвъ и книгъ церковныхъ, а по скѣнченю той чинности удѣлае вѣрнымъ благословенїе и процессїонально удаея до дому парохїяльного.

г) Пѣдчасъ вышене наведеного осмотра обѣщае Настоятель деканата порядокъ богослуженїя и пр. на слѣдуючїи день, котрый есть такїи: Около 6. години рано отправляея утренняя, о 7. годинѣ читана Архїерейска Литургїя, а по скѣнченю тойже катехизація молодежи черезъ мѣстцевого душпастьря о предметѣ, котрый ему буде опредѣленный. По семъ вертае Архїерей приватно до помещканїя, а около 1/2, 10 год. удаея процессїонально до церкви и присуствуетъ на Своимъ мѣстци богослуженю.

Найперше совершае Архїерей панахиду о усопшихъ Священникахъ и вѣрныхъ взглядної громады съ обходомъ коло церкви. Содѣйствующїи священники маюгъ пѣдчасъ панахиды бути одѣяни въ чернїи або темно багрянїи епитрахиль

и фелонъ. По скѣнченю богослуженія о усопшихъ, совершае мѣстцевый душпаствырь сиввану Службу Божу съ проповѣдію на основѣ евангельского зачала на данный день припадающого. По заамвонной молитвѣ, мае Архіереѣ промову до народа, почемъ благословить крестики, медаліѣ и т. д. и удѣляе силою Властей отъ св. Апостольского Престола удѣленныхъ всемъ, котри св. Т. Покаянія и Евхаристіи приняли и въ намѣренію св. Отця Папы Римского мелилися, Апостольске благословеніе съ полнымъ отпуютомъ. Посемъ чинить ся обходъ коло церкви при сприяющей погодѣ съ св. Дарами, по поворотѣ до церкви суцликація и благословеніе св. Дарами, имъ: „Тебе Бога хвалимъ“ и отпуетъ съ обычными многолѣтствіями.

Тымъ заключаея богослуженіе и Архіерея отпроваджають процессіонально до дому парохіального. Въ разѣ непогоды отпадають всякі процессіи.

Повернувши до дому парохіального удаея Архіереѣ по маломъ отпочинку, где тое буде всказано, до мѣстцевой школы и иныхъ мѣстцевыхъ закладѣвъ и пр. больницъ и т. п. посѣтитъ и огляне цинтарь або самъ, або черезъ заступника, а повернувши до дому парохіального выслушае Патрона або его заступника, если являютъ ся, дальше провизорѣвъ церковныхъ старшину громадску и иныхъ честныхъ людей о станѣ парохіи, о богослуженіяхъ, проповѣдяхъ, катехизаціяхъ, науцѣ религіи въ школѣ, о обычаиности въ загалѣ и подрѣбности; прійме такожъ, еслибы къ сожалѣнію такі найшлися, жалобы, и тіи сумарично рѣшитъ. Посемъ послѣдуе испытанье пароха и сотрудника, где такий есть, дальше осмотръ книгъ метрическихъ и всехъ актѣвъ парохіальныхъ, котри протое повинні въ порядку подъ рукою находится. Отъ такъ остане осмотрене поменканье парохіальне съ будынками економичными и иными предметами до ерекціи належанными.

Д. Отъѣздъ. По скромномъ угощеню и короткомъ спочинку, удасть ся Архіереѣ до церкви, удѣлитъ по короткой молитвѣ вѣрнымъ Архіереѣске благословеніе и отпровадженный малу пространъ процессіонально, удасть ся, о скѣлько можливѣ, до дочерныхъ церквей.

Е. Въ дочерной церкви стрѣчае Архіерея мѣстцевый душпаствырь въ притворѣ або передъ церковю подае Му крестъ до цѣлованя и крошило, и провадитъ до олтари, где совершитъ Молебень и благословеніе св. Дарами, а потемъ непосредно послѣдуе отъѣздъ до слѣдующой парохіи.

Ж. После того порядку намѣряю отбувати визиту каноничну и розпоряджаю щобы той порядокъ всюда точно оставъ захованный. Еслибы гдесъ треба було отъ того порядку отетунити, остане о тѣмъ мѣстцевый душпаствырь завчасу увѣдомлений. Такожъ розпоряджаю, що еслибы въ якой мѣстцевости парохъ або парохіане^т желали собѣ при способности каноничной визиты, совершити які особливый священнодѣйствія, повинни Мене о тѣмъ завчасу увѣдомити.

Пристунаючи такъ до сполненя одного изъ найважнѣйшихъ обовязкѣвъ Архіереѣскихъ молю Бога щобы се дѣло причинилося до поднесеня славы Божой и спасеня душъ кровію едиnorodного Сына Божого откупленыхъ; щобы благословеніе, котре Вамъ, Преподобный Братя и вѣрнымъ Вашому паствырству порученымъ буду удѣляти, принесло Вамъ, всемъ благословенье Боже; щобы кроплѣ свяченой воды, котра зъ Моихъ руки буде Васъ орошати, отвѣжили Ваші души и серця, праведныхъ въ добромъ утвердили а грѣшникѣвъ змягчили и до покаяния привели: молю Бога и удаю ся подъ Покровъ Пречистой непорочно зачатой Дѣвы Маріи, щобы за Ея святыми молитвами сей трудъ, який зъ Моего обовязку радо поднимаю и точно хочу сполнити, причинився до поднесеня славы и поваги св. кат. Церкви,

нашого св. обряда и вѣрнаго Клира и Народа. А Васъ, Преподобніи Братя молю, очистѣтся отъ кваса грѣховна, опустѣтъ съ Авраамомъ дома вашого рождени и соединѣтся съ Апостолами при церкви Божои на одно́мъ мѣстци, щобы Васъ въ союзѣ вѣры, надѣи и любви жнющихъ, посѣтивъ Духъ святыи. (Петръ Даміянн.)

„Благодать вамъ, и миръ отъ сущаго и иже бѣ и отъ грядущаго : и отъ седми духовъ, иже предъ престоломъ его сугъ. Аминь. (Апокалип. 1. 4.)

Дано при Престольной Церквѣ Рождества св. Іоанна Крестителя, въ Перемышлн дни 29. Мая 1894.

ЖЕРТВЫ.

Грамоты похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили :

- Ч. 813. Вблагор. Панъ Феликсъ Собанскій графъ напскій, властитель дѣбрь Волочиска-Ободувка, губерніи Подблской, за даръ 3000 рублѣвъ на будову церкви въ Дрогоевѣ деканата Перемыского.
- Ч. 940. Чест. Васьковъ Стефанъ вѣйтъ и провизоръ зъ дочерн. Буковецъ ад Беніова за справленє до церкви свѣтлого фелона за 110 зл.
- Ч. 3086. О. Гарасовскій Теофиль парохъ въ Коровици надославъ 6 зл. на церковъ гробу св. въ Іерусалимѣ. *

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а

Перемышль, дня 31. Мая 1894.

† **ЮЛІАНЪ**
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1894.

Выдано 4. Сержня.

Ч. VI.

Ч. 33.

Ч. 3621.

Збѣтала тутъ предложена слѣдующа

О окладкахъ на бую
дому церкви въ
Ступици.

О Д О З В А :

„Мимо того, що все нарѣкають на зліи часы, мимо того, що нужда въ нашомъ краю розгостилась на добре, а головне сѣдалище обрала собѣ чи може не въ нашій громадѣ, мимо того що 2 лѣта тому градъ вибивъ у насъ все засѣвы польніи, а рѣка Быстриця окаляюча село выганяе насъ зъ нашихъ хать, — мимо того, що если переднѣйшіи лѣта були для насъ критичніи, рѣкъ той тымъ больше для насъ чувствительніи, що мы уже ослабли и изтерзали свои матеріальніи и моральніи сили въ борбѣ о хлѣбъ насущный, — худоба гине, а за пашу и зерно на засѣвъ довгъ висить а люде забувають який смакъ въ хлѣбѣ насущномъ — мимо той нашей нищеты мы приневоленіи ставити новую церковь, бо старая церковь кто знае чи свѣдѣтельница еще нападѣвъ татарскихъ на Русь (мѣстце где теперъ она стоитъ, обведене до окола подвѣйнымъ валомъ, що безперечно утверждаетъ, що то була въ старинности твердиня и защита для христіаньского народа) грозитъ заваленьемъ.

И она свѣдѣтельница тыхъ страшныхъ кривдъ на св. Русь нанесенныхъ полками бисурманѣвъ — клонитъ свою престарѣлу голову къ земли, щобы здѣлати мѣстце новой духовой крѣпости.

До будовы новой церкви мы беремося съ охотою и жертвуемъ хоть и якъ уже истощеніи наши силы, а отнимаючи собѣ и своимъ дѣтямъ отъ усть хлѣбъ, жертвуемъ его на сооруженіе нашей святини. Но мы не въ силѣ преодолѣти все и цѣлый тягаръ понести на своихъ плечахъ, и мимо того що въ послѣднихъ часахъ одозвы къ складкамъ на Храмы Божіи по св. Руси були може больше чимъ ежедневнй — мы свѣдоміи жертволюбія сыновъ св. Руси на Храмы Божіи, а приневоленіи нашою крайною нуждою и твердою конечностію, вытягаемъ до Васъ Брати Родимціи наши екостенѣли руки и просимо о ласкаву помѣчь и милостиню на будову Храма Божого.

Мы переважно бѣднй борыславскій зарѣбники для куска насущного хлѣба для себе и дѣтей, ризикуемъ нашимъ житьемъ, а може бы кому здавалося, що въ Борыславю маемъ добру платню? За нужденныхъ 47 кр. мы оставивши дѣти и родину на провидѣніе Боже, а поручивши душу нашу опѣчь Его святой — пускаемося якъ креты подъ землю на цѣлу добу, чтобы зъ внѣтра земли выгребати нужденного хробачка и принести до дому на поживѣ дѣтей — хоть бы и добре платили, то заробокъ малый и не всегда пріймають до работы — а много тамъ такихъ, которіи своими руками выконуютъ собѣ подземный гробъ.

И Вы хоть може не меньше въ нуждѣ якъ и мы просителѣ, жертвуйте не „отъ избытка а отъ лишенія своего“ — а мы въ новѣмъ Храмѣ молячисъ за ктитореи и благодѣтелси церкви, вымолимъ дасть Богъ лучшихъ временъ для себе и милостивыхъ Братей нашихъ. Бѣднй бѣдного скорше запоможе, а жертва его пріяна буде „якъ вдовниѣ двѣ лептѣ.“

Особенно смѣемъ просити Вир. ОО. Деканѣвъ, чтобы изволили при надходѣмъ часѣ, коли соборничии деканальни звычайно бѣбуваются, промовити за нами тепле слово и занягнѣсь милостивыми складками на будову нашей церкви.

Всякй датки просимо присилати на руки гр. кат. Уряду парохіального въ Ступинци и Самбѣръ або Краицбергъ. Отъ гр. кат. Комитету парохіального Ступинци въ мѣсяци Маю 1894. Антоній Чайковскій, парохъ и предѣдатель комитета. Члены комитету: Иоаннъ Хомякъ, Яковъ Волошанскій, Иоаннъ Купловскій.“

Новыше подася до вѣдомости Прч. Духовенства.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. Червня 1894.

Ч. 34.

Ч. 3901

О приступованю въ товариство Червоного креста.

Зъ нагоды пятнадцатого генерального справоздана Австрійского Товариства Червоного Креста и шематизму тогожь Товариства за р. 1894 и 1895., пригадуеся Всч. Духовенству минувшорѣчне обвѣщенье напечатане въ Вѣстнику за р. 1893 Ч. II. зъ порученьемъ такъ самымъ якъ и вѣрнымъ своихъ парохіи до гуманитарного и патриотичного Товариства Червоного Креста приступовати зъ рѣчною вкладкою 2 зл. въ бюрахъ дотычныхъ ц. к. Староствѣ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 12. Червня 1894.

Ч. 35.

Ч. 3897

Рѣвночасно высылае ся до кожного Прч. уряда декан. оденъ примѣрникъ справозданя Товариства Непорочного Зачатія Пр. Дѣвы до вспомоганя католикѣвъ въ Туреччинѣ и на Востодѣ мешкающихъ съ порученьемъ, справозданье тое удѣлти въ звычайной дорозѣ всему Прч. деканальному Духовенству, справу же на наиблизшѣмъ Соборчику обговорити. Въ цѣли приступлени до того дуже позиточного Товариства или въ цѣли переслани жертвъ для тогоже належитъ впростъ до заряду Товариства относиться.

О товариствѣ Непорочного Зачатія Пр. Дѣвы.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 24. Червня 1894.

Ч. 36.

Ч. 3653

Властитель печатнѣ въ Перемышли Ст. Ф. Пюнткевичъ предложивъ тутъ поданье о оголошенье прч. Священству, що выготовляе друки потрібнїи для Урядѣвъ парохіальныхъ. Понеже друки тїи предложивъ проситель канцеляріи тутейшой и узнано тїи ствѣтными, протое подае ся до вѣдомости прч. Духовенства, що при даной случайности може въ друки тїи заосмотряти ся въ реченой печатни.

Складъ друковъ для урядѣвъ парох. [въ печатни С. Ф. Пюнткевича

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 24. Червня 1894.

Ч. 37.

Ч. 4058

Жителѣ села Медуха. належавши до парохіи въ Межигірцяхъ, Епархіи Станиславѣвской, деканата Устецкого, получили по довшихъ заходахъ и прошеняхъ окремого душпаствря.

О складкахъ на будову будынкѣвъ парох. въ Медусѣ

Понеже для помѣщеня того священника не мають дому ани будынкѣвъ господарскыхъ а по причинѣ неурежаю збѣдѣли, просятъ о помѣчь грошеву.

Подаючи тое до вѣдомости Всч. Духовенства поручаеся складки, яки бы на тую цѣль збрали, впростъ до комітету церковного въ Медусѣ, почта Галичь, ѳтсылати.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 2. Липня 1894.

Ч. 38.

Ч. 4322

О высылкѣ Вѣстника епарх.

Случаея досить часто, що выслані зъ ѳтси числа Вѣстника епархіального всч. Душпастырѣ реклямують съ заявленьемъ, що ихъ не получили.

Понеже Вѣстникъ епар. зъ ѳтси якъ найправильнѣйше по точнѣй контроли выслася, Свѣтла же ц. к. Дирекція почтъ одозвою зъ д. 16. Червня 1894 Ч. 34225 запевнила, що ц. к. Уряды почтові якъ найсовѣстнѣйше съ повѣренными имъ до пересылки письмами обходится, а заразомъ выдала розпорядженье до реченыхъ ц. к. Урядѣвъ, щобы бачну увагу звертали на тутешній Вѣстникъ епарх. протое поручася прч. Духовенъству, щобы такъ Вѣстникъ епарх. якъ и всѣ туурядові письма лише черезъ певныхъ посланцѣвъ зъ почты отбирали, дальше, щобы о кожде число Вѣстника епарх. котрогобы не получили, найсампередъ въ дотычнѣмъ ц. к. Урядѣ почтовѣмъ розпитали, чи прійшло тамъ и кому выдано, потомъ же безотвочно, а найдальше втоды, коли выйде слѣдующе число, тутъ донесли.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 19. Липня 1894.

Ч. 39.

Ч. 4612

О мѣстци рожденья и вѣнчаня Северина и Якентія Киселевскихъ.

Въ цѣли выслѣдженя метрики крещеня и вѣнчаня Северина и Якентія (Niacinthus) Киселевскихъ, пѣсля поданя рожденныхъ около року 1766—1776 а вѣнчаныхъ около 1800—1808 року, завзываея Всеч. епарх. Духовенъство, щобы въ повысихъ рокахъ точно переглянуло дотычни книги метрикальнї, а наколибы дѣйствіе рожденья или вѣнчаня повысихъ въ реченыхъ рокахъ въ книгахъ метрикальныхъ записаныхъ находилось, на той часъ дотычний урядъ парохіальный не залишитъ Еп. Консистеріи вытяги метрикальнї тыхже до дальшого употребленя предложити.

Заразомъ примѣчася, що за предпринятый трудъ означена нагорода въ сумѣ 15 зр. а мѣстцевости 5 зл. на убогихъ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 20. Липня 1894.

Ч. 40.

Пошукуюся метрика рожденя и крещеня Константина Рошкевича рожденного около 1760—1770 р. Въ той цѣли завываеся Всч. Душпастырей, щобы въ высше речевыхъ рокахъ переглянули точно дотычнй книги метрикальнй рожденныхъ и крещеныхъ, а наколибъ повыше дѣйствіе записане найшло ся, по можливой скорости Еп. Консисторіи вытягъ метрикальнй предложити не зашлиши.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 22. Липня 1894.

Ч. 4464

О мѣстци рожденя и крещеня Константина Рошкевича.

Ч. 41.

Подаеся до вѣдомости слѣдующе розпорядженье в. ц. к. Намѣстництва зъ дня 15. Липня 1894 Ч. 55642: „Закономъ зъ дня 7. Сѣчня 1894. Д. з. д. Ч. 16 подвышено платню системизованыхъ експозитовъ зъ рочныхъ 400 зр. на 460 зл. Въ выконаню сего закона, асигновало ц. к. Намѣстництво подвышену дотацію рочныхъ 460 зл. тымъ експозитомъ, котрй дотеперь побирали зъ фонда религіиноу будьто цѣлду свою платню, будьто лише невне усовершенье до системизованой платнѣ. Эслибы же въ тамошней Епархіи находивъ ся якій системизованый експозитъ, котрый есть лише обмеженъ на доходъ мѣстцевый, а доходъ той не сягавбы квоты рочныхъ 460 зл., Преосвѣщенный Ординаріятъ зволитъ завозвати тогожь, щобы для узмысканя принадающоу усовершеня, предложивъ найдалыше до 15. Вересня с. р. посредствомъ Преосвященноу Ординаріята выказъ доходовъ и выдатковъ експозитуры“ съ возваньемъ, щобы дотычнй експозиты ведля повышого розпорядженя потребне здѣлали.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 27. Липня 1894.

Ч. 4790

О регуляціи платнѣ сам. сотрудниковъ.

Ч. 42.

Для принятя кандидатовъ до клирикального стану, относительно до духовного сѣменища въ Львовѣ вызначаеся речинець на 27. Вересня 1894 съ тѣмъ, що до сего речинця мають ся поданя дотычнй вже въ Еп. Консисторію внести, а въ самъ день речинця кандидаты явитись мають въ канцеляріи Еп. Консисторіи до предварительного испыта. Поданя заосмотренй мають бути свѣдоцтвами: 1. рождества и крещеня 2. оконченыхъ шкѣлъ людовыхъ и гимназіальныхъ съ испытомъ зрѣлости, 3. здоровля выданымъ отъ лѣкаря повѣтоваго або сѣменищного съ подтвержденьемъ здѣбности физичной до исполненя званя духовного 4. удоволеня бранцѣ

Ч. 4926.

Речинець подаваня ся до гр. кат. генер. Сѣменища въ Львовѣ.

войсковою отъ дотычного ц. к. Староства 5. нороственности и поведени клирикаль-ного 6. убожества затверженого отъ дотычного ц. к. Староства.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 2 Серня 1894.

Ч. 4927.

Ч. 43.

Речинець подавана
ся до пѣвческаго
заведеня.

Въ цѣлѣ приняты воспитанникѡвъ въ тут. пѣвческе заведенє фундаціи б. п. Епископа Іоанна Снѣгурского на рѡкъ шк. 1894/95 вызначается речинець на день 1. Жовтня н. ст. 1894.

Условія ко принятію доконечно потрібні суть слѣдуючі: 1) Укѡнченій 17 рѡкъ жити. 2) Непорочнѡсть обычаѣвъ, 3) Укѡнчена 4 або принайменше трета класа шкѡлъ народныхъ съ добрымъ успѣхомъ и 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ дожны свои поданія нестемплевані заосмотрені въ потрібній свѣдоцтва, черезъ дотычный парохіальный Урядъ найдальше до 25. Вересня с. р. Еписк. Консистеріи предложити, а самі лично дня 2. н. ст. Жовтня 1894 въ канцеляріи Еп. Консистеріи явитися.

Кто изъ кандидатѡвъ выше реченыхъ условій не доповнить того поданє увзгляднене не буде.

Мѣсто формального свѣдоцтва родженя и крещеня, выстане коли дотычный парохіальный Урядъ на прошеню убѣгателя, сопроводячи тоежь, рѡкъ мѣсяць и день родженя и крещеня просителя а тоежь имя и ставъ отци просителя и мѣстце перебуваня тогоежь заподасть.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 2. Серня 1894.

Ч 4809

Ч. 44.

Станъ касы вдов.
сир. фонда отъ
1/8—1/7 1894.

Веч. Комисія управляюча дѣлами вдовичо-сиротиньского фонда доносить подъ днемъ 20 Липня 1894, Ч. 253 слѣдуюче:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

За часъ вѡдъ 1. Мая до 6. Липня 1894 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х о д ъ	Готовк.		цѣный паперы		Р о з х о д ъ	Готовка		цѣный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ Цвѣтня	6	14	145	267	22				
2. О. Миколайчукъ М.	40	—	—	—					
3. О. Кмицикевичъ Ст.	40	—	—	—					
4. О. Макарь Антоній	40	—	—	—					
5. О. Косоноцкій Іоан.	40	—	—	—				500	—
6. О. Згорлякевичъ Ф.	40	—	—	—					
7. О. Чеховичъ Волод	40	—	—	—					
8. О. Дуркотъ Анатол.	40	—	—	—					
9. О. Чучкевичъ Юл.	40	—	—	—					
10. О. Ясевичій Петръ	40	—	—	—					
11. О. Чучкевичъ Юл.	10	—	—	—					
12. О. Виковичъ Алеке	100	—	—	—					
13. О. Мудрый Іоаннъ .	50	—	—	—					
14. О. Дуркотъ Іоаннъ	60	—	—	—					
15. За вильосованній листь заст. Банку краевого	500	—	—	—					
16. Закуплено 4% листы заст. Тов. кред. Ser. III. Nr. 24.208			1000						
Всего	1086	14	1462	67	22	975	—	—	—
Розхѡдъ	975	—	500			975	—	500	—
Остаетъ въ касѣ	111	14	1457	67	22				

Въ Общо рольн. кред. Заведеню 5500 зл.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готовкою		Р о з х о д ъ	Готовкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Цвѣтня 1894 .	334	98			
2. О. Бѣрецкій Левъ	7	—			
3. О. Моравскій Іеронимъ . . .	7	—			
4. О. Гукевичъ Алексей	7	—			
5. Деканатъ Перемицкій	14	—			
а именно: ОО. Маликъ Игн. и Гайдукевичъ Андрейно 7зл.					
6. Деканатъ Жолковскій	—	36			
7. Деканатъ Высочанскій	28	—			
а именно: О. Гр. Чайковскій 15 зл. Михайлъ Прухницкій 3 зл. А. Добрянскій 10 зл.					
8. О. Сабарай Іоаннъ	7	—			
9. О. Волошинскій Василій . . .	12	36			
10. О. Венгриновичъ Димитрій .	7	—			
11. О. Кмицикевичъ Романъ . . .	12	—			
Всего	436	70			
Розхѡдъ	—	—			
Остаетъ въ касѣ	436	70			

В) Фондъ распорядимый

П р и х о д ъ	Готѣзкою		Р о з х о д ъ	Готѣзкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Цвѣтвѣ 1894	378	46	I. Передатокъ на р. 1894 получили:		
2. О. Дроздовскій Андрей	15	—	1. Федевъ Христина	30	—
3. „Двѣстеръ“ Тов. ассекурац. жертва	100	—	2. Ваць Мальвина	30	—
4. % за купоны ѡдъ 3% обл. общо австр. Заведенія	750	—	3. Дутковска Іосифа	25	—
5. О. Кариякъ Теодоръ	20	—	4. Попель Каролина	30	—
6. О. Билинскій Григорій	30	—	5. Новосайдловска Антонина	25	—
7. О. Ясеницкій Володимиръ	20	—	6. Сембратовичъ Елена	50	—
8. О. Нестеровичъ Николай	20	—	7. Лукашевичъ Павлина	25	—
9. О. Гамерскій Іосифъ	20	—	8. Козловска Любина	50	—
10. О. Шандровскій Іосифъ	10	—	9. Литыньска Анна	25	—
11. О. Волошинскій Василій	14	—	10. Лисковацка Юлія	30	—
12. % ѡдъ обл. фонд. пропинац. Заведенія	344	—	11. Подлуска Марія	25	—
13. % ѡдъ листѡвъ заст. Банку краесого и 3% общо австр. Заведенія	240	—	12. Потучко Іоанна	25	—
14. О. Козловскій Володимиръ	20	—	13. Козаневичъ Іосифа	35	—
15. За купоны ѡдъ лист. застав. Товариства кредит.	1576	—	14. Рошцка Минодора	60	—
16. За штемпель звернено	5	—	15. Яновска Емилиа	25	—
17. % ѡдъ общо ролн. кредит. Заведенія за I. пѡвроче 1894	115	67	16. Ваць Мальвина	30	—
Всего	2935	63	17. Лисковацка Сильвія	5	—
Розхѡдъ	1270	26	18. Вендзиловичъ Павлина	25	—
Остатъ въ касѣ	1665	37	19. Исайчикъ Анна	35	—
			20. Хробачиньска Марія	10	—
			21. Малаховска Павлина	50	—
			22. Манастирска Софія	50	—
			23. Лукашевичъ Павлина	15	—
			24. Целеховичъ Емилиа	25	—
			25. Кульчицка Теофія	30	—
			26. Подлуска Юлія	30	—
			27. Терлецка Каролина	50	—
			28. Ваць Емилиа	20	—
			29. Ясеницка Елена	50	—
			30. Гавановичъ Юстина	20	—
			31. Кошко Емилиа	30	—
			32. Федоровичъ Іосифа	30	—
			33. Рудауска Юлія	30	—
			II. 1) Друкъ протоколу	68	25
			2) Канцелярїя за дѣловодство за часъ ѡдъ 1/1—30/1 1894	165	—
			3) За штемпель на квитѣ за купоны	5	—
			4) Текучіи купоны	—	93
			5) Порто, аутографїя, папѣръ	6	08
			Всего	1270	26

П о в т о р е н ь е .

1. Фондъ корен.	111 зл.	14 кр.	готовка,	145.767 зл.	22 кр.	цѣн. ефек
2. „ резер.	436 „	70 „	—	—	„	„
3. „ распор.	1665 „	37 „	—	—	„	„

Всего 2213 зл. 21 кр. готовка, 145.767 зл. 22 кр. цѣн. ефек.

Отвѣтно тому справозданю найдено въ касѣ:

I) Въ цѣвннхъ паперахъ	145.767 зл. 22 кр.
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор. Ч. 91 на	357 " 02 "
2. " " " " " 163 "	95 " 96 "
3. " " " " " 175 "	60 " 04 "
4. " " Перем. щад. " 17124 "	1.570 " 63 "
5. Готовыми грѣшми	129 " 56 "
	всего 2.213 зл. 21 кр.

III) Кромѣ того найдено въ касѣ книжку щадн. Нар. Торг. Ч. 137 на 474 зл. 52 кр. за Требники льеговані бл. п. Гр. Шанкевичемъ для Института.

Заразомъ подае ся до прилюдной вѣдомости Всечестн. Клира епарх., що на внесенне Рады надзирающей, загальнй Зборы Товариства „Днѣстеръ“ котрй вѣдбулися 3. мая с. р. рѣшили зъ надвыжки доходѣвъ опредѣлити 100 злр. для нашего фонда на надвычайнй запомоги въ тѣмъ роцѣ. За той щедрый даръ складае Комисія упр. вд. сир. Инст. Хвальному Товариству „Днѣстеръ“ сердечно Спасибѣгъ.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Кошко
касієрь

Б. Ярема
контрольоръ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 26. Липня 1894.

Хроника.

ИМЕНОВАНИЯ:

- Ч. 3924. О. Шумило Тома завѣдатель деканата Канчуцкого именованъ дѣйствительнымъ Деканомъ и тит. Совѣтникомъ Еп. Консистеріи.
- Ч. 3541. О. Кульматцкій Юліянъ парохъ въ Гороховцяхъ имен. орд. шкѣльнымъ комисаремъ для надзору науки богочестія въ народ. школахъ дек. Нижанкѣвского.
- Ч. 4098 О. Мѣйскій Левъ завѣдатель деканата Короснянского, дѣйствит. деканомъ.
- Ч. 4207 О. Винницкій Павелъ, парохъ въ Грушатычахъ им. Завѣдателемъ деканата Нижанкѣвского.
- Ч. 4229 О. Копыстянскій Геронимъ парохъ въ Передѣльниці им. П. М. Деканомъ для деканата Добромильского.
- Ч. 4408. О. Мышковскій Іоаннъ М. деканъ Дуклянскій и парохъ въ Перегримцѣ им. ординаріатскимъ отпоручникомъ до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Яелѣ.
- Ч. 4696. О. Копыстянскій Геронимъ парохъ въ Передѣльниці им. III ординар. шкѣльнымъ комисаремъ для деканата Добромильского

Отличія крылошаньскій получили:

- Ч. 3232. О. Саноцкій Александръ декан. Жолкѣвскій и парохъ въ Мачишинѣ и О. Дрималикъ Лаврентій М. Деканъ и парохъ въ Туринцѣ.
Ч. 3924. О. Шумыло Тома деканъ Канчуцкій и парохъ въ Курылѣвцѣ.
Ч. 4098. О. Мѣйскій Левъ деканъ Короснянскій и парохъ въ Ванѣвцѣ.
Ч. 4328. О. Бѣрецкій Іоаннъ парохъ въ Рускомъ Селѣ.

Въ пропозицію принять:

- Ч. 3837. На парохію Волковыя дек. Балигородского 1. Гинилевичъ Володимиръ 2. Гукевичъ Володимиръ
Ч. 3838. На парохію Лабова дек. Мушиньского: 1. Мохнацкій Іосифъ 2. Вендзиловичъ Юліянъ 3. Венгриновичъ Емилиянъ.
Ч. 3839. На парохію Ширецъ дек. Любачѣвского. 1. Грыневецкій Ем. 2. Жукъ Георгій 3. Весоловскій Антоній 4. Ленчикъ Іосифъ 5. Слоньскій Антоній 6. Раствецкій Счастній 7. Гукевичъ Володимиръ.
Ч. 3840 На парохію Лишня дек. Дрогобыцкого: I. Отто Іоаннъ II. Коростеньскій Володимиръ III. Децко Андрей, дальше въ списѣ: 1. Хоминскій Теофиль 2. Брыкъ Михаилъ 3. Подлускій Іосифъ 4. Лазуркевичъ Левъ 5. Ильницькій Генрикъ 6. Савула Теодоръ 7. Яворскій Корнилій 8. Бѣрецкій Іоаннъ 9. Савицкій Андрей 10. Левицкій Теофиль 11. Козакевичъ Іосифъ 12. Калиничъ Максимъ 13. Созаньскій Влад. 14. Сапрунь Теодоръ 15. Русинякъ Іоаннъ 16. Дроздовскій Андрей 17. Насальскій Волод. 18. Полянскій Алек. 19. Гординьскій Димитрій 20. Жарскій Михаилъ 21. Созаньскій Іоаннъ 22. Охничъ Вас. 23. Лешкій Даниль.
Ч. 3841. На парохію Бальникѣвъ, дек. Ярославского: 1. Отто Іоаннъ 2. Туна Иларіонъ 3. Калимонъ Мих. 4. Насальскій Волод. 5. Маликъ Игнатій 6. Пелехъ Евстахій 7. Маковей Ілія 8. Венгриновичъ Ем. 9. Бачиньскій Волод. 10. Добрянскій Альбинъ, 11. Ленчикъ Іосифъ 12 Чичиловичъ Сім. 13. Раствецкій Счастній 14. Борысъ Сім. 15. Шумыло Михаилъ.
Ч. 3842. На парохію Билина велика дек. Мокрянського: Ильницькій Генрикъ 2. Сіокало Ілія 3. Русинякъ Іоаннъ 4. Сапрунь Теодоръ 5. Децко Андрей 6. Дроздовскій Андрей 7. Полянскій Александръ 8. Виницкій Кор. 9. Венгриновичъ Ем. 10. Бачиньскій Волод. 11. Погорецкій Петръ 12. Чайковскій Романъ. 13. Чайковскій Антоній 14. Грабець Теодоръ.
Ч. 3894. На парохію Жиравици дек. Перемыского: Пелехъ Евстахій 2. Зубрицкій Михаилъ 3. Хотынецкій Климентій 3. Волосянскій Іоаннъ 5. Билинскій Іосифъ 6. Хотынецкій Конст. 7. Козакъ Теодоръ.
Ч. 3895. На парохію Дубрѣвка дек. Канчуцкого: 1. Давидовичъ Брониславъ 2. Грабець Теодоръ.
Ч. 4629. На парохію Лѣщины дек. Бѣцкого: Хилякъ Димитрій.
Ч. 4627. На парохію Гребенне дек. Потелицкого: 1. Савицкій Андрей 2. Ломницкій Ниль 3. Весоловскій Антоній 4. Жукъ Георгій 5. Мельникъ Артемій 6. Билинскій Іосифъ.

Презенты получили:

- Ч. 3760. О. Козловскій Володимиръ на Поворозникъ дек. Мушиньского.
- „ 4133. „ Добрянскій Север. на Нанову дек Устрицкого.
- „ 4375. „ Гинилевичъ Волод. на Волковыю дек. Балигородского
- „ 4499. „ Гайдукевичъ Волод. на Якманичи дек. Перемыского.
- „ 4526. „ Мохнацкій Юсифъ на Лабову дек. Мушиньского.
- „ 4568. „ Хотынецкій Клим. на Жиравицю дек. Перемыского.

До каноничной институціи завѣзвані:

- Ч. 3415. О. Ясеницкій Володимиръ на Новосѣлки дек Мостиского.
- „ 3626. „ Решетилевичъ Викторъ на Мокротынъ дек. Жолковського.
- „ 3760. „ Козловскій Володимиръ на Поворозникъ дек. Мушиньского.
- „ 4133 „ Добрянскій Северинъ на Нанову дек. Устрицкого.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 3797. О. Пестеровичъ Николай на парохію Татары дек. Мокряньского.
- „ 3827 „ Ясеницкій Волод на Новосѣлки дек. Мостиского.
- „ 3925 „ Гамерскій Юсифъ на Полонну дек. Ольховецко о.
- „ 4393 „ Козловскій Володимиръ на Поворозникъ дек. Мушиньского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3925 О. Бурмиць Николай въ Головецку дѣльнимъ дек. Жукотыньского.
- „ 4393 „ Дуркотъ Іоаннь Хризостомъ въ Баницѣ дек Мушиньского.
- „ 4242 „ Цепинскій Евстахій въ Лопушницѣ дек. Устрицкого.
- „ 4590 „ Дуцько Іоаннь въ Кукизовѣ дек Куликѣвского.
- „ 4604 „ Загасевичъ Василій въ Кунинѣ дек. Жолковського.

Сопомочництва получили:

- Ч. 3597 О. Лучечко Петръ въ Новѣмъ мѣстѣ дек. Добромильского.
- „ 3933 „ Брыкъ Алексей управляюче въ Ясеницѣ замковой дек. Старосамборского.

-
- Ч. 4631 О. Берескій Стефанъ получилъ сотрудицтво въ Самборѣ.

Отпустку для поратованя здоровья получили:

- Ч. 3558 О. Людкевичъ Михайль сотруд въ Люблинци на 3 мѣсяцѣ.
- „ 3561 „ Полянскій Алойсій парохъ въ Вацовичахъ на 6 недѣль.
- „ 3851 „ Алексевичъ Юліянъ парохъ въ Доброгостовѣ на 6 недѣль.

- Ч. 3995 О. Дуркотъ Іосифъ парохъ въ Диковѣ на 6 недѣль.
„ 4177 „ Бачиньскій Левъ парохъ въ Гудорковичахъ на 2 мѣсяцѣ.
„ 4290 „ Габлинскій Петръ сотруд. въ Оровѣмъ на 2 мѣсяцѣ.
„ 4333 „ Левицкій Ем. парохъ въ Тартаковѣ на 6 недѣль.
„ 4279 „ Корчинскій Яковъ парохъ въ Торкахъ на 6 недѣль.
„ 4505 „ Юзычинскій Онисимъ сотруд. въ Грѣмнѣ на 6 недѣль.
„ 4617 „ Грыцикъ Григорій сотруд. въ Яворовѣ на 4 недѣль.
„ 4522 „ Лятошинскій Михаилъ парохъ въ Ольшаници на 6 недѣль.
„ 4642 „ Габла Андрей завѣд. дек. Устрицкого на 3 недѣль.

- Ч. 4182 Увѣльненье отъ испыта конкурсового получивъ О. Іеронимъ Копыстьянскій парохъ въ Передѣльници.

- Ч. 369 4. Высоке ц к Намѣтництво розпорядженьемъ, зъ дня 14. Мая 1894. Ч 36484 продовжило дотацію для сопомочника пароха въ Грѣмнѣ дек. Горожаньского на дальшій оденъ рѣкъ.
Ч. 4977. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 26. Мая 1894. Ч. 40246 продовжило дотацію для сопомочника пароха въ Стенятинѣ на дальшій 3 роки.
Ч. 4178. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 8. Червня 1894 Ч. 43849 продовжило дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сопомочника пароха въ Дальовой.
Ч. 4432. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 22. Червня 1894. Ч. 44255 продовжило дотацію для сопомочника въ Дорогошовѣ на часъ душпаствирования тамошняго пароха О. Полянського Теофіля

НЕКРОЛОГІЯ.

- О. Арданъ Іоаниъ парохъ въ Цыковѣ уи. 10. Цвѣтня т. р.
„ Бачиньскій Василій парохъ въ Лыпушницѣ уи. 11 Червня т. р.
„ Дыгдалевичъ Іоаннъ парохъ въ Кукизовѣ уи. 30 Червня т. р.
„ Борисевичъ Атаназій парохъ въ Кунниѣ уи. 3. Липня т. р.
„ Лодынскій Петръ парохъ въ Двернику уи. 13. Липня т. р.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Кліра.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а

Перемысль, дня 2. Сержня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1894.

Выдано 21. Сернія.

Ч. VII

Ч. 45.

Ч. 5294

ПѢсля заявленія выс. Президіи ц. к. Намѣстництва зъ дня 16. Сернія с. р. ч. 8623/пр. благоволилъ ЕГО цѣс. и кор. АПОСТОЛЬСКЕ ВЕЛИЧЕСТВО въ слѣдующѢмъ мѣсяци вселаскавѣйше прибути до Львова.

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО прибуде до Ряшова дня 7. Вересня о год. 6 мин. 10 рано (часъ сер. европ.), а до Львова того самого дня о год. 10 мин. 35 передъ полуднемъ.

Въ часъ переѣзду ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА черезъ поодинокіи мѣстности поручаемъ Вѣрныхъ въ наиблішю Недѣлю завѣдомити, щобы въ святочныхъ одежахъ подъ проводомъ Всч. Душпаstryей процессіонально на мѣтце черезъ взглядне ц. к. Староство означене удаленя. А щобы се для насъ всѣхъ радостне событѣ Господь Богъ благословивъ, молѣмъ Всемогучого, щобы нашего Великодержавного, Богохранимого и Наймилоствѣйшого Цѣсаря и Короля ФРАНЦЪ ІОСИФА I. крѣпивъ, хоронивъ и благословивъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 20. Сернія 1894.

Обвѣщеніе взгля-
домъ подорожи
Его цѣс. и кор.
АН ВЕЛИЧЕСТВА
ЦѣСАРЯ ФРАНЦЪ
ІОСИФА I.

Ч. 513/орд.

Ч 46.

Енцикліка св. Отца
„Principibus populis-
que universis.“

Подаеся до вѣдомости Прч. Духовенства слѣдующе:

„SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

LEONIS

DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE XIII

EPISTOLA APOSTOLICA.

PRINCIPIBUS POPULISQUE UNIVERSIS

LEO PP. XIII

SALUTEM ET PACEM IN DOMINO.

Praeclara gratulationis publicae testimonia, quae toto superiore anno, ob memoriam primordiorum episcopatus Nostri, undique accepimus, quaeque proximo tempore insignis Hispanorum pietas cumulavit, hunc imprimis attulere Nobis laetitiae fructum, quod in illa similitudine concordiaeque voluntatum eluxit Ecclesiae unitas, eiusque cum Pontifice maximo mira coniunctio. Videbatur per eos dies orbis catholicus, quasi rerum ceterarum cepisset oblivio, in aedibus Vaticanis obtutum oculorum animique cogitationem defixisse. Principum legationes, peregrinorum frequentia, plenae amoris epistolae, caerimoniae sanctissimae id aperte significabant in obsequio Apostolicae Sedis cor unum esse omnium catholicorum et animam unam. Quae res hoc etiam accidit iucundior et gratior, quia cum consiliis coeptisque Nostris admodum congruens. Siquidem gnari temporum et memores officii, in omni pontificatus Nostri cursu, hoc constanter spectavimus atque hoc, quantum docendo agendoque potuimus, conati sumus, coligare Nobiscum arctius omnes gentes omnesque populos, atque in conspicuo ponere vim pontificatus romani, salutarem in omnes partes. Maximas igitur et agimus et habemus gratias primum quidem benignitati divinae, cuius munere beneficioque id aetatis attigimus incolumes: deinde viris principibus, episcopis, clero, privatisque universis, quotquot multiplici testificatione pietatis et obsequii dedere operam ut personam ac dignitatem Nostram honore, Nosque privatim opportuno solatio afficerent.

Quamquam ad plenum solidumque solatium, multum sane defuit. Nam inter ipsas popularis laetitiae studiique significationes, obversabatur animo multitudo ingens, in illo gestientium catholicorum consensu aliena, partim quod evangelicae sapientiae est omnino expers, partim quod, licet christiano initiata nomini, a fide catholica dissidet. Qua re graviter commovebamur, commovemur: neque enim fas est sine intimo doloris sensu cogitationem intendere in tantam generis humani partem longe a Nobis, velut itinere devio, digredientem. — Iamvero, cum Dei omnipotentis vices in terris geramus, qui vult omnes homines salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire, cumque Nos et sera aetas et amara curarum ad humanum urgeant exitum, visum est redemptoris magistrique nostri Iesu Christi in eo imitari exemplum, quod proxime ad caelestia rediturus summis precibus a Deo Patre flagitavit ut alumni sectatoresque sui et mente et animo unum fierent: *Rogo... ut omnes u-*

*num sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.*¹⁾ Quae quidem precatio obsecratioque divina quoniam non eos tantum complectitur qui tunc in Iesum Christum crederent, sed etiam quotquot credituri reliquo tempore essent, idcirco dat illa Nobis causam non ineptam aperiendi fidenter vota Nostra, conandique, quoad possumus. ut homines, nullo generis locorumve discrimine, ad fidei divinae unitatem vocentur atque incitentur universi.

Urgente propositum caritate, quae illuc accurrit celerius, ubi opitulandi necessitas maior, primum quidem provolat animus ad gentes omnium miserrimas, quae Evangelii lumen vel nullo modo acceperunt, vel acceptum, incuria seu longinquitate, restinxerunt: proptereaque Deum ignorant, et in summo errore versantur. Quoniam salus omnis a Iesu Christo proficiscitur *nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo nos oporteat salvos fieri*²⁾, votorum Nostrorum hoc est maximum, posse sacrosancto Iesu nomine cunctas terrarum plagas celeriter imbui atque compleri. Qua in re murus efficere sibi demandatum a Deo Ecclesia quidem nullo tempore praetermisit. Quid enim undeviginti saecula laboravit quid egit studio constantiaque maiore, quam ut ad veritatem atque instituta christiana gentes adduceret? Hodieque frequenter maria transmittunt, ad ultima loca progressuri, ex auctoritate Nostra praecones Evangelii: quotidieque a Deo contendimus ut multiplicare benigne velit sacrorum administros, dignos munere apostolico, qui scilicet commoda sua et incolumitatem et vitam ipsam si res postulaverit, pro Christi regno amplificando non dubitent dovovere.

Tu vero propera, humani generis servator et parens Iesu Christe: exequi ne differas quod olim te dixisti facturum, ut cum exaltatus esses a terra, omnia traheres ad te ipsum. Ergo illabere aliquando, atque ostende te multitudini infinitae, beneficiorum maximorum, quae cruore tuo peperisti mortalibus, adhuc experti: excita sedentes in tenebris et umbra mortis, ut radiis illustrati sapientiae virtutisque tuae, in te et per te sint *consummati in unum*.

Cuius quidem unitatis sacramentum cogitantibus, occurrit Nobis universitas populorum quos ab erroribus diuturnis ad evangelicam sapientiam divina pietas iamdiu traduxit. Nihil profecto ad recordationem iucundius, neque ad laudem providentissimi numinis praeclarius veterum memoria temporum, cum fides divinitus accepta patrimonium commune atque individuum vulgo habebatur: cum excultas humanitate gentes, locis, ingenio, moribus dissitas, licet aliis de rebus saepe dissiderent, dimicarent, nihilominus in eo, quod ad religionem pertinent, fides christiana universas coniugabat. Ad huius recordationem memoriae, nimis aegre fert animus, quod successu aetatum, suspicionibus inimicitiisque commotis, magnas ac florentes nationes de sinu Ecclesiae romanae male auspicata tempora abstraxerint. Utcumque sit, Nos quidem gratia confisi misericordiaeque omnipotentis Dei, qui novit unus opitulandi maturitates, et cuius in potestate est eo, quo vult, voluntates hominum flectere, ad eas ipsas nationes adiicimus animum easdemque caritate paterna hortamur atque obsecramus, ut redire, compositis dissidiis, velint ad unitatem.

Ac primo peramanter respicimus ad Orientem, unde in orbem universum initio profecta salus. Videlicet expectatio desiderii Nostri incundam spem incohare iubet, non longe abfore ut redeant, unde discessere, fide avita gloriaque vetere

¹⁾ Ioan. XVII, 20—21. ²⁾ Act. IV, 12.

illustres, Ecclesiae orientales. Eo vel magis quod non ingenti discrimine seiunguntur: imo, si pauca excipias, sic cetera consentimus, ut in ipsis catholici nominis vindiciis non raro ex doctrina, ex more, ex ritibus, quibus orientales utuntur, testimonia atque argumenta promamus. Praecipuum dissidii caput, de romani Pontificis primatu. Verum respiciant ad initia, videant quid maiores senserint sui, quid proxima originibus aetas tradiderit. Inde enimvero illud Christi divinum testimonium, *Tu es Petrus et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam*, luculenter extat de romanis pontificibus comprobatum. Atque in Pontificum numero lectos ex Oriente ipso non paucos prisca vidit aetas, imprimisque Anacleum, Evaristum, Anicetum, Eleutherium, Zosimum, Agathonem: quorum plerisque contigit, ut universae christianaepublicae administrationem sapienter sancteque gestam, profuso etiam sanguine consecrarent. — Plane liquet quo tempore, qua causa, quibus auctoribus infelix excitata discordia. Ante illud tempus, quo tempore homo separavit quod Deus coniunxerat, sanctum erat apud omnes christiani orbis gentes Sedis Apostolicae nomen, ramanoque Pontifici, ut beati Petri successori legitimo, ob eamque rem Iesu Christi in terris vicario, Oriens pariter atque Occidens consentientibus sententiis sine ulla dubitatione parebant. — Hanc ob causam, si respiciatur ad initia dissidii, Photius ipse oratores de rebus suis Romam destinandos curavit: Nicolaus vero I. Pontifex maximus Constantinopolim legatos suos, nullo contra dicente, ab Urbe misit, *ut Ignatii Patriarchae causam diligenter investigarent, et Sedi Apostolicae veracibus referrent iudiciis*: ita ut tota rei gestae historia primatum romanae Sedis, quacum dissensus tum erumpebat, aperte confirmet. — Denique in Conciliis magnis tum Lugdunensi II, tum florentino, supremam romanorum pontificum potestatem nemo ignorat, facili consensione et una omnes voce, latinos graecosque ut dogma sanxisset.

Ista quidem ob hanc rem consulto revocavimus, quia ad reconciliandam pacem velut invitamenta sunt: eo vel magis, quod hoc tempore perspicere in orientalibus videmur multo mitiorem erga catholicos animum, imo propensionem quamdam benevolentis voluntatis. Id nominatim non multo ante apparuit, cum scilicet nostris, pietatis causa in Orientem advectis, egregia humanitatis amicitiaeque praestita officia vidimus. — Itaque *os Nostrum patet ad vos*, quotquot estis, graeco aliove orientali ritu, Ecclesiae catholicae discordes. Magnopere velimus, reputet unusquisque apud se illam Bessarionis ad patres vestros plenam amoris gravitatisque orationem: *Quae nobis relinquetur apud Deum responsio, quare a fratribus divisi fuerimus, quos ut uniret et ad unum ovile redigeret, ipse descendit de caelo, incarnatus et crucifixus est? Quae nostra defensio erit apud posteros nostros? non patiamur haec, Patres optimi: non habeamus hanc sententiam, non ita male nobis consulamus et nostris.* — Quae sint postulata Nostra, probe per se ipsa et coram Deo perpendite. Nulla quidem humana re, sed caritate divina, communisque salutis studio permotii reconciliationem coniunctionemque cum Ecclesia romana suademus: coniunctionem intelligimus plenam ac perfectam: talis enim esse nullo modo potest ea, quae nihil amplius inducat, quam certam aliquam dogmatum credendorum concordiam fraternaeque caritatis commutationem. Vera coniunctio inter christianos est, quam auctor Ecclesiae Iesus Christus instituit voluitque, in fidei et regiminis unitate consistens. Neque est cur dubitetis, quidquam propterea vel Nos vel successores Nostros de iure vestro, de patriarchalibus privilegiis, de rituali cuiusque Ecclesiae consuetudine detracturos. Quippe hoc etiam fuit, idemque est perpetuo futurum in consilio disci-

plinaque Apostolicae Sedis positum, propriis cuiusque populi originibus moribusque ex aequo et bono non parce tribuere. — At vero redintegrata nobiscum communi-
one, mirum profecto quanta Ecclesiis vestris dignitas quantum decus, divino munere, accedet. Sic igitur vestram ipsorum supplicationem Deus perbenigne audiat, *Fac cessent schismata ecclesiarum*¹⁾, atque, *Congrega dispersos et reduc errantes, et coniunge sanctae tuae catholicae et apostolicae Ecclesiae*²⁾: sic ad illam restituamini unam sanctamque fidem, quam ultima vetustas nobis perinde vobisque constantissime tradidit; quam patres ac maiores vestri inviolate servarunt: quam ipsam splendore virtutum, magnitudine ingenii, excellentia doctrinae certatim illustravere Athanasius, Basilius, Gregorius Nazianzenus, Ioanes Chrysostomus, uterque Cyrillus, aliique magni complures, quorum gloria ad Orientem atque Occidentem, tamquam communis hereditas aequae pertinet.

Vosque nominatim compellare hoc loco liceat. Slavorum gentes universae, quarum claritudinem nominis multa rerum gestarum monumenta testantur. Nostis quam egregie de Slavis meruerint sancti in fide patres Cyrillus et Methodius, quorum memoriam Nosmetipsi honore debito augendam aliquod ante annis curavimus. Eorum virtute et laboribus parta plerisque e genere vestro populis humanitas et salus. Quo factum ut Slavoniam inter et romanos pontifices pulcherrima vicissitudo hinc beneficiorum, illinc fidelissimae pietatis diu extiterit. Quod si maiores vestros misera temporum calamitas magnam partem a professione romana alienavit, considerate quanti sit redire ad unitatem. Vos quoque Ecclesia pergat ad suum revocare complexum, salutis, prosperitatis, magnitudinis praesidium multiplex praebitura.

Caritate non minore ad populos respicimus, quos, recentiore memoria, insolita quaedam rerum temporumque conversio ab Ecclesia romana seiunxit. Variis exactorum temporum casibus oblivione dimissis, cogitationem supra humana omnia erigant animoque veritatis et salutis unice cupido, reputent apud se constitutam a Christo Ecclesiam. Quacum si velint congregationes conferre suas, et quo loco in illis religio sit aestimare, facile dabunt, se quidem multis maximisque in rebus, primordiorum oblitos, ad nova errore vario defluxisse: neque diffitebuntur, ex eo velut patrimonio veritatis, quod novarum rerum auctores secum in secessione avexerant, nullam fere formulam fidei certam atque auctoritate praeditam apud ipsos superesse. Immo vero illuc iam deventum, ut multi non vereantur fundamentum ipsum convellere, in quo religio tota et spes omnis mortalium unice nititur, quod est divina Iesu Christi Servatoris natura. Pariter, quos antea novi veterisque Testamenti libros affirmabant divino afflatu conscriptos, eis nunc talem abnegant auctoritatem: quod sane, data cuilibet potestate interpretandi sensu iudicioque suo, omnino consequi erat necesse. — Hinc sua cuiusque conscientia, sola dux et norma vitae, qualibet alia reiecta agendi regula: hinc pugnantes inter se opiniones et sectae multiplices, eademque persaepe in *naturalismi* aut *rationalismi* placita abeuntes. Quocirca, desperato sententiarum consensu, iam coniunctionem praedicant et commendant fraternae caritatis. Atque id sane vere: quandoquidem caritate mutua coniuncti esse universi debemus. Id enim maxime Iesus Christus praecepit, atque hanc voluit esse secta-

¹⁾ Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν ἐκκλησιῶν (In liturg. S. Basilii). — ²⁾ Τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναγον τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ (Ib.)

torum suorum notam, diligere inter se. Verum qui potest copulare animos perfecta caritas, si concordēs mentes non effecerit fides? — His de causis complures eorum de quibus loquimur, sano iudicio, veritatisque studiosi, certam salutis viam in Ecclesia catholica quaesivere, cum plane intelligerent nequaquam se posse cum Iesu Christo tamquam capite esse coniunctos, cuius non adhaerescerent corpori, quod est Ecclesia: nec sinceram Christi fidem adipisci cuius magisterium legitimum, Petro et successoribus traditum, repudiarent. Ii videlicet in Ecclesia romana expressam verae Ecclesiae speciem atque imaginem dispexere, inditis ab auctore Deo notis plane conspicuam: ideoque in ipsis numerantur multi, acri iudicio subtilique ad antiquitatem excutiendam ingenio, qui Ecclesiae romanae ab Apostolis continuationem, dogmatum integritatem, disciplinae constantiam scriptis egregiis illustrarint. Igitur horum virorum proposito exemplo, compellat vos plus animus quam oratio fratres nostri, qui tria iam saecula nobiscum de fide christiana dissidetis, itemque vos, quotcumque deinceps quavis de causa seorsum a nobis abiistis. *Occurramus omnes in unitate n̄ fidei et agnitionis filii Dei.*¹⁾ Ad hanc unitatem, quae nullo tempore Ecclesiae catholicae detuit, nec potest ulla ratione deesse, sinite ut vos invitemus dextramque peramanter porrigamus. Vos Ecclesia, communis parens, iamdiu revocat ad se, vos catholici universi fraterno desiderio expectant, ut sancte nobiscum colatis Deum, unius Evangelii, unius fidei, unius spei professione in caritate perfecta coniuncti.

Ad plenum optatissimae unitatis concentum, reliquum est ut ad eos, quotquot toto orbe sunt, transgrediatur oratio quorum in salute diu evigilant curae cogitationesque Nostrae: catholicos intelligimus, quos romanae professio fidei uti obediētes facit Apostolicae Sedi, ita tenet cum Iesu Christo coniunctos. Non ii quidem ad veram sanctamque unitatem cohortandi, quippe cuius iam sunt, divina bonitate, compotes: monendi tamen ne, ingravantibus undique periculis, summum Dei beneficium socordia atque ignavia corrumpant. — Huius rei gratia, quae Nosmetipsi gentibus catholicis vel universis vel singulis alias documenta dedimus, ex iis cogitandi agendique normam opportune sumant: ulludque imprimis velut summam sibi legem statuant, magisterio auctoritatisque Ecclesiae non anguste, non diffidenter, set toto animo et perlibente voluntate omnibus in rebus esse parendum. — Qua in re animum advertant, illud quam valde sit unitati christiane perniciosum, quod germanam formam notionemque Ecclesiae variis opinionum error passim obscuravit, delevit. Ea quippe, Dei conditoris voluntate ac iussu, societas est genere suo perfecta; cuius officium ac munus est imbuere praeceptis institutisque evangelicis genus humanum, tuendaque integritate morum et christianarum exercitatione virtutum, ad eam, quae unicuique hominum proposita in caelis est, felicitatem adducere. Quoniamque societas est, uti diximus, perfecta. idcirco vim habet virtutemque vitae, non extrinsecus haustam, sed consilio divino et suapte natura insitam: eademque de causa nativam habet legum ferendarum potestatem, in iisque ferendis rectum est eam subesse nemini: itemque aliis in rebus, quae sint iuris sui, oportet esse liberam. Quae tamen libertas non est eiusmodi, ut ullum det aemulationi invidiaeque locum: non enim potentiam consecretur Ecclesia, neque ulla cupiditate sua impellitur, sed hoc vult, hoc expetit unice, tueri in hominibus officia virtutum, et hac ratione, hac via, sempiternae eo-

¹⁾ Eph. IV, 13.

rum saluti consulere. Ideoque facilitatem indulgentiamque maternam adhibere solet imo etiam non raro contingit, ut plura temporibus civitatum tribuens, uti iure suo abstineat: quod sane pacta ipsa abunde testantur cum imperiis saepe conventa. — Nihil magis ab ea alienum, quam rapere ad se quicquam de iure imperii: sed vicissim vereatur imperium necesse est iura Ecclesiae, caveatque ne ullam ex iis partem ad se traducat. — Nunc vero, si res et facta spectentur, cuiusmodi est temporum cursus? Ecclesiam videlicet suspectam habere, fastidire, odisse, invidiose criminari nimis multi consuevere: quodque multo gravius, id agunt omni ope et contentione, ut ditioni gubernatorum civitatis faciant servientem. Hinc sua ipsi et erepta bona, et deducta in angustum libertas: hinc alumnorum sacri ordinis circumiecta difficultatibus institutio: perlatae in Clerum singulari severitate leges: dissolutae, prohibitae, optima christiani nominis praesidia, religiosorum sodalitates: brevi, *regalistarum* praecepta atque acta acerbius renovata. Hoc quidem est vim affere sanctissimis Ecclesiae iuribus: quod maxima gignit civitatibus mala, propterea quod cum divinis consiliis aperte pugnat. Princeps enim atque opifex mundi Deus, qui hominum congregationi et civilem et sacram potestatem providentissime praeposuit, distinctas quidem permanere eas voluit, at vero seiunctas esse et conflare vetuit. Quin immo cum Dei ipsius voluntas tum commune societatis humanae bonum omnino postulat, ut potestas civilis in regendo gubernandoque cum ecclesiastica conveniat. Hinc sua et propria sunt imperio iura atque officia, sua item Ecclesiae: sed alterum cum altera concordiae vinclo colligatum esse necesse est. — Ita sane futuram, ut Ecclesiae imperiique necessitudines mutuae ab illa sese expediant perturbatione, quae nunc est, non uno nomine improvida, bonisque omnibus permoesta: pariterquae impetrabitur, ut non permixtis, neque dissociatis utriusque rationibus, reddant cives *quae sunt Caesaris, Caesari, quae sunt Dei, Deo.*

Simili modo magnum unitati discrimen ab ea hominum secta impendet, quae *Massonica* nominatur, cuius funesta vis nationes praesertim catholicas iamdiu premit. Turbulentorum temporum nacta favorem, viribusque et opibus et successu insolescens, dominatum suum firmiter constabilire, latiusque propagare summa ope contendit. Iamque ex latebra et insidiis in lucem erupit civitatum, atque in hac Urbe ipsa, catholici nominis principe, quasi Dei numen lacessitura consedit. Quod vero calamitosissimum est, ubicumque vestigium posuit, ibi in omnes sese ordines in omniaque instituta reipublicae infert, si tandem summam arbitriumque obtineat. Calamitosissimum id quidem: eius enim manifesta est quum opinionum pravitas tum consiliorum nequitia. Per speciem vindicandi iuris humani civilisque societatis instaurandae, christianum nomen hostiliter petit: traditam a Deo doctrinam repudiat: officia pietatis, divina sacramenta, tales res augustiores, tamquam superstitiosa vituperat: de matrimonio, de familia, de adolescentium institutione, de privata omni et publica disciplina, christianam formam detrahere nititur, omnemque humanae et divinae potestatis reverentiam ex animo evellere populorum. Praecipit vero colendam homini esse naturam, atque huius unius principiis aestimari ac dirigi veritatem, honestatem, iustitiam oportere. Quo pacto, uti perspicuum est, compellitur homo ad mores fere vitaeque consuetudinem ethnicorum, eamque multiplicatis illecebris vitiosorem. — Hac de re, quamquam alias a Nobis gravissimeque est dictum, Apostolica tamen vigilantia adducimur in idem ut insistamus, etiam atque etiam moventes, in tam praesenti periculo nullas esse cautiones tantas, quin suscipiendae sint maiores. Clemens prohibeat Deus nefaria consilia: sentiat tamen atque intel-

ligat populus christianus, indignissimum sectae iugum excutiendum aliquando esse excutiantque enixius, qui durius premuntur, Itali et Galli. Quibus armis, qua ratione id rectius possint, iam Nos ipsi demonstravimus: neque victoria incerta eo fidentibus duce, cuius perstat divina vox: *Ego vici mundum*¹⁾.

Utroque depulso periculo, restitutisque ad fidei unitatem imperiis et civitatibus, mirum quam efficax medicina malorum et quanta bonorum copia manaret. Praecipua libet attingere.

Pertinet primum ad dignitatem ac munera Ecclesiae: quae quidem receptura esset honoris gradum debitum, atque iter suum et invidia vacuum et libertate munitum pergeret, administra evangelicae veritatis et gratiae; idque singulari cum salute civitatum. Ea enim cum magistra sit et dux hominum generi a Deo data, conferre operam potest praecipue accommodatam maximis temporum conversionibus in commune bonum temperandis, caussis vel impeditissimis opportune dirimendis, recto iustoque, quae firmissima sunt fundamenta reipublicae, provehendo.

Praeclara deinde coniunctionis inter nationes accessio fieret, desideranda maxime hoc tempore, ad taetra bellorum discrimina praecavenda. — Ante oculos habemus Europae tempora. Multos iam annos plus specie in pace vivitur, quam re. Inidentibus suspicionibus mutuis, singulae fere gentes pergunt certatim instruere sese apparatu bellico. Improvida adolescentium aetas procul parentum consilio magisterioque in pericula truditur vitae militaris: validissima pubes ab agrorum cultura, a studiis optimis, a mercaturis, ab artificiis, ad arma traducitur. Hinc exhausta magnis sumptibus aeraria, attritae civitatum opes, afflicta fortuna privatorum: iamque ea, quae nunc est, veluti procincta pax diutius ferri non potest. Civilis hominum coniunctionis talemne esse natura statum? Atqui hinc evadere, et pacem veri nominis adipisci, nisi Iesu Christi beneficio, non possumus. Etenim ad ambitionem, ad appetentiam alieni, ad aemulationem cohibendam, quae sunt maxime bellorum faces, christiana virtute imprimisque iustitia, nihil est aptius: cuius ipsius virtutis munere tum iura gentium et religionis foederum integra esse possunt, tum germanitatis vincula firmiter permanere, eo persuaso: *Iustitia elevat gentem*²⁾.

Pariter de mihi suppetet inde praesidium salutis publicae multo certius ac, validius, quam quod leges et arma praebent. Siquidem nemo non videt, ingravescere quotidie pericula incolumitatis et tranquillitatis publicae, cum seditiosorum sectae quod crebra testatur facinorum atrocitas, in eversiones conspirent atque excidia civitatum. Scilicet magna contentione agitur ea duplex causa, quam *socialem* quam *politicam* appellant. Utraque sane gravissima: atque utrique sapienter iusteque dirimendae, quamvis laudabilia studia, temperamenta, experimenta sint in medio consulta, tamen nihil aliud tam opportunum fuerit, quam si passim animi ad conscientiam regulamque officii ex interiore fidei christianae principio informentur. — De *sociali* causa in hanc sententiam a Nobis non multo ante, data opera, tractatum est, sumptis ab Evangelio, itemque a naturali ratione principiis. — De causa *politica*, libertatis cum potestate conciliandae gratia, quas multi notione confundunt et re intemperanter distrahunt, ex christiana philosophia vis derivari potest perutilis. Nam hoc posito, et omnium assensu approbato, quaecumque demum sit forma reipublicae, auctoritatem esse a Deo, continuo ratio perspicit, legitimum esse in aliis ius imperandi, consen-

¹⁾ Io. XVI, 33 — ²⁾ Prov. XIV, 34.

taneum in aliis officium parendi, neque id dignitati contrarium, quia Deo verius quam homini paretur: a Deo autem *iudicium durissimum iis qui praesunt* denuntiatum est, nisi personam eius recte iusteque gesserint. Libertas vero singulorum nemini, potest esse suspecta et invisa, quia nocens nemini, in iis quae vera sunt, quae recta, quae cum publica tranquillitate coniuncta, versabitur. — Denique si illud spectetur, quid possit populorum ac principum parens et conciliatrix Ecclesia, ad utrosque iuandos auctoritate consilioque suo nata, tum maxime apparebit quantum salutis communis intersit ut gentes universae inducant animum idem de fide christiana sentire idem profiteri.

Ista quidem cogitantes ac toto animo concupiscentes, longe intuemur qualis esset rerum ordo in terris futurus, nec quidquam novimus consequentium bonorum contemplatione iucundius. Fingi vix animo potest, quantus ubique gentium repente foret ad omnem excellentiam prosperitatemque cursus, constituta tranquillitate et otio, incitatis ad incrementa litteris, conditis insuper auctisque christiano more, secundum praescripta Nostra, agricolarum, opificum, industriorum consociationibus, quarum ope et vorax reprimatur usura, et utilium laborum campus dilatetur.

Quorum vis beneficiorum, humanarum atque excultarum gentium nequaquam circumscripta finibus, longe lateque velut abundantissimus amnis, deflueret. Illud enim est considerandum, quod initio diximus, gentes multitudine infinitas plura iam saecula et aetates praestolari, a quo lumen veritatis humanitatisque accipiant. Certe, quod pertinet ad sempiternam populorum salutem, aeternae mentis consilia longissime sunt ab hominum intelligentia remota: nihilominus si per varias terrarum plagas tam est adhuc infelix superstitio diffusa, id non minima ex parte vitio dandum subortis de religione dissidiis. Nam, quantum valet mortalis ratio ex rerum eventis existimare, hoc plane videtur Europae munus assignatum a Deo, ut christianam gentium humanitatem ad omnes terras sensim perferat. Cuius tanti operis initia progressusque, superiorum aetatum parta laboribus, ad laeta incrementa properabant, cum repente discordia saeculo XVI deflagavit. Discerpto disputationibus dissidiisque nomine christiano, extenuatis Europae per contentiones et bella viribus, funestam temporum vim sacrae expeditiones sensere. In identibus discordiae caussis, quid mirum si tam magna pars mortalium moribus inhumanis et vesanis ritibus implicita tenetur? Omnes igitur pari studio demus operam ut concordia vetus, communis boni caussa, restituatur. Eiusmodi reconciliandae concordiae, pariterque beneficiis christianae sapientiae late propagandis, opportuna maxime fluunt tempora, propterea quod humanae fraternitatis sensa nunquam altius in animos pervasere, neque ulla aetate visus homo sui similes, noscendi opitulandique caussa, studiosius anquirere. Immensos terrarum marisque tractus celeritate incredibili currus et navigia transvehuntur; quae sane egregios usus afferunt, non ad commercia tantummodo curiositatemque ingeniosorum, sed etiam ad verbum Dei ab ortu solis ad occasum late disseminandum.

Non sumus nescii, quam diuturni laboriosique negotii sit rerum ordo, quem restitutum optamus: nec fortasse deerunt, qui Nos arbitrentur nimiae indulgere spem, atque optanda magis, quam expectanda quaerere. Sed Nos quidem spem omnem ac plane fiduciam collocamus in humani generis Servatore Iesu Christo, probe memores, quae olim et quanta per stultitiam Crucis et praedicationis eius patrata sint, *huius mundi* obstupescente et confusa *sapientia*. — Principes vero et

rectores civitatum nominatim rogamus, velint pro civili prudentia sua et fidei populorum cura consilia Nostra ex veritate aestimare, velint auctoritate et gratia fovere. Quaesitorum fructuum si vel pars provenerit, non id minimi fuerit beneficium loco in tanta rerum omnium inclinatione, quando impatientia praesentium temporum cum formidine iungitur futurorum,

Extrema saeculi superioris fessam cladibus trepidamque perturbationibus Europam relinquere. Haec, quae ad exitum properat aetas, quidni, versa vice, humano generi hereditate transmittat auspicia concordiae cum spe maximorum bonorum, quae unitate fidei christianae continentur?

Adsit optatis votisque Nostris *dives in misericordia Deus, cuius in potestate tempora sunt et momenta*, benignissimeque implere maturet divinum illud Iesu Christi promissum, *fiet unum ovile et unus pastor.*¹⁾

Datum Romae apud S. Petrum die xx Iunii anno MDCCCXCIV, Pontificatus Nostri decimoseptimo. LEO PP. XIII.

Отъ Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 20. Серпня 1894.

Ч. 451.

О стоваришеню
Сестръ Служебницъ
Прч. Дѣвы Маріи
въ Жужели.

Ч. 47.

Св Конгрегація для розширення вѣры зъ даты Римъ 19. Червня 1894 ч. 2276/12 въ справѣ заснованого Веч. О. Кириломъ Сѣлецкимъ въ Жужели Стоваришеня Сестръ Служебницъ Прч. Дѣвы Маріи выдала на руки Его Експеленциі Высокопреосвященнаго Митрополита слѣдующе рѣшеніе:

«Cyrillus Sielecki parochus in pago Żużel istius Archidioeceseos notam fecit huic Sacrae Congregationi institutionem Congregationis servarum B. M. V. ab eo peractam pro quibusdam bonis operibus perficiendis ad gloriam Dei augendam et salutem animarum procurandam. Cum res digna laude sit, eidem gratulationes et omnia libenter significavi.

Quia vero in eorundem operum incrementum praeaudatus orator favorem piarum personarum expetit, illum Amplitudini Tuae commendo, certa spe confisus Tuam benevolentiam et charitatem eidem minime esse defuturam.

Insuper Deum precor ut abundantia gratiarum suarum Tibi iugiter favens adsistat, Teque sospitem diutissime servet. Amplitudinis Tuae addictissimus Servus M. Card. Ledochowski Praef. Aloisius Veccia Secretarius.»

Подаючи се до вѣдомости Веч. Кліра поручае ся: на дѣло богоугодне Сестръ Служебницъ въ Жужели при нагодахъ збирати побожні датки одъ вѣрныхъ и зъ власного и тін впрямъ до Веч. О. К. Сѣлецкаго высылати.

Отъ Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 2. Серпня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

¹⁾ Иоанн. х, 16.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1894.

Выдано 22. Вересня.

Ч. VIII.

Ч. 48.

Ч. 5456.

Помимо тутешного розпорядженя зъ дня 9. Мая 1893 Ч. 2967 (Вѣстн. Епарх. Ч. VIII. зъ р. 1893) случается часто, що такъ прч. Ур. деканальнй якъ и парохіальнй залишають предлагати тутъ вчасъ подписки получения на ново повстаючій цѣннй ефекта чи то зъ бѣси высланй чи прч. Урядами парохіальными впрость въ дотычныхъ институціяхъ финансовыхъ замѣненй.

О предлаганю
подписокъ полу-
ченя на цѣннй
эффекты.

Протое вышешо речено розпоряджене поновляе ся поновню, а именно, що по выльосованю винкульованыхъ цѣнныхъ ефектовъ перемѣны на новй не вѣльно прч. Духовенству впрость переводити, лише ефекта тѣи мають ся тутъ предлагати вразъ съ отвѣтною книжочкою щадницѣ Переяславской (розпоряджене зъ 19/1, 1893 Ч. 6992, Вѣст. сп. Ч. XII. зъ р. 1893) по получению же новыхъ цѣнныхъ ефектовъ мають прч. Уряды деканальни, вглядно парохіальни, дотычни подписки получения безотволочно тутъ предлагати.

Прч. Настоятелямъ деканатовъ поручае ся, щобы справу тую на найблишѣмъ соборнику обговорили и точного выповненя того розпорядженя подъ личною отвѣчательностію приняльновали.

Отъ Еп. Консесторіи.

Переяславль дня 1. Вересня 1894.

Ч. 5737.

Конкурсъ на катихита школъ народныхъ въ Судовой Вишнѣ.

Ч. 49

Ц. к. Рада школьна окружна въ Мостискахъ розписуе подь днемъ 30. Серпня 1894 Ч. 828 конкурсъ на посаду катихита при 5 класовой школъ мѣстной въ Судовой Вишнѣ съ рочною платою 450 зл. и 45 зл. на мешканье

Поданы удокументованїи належитъ посредствомъ своей власти внести до 20 Жовтня 1894. О повнѣсїомъ увѣдомляея прч. Священство.

Отъ Еп. Консистерїи.

Перемышль дня 12. Версеня 1894.

Ч. 5879.

Конкурсъ на опороженїи парохїи.

Ч. 50

Съ речницемъ убѣгательства до дня 14. Студня 1894 выставлють ся на конкурсъ слѣдующїи парохїи:

1. Баниця, дек. Мушиньского, ц. к. наданя.
2. Волосянка велика, дек. Старосамборского, наданя приватного.
3. Галѳка, дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
4. Головецко долѣшне, дек. Жукотыньского, наданя приватного.
5. Горицѣ, дек. Канчуцкого, наданя приватного.
6. Дверникъ, дек. Затварницкого, наданя приватного.
7. Коньске, дек. Бирчаньского, наданя приватного.
8. Кукизѳвъ, дек. Куликѳвекого, наданя приватного
9. Кунинъ, дек. Жолкѳвского, право патрона почивае.
10. Крамарѳвка, дек. Порохницкого, наданя приватного.
11. Липье, дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
12. Лопушниця, дек. Устрицкого, ц. к. наданя
13. Мацѳева, дек. Мушиньского, наданя приватного.
14. Радымно, дек. Перемыского, наданя приватного.
15. Судова Вишнѣ, дек. Судово-Вишеньского, наданя приватного
16. Яворникъ, дек. Яелиского, право патрона почивае.

Отъ Еп. Консистерїи.

Перемышль дня 18. Версеня 1894.

Ч. 5880.

О испытѣ конкурсовѣмъ.

Ч. 51.

Испытъ конкурсовый на бенефиція душпастверкїи ѳдбуде ся въ дняхъ 13 и 14. Листопада т. р. о чѣмъ Всеч. епарх. Клеръ повѣдомляея съ примѣчаньемъ щобы кождїи намѣряючи пѳдатися тому испыту, 15 днѣвъ передъ испытомъ предложивъ посредствомъ своего Уряда дек. прошенье Еп. Консистерїи

о припущенъе до тогожь испыта. Къ тому прошеню мае приложитися декретъ первого поставлена въ душпастырство, а еслибы тое не було возможнымъ, що найменше датумъ и числа Консисторске тогожь декрету, такожь денъ и мѣсяць впровадження въ душпастырску службу черезъ дотычний Урядъ дек. Прибувши на испытъ належитъ заосмотритися книгою св. Писанія.

Отъ Еп. Консисторіи

Перемышль дня 14. Вересня 1894.

Ч. 52.

Ч. 5774.

Веч. Комісія уривляюча дѣлами вдовичо-сиротиньского фонда доносить подъ днемъ 3. Вересня 1894, Ч. 290 слѣдующе:

Станъ касы вдов. сир. фонда за часть отъ 3/7 — 3/6 1894.

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

за часть бдѣ 8 липня до 31. серпня 1894 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х о д ъ	Готовка		цѣнный паперы		Р о з х о д ъ	Готовка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ	111	14	145767	22	1. Выдано зъ касы вьльсованный 4 1/2 %				
2. О. Гоцкій Бронис.	5	—	—	—	Лист. Заст. Банку красвого.			150	—
3. За вьльсованный Л. з. 4 1/2 % вь замѣну 4 % Банку краевого			150		всего	—	—	150	—
4. О. Чайковскій Ант.	50	—	—	—					
всего	166	14	145917	22					
вѣднѣвни розходъ	—	—	150	—					
Зѣстае вь касѣ	166	14	145767	22					

II. Вь Общю рольн. кред. Заведеню 5.500 зл.

В) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готовка		Р о з х о д ъ	Готовка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	436	70			
2. О. Гоцкій Брониславъ . . .	1	—			
3. " Гарбинскій Михаилъ . . .	4	50			
4. " Маликъ Игнатій	9	52			
5. " Людкевичъ Михаилъ	7	—			
6. Деканатъ Лѣскій	28	25			
7. О. Федоновичъ Іосифъ	7	—			
8. " Решетыловичъ Викторъ . . .	7	—			
9. " Федевъ Іоаннъ	20	—			
всего	520	97			
розходъ	—	—			
Зостае въ касѣ	520	97			

В) Фондъ распорядимый

П р и х о д ъ	Готовка		Р о з х о д ъ	Готовка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	1665	37	1) Удѣлено передатокъ на 1894 р. вдовамъ и сиротамъ:		
2. Гоцкій Брониславъ за 1894 р.	14	—	1. Лисковацка Сильвія	18	—
3. Ивановскій Николай	30	—	2. Насальска Юлія	30	—
4. Решетыловичъ Викторъ	30	—	3. Ясенцека Марія	25	—
5. Зъ Банку краев. за купоны платні 30/6, за штемпель, надвышка курсу при замѣнѣ 4½%. Лист. заст. на 4%	122	50	4. Насальска Клавдія	50	10
всего	1861	87	5. Волошиновска Каролина	25	10
розходъ	368	69	6. Чайковска Текля	30	10
Зостае въ касѣ	1493	18	7. Грабска Адели	10	—
			8. Новосядловска Антоніна	5	—
			9. Добрянска Юлія	20	—
			10. Кордасевичъ Теофили	10	—
			11. Растваецка Елеонора	20	—
			12. Була Юлія	30	—
			13. Ваць Мальвина	30	—
			14. Лисковацка Юлія	30	—
			15. Желеховска Мальвина	15	—
			16. Викторія и Зиновія Полянскій	20	—
			2) Порто почтове	—	39
			всего	368	69

П о в т о р е н ь е.

Дня 31/8 должно бути въ касѣ:

1. Фондъ корен	166 зл. 14 кр.	готовка, 145.767 зл. 22 кр.	цѣн. паперы
2. „ резер.	520 „ 97 „	— — „ — „	„ „
3. „ роспор.	1493 „ 18 „	— — „ — „	„ „
Всего 2180 зл. 29 кр. готовка, 145 767 зл. 22 кр. цѣн. паперы			

Отвѣтно тому справозданю найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ эффектахъ:	145 767 зл. 22 кр.
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор Ч.	91 на 357 „ 2 „
2. „ „ „ „ „	163 „ 95 „ 96 „
3. „ „ „ „ „	175 „ 60 „ 4 „
4. „ „ Перем. щад. „	17124 „ 1570 „ 63 „
5. Готовыми грѣшми	96 „ 64 „
всего. 2180 зл. 29 кр.	

III. Кромѣ того Книжка щад. Нар. Торг. Ч. 137 на квоту 489 зл. 2 кр. за требники легованіи для Института бл. п. Гр. Шашкевичемъ

М. Подолинскій
предѣдатель.

Кондраціи
секретарь.

М. Конко
касіеръ.

Б. Ярема
контрольоръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 9. Вересня 1894.

Хроника.

- Ч. 4929. О. Полянскій Атаназій, парохъ въ Яблонцѣ нижней получилъ отличія крылошанскій и Архіерейске благословеніе по поводу 50 лѣтнего Юбилея Священства и Союзества.
- Ч. 5485. О. Матковскій Михаилъ, парохъ въ Горожаннѣ вел. именованъ завѣдательемъ деканата Горожаньского, въ мѣстце уступившого дотенерѣшного Декана О. Климентія Лопушаньского, и О. Волощакъ Антоній парохъ въ Колодрубахъ им. М. деканомъ Горожаньскимъ.
- О. Климентій Лопушанскій получилъ титулъ выслуженого декана.

Презенты получили:

- Ч. 5197. О. Калимонъ Михаилъ на Кальникѣвъ дек. Ярославского
- „ 5437 „ Грыневекскій Емилианъ на Щирецъ дек. Любачѣвского
- „ 5446 „ Кѣсельовскій Филемонъ на Новицу дек. Бѣцкого.

- Ч. 5697 О. Хилякъ Димитрій на Лѣщины, дек. Бѣцкаго.
„ 5817 „ Грабець Теодоръ на Дубрѣвку дек. Канчуцкаго.

До каноничной институціи завѣзваніи:

- Ч. 4843. О. Гинилевичъ Володимиръ на Волковыю дек. Балигородскаго.
„ 4895 „ Хотынецкій Климентій на Жиравицю дек. Перемыскаго.
„ 4955 „ Гайдукевичъ Володимиръ на Якеманичи дек. Перемыскаго
„ 5131 „ Мохнацкій Іосифъ на Лабову дек. Мушинскаго.
„ 5705 „ Калимонъ Михаилъ на Кальникѣвъ дек. Ярославскаго.
„ 5853 „ Грыневецкій Емилианъ на Щирецъ дек. Любачѣвскаго.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5480. О. Решетыловичъ Викторъ на Микротынъ дек. Жолкѣвскаго.
„ 5593 „ Мохнацкій Іосифъ на Лабову дек. Мушинскаго.
„ 5643 „ Гайдукевичъ Володимиръ на Якеманичи дек. Перемыскаго.
„ 5707 „ Гинилевичъ Володимиръ на Волковыю дек. Балигородскаго.

Грамоту похвалы и узнанія за ревне преподаваніе науки религіи въ народныхъ школахъ получили:

- Ч. 5132. О. Матковскій Климентій парохъ въ Судимовѣ и О. Жарскій Михаилъ парохъ въ Стронятынѣ
Ч. 5143. О. Прухницкій Михаилъ парохъ въ Турцѣ.
„ 5613 „ Мельникъ Теодоръ парохъ въ Старивѣ

Завѣдательства получили:

- Ч. 5480. О. Прислонскій Романъ въ Судовой Вишни
„ 5593 „ Дуркотъ Теодозій въ Мацѣевой, дек. Мушинскаго.
„ 5610 „ Лучечко Петръ въ Цыковѣ дек. Нивжанкѣвскаго.
„ 5535 „ Господаревскій Іоаннъ въ Галѣвицѣ дек. Жукотынскаго.
„ 5693 „ Дуркотъ Анатоль въ Двернику дек. Зтварницкаго.
„ 5764 „ Дычко Михаилъ въ Радымнѣ дек. Перемыскаго.
„ 5738 „ Городецкій Іоаннъ въ Коньскѣмъ дек. Бирчанскаго.

-
- Ч. 5480 О. Бованко Атаназій получилъ сотрудицтво въ Судовой Вишни

-
- Ч. 5575. О. Бордунъ Димитрій именованъ управляющимъ сопомочникомъ въ Хлѣвчанахъ дек. Угнѣвскаго.
-

Сопомочництва получили:

- Ч. 5610. О. Жолкевскій Антоній въ Повѣмъ мѣстѣ, дек. Добромильскаго.
„ 5777 „ Николай Билинскій въ Быковѣ, дек. Мокрянскаго.

Ч. 4233. О. Пашковскій Николай укрѣпченій богословъ Епархіи Станиславѣвскоіи принятій въ кан. званіе тут. Епархіи.

Ч. 5287. Высше ц. к. Памѣтництво розпорядженіемъ зъ дня 2. Сернія 1894. Ч. 58903 призволило на дотацію изъ фонда религіиноу 300 зл. рѣчно для сопомочника пароха въ Летнѣ на 2 лѣта.

Ч. 5420. Тоежь розпорядженіемъ зъ дня 2. Сернія 1894 Ч. 59441 продовжило дотацію 300 зл. рѣчно для сопомочника пароха въ Ляшкахъ на дальшій оденть рѣкъ

Ч. 5521. Тоежь розпорядженіемъ зъ дня 14. Сернія 1894 Ч. 62547 призволило на дотацію рѣчныхъ 242 зл. 77 кр. для сопомочника пароха въ Быковѣ дек. Мокрянскаго съ тѣмъ, що недостаючихъ до 300 зл. — 57 зл. 23 кр. мае парохъ самъ доплачовати.

Ж е р т в ы.

Ч. 2741. Вѣл. Панъ Адамъ Федоровичъ, Совѣтникъ ц. к. Памѣтництва, Староста въ Реновѣ и властитель дѣбрь земскихъ въ Кречовичахъ получилъ грамоту узнанія и похвалы не только за ревне и трудолюбиве занятіе ся будовоу церкви въ Залѣю дек. Канчукаго, но такожь и за жертвы въ томъ дѣлѣ изъ власныхъ фондѣвъ.

Ч. 5295. Ч. Григорій Сеніо господаръ въ Медыцѣ вымуровавъ въ р. 1893 коштомъ 180 зл. при гостиници цѣсарскѣмъ ведучѣмъ зъ Медыки до Шегинь на своемъ грунтѣ Капличку съ шклянными дверцами зъ переду и украсивъ туюже въ серединѣ крестомъ напрестольнымъ межи двома лѣхтарями, а по бѣчныхъ стѣнахъ образами Спасителя и Матеры Божои. Посередъ каплички виситъ лампица, въ котрѣи каждой пятници лампа свѣтитъ ся, а въ кожде урочисте свято свѣтитъ ся двѣ свѣчки. Зъ переду написъ руска „Фундаторъ Григорій Сеніо господаръ въ Медыцѣ.“

Тойже самъ господаръ жертвовавъ въ р. 1894 готѣвкою квоту 50 зл. въ користь рускои церкви, за котри гроши куплено новій свѣтлый фелонъ съ приборами.

Въ року 1894 Брацтво рускои церкви въ Медыцѣ вспѣльно съ провизорами купили до церкви въ Медыцѣ новій паукъ за 80 зл. и лампициу нову за 13 зл. На той коштъ жертвовали: Брацтво церковне 20 зл. зъ запису давнѣйше помершого парохіяннина рускаго Теодора Липскаго здобуто 30 зл. а рѣшту зъ скарбони церковной.

Въ року 1893 рускі парохіяне Медыки поставили на вспльбѣнь еть латинниками цминтари коштомъ и заходомъ рускои парохіи новий крестъ цминтарный, 6 метрѣвъ высокій, жалобною барвою поликерованый еть бр нзвоюо фігурою распятого Спасителя, котрый крестъ въ церкви посвятили и зъ процессіевъ въ аспенденціи лат. мѣстцевого пароха и лат. процессіи до церкви прибувшой на цминтаръ выпроводили и вкопали. До кошту причинився Виов. Панъ Коляторъ Павликовскій жертвуючи одиѣтного дуба, а рускі парохіяне зложили около 25 зл.

Въ текучѣмъ р. 1894 за иниціятывою рускихъ парохіянь и провизорѣвъ церковныхъ опарканюеся цѣлый великій цминтаръ Медыки, до чого Виов. Панъ дѣдичъ Павликовскій жертвовавъ матеріаль дубовой на стовпы а яловый на платвы а Рада громадека ухвалила 50 зл. зъ касы громадекой. Решта кошту доси не обчисленого зъ powodu недокѣченои еще работы покрыеся складками.

Ч. 5676 Ч. Ч. Іоаннъ Горецкій и Іоаннъ Станько господари въ Полкиняхъ получили грамоту узнаня и похвали за жертву 110 зл. на закупно звона.

На перенесенье монцей б. п. Еп. Снѣгурекого.

Ч. 4545. Высочанскій урядъ дек. отъ О. Григорія Чайковского пароха въ Бѣтли надославъ квоту 4 зл.

На будову и реставрацію церквей.

Ч. 4655. О. Маляркевичъ Алексей парохъ въ Коханѣвцѣ квоту 5 зл.

НЕКРОЛОГІЯ.

О. Полошиневичъ Маке. парохъ въ Галѣвцѣ уп. 16. Серния т. р.
„ Будзыновскій Илѣріонтъ парохъ въ Радымнѣ уп. 31. Серния т. р.
„ Хлопецкій Северинъ „ „ Кошьскѣмъ „ 5. Вересня „ „
Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Кліра.

Отъ Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 19. Вересня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1894.

Выдано 13. Жовтня.

Ч. IX.

Ч. 53.

Ч. 6185

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS

divina providentia

PAPAЕ XIII

LITTERAE ENCYCLICAE

ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos
et Episcopos universos catholici orbis gra-
tiam et communionem cum apostolica sede
habentes.

DE STUDIIS SCRIPTURAE SACRAE.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus,
Archiepiscopis et Episcopis universis catholici
orbis gratiam et communionem cum Apostolica
sede habentibus

LEO PP. XIII.

Venerabiles Fratres

salutem et Apostolicam benedictionem.

Providentissimus Deus, qui hu-
manum genus, admirabili caritatis
consilio, ad consortium naturae divi-

Святѣйшого Господина нашего

ЛЪВА XIII.

БОЖИМЪ ПРОВИДѢНІЕМЪ ПАПЫ.

Окружное посланіе

ко Патріархамъ, Примасамъ, Архіепископамъ
и Епископамъ

всего католического міра

благодать и общеніе съ Апостольскимъ престоломъ
мавочимъ.

О НАУЦЪ СВЯТОГО ПИСАНІЯ.

Почтеннѣйшимъ Братямъ Патріархамъ, Примасамъ,
Архіепископамъ и Епископамъ всего католического
міра благодать и общеніе съ Апостольскимъ Пре-
столомъ мавочимъ

ПАПА ЛЕВЪ XIII.

Почтеннѣйшій Братя!

Поздоровленіе и Апостольске благословеніе.

Премудрымъ промысломъ своимъ
Богъ котрый родъ людскій предив-
нымъ милости судомъ ко участи въ

Enciclica sv. Otca
„de studiis Scrip-
turae sacrae“

nae principio evexit, dein a communi labe exitioque eductum, in pristinam dignitatem restituit, hoc eidem propterea contulit singulare praesidium, ut arcana divinitatis, sapientiae, misericordiae suae supernaturali via patefaceret. Licet enim in divina revelatione res quoque comprehendantur quae humanae rationi inaccessae non sunt, ideo hominibus revelatae, *ut ab omnibus expedito, firma certitudine et nullo admixto errore cognosci possint, non hac tamen de causa revelatio absolute necessaria dicenda est, sed quia Deus ex infinita bonitate sua ordinavit hominem ad finem supernaturalem.* 1) Quae supernaturalis revelatio, secundum universalis Ecclesiae fidem, continetur tum in sine scripto traditionibus, tum etiam in libris scriptis, qui appellantur sacri et canonici, eo quod Spiritu Sancto inspirante conscripti, Deum habent auctorem, atque ut tales ipsi Ecclesiae traditi sunt. 2) Hoc sane de utriusque Testamenti libris perpetuo tenuit palamque professa est Ecclesia: eaque cognita sunt gravissima veterum documenta, quibus enuntiatur, Deum, prius per prophetas, deinde per seipsum, postea per apostolos locutum, etiam Scripturam condidisse, quae canonica nominatur. 3) eademque esse oracula et eloquia divina, 4) litteras esse, humano generi longe a patria peregrinanti a Patre caelesti datas et per auctores sacros transmissas. 5) Iam, tanta quum sit praestantia et dignitas Scripturarum, ut Deo ipso

1) Con. Vat. sess. III. cap. II. de revel.

2) *Ibid.*

3) S. Aug. de civ. Dei XI, 3.

4) S. Clem. Rom. I ad Cor. 45; S. Polycarp. ad Phil. 7; S. Iren. c. haer. II, 28, 2.

5) S. Chrys. in Gen. hom. 2, 2; S. Aug. in Ps. XXX, serm. 2, 1; S. Greg. M ad Theod. ep. IV, 31.

натурѣ Божой на початку вывысшивъ, послѣ же изъ загального паденя и погибели спасенного, до первоначальнаго достоинства привернувъ, удѣливъ ему въ той цѣли тую особлившу ласку що откривъ ему надприроднымъ способомъ тайны божества, мудрости и милосердія своего. Бо хочъ въ откровенію Божомъ содержать ся такожь предметы, котрѣ разумови чловѣчому не суть недоступнѣи, но въ той цѣли людемъ откровенѣи, „щобы одъ вѣхъ легко, крѣпко певно и безъ примѣшки блуда пбзаными бути могли, то не лишъ за-дла той причины мусимъ назвати откровеніе безусловно потребнымъ, но тому, що Богъ въ безконечной добротѣ своей назначивъ чловѣка до цѣли надприродной“. 1) а тое надприродне откровенье, по вѣрѣ вселенскои церкви, содержитъ ся частію въ написаныхъ преданіяхъ, частію такожь въ книгахъ писаныхъ названыхъ святыми и каноничными протое що, „по вдохновеню Святого Духа сшеанѣи, Богъ есть ихъ сочинителемъ, а яко такѣ самой церкви переданѣ були“. 2) Се навѣрно о книгахъ обохъ Завѣтовъ всегда держала и явно визнавала церковъ: знанѣ суть такожь ови найважнѣишѣ свѣдоцтва стариннѣи, котрыми выказуется, яко Богъ говоривъ зъ начала черезъ пророковъ, послѣ черезъ Себе самого, въ кбнци черезъ Апостоловъ, сноводовавъ такожь сочиненіе такъ званого каноничного Писанія 3) и яко тое есть *высказомъ* и словомъ Божиимъ 4), есть оно листомъ, родови людскому одъ отцины далеко подорожуючому, одъ Отци небесного данымъ и черезъ святыхъ писецѣвъ пересла-

1) Con. Vat. sess. III. cap. II. de revel.

2) Тамже.

3) S. August. de civ. Dei XI. 3.

4) S. Clem. Rom. I. ad Cor. 45 S. Polycarp. ad Phil. 7; Iren. c. haer. II. 28. 2.

auctore confectae, altissima eiusdem mysteria, consilia, opera complectantur, illud consequitur, eam quoque partem sacrae theologiae, quae in eisdem divinis Libris tuendis interpretandisque versatur, excellentiae et utilitatis esse quam maximae. — Nos igitur, quemadmodam alia quaedam disciplinarum genera, quippe quae ad incrementa divinae gloriae humanaeque salutis valere plurimum posse viderentur, crebris epistolis et cohortationibus provehenda, non sine fructu, Deo adiutore, curavimus, ita nobilissimum hoc sacrarum Litterarum studium excitare et commendare, atque etiam ad temporum necessitates congruentius dirigere iamdiu apud Nos cogitamus. Movemur nempe ac prope impellimur sollicitudine Apostolici muneris, non modo ut hunc praeclarum catholicae revelationis fontem tutius atque ubi ius ad utilitatem dominici gregis patere velimus, verum etiam ut eundem ne patiamur ulla in parte violari, ab iis qui in Scripturam sanctam, sive impio ausu invehuntur aperte, sive nova quaedam fallaciter imprudenterve moliuntur. — Non sumus equidem nescii, Venerabiles Fratres, haud paucos esse e catholicis, viros ingenio doctrinisque abundantes, qui ferantur alacres ad divinorum Librorum vel defensionem agenda vel cognitionem et intelligentiam parandam ampliorem. At vero, qui eorum operam atque fructus merito collaudamus, facere tamen non possumus quin ceteros etiam, quorum sollertia et doctrina et pietas optime hac in re pollicentur, ad eandem sancti propositi laudem vehementer hortemur Optamus nimirum et cupimus, ut plures patrocinium divinarum Litterarum rite suscipiant teneantque constanter; utque illi potissime, quos divina gratia in sacrum ordinem vocavit, maiorem

нимъ¹⁾ Коли протѣ такъ велике есть отличіе и достоинство Писаній, що зложені самимъ Богомъ яко сочинителемъ, содержатъ въ собѣ Его невыслѣдимыя таинства, совѣты и дѣла слѣдуе зъ сего тое, що такожь и той части святаго Богословія, котра занимае ся розгажаньемъ и поясненьемъ тыхже божественныхъ книгъ подъ взглядомъ еѣ превосходности и ужиточности перве належитъ ся мѣстце. А якъ Мы до сихъ поръ старалися, и то не безъ хбена при помочи Божой, частими письмами и промовами подносити гдѣякі другі роды наукъ, именно такихъ що то ко помноженю Божой славы и чоловѣчого спасенія видѣлися бути найбільше пожиточными, менше такожь одъ давна розмыслили Мы надъ тымъ, шобы тую найблагодѣнѣйшу науку святаго Письма розбудити и до неї захотити а такожь одвѣтнѣйше до вымогѣвъ часу управивити. Побуджае насъ до сего и майже зневолюе старанибѣть Апостольского уряду не лишь щобысьмо занялися розкрыти безпечнѣйше и буйнѣйше въ хосенъ вѣрныхъ тое знамените католического откровенія жерело, но щобысьмо такожь не дозволили его въ якої нибудь части надъуживати тымъ, що то на Письмо святе въ безбожной дерзости явно намагають, будь то въ подступній и нерозумній способъ якін то новости супротивъ тогожь виводять. Не тайно намъ дѣйстно Почтеннѣйшій Братя, що немало есть мѣжь католиками мужѣвъ богатыхъ талантомъ и ученостію, що суть готові чи то до обороны божественныхъ книгъ, чи то до зготовленія ихъ обширнѣйшого познания и розумѣнія. Всежь одначе, по-

¹⁾ S. Chrys in Gen. hom. 2, 2; S. Aug. in Ps. XXX. serm. 2. 1; S. Greg. M. ad Theod. op IV, 31.

in dies diligentiam industriamque iisdem legendis, meditandis, explanandis, quod aequissimum est, impendant.

Hoc enimvero studium cur tantopere commendandum videatur praeter ipsius praestantiam atque obsequium verbo Dei debitum, praecipua causa inest in multiplici utilitatum genere, quas inde novimus manaturas, sponsore certissimo Spiritu Sancto: *Omnia Scriptura divinitus inspirata, utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia, ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.*¹⁾ Tali sane consilio Scripturas a Deo esse datas hominibus, exempla ostendunt Christi Domini et Apostolorum. Ipse enim qui miraculis conciliavit auctoritatem, auctoritate meruit fidem, fide contraxit multum linam²⁾ ad sacras Litteras, in divinae suae legationis munere, appellare consuevit: nam per occasionem ex ipsis etiam sese a Deo missum Deumque declarat; ex ipsis argumenta petit ad discipulos erudiendos, ad doctrinam confirmandam suam; eorumdem testimonia et a calumniis vindicat obrectantium, et Sadducaeis ac Pharisaeis ad coarguendum opponit, in ipsumque Satanam impudentius sollicitantem, retorquet;

¹⁾ II Tim. III, 16-17.

²⁾ S. Aug. de util. cred. XIV, 32.

хвалаючи по заслузѣ працю тыхъ и хосенъ зъ нею, не можемо такожъ и другихъ, котрыхъ способность, наука и побожнѣсть въ тѣмъ взглядѣ найкраснѣшу дають надѣю, не заохочувати усиленно до сего похвальнаго и святаго дѣла. Надѣемъ ся безъ сомнѣннн и жееаемъ, щобы якъ наибѣльше число мужѣвъ поднялося за належну заштту божественныхъ Писаннн и тую постоянно девершали; а найпаче щобъ тнн, котрыхъ ласка Божя до святаго духовнаго чину призывала, щобы ложили, якъ справедливо належится, чимъ разъ бѣльшу ннльнѣсть и охоту до ихъ читанн, розважанн и поясненн.

Найголовнѣйша причина, за для котрой наука тая здае ся бути гѣдна такъ усильнаго прищорученн, лежить безъ огляду на еѣ величннѣсть и на принадлежну для слова Божяго пощестъ въ многократнѣмъ и рѣжнороднѣмъ пощнтку, якнн о еѣлькѣ знаемъ изъ нею прощзойде по найвѣрнѣйшою о бѣтннцн св. Духа: „Веекое писаннн бѣгодуховенно и полезно ееть ко ученню ко обличенню, ко направленню, ко наказанню еѣе въ правдѣ: Да еовершенъ будеть Божнн чловеѣкъ, на веекое дѣло благае уготованъ“¹⁾ Що навѣрно въ той цѣли Писемѣ св. одѣ Бога людемъ данѣ було, доказують примѣры Христа Господа и Апостоловъ. Онъ бо „котрый чудами повагу собѣ зыскавъ, повагою на вѣру заслуживъ, вѣрою народы за собою потягнувъ“²⁾ звыкъ бувъ въ часѣ божественнаго своего посланннчества на св. Писанння покликковати ся: зъ нихъ именно при случайности доказуе навѣтъ свое божеее посланннчество и свое Божество: зъ нихъ бере доказы ко поученню своихъ учениковъ, ко потвердженою евоею науки; изъ тыхъже зачернутнн евѣдоцтва защичае одѣ напастей еупротивляющнхъ

¹⁾ Тимот. III, 16, 17.

²⁾ S. August de util. cred. XIV, 32.

easdemque sub ipsum vitae exitum usurpavit, explanavitque discipulis redivivus, usque dum ad Patris gloriam ascendit. — Eius autem voce praeceptisque Apostoli confirmati, tametsi dabat ipse *signa et prodigia fieri per manus eorum*,¹⁾ magnam tamen efficacitatem ex divinis traxerunt Libris, ut christianam sapientiam late gentibus persuaderent, ut Iudaeorum perveraciam frangerent, ut haereses comprimerent erumpentes. Id apertum ex ipsorum concionibus, in primis Beati Petri, quas, in argumentum firmissimum praescriptionis novae, dictis veteris Testamenti fere contexuerunt; idque ipsum patet ex Matthaei et Iohannis Evangeliiis atque ex Catholicis, quae vocantur, epistolis; luculentissime vero ex eius testimonio qui ad pedes Gamalielis Legem Moysi et Prophetas se didicisse gloriatur, ut armatus spiritualibus telis postea diceret confidenter: *Arma militiae nostrae non carnalia sunt, sed potentia Deo.*²⁾ — Per exempla igitur Christi Domini et Apostolorum omnes intelligant, tiro-nes praesertim militiae sacrae, quanti faciendae sint divinae Litterae, et quo ipsi studio qua religione ad idem veluti armamentarium accedere debeant. Nam catholicae veritatis doctrinam qui haecant apud doctos vel indoctos tractandam, nulla uspiam de Deo, summo et perfectissimo bono, deque operibus gloriam caritatemque ipsius prode-ntibus, suppetet eis vel cumulatior copia vel amplior praedicatio. De Salvatore autem humani generis nihil uberius expressiusve quam ea, quae in universo habentur Bibliorum contextu; recteque affirmavit Hieronymus, «ignorationem Scripturarum esse ignoratio-

ся; супротивъ Саддукеевъ и Фарисеевъ ставить ихъ для пересвѣдченія; супротивъ самого сатана звертае ихъ коли го той безветдыно покушае; наводивъ ихъ такожь подъ самъ конецъ житія своего, пояснивъ ученикамъ воскресши изъ мертвыхъ, доноки къ славъ Отца своего не вознѣсь ся. — Слѣвомъ его и приказами утверждёнъ Апостолы, хотя бы самъ давалъ „знаменія и чудеса быти рука на ихъ“¹⁾ осягнули прецѣнъ велике дѣйствіе посредствомъ книгъ божественныхъ, именно же многи народи въ христіанскої мудрости просвѣтили, упрямство юдейске зломили и появляючи ся ереси придусили. Слѣдуе се явно зъ ихъ проповѣдей, найначе же св. Петра, котрѣ то проповѣди въ цѣли основнаго подтвержденъа новаго закона майже лишь самыи выказами старога Завѣта уткали; се такожь явно изъ Евангелій Маттея и Иоанна якоже и зъ такъ званныхъ соборныхъ Посланій, найосновнѣйше одначе изъ свѣдоцтва того, котрый „хвалитъ ся яко при стонахъ Гамалиила закона Мойсееваго и Пророковъ выучивъ ся, що то послѣ, духовыми стрѣлами уоруженый, съ самоувѣренемъ могъ сказати: „Оружїя бо воинства нашего не плотекая но силна Богомъ“.²⁾ Зъ примѣровъ отже Христа Господа и Апостоловъ нехай поучать ся всѣ, найначе же новики воинства святаго, якъ высоко довжни суть цѣнити божественнй Писанія, и съ якою пильностію и съ якъ великою совѣстностію належитъ имъ до сеї мовѣбы збройницѣ приступати. Тин бо (мужѣ) що то науку католическої правды въ лиці ученыхъ и невѣждовъ преподавати мають, не найдуть нѣгде инудѣ такого богатства мыслей нѣ обширнѣйшой

¹⁾ Act. XIV, 3

²⁾ S. Hier. de studio Script ad Paulin. ep. LIII, 3.

¹⁾ Дѣянїя. XIV. 3.

²⁾ S. Hieron. de studio script. ad Paulin ep, LIII 3. (II. Кор. 149.)

nem Christi: «¹⁾ ab illis nimirum extat veluti viva et spirans, imago eius, ex qua levatio malorum, cohortatio virtutum, amoris divini invitatio mirifice prorsus diffunditur. Ad Ecclesiam vero quod attinet, institutio, natura, munera, charismata eius tam crebra ibidem mentione occurrunt, tam multa pro ea tamque firma prompta sunt argumenta, idem ut Hieronymus verissime edixerit: „Qui sacrarum Scripturarum testimoniis roboratus est, is est propugnaculum Ecclesiae.»²⁾ Quod si de vitae morumque conformatione et disciplina quaeratur, larga indidem et optima subsidia habituri sunt viri apostolici: plena sanctitatis praescripta, suavitate et vi condita hortamenta, exempla in omni virtutum genere insignia; gravissima accedit, ipsius Dei nomine et verbis, praemiorum in aeternitatem promissio, denunciatio poenarum.

Atque haec propria et singularis Scripturarum virtus, a divino afflatu Spiritus Sancti profecta, ea est quae oratori sacro auctoritatem addit, apostolicam praebet dicendi libertatem, nervosam victricemque tribuit eloquentiam: Quisquis enim divini verbi spiritum et robur eloquendo refert, ille,

¹⁾ *In. Is. Prol.*

²⁾ *In Is. LIV. 12.*

матерію доказівъ о Бозѣ, найвысшомъ и найсовершеннѣйшомъ добрѣ, нѣ о дѣлахъ его що то его славу и милость повѣдаютъ. Що же дотычить Спасителя рода людскоко, нема нигде ничь обильнѣйшого и точнѣйшого надъ се, що находитъ ся въ цѣломъ содержаню св. Писаній; справедливо прото утверждавъ св. Іеронимъ що: „незнанье Писаній есть незнанье Христа:“¹⁾ въ нихъ (Писаніяхъ) именно выступае мовь бы живый и дышучій образъ его а зъ него майже чуднымъ способомъ выплывае облегченье въ недугахъ, заохота къ честнотамъ и призывъ къ любви Бога. А дотычно Церкви, за ея основанье, за природу, чины (уряды) и благодати такъ часто згадуеси и наводятъ ся за нею такъ численні и такъ основні доказы, що тойже Іеронимъ дуже справедливо замѣчае: „Кто свѣдоцтвами священныхъ Писаній узбранный той есть твердиною Церкви.“²⁾ Що до вопроса подъ взглядомъ уладженья и строгости житя и обычаевъ, найдуть тамъ мужѣ апостольски обильні и знамениті спомагающі средства а именно: пришеи повні святости, упомнени присоложені любезностію и силою, примѣры знамениті во всякомъ родѣ честнотъ слѣдуе въ конці найважнѣйша, именемъ Божиимъ и его словами удѣлена обѣтници вѣчныхъ нагородъ и угроза вѣчныхъ каръ.

И тая то питома и своеродна Писаній сила, выплываюча изъ божественного дхненя св. Духа есть тымъ, що зыскуе духовному бесѣдникови повагу, додае апостольской свободы говору и его вымову повною силой и побѣджающею дѣлае. Во кто въ своей бесѣдѣ духа и силу боже-

¹⁾ *Jn. Js. Prol.*

²⁾ *Jn. Js. LIV. 12.*

*non loquitur in sermone tantum, sed et in virtute et in Spiritu Sancto et in plenitudine multa.*¹⁾ Quamobrem ii dicendi sunt praepostere improvideque facere, qui ita conciones de religione habent et praecipua divina enuntiant, nihil ut fere afferant nisi humanae scientiae et prudentiae verba, suis magis argumentis quam divinis innixi. Istorum scilicet orationem, quantumvis nitentem luminibus, languescere et frigere necesse est, utpote quae igne careat sermonis Dei,²⁾ eademque longe abesse ab illa, qua divinus sermo pollet virtute: *Vivus est enim sermo Dei et efficax et penetrabilior omni gladio accipiti, et pertingens usque ad divisionem animae ac spiritus.*³⁾ Quamquam, hoc etiam prudentioribus assentiendum est, inesse in sacris Litteris mire variam et uberem magnisque dignam rebus eloquentiam: id quod Augustinus pervidit diserteque arguit,⁴⁾ atque res ipsa confirmat praestantissimorum in oratoribus sacris, qui nomen suum assidue Bibliorum consuetudini piaque meditationi se praecipue debere, grati Deo affirmarunt

Quae omnia Ss. Patres cognitione et usu quum exploratissima haberent, nunquam cessarunt in divinis Litteris earumque fructibus collaudandis. Eas enimvero crebris locis appellant vel thesaurum locupletissimum doctrina

ественного слова проповѣдуе, той не благовѣствуетъ „въ словѣ точію, но и въ силѣ, и въ Душѣ святѣ, и во извѣщеніи мнозѣ.“¹⁾ Протое то дѣлають тѣи проповѣдники ошибочно и перозважно, що такимъ образомъ духовнѣи проповѣди держать и божественнѣи заповѣди голосять, що ничь майже не заводять крѣмъ словъ чловѣческаго знаня и мудрости, основуючись бѣльше на своихъ якъ на Божихъ доказахъ. Природно мусить проповѣдь така, хоть бы и блестяла бесѣдничими зворотами, мѣлкою буті и холодною, она бо немае огня словесъ Божіихъ²⁾, и мусить далеко отстояти одъ той силы яка проникае слово Боже: „Живо бо слово Божіе и дѣйственно и острѣйше паче всякого меча обоюду остра и проходящее даже до роздѣленія души же и тѣла“.³⁾ Впрочемъ каждый розумѣйшии признати мусить, находить ся въ священныхъ Писаніяхъ предивно рѣчнообразна, пребогата и великого предмета гѣдна вымова. Познавъ се ясно и обширно высказавъ Августинъ.⁴⁾ И дѣйство потверждае ся тое на найзнаменитшихъ проповѣдникахъ духовныхъ, що то вѣдчностію ко Богу перенятѣ высказали, яко славу свою головно неусыпающему занятію Біблією и побожному си розважанію завдячаютъ.

О вѣмъ тымъ були св. Отцѣ совершенно пересвѣдченѣи и пересвѣдченье тое найшли досвѣдомъ потверджене; прото були они въ похвадахъ божественныхъ Писаніи и великого ихъ хбена невичерпанѣи. Въ

¹⁾ I Thess. I, 5.

²⁾ Jerem. XXIII, 29.

³⁾ Hebr. IV, 12

⁴⁾ De doctr. chr. IV, 6, 7.

¹⁾ I. Солун. I. 5.

²⁾ Бремѣя XXIII, 29.

³⁾ Евр. IV, 12.

⁴⁾ De doctrin. christ. IV, 6, 7.

rum caelestinum,¹⁾ vel perennes fontes salutis ²⁾ vel ita proponunt quasi prata fertilia et amoenissimos hortos, in quibus grex dominicus admirabili modo reficiatur et delectetur. ³⁾ Ap̄te cadunt illa S. Hieronymi ad Nepotianum clericum: «Divinas Scripturas saepius lege, imo nunquam de manibus tuis sacra lectio deponatur; disce quod doceas sermo presbyteri Scripturarum lectione conditus sit;» ⁴⁾ convenitque sententia S. Gregorii Magni, quo nemo sapientius pastorum Ecclesiae descripsit munera: «Necesse est, inquit, ut qui ad officium praedicationis excubant, a sacrae lectionis studio non recedant.» ⁵⁾ — Hic tamen libet Augustinum admonentem inducere, «Verbi Dei inanem esse forinsecus praedicatorum, qui non sit intus auditor,» ⁶⁾ eumque ipsum Gregorium sacris concionatoribus praecipientem, «ut in divinis sermonibus, priusquam aliis eos proferant, semetipsos requirant, ne insequentes aliorum facta se deserant.» ⁷⁾ Sed hoc iam, ab exemplo et documento Christi, qui *occepit facere et docere*, vox apostolica late praemonuerat, non unum allocuta Timotheum, sed omnem clericorum ordinem, eo mandato: *Attende tibi et doctrinae, instans in illis; hoc enim faciens, et teipsum saluum, facies et eos qui te audiunt.*⁸⁾ Salutis profecto perfectionisque et propriae et alienae eximia in sacris Litteris

¹⁾ S. Chrys. in Gen. hom. 21, 2; hom. 60, 3; S. Aug. de discipl. chr. 2.

²⁾ S. Athan. op. fest. 39.

³⁾ S. Aug. serm. 26, 24; S. Ambr. in Ps. CXVIII, serm. 19, 2.

⁴⁾ S. Hier. de vit. cleric. ad Nepot.

⁵⁾ S. Greg. M., Regul. past. II. 11 (al. 22); Moral. XVIII 26 (al. 14).

⁶⁾ S. Aug. serm. 179, 1

⁷⁾ S. Greg. M., Regul. past. III, 24. (al. 48).

⁸⁾ I Tim. IV, 16.

численныхъ мѣстцахъ звать ихъ будь пребогатымъ скарбомъ небесныхъ наукъ¹⁾, будь то вѣчно текучими жерелами спасанія,²⁾ то снова выславуютъ ихъ мовъ бы урожайни левяды и роскошнѣ огороды на котрыхъ стадо Боже предивну поживу и осолоду находитъ.³⁾ Дуже придають ся ту слова св. Иеронима до клирика Непотіана: „прочитуй частѣйше божественни Писанія, овпгѣмъ, не одкладай николи зъ рукъ святого чтенія, учися того що маешъ учити . . . бесѣда пресвитера реченями св. Писѣма заправлена бути має ⁴⁾); одновѣдне ту такожъ мнѣніе св. Григорія Великого, одъ котрого никто мудрѣйше не представивъ обовязкѣвъ пастырей церковныхъ, коли мовить: „кто въ чинѣ проповѣдника на стражи стоить, най неопускае николи читаня Писаніи и науки“⁵⁾ Но ту нехай буде вѣльно навести упоминенъе св. Августина: „неужиточнымъ есть сеи проповѣдникомъ Слова Божого на виѣ, кто бы не слухавъ его въ своемъ сердце“⁶⁾ а такожъ и приказъ якиі, що ино наведеній Григорій духовнымъ проповѣдникамъ дае „щобы благовѣтвующи Слово Боже, передъ проповѣданьемъ тогожъ другимъ, себе самыхъ испитовали, абы доганяючи дѣламъ чужимъ, на свои не забували.“⁷⁾ По тое, по примѣру и науцѣ Христа, котрый „начать творити же и учити“

¹⁾ S. Chrys. in gen. hom. 21. 2. hom. 60. 3. S. August de discipl. chr. 2.

²⁾ S. Athan. ep. fest. 39.

³⁾ S. August serm. 26, 24. S. Ambros. in Ps. CXVIII. serm. 19. 2.

⁴⁾ S. Hier. de vit. cleric. ad Nepot.

⁵⁾ S. Greg. M. Regul. past. 11 (al. 22) Moral. XVIII, 26 (al. 14).

⁶⁾ S. Aug. serm. 179. 1

⁷⁾ S. Greg. M. Regul. past. III. 24. (al. 48)

praesto sunt adiumenta, copiosius in Psalmis celebrata; iis tamen, qui ad divina eloquia, non solum mentem afferant docilem atque attentam, sed integrae quoque piaeque habitum voluntatis. Neque enim eorum ratio librorum similis atque communium putanda est; sed, quoniam sunt ab ipso Spiritu Sancto dictati, resque gravissimas continent multisque partibus reconditas et difficiliores, ad illas propterea intelligendas exponendasque semper eiusdem Spiritus indigemus adventu,¹⁾ hoc est lumine et gratia eius: quae sane, ut divini Psaltes frequenter instat auctoritas, humili sunt precatione imploranda, sanctimonia vitae custodienda.

Praeclare igitur ex his providentia excellit Ecclesiae, quae, *ne caelestis ille sacrorum Librorum thesaurus, quem Spiritus Sanctus summa liberalitate hominibus tradidit, neglectus iaceret,*²⁾ optimis semper et institutis et legibus cavit. Ipsa enim constituit, non solum magnam eorum partem ab omnibus suis ministris in quotidiano sacrae psalmodiae officio legendam esse et mente pia considerandam, sed eorundem expositionem et interpretationem in ecclesiis cathedralibus, in monasteriis, in conventibus aliorum

¹⁾ S. Hier. in Mich. 1. 10.

²⁾ Conc. Trid. sess. V, decret. de reform. 1

(Дѣян. I. 1.) уже давнѣйше голоеть Апостольскій на мѣръ весь проповѣдавъ, зверненый не до самого ино Тимотея, но до всего духовного стану овымъ приказомъ: „Внимай себѣ и ученію: и пребывай въ нихъ сія бо творя, и самъ спасенъ и послушающій тебе.“¹⁾ Якожь воистину, въ священныхъ Писанияхъ величавѣ находятъ ся для своего и другихъ спасенія и усовершенія спомогающія средства, пребогато въ Псалмахъ выхваленѣ; правда що лишь для тыхъ, котрѣ Божому слову приносятъ не ино жаждучого науки и уважного духа, но такожь незапечованный и побожный настроѣ волѣ. Книги бо тѣ не суть того рода що звычайнѣ; но позаякъ суть они сочиненѣ самымъ Духомъ свѣтымъ и содержатъ предметы преважны и въ многихъ частехъ недоступны розумови и дуже труднѣ, тожь чтобы ихъ зрозумѣти и пояснити „потреба намъ“ всегда тогожь Духа „пришествія,²⁾ се есть просвѣщенія и ласки его: о тѣхъ то дары по многократному и поважному свѣдоцтву божественного Псаломника, належить покорною молитвою умоляти и святостію житія сохранять.

Изъ сего протѣ предивно визначае ся прозорливѣсть Церкви, котра завсѣгднѣ наилучшими уставами и законами застерегала „чтобы оное небесне сокровище книгъ свѣтыхъ, котре Духъ Святый по превеликой благодати своей людемъ передавъ, не лежало занедбане.“³⁾ Она бо узаконила не лише чтобы всѣ ея Священники при щоденнѣмъ правилѣ (церковнѣмъ) свѣтото псаломнѣнія, велику ихъ (книгъ) часть прочитовали и духомъ

¹⁾ I. Тимот. 4, 16.

²⁾ S. Hier. in Mich. 1, 10.

³⁾ Conc. Trid. sess. V. decret. de reform. I.

regularium, in quibus studia commodè vigere possint, per idoneos viros esse tradendam; diebus autem saltem dominicis et festis solemnibus fideles salutaribus Evangelii verbis pasci, restrictae iussit. ¹⁾ Item prudentiae debetur diligentiaeque Ecclesiae cultus ille Scripturae sacrae per aetatem omnem vividus et plurimae ferax utilitatis. — In quo, etiam ad firmanda documenta hortationesque Nostras iuvatcom memorare quemadmodum religionis christianae initiis, quotquot sanctitate vitae rerumque divinarum scientia floruerunt, ii sacris in Litteris multi semper assidue fuerint. Proximos Apostolorum discipulos, in quibus Clementem Romanum, Ignatium Antiochenum, Polycarpum, tum Apologetas nominatim Iustinum et Irenaeum, videmus epistolis et libris suis, sive ad tutelam sive ad commendationem pertinerent catholicorum dogmatum, e divinis maxime Litteris fidem, robur, gratiam omnem pietatis arcessere. Scholis autem catecheticis ac theologis in multis sedibus episcoporum exortis, Alexandrina et Antiochena celeberrimis, quae in eis habebatur institutio, non alia prope re, nisi lectione, explicatione, defensione divini verbi scripti continebatur. Inde plerique prodierunt Patres et scriptores, quorum operosis studiis egregiisque libris consecuta tria circiter saecula ita abundarunt, ut aetas biblicae exegeseos aurea iure ea sit appellata. — Inter orientales principem locum tenet Origenes, celeritate ingenii et laborum constantia admirabilis, cuius ex plurimis scriptis et immenso Hexaplorum opere deinceps fere omnes hauserunt. Adnumerandi plures, qui huius disciplinae fines amplificaverunt: ita, inter

¹⁾ *Ibid.* 1-2.

побожнымъ разважали, но такожь щобы при церквахъ катедральныхъ, въ монастырахъ въ згромадженняхъ другихъ законниковъ, въ котрыхъ бы науки выгдно развивати ся могли, способнй мужй книги тн выкладали и поменяли; вкѣщи выдала строгій приказъ, щобы вѣрнй принайменше въ дни недѣльнй и нарочитй праздники спасительными словами Евангельскими духовный кормъ получали. ¹⁾ Такожь тое, черезъ веѣ столѣтй животворне и необычайно пожиточне плаканье святого Письма, завдячяся мудрости и печальности Церкви. — Ту потреба, хочъ-бы для подтверждени Нашихъ поученй и упѣмненъ, згдати якъ то одъ самого нащаду христіанства веѣ святостію жити и знакомствомъ рѣчей Божихъ знаменитй мужѣ, много и неуспущо святими Писаниями занималися. Найблизній ученики Апостоловъ, мѣжь ними Климентъ Римскій, Игнатій Антиохійскій, Поликарпъ, особенно Апологеты именно Юстинъ и Иринеѣ, черпають якъ видно въ листахъ и книгахъ ихъ, котрй чи то до защиты чи до поручени догматовъ служити мали, но большой части зъ Писаній священныхъ вѣру, силу и веяку окрасу ихъ побожности. Въ школахъ заеѣ катехитичныхъ и богословскихъ, що въ многихъ сѣдницахъ епископскихъ повстали, именно же въ преславной Александрійской и Антиохенской, занимала ся тамъ преподавана наука, майже исключительно лишь читаньемъ, помененьемъ и защитою писаного слова Божого. Зъ тыхъ школъ выйшли майже веѣ Отцѣ и писателѣ, котрыхъ повными труда науковыми працами и знаменитыми книгами, майже три слѣдуючй столѣтй такъ збогатили ся

¹⁾ *Ibid.* 1-2.

excellentes tulit Alexandria Clemen-tem, Cyrillum; Palaestina Eusebium, Cyrillum alterum; Cappadocia Basilium Magnum, utrumque Gregorium, Nazianzenum et Nyssenum; Antiochia Ioannem illum Chrysostomum, in quo huius peritia doctrinae cum summa eloquentia certavit. Neque id praeclare minus apud occidentales. In multis qui se admodum probavere, clara Tertulliani et Cypriani nomina, Hilarii et Ambrosii, Leonis et Gregorii Magnorum; clarissima Augustini et Hieronymi: quorum alter mire acutus extitit in perspicienda divini verbi sententia, uberrimusque in ea deducenda ad auxilia catholicae veritatis, alter a singulari Bibliorum scientia magnisque ad eorum usum laboribus, nomine Doctoris maximi praefectio Ecclesiae est honestatus. — Ex eo tempore ad undecimum usque saeculum, quamquam huiusmodi contentio studiorum non pari atque antea ardore ac fructu viguit, viguit tamen, opera praesertim hominum sacri ordinis. Curaverunt enim, aut quae veteres in hac re fructuosiora reliquissent deligere, eaque apte digesta de suisque aucta pervulgare, ut ab Isidoro Hispalensi, Beda Alcuino factum est in primis; aut sacros codices illustrare glossis, ut Valafridus Strabo et Anselmus Laudunensis, aut eorumdem integritati novis curis consulere, ut Petrus Damianus et Lanfrancus fecerunt. — Saeculo autem duodecimo allegoricam Scripturae enarrationem bona cum laude plerique tractarunt: in eo genere S. Bernardus ceteris facile antecessit, cuius etiam sermones nihil prope nisi divinas Litteras sapiunt. — Sed nova et laetiora incrementa ex disciplina accessere *Scholasticorum* Qui, etsi in germanam versionis latinae lectionem studuerunt inquirere, confecta quoque ab ipsis *Correctoria biblica* id plane testan-

що власне сеї вѣкъ золотымъ вѣкомъ біблійной екзегезы справедливо именуется. — Мѣжъ восточными передо-ве мѣстце держить Оригенъ, задля геніальной даровитости и витревалон працѣ подиву гѣдний; зъ премногихъ писемъ его и зъ величавого дѣла Гексапла послѣ майже всѣ зачерпвали. Слѣдуе ту бѣльше число тыхъ цо круговидѣ той науки розширили: такъ мѣжъ, знаменитшими выдала Александрія Климента и Кирилла; Палестина Евсевія и другого Кирилла; Каппадокія Василія Великого, обохъ Григоріевъ, Назіанзенського и Нисского; Антиохія ового Іоана Злотоустого у котрого знаомство сеї науки єъ найвищою вымовою соперничло. Не менше свѣтло стоить дѣло у Западныхъ. Мѣжъ многими цо дуже означили єя, славні имена Тертуліяна и Кириіана, Иларія и Амбросія, Льва и Григорія Великихъ; преславні имена Августина и Иеронима: зъ котрыхъ первый предивно бувъ зоркій въ пониманю змысла слова Божого и вельми плодovitый въ приноврочленю его къ основаню католической истинны, вторій же задля особлившого знаня книгъ біблійныхъ и за велики працѣ для пожиточного ихъ употребленя, черезъ торжественне рѣшенє Церкви именовъ наибольшого Учителя зѣставъ почтеній. Хоть одъ часу того ажъ до одинадєтого столѣтїя того рода соперничество въ наукахъ не зъ такимъ якъ попередъ жаромъ и усѣхомъ процвитало всежь такъ процвитало, завдяки трудамъ особенно мужѣвъ духовного стану. Тїи именно старалися выбирать се, цо стариннї въ томъ дѣлѣ ужиточнѣйшого лишили и тоє удачно у-порядковане и своими добавками помножене обнародовити, цо мѣжъ первыми здѣлавъ Исидоръ въ Севіллѣ, Гіспальскій, Беда и Алькуїнь; то

nobilissima Patrum aetas propemodum rediisse visa est Nec enim quisquam ignorat, Nobisque est memoratu iucundum, decessores Nostros, a Pio IV ad Clementem VIII, auctores fuisse ut insignes illae editiones adornarentur versionum veterum, Vulgatae et Alexandrinae; quae deinde, Sixti V eiusdemque Clementis iussu et auctoritate, emissae, in communi usu versantur. Per eadem autem tempora, notum est, quum versiones alias Bibliorum antiquas, tum polyglottas Antuerpiensem et Parisiensem, diligentissime esse editas, sincerae investigandae sententiae peraptas: nec ullum esse utriusque Testamenti librum, qui non plus uno nactus sit bonum explicantem, neque graviolem ullam de iisdem rebus quaestionem, quae non multorum ingenia fecundissime exercuerit: quos inter non pauci, iique studiosiores Ss. Patrum, nomen sibi fecere eximium. Neque, ex illa demum aetate, desiderata est nostrorum solertia; quum clari subinde viri de iisdem studiis bene sint meriti, sacras que Litteras contra *rationalismi* commenta, ex philologia et finitimis disciplinis detorta, simili argumentorum genere vindicarint — Haec omnia qui probe ut oportet considerent, dabunt profecto, Ecclesiam, nec ullo unquam providentiae modo defuisse, quo divinae Scripturae fontes in filios suos salutariter derivaret, atque illud praesidium in quo divinitus ad eisdem tutelam decusque locata est, retinuisse perpetuo omnique studiorum ope exornasse, ut nullis externorum hominum incitamentis egerit, egeat.

сль зацвила у насъ ученость Грековъ а ще больше по щастливомъ вынаходѣ новой штуки друкарской, розвинулась наибольширѣйша праця надъ священными Писаніями. И дивно въ якъ короткомъ часѣ, черезъ печать размножені примѣрники свитой Бібліи, именно Вульгаты, католическіи свѣтъ мовъ бы заляли: а въ томъ вѣдѣ власне, на котрый вороги церкви спорѣбають (вѣкъ середній), въ чести и въ любвѣ були божественніи книги. Не належитъ такожъ помнуги якъ велике число ученыхъ мужовъ, по найбільшой части зъ чиновъ монашнихъ одъ часовъ собора въ Віенне до Тридентійского, до уснѣваня наукъ Біблійныхъ причинилося: тіи унотребляючи нові спмагаючі средства въ сполученю съ посѣвомъ рожнородной учености своєї и знаменитого ума, не лишъ помножили призбирані предками скарбы, но мовъ-бы приготувили путь знаменитымъ творамъ слѣдуючого вѣка, начинаючого ся зъ соборомъ Тридентійскимъ, зъ котрымъ преславный вѣкъ Отцѣвъ будьто бы видѣвъ ся повертати. Во кождый знає, и Намъ згадка на се есть мила, що Наші попередники одъ Пія IV. до Климентія VIII. дали починъ, що оні знамениті виданія старинныхъ перекладовъ именно Вульгаты и Александрійского (LXX т е. Сѣмдесяти) зладжені збстали: а тіи послѣ, на приказъ и подъ повагою Сикста V. и тогожъ Климента видані, загально еще унотребляють ся. Въ тыхъ власне часахъ якъ вѣдомо, були другі старинні переклады Бібліи именно многоязычній Антверпійска и Парыжска, съ найбільшою старанностію видані, а суть они для правильного опредѣленя змысла въ высокомъ степені придатні. Нема такожъ въ обохъ Завитахъ нѣ одной книги, котра-бы не мала больше чимъ одного доброго толкователя, даже нѣ

Iam postulat a Nobis instituti consilii, ratio ut quae his de studiis recte ordinandis videantur optima, ea vobiscum communicemus. Venerabiles Fratres. Sed principio quale adverteatur et instet hominum genus, quibus vel artibus vel armis confidant, interest utique hoc loco recognoscere. — Scilicet, ut antea cum iis praecipue res fuit qui privato iudicio freti, divinis traditionibus et magisterio Ecclesiae repudiatis, Scripturam statuerant unicum revelationis fontem supremumque iudicem fidei; ita nunc est cum Rationalistis, qui eorum quasi filii et heredes, item sententia innixi sua, vel has ipsas a patribus acceptas christianaе fidei reliquias prorsus abiecerunt.

одного важнѣйшого вопроса біблііного, котрый не занимавъ бы бувъ съ усилѣхомъ быстроумнось премногихъ критикѣвъ; мѣжь тѣми не мале число, а именно тѣи що то усилювѣше въ науку св. Отцѣвъ вглубилнея, придбали собѣ знамените имя. Такожъ и зъ часу того, не доставало нашимъ способности; такъ якъ одъ нихъ поръ завѣгды въ тыхже наукахъ (біблііныхъ) свѣтліи мужѣ добре заслуживалися и священніи Писанія супротивъ мрѣи рационализма, выенованыхъ зъ філологіи и спорѣдненыхъ ей наукъ подобнымъ доказѣвъ родомъ защищали. Кѣто тое все принадлежно розважить мусить навѣрно признати, що Церковъ всякого рода старанностію николи не залишила, щобы жерела священныхъ Писаній ко спасенію дѣтей своихъ на добру звести дорогу, и що она тое забороло на котрѣмъ одъ Бога для своей защиты и окрасы основана есть, безънастанно посядала и всякого рода науками окрасила въ той мѣрѣ, що неотребовала одъ виѣ стоячихъ (посторонныхъ) людей никаконъ заохоты (ко тому) и потребовати не буде.

Теперь же домогаеся одъ насъ илияъ предиринятои задачѣ, щобысьмо съ Вами Всесестіиіи Брати подѣлили ся мѣніемъ. Нашимъ що до наилучшо о способу управы тыхъ наукъ. Однакъ зъ початку належалобы въ тѣмъ мѣстци розглянутися якого рода противники насъ обягають и якимъ способомъ борбы або оружіямъ они завѣряють. — Якъ именно давнѣйше мали мы до дѣла съ людьми котрі, основуючися на своемъ розсудку божественніи преданія и учительску власть Церкви бдѣдали а лише Письмо святе одинокимъ жереломъ откровенія и найвысшимъ судією вѣры uznавали; такъ нынѣ маемъ дѣло съ рационалистами що то

Divinam enim vel revelationem vel inspirationem vel Scripturam sacram, omnino ullam negant, neque alia prorsus ea esse dicunt, nisi hominum artificia et commenta: illas nimirum, non veras gestarum rerum narrationes, sed aut ineptas fabulas aut historias mendaces; ea, non vaticinia et oracula, sed aut confictas post eventus praedictiones aut ex naturali vi praesensiones; ea, non veri nominis miracula virtutisque divinae ostenta, sed admirabilia quaedam, nequaquam naturae viribus maiora, aut praestigias et mythos quosdam: evangelia et scripta apostolica aliis plane auctoribus tribuenda — Huiusmodi portenta errorum, quibus sacrosanctam divinorum Librorum veritatem putant convelli, tamquam decretoria pronuntiata novae cuiusdam *scientiae liberae*, obtrudunt: quae tamen adeo incerta ipsimet habent, ut eisdem in rebus crebrius immutent et suppleant. Quum vero tam impie de Deo, de Christo, de Evangelio et reliqua Scriptura sentiant et praedicent, non desunt ex iis qui theologi et christiani et evangelici haberi velint, et honestissimo nomine obtendant insolentis ingenii temeritatem. His addunt sese consiliorum participes adiutoresque e ceteris disciplinis non pauci, quos eadem revelatarum rerum intolerantia ad oppugnationem Bibliorum similiter trahit. Satis autem deplorare non possumus, quam latius in dies acriusque haec oppugnatione geratur. Geritur in eruditos et graves homines, quamquam illi non ita difficulter sibi possunt cavere; at maxime contra indoctorum vulgus omni consilio et arte infensi hostes nituntur. Libris, libellis, diariis exitiale virus infundunt; id concionibus, id sermonibus insinuant; omnia iam pervasere, et multas tenent, abstractas ab Ecclesiae tutela. adolescentium

мовь-бы ихъ сыны и наслѣдники, на своимъ такожь опираючись мнѣнію, уже навѣтъ и тѣмъ оцѣвъ своихъ унаслѣженіи останки христіаньскои вѣры въ цѣлосніи одкинули. И такъ одкидаютъ они откровеніе божественне якъ и вдохновеніе и Письмо святе цѣлковито; по мнѣнію ихъ суть то взагалѣ лишь вынаходы людското духа и баснѣ; ба даже не мають то буты вѣрніи оповѣданія историчныхъ подѣй, но нездаліи выдумки и историчніи лажы; не пророчества и божіи высказы, но по части змысленіи подѣямъ послѣдовавшии предсказанія, частію силами природы произведеніи вѣщования, не чуда въ правдивомъ змыслѣ и заявы божои могучости, но якисъ дивніи проявы не перевышаючіи ніякъ силъ природы, або злуды и баснѣ; Евангелія и письма Апостольскіи мають зовѣмъ иннымъ сочинителямъ принадлежати. — Того рода дивачніи блуды, якими пресвяту истинну книгъ божественныхъ опрокинути думаютъ, услують ся навипути мовь-бы основніи рѣшенія новои будь то-бы „свободной умѣтности.“ А однакъ держать они саміи тую до того степени невѣрною, що саміи частѣйше въ тыхъ самыхъ точкахъ змѣны и добавки предпринимають. Мимо такъ безбожныхъ мнѣній и высказовъ о Бозѣ, о Христѣ о Евангелію и прочихъ Писаніяхъ, суть мѣжь ними люде що то богословами и христіянами и евангеликами зватись-бы хотѣли, и тымъ пречестнымъ именемъ скривали бы нерозумъ своего необузданого духа. До тыхъ прилучае ся мовь-бы участники и помѣчники ихъ намѣровъ, не мала часть заступниковъ другихъ умѣтностей, котрыхъ такажь нетерпимѣсть ко правдамъ откровеннымъ до нападѣвъ на священніи Писанія потягае. Дуже надъ тымъ сожалѣемъ що борба тая зъ дня на день въ зро-

scholas, ubi credulas mollesque mentes ad contemptiōem Scripturæ, per ludibrium etiam et scurriles iocos, depravant misere. — Ista sunt, Venerabiles Fratres, quæ commune pastorale studium permoveant, incendunt; ita ut huic novæ *falsi nominis scientiæ* ¹⁾ antiqua illa et vera opponatur, quam a Christo per Apostolos accepit Ecclesia, atque in dimicatione tanta idonei defensores Scripturæ sacrae exurgant.

Itaque ea prima sit cura, ut in sacris Seminariis vel Academiis sic omnino tradantur divinae Litterae, quemadmodum et ipsius gravitas disciplinae et temporum necessitas admonent. Cuius rei causa, nihil profecto debet esse antiquius magistrorum delectione prudenti: ad hoc animi munus non homines quidem de multis, sed tales assumi oportet, quos magnus amor et diuturna consuetudo Bibliorum, atque opportunus doctrinae ornatu commendabiles faciat, pares officio. Neque minus prospiciendum mature est, horum postea locum qui sint excepturi. Iuverit idcirco, ubi

¹⁾ I. Tim. VI, 20.

мѣрахъ и усильности змагаеся. Ведети она супротивъ ученыхъ и понажныхъ мужѣвъ, хотѣ тѣи безъ великого труда могутъ ся боронити; частѣйше однакожь нападають лютѣ вороги съ свѣдомымъ цѣли пляномъ на неученый народъ. Книжками, брошурами, часонисями ѣдъ смертоносну вливають: сее прилюдными бесѣдами, оное домашними розговорами вмавлиють; всюда уже повлазили, а держать многѣ одъ хоронячочни руки Церкви одорванѣ школы, въ котрыхъ легковѣрнѣ и вражливи умы молодежи даже насмѣшками и подлыми шутками до погорди священныхъ Писанѣй зводятъ и огыдно неовають. — Тое то есть, Всечестивѣйшѣ Братя, що загальну ревлюеть пастырку переняти и зашадити доажно: а то въ такой мѣрѣ, щобы тому новому „лажеименному разуму“ ¹⁾ оный старинный и правдивый супротивъ поставити, котрый одъ Христа черезъ Апостолѣвъ получила Церковь, и щобы до такъ завзятой борбѣ добрѣ защитники священного Писанѣя знова повстали.

Такъ прото, въ первыхъ старатися треба, щобы наука святихъ Писанѣй въ духовныхъ Сѣменищахъ и Всеучилищахъ, тымъ способомъ зъ засады преподавала ся якъ того вага самои умѣтности и потреба часѣвъ вмагае. До осягненя той цѣли, ничъ навѣрно не мае бути важивѣшого надъ разумный выборъ учителѣвъ. До уряду же того не належить котрого ни-будъ зъ числа многыхъ по такихъ покликовати мужѣвъ, котрыхъ велика любовь и вытревале занятѣ священными Писанѣями, а такожь отвѣтне вывѣнованье науками добре поручае, и котрѣ высокому покликаню зрѣватися могутъ. Неменше зрѣло треба зарядити,

¹⁾ I. Тимот. VI, 20.

commodum sit, ex alumnis optimaе spei, theologiae spatium laudate emensis, nonnullos divinis Libris totos addici, facta eisdem plenioris cuiusdam studii aliquandiu facultate. Ita delecti institutique doctores, commissum munus adeant fidenter: in quo ut versentur optime et consentaneos fructus educant. aliqua ipsis documenta paulo explicatius impertire placeat. — Ergo ingeniis tironum in ipso studii limine sic prospiciant, ut iudicium in eis, aptum pariter Libris divinis tuendis atque arripiendae ex ipsis sententiae. conforment sedulo et excolant. Huc pertinet tractatus *de introductione*, ut loquuntur, *biblica*, ex quo alumnus commodam habet opem ad integritatem auctoritatemque Bibliorum convincendam, ad legitimum in illis sensum investigandum et assequendum, ad occupanda captiosa et radicitus evellenda. Quae quanti momenti sit disposite scienterque, comite et adiutrice theologia, esse initio disputata, vix attinet dicere, quum tota continenter tractatio Scripturae reliqua hisce vel fundamentis nitatur vel luminibus clarescat. — Exinde in fructuosiore huius doctrinae partem, quae de interpretatione est, perstudiose incumbet praeceptoris opera; unde sit auditoribus, quo dein modo divini verbi divitias in profectum religionis et pietatis convertant. Intelligimus equidem, enarrari in scholis Scripturas omnes, nec per amplitudinem rei, nec per tempus licere. Verumtamen, quoniam certa opus est via interpretationis utiliter expediendae, utrumque magister prudens devitet incommodum, vel eorum qui de singulis libris cursim delibandum praebent, vel eorum qui in certa unius parte immoderatus consistunt. Si enim in plerisque scholis adeo non poterit obtineri, quod in Academiis maioribus,

щобъ було кому послѣ ихъ мѣсце завяти. Було бы протѣ порадно щобы, по можности гдѣякѣ многонадѣйніи пытомцѣ, що непыта зъ наукъ богословскихъ похвально зложили, могли на якій часъ получить призволенье ко дальшому основнѣйшому образованю, именно же, щобы въ цѣлости отдавалися науцѣ божественныхъ книгъ. Въ той способѣ выбраніи и обученіи учителей, моглибы порученіи имъ урядъ съ довѣріемъ обняти; а щобы той якъ наилучше заступати и отвѣтнѣ успѣхн осягнути могли, видить ся бути прилично, гдѣякѣ поучаючіи уваги гдѣщо обширнѣйше имъ заудѣлнати. — Въ той цѣли уже на початку наукъ о быстроту ума молодыхъ богословѣвъ такимъ способомъ старатнѣ доажнѣ, щобы критичнѣи змысль въ нихъ пильно вправляли и усовершали, абы тойже (змысль) способнымъ ставъ ся якъ ко зацѣтѣ божественныхъ книгъ такъ ко выслѣдженю въ нихъ заключенои мысли. Ко тому змѣряе наука такъ знаного „біблійного введенія,“ за котрого пытомець выгѣдне средство спомагаюче получае неповрежденнѣсть и повагу біблійныхъ книгъ побѣдоносно выказувати и правдивѣи ихъ змысль выслѣджувати и поннмати, здрадливѣи внески выкрывати и тн зъ коренемъ вынолювати. Якъ великои ваги есть се, щобы сей часъ зъ начала того рода вопросами по порядку и умѣтно въ сопроводѣ и при помочи богословія, заниматнѣ, майже не належитъ говорити, такъ якъ вся проча наука св. Писаніи на томъ будь-то на основахъ своихъ спочивае, будь-то изъ сего яене свѣтло получае. — Послѣ же, буде се дуже пильнымъ занятіемъ учителя, тую часть науки котра (поясненіемъ) выкладомъ занимае ся, дуже основно розвинути. — щобы слушателѣ зъ того

ut unus aut alter liber continuatione quadam et ubertate exponatur, at magnopere efficiendum est, ut librorum partes ad interpretandum selectae tractationem habeant convenienter plenam: quo veluti specimine allecti discipuli et edocti, cetera ipsi perlegant adamentque in omni vita. Is porro, retinens instituta maiorum, exemplar in hoc sumet versionem vulgatam; quam Concilium Tridentinum *in publicis lectionibus, disputationibus, praedicationibus, et expositionibus, pro authentica* habendam decrevit,¹⁾ atque etiam commendat quotidiana Ecclesiae consuetudo. Neque tamen non sua habenda erit ratio reliquarum versionum, quas christiana laudavit usurpavitque antiquitas, maxime codicum primigeniorum. Quamvis enim, ad summam rei quod spectat, ex dictionibus Vulgatae hebraea et graeca bene eluceat sententia, attamen si quid ambiguae, si quid minus accurate inibi elatum sit, «inspectio praecedentis linguae», suavis Augustino, proficiet.²⁾ Iam vero per se liquet, quam multum navitatis ad haec adhiberi oporteat, quum demum sit «commentatoris officium, non quid ipse velit, sed quid sentiat ille quem interpretetur, exponere.»³⁾ — Post expensam, ubi opus sit, omni industria lectionem, tum locus erit scrutandae et proponendae sententiae. Primum autem consilium est, ut probata communiter interpretandi praescripta tanto experrectiore observentur cura quanto morosior ab adversariis urget contentio. Propterea cum studio perpendendi quid ipsa verba valeant, quid consecutio rerum velit, quid locorum similitudo aut talia cetera, externa quoque

поучилися, въ якій способъ опёдели богатства Божого Слова ко усёбваню религійности и побожности звычайати мають. Свёдомй сьмо того, що нё объёмъ предмета нё часть на се не позволяе, щобы въ школахъ цёле св. Писаніе пояснене було. Позантъ одначе потребна естъ яка то метода до усёбваня ужиточного выкладу, розумный учитель оба роды ошибокъ выминати мае, такъ тыхъ що зъ поодинокыхъ книгъ побёжно лишь дають покушати, якъ и овыхъ що при опредёленной части одной книги надъ потребу довго задержуются. Бо коли въ премногихъ школахъ ова висока цёль не дасть осягнути, що въ ббльшихъ Академіяхъ, щобы одна або друга книга въ непрерывной звязи и въ цёлковитомъ ей богатствё мыслей була выкладана, всежь одначе на се вагу класти треба, щобъ до выкладу выбранй части книгъ, отвётно новне получили поясненье, абы тымже мовъ бы образцемъ привлеченй и поученй ученики, проче самй прочитовали и на цёле житье полюбили. Учитель той, задержуючи обычай старинны, прійме за мёродательный текеть перекладъ — Вульгату, о котрой Соборъ Тридентійскій рёшиль¹⁾ що во всенародныхъ чтеніяхъ, диспутахъ, проповёдахъ и выкладахъ подлинною узнаватися мае, а тую такожь поручае щоденне употребленье Церкви. Не меншій однакъ взглядъ треба мати на прочй переклады, котры старинна християньска похвалила и употребляла, найначе же на первоначальны книги. Бо хоть, зо взгляду на головне содержанье, змысль еврейского и греческого текста вёрно выказуеся изъ способу бесёды Вульгаты, всежь однакъ, где бы що двозначно або менше точно въ ней було выражене, хосенне

¹⁾ Sess. IV, *decr. de edit. usu sacr. libror.*

²⁾ *De doctr. chr.* III, 4.

³⁾ S. Hier, ad Pammach.

¹⁾ Sess. IV. *decr. de edit. et usu sacr. libr.*

appositae eruditionis illustratio societur: cauto tamen, ne istiusmodi quaestionibus plus temporis tribuatur et operae quam pernoscendis divinis Libris, neve corrogata multiplex rerum cognitio mentibus iuvenum plus incommodi afferat quam adiumenti. — Ex hoc, tutus erit gradus ad usum divinae Scripturae in re theologica. Quo in genere animadvertisse oportet, ad ceteras difficultatis causas, quae in quibusvis antiquorum libris intelligendis fere occurrunt, proprias aliquas in Libris sacris accedere. Eorum enim verbis, auctore Spiritu Sancto, res multae subiiciuntur quae humanae vim aciemque rationis longissime vincunt, divina scilicet mysteria et quae cum illis continentur alia multa; idque nonnunquam ampliore quadam et reconditiore sententia, quam, exprimeré littera et hermeneuticae leges indicare videantur: alios praeterea sensus, vel ad dogmata illustranda vel ad commendanda praecepta vitae, ipse literalis sensus profecto adsciscit. Quamobrem diffitendum non est religiosa quadam obscuritate sacros Libros involvi, ut ad eos, nisi aliquo viae duce, nemo ingredi possit:!) Deo quidem sic providente (quae vulgata est opinio Ss. Patrum), ut homines maiore cum desiderio et studio illos perscrutarentur, resque inde operose perceptas mentibus animisque altius insisterent, intelligerentque praecipue, Scripturas Deum tradidisse Ecclesiae, qua scilicet duce et magistra in legendis tractandisque eloquiis suis certissima uterentur. Ubi enim charismata Domini posita sint, ibi discendam esse veritatem, atque ab illis, apud quos sit successio apostolica, Scripturas nullo cum periculo exponi, iam sanctus docuit

!) S. Hier. ad Pauliu. *de studio Script.* ep. LIII, 4.

буде, по радѣ Августина „взгляненье (увзглядненье) попередной мовы.“ 1) Само про себе розумѣся, скільки шильности ко всему тому употребити потреба, позаякь „обовязаній есть поясняючій выкладати не свое мѣнїе по мѣнїи того котрого выкладае.“ 2) — Послѣ розваженїя, где того потреба, съ всякою шильностию текста, має послѣдовати выслѣдженье и поясненье змысла. Перва наша рада къ сему змѣряе щобы загально дослѣдченїя правила выкладу о стѣлько усильтїише и старанїише увзглядненїи стали о скѣлько завязтїиша борба изъ стороны противникѣвъ къ тому зневоляє. Протое съ старанною розвагою: що слова самї про себе означаютъ? що послѣдованье мѣслїи? що подобнїи (параллельнїи) мѣстца и другїи того рода предмета выказуютъ? має сполучитися такожь внѣшнє поясненье приняте ѡдѣ спорѣдненыхъ вѣдомостей. Се же однакъ розважно, щобы на того рода вопросы не бѣльше часу и труда зъупотребити, чимъ на основнє обученье божественныхъ книгъ, и щобы надѣмѣрно нагромадженє знанье рѣчей всякого рода, духовнїи молодцѣвъ бѣльше шкоды не нанесло чимъ хѣсна. — Послѣ сего, можна буде безчечною дорогою поступати въ цѣли выхѣнованїя священного Писанїя въ богословскѣмъ взглядѣ При тѣмъ однакъ потреба зрѣнути увагу, що до другихъ причинъ трудностїи, приходичихъ майже правильно при розумѣню якихъ-нибудь старинныхъ книгъ, такъ якъ при розумѣню Книгъ священныхъ гдєяки своего рода (трудности) заходить. Въ словахъ именнє тыхже (ев. Книгъ) въ слѣдство вдохновенїя св. Духа заключаютъ ся многи предметы, котрїи понятїе и бы-

1) De Doctr. chr. III, 4.

2) S. Hier. ad Pammach.

Irenaeus¹⁾: cuius quidem ceterorumque Patrum doctrinam Synodus Vaticana amplexa est, quando Tridentinum decretum de divini verbi scripti interpretatione renovans, *hanc illius mentem esse declaravit, ut in rebus fidei et morum, ad aedificationem doctrinae christianae pertinentium, is pro vero sensu sacrae Scripturae habendus sit, quem tenuit ac tenet sancta Mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione Scripturarum sanctarum; atque ideo nemini licere contra hunc sensum aut etiam contra unanimum consensum Patrum ipsam Scripturam sacram interpretari.*²⁾ — Qua plena sapientiae lege nequaquam Ecclesia per investigationem scientiae biblicae retardat aut coercet; sed eam potius ab errore integram praestat, plurimumque ad veam adiuvat progressionem. Nam privato cuique doctori magnus patet campus, in quo, tutis vestigiis, sua interpretandi industria praeclare certet Ecclesiaeque utiliter. In locis quidem divinae Scripturae, qui expositionem certam et definitam adhuc desiderant, effici ita potest, ex suavi Dei providentis consilio ut, quasi praeparato studio, iudicium Ecclesiae maturetur; in locis vero iam definitis potest privatus doctor aequae prodesse, si eos vel enucleatius apud fidelium plebem et ingeniosius doctos edisserat, vel insignius evicat ad adversariis. Quapropter praecipuum sanctumque sit catholico interpreti, ut illa Scripturae testimonia, quorum sensus authentice declaratus est, aut per sacros auctores Spiritu Sancto afflante, ut multis in locis novi Testamenti, aut per Ecclesiam, eodem Sancto adsistente Spiritu, *sive solomni iudicio, sive*

¹⁾ C. haer. IV, 26, 5

²⁾ Sess. III, cap. II, *dm revel. cf. Conc. Trid. sess. IV, decr. de edit et usu sacr. libror.*

строту чоловічого ума о много перевышають, именно божественній таинствата, и много другого съ тими сполученого; ба, часомъ находить ся мысль за много обемиста и вельми тайна, щобы ей буква высказати а правила германеутики выкрити були въ силѣ. кромѣ того розкрывае дословный змысль навѣрно еще другіи значеня, будь то ко поясненю догматовъ будь ко порученю править жита. Прото не можно заперечити, що священній Книги якою то религііною таинственностію закрытіи суть въ той мѣрѣ, що безъ проводника никто до нихъ приступити не може. ¹⁾ Но тое стадеи за Божимъ промысломъ (а мнѣніе тое св. Отцѣ загально удержують), щобы ихъ люде съ болшыю охотою и старанностію розелѣджовали и зъ тыхже съ трудомъ выслѣдженій рѣчи, въ духа и въ сердце глубше складали; особенно же щобы познали, що Богъ священній Писанія передавъ Церкви, к-троніи неложного руководства и поученія при читаню и розважаню высказовъ Его употребляти мають. Що (именно) тамъ где благодати Божій зложеніи суть, потреба правды учитися, и що бѣдъ тыхъ, при котрыхъ находить ся наслѣдіе Апостольске, св. Писъмо безъ всякон небезпечности выкладаеся учивъ уже св. Іреній: ²⁾ его то, не менше и прочихъ Отцѣвъ науку принявъ Соборъ Ватиканскій, коли отновлючи рѣшеніе Собора Триденгійского подъ взглядомъ выкладу писаного слова Божого рѣшивъ, що тое именно есть мнѣніе его, яко въ справахъ вѣры и обычаѣвъ, односичныхъ ей ко здвигненю науки христовой, той за правдивый змысль священного Писанія у-

¹⁾ S. Hier. ad Paulin de studio Script. ep. LIII, 4.

²⁾ C. ha. IV. 26, 5.

*ordinario et universali magisterio,*¹⁾ eadem ipse ratione interpretetur; atque ex adiumentis disciplinae suae convincat, eam solam interpretationem, ad sanae hermeneuticae leges, posse recte probari. In ceteris analogia fidei sequenda est, et doctrina catholica, qualis ex auctoritate Ecclesiae accepta tamquam summa norma est adhibenda: nam, quum et sacrorum Librorum et doctrinae apud Ecclesiam depositae idem sit auctor Deus, profecto fieri nequit, ut sensus ex illis, qui ab hac quoque modo discrepet legitima interpretatione eruatur. Ex quo apparet, eam interpretationem ut ineptam et falsam reiiciendam, quae, vel inspiratos auctores inter se quodammodo pugnantes faciat, vel doctrinae Ecclesiae adversetur — Huius igitur disciplinae magister hac etiam laude floreat oportet, ut omnem theologiam egregie teneat, atque in commentariis versatus sit Ss. Patrum Doctorumque et interpretum optimorum. Id sane inculcat Hieronymus²⁾ multumque Augustinus, qui, iusta cum querela, «Si unaquaeque disciplina, inquit, quamquam vilis et facilis, ut percipi possit, doctorem aut magistrum requirit, quid temerariae superbiae plenius, quam divinorum sacramentorum libros ab interpretibus suis nolle cognoscere?»³⁾ Id ipsum sensere et exemplo confirmavere ceteri Patres, qui «divinarum Scripturarum intelligentiam, non ex propria praesumptione, sed ex maiorum scriptis et auctoritate sequebantur, quos et ipsos ex apostolica successione intelligendi regulam suscepisse constabat.»⁴⁾ — Iamvero Ss. Patrum, quibus «post Apostolos, sancta

унаватися має, котрїї удержовала и удержує свята Матеръ Церковъ; такъ якъ ен єсть рѣчею розсуджати правдивий змысль и выкладъ свянцъ Писаній; и яко прото никому не свободно въ суперечности съ снмъ змысловъ нѣ такожь въ суперечности съ одностунымъ згоднымъ мнѣніємъ Отцѣвъ св. Писаніє выкладати. ¹⁾

Снмъ то повиньмъ мудрости закономъ нѣякъ не спнние и не обмежає Церковъ умієтне розслѣджуванье Бібліи, но радше хоронить ю цѣло одъ ошибки и помагає дуже успѣшно до ен правдивого поступу. Всікому бо поодинокому ученому лежить поле свободне, на котрѣмъ личну свою ревнѣсть въ выкладѣ (Писаній) на непохитныхъ основахъ выказати, и повну чести борбу въ хосєнь Церкви звести може. При мѣстцяхъ и менно свянцєныхъ Писаній не маючихъ еще вѣрного и опредѣленого поясєня, изъ благого (ласкавого) совѣта провидѣнія Божого статися такъ може, що черезъ приготавлиуючу ревнѣсть ученыхъ рѣшенье церкви екорше дозрѣє; при поясєныхъ уже точно мѣстцяхъ, може поодинокій ученый ровну здѣлати користь коли тїнже ядрєнієїше задля вѣрного народа а бѣльше быстроумно за для ученыхъ поясєня, або знаменитше тїн супротивъ вороговъ защицає. Во виду сєго католическій толкователь доужєнъ поставити собѣ головною и святою задачію овї мѣстця свянцъ Писаній, котрыхъ змысль подлинно єсть поясєній, въ той самій способъ поясєня, безъ огляду, чи тое поясєнєє черезъ свянцєныхъ писатєлей за вдохновєнємъ Святого Духа поданє було, якъ се въ многихъ мѣстцяхъ нового

¹⁾ Conc. Vat. sess. III. cap. III. de fide.

²⁾ Ibid. 6, 7.

³⁾ Ad Honorat. de utilit. cred. XVII, 35.

⁴⁾ Rufin. Hist. eccl. II, 9.

¹⁾ Sess. III. cap. II. de revel.; cf. Cons. Trid. sess. IV. decr. de edit. et usu sacr. libror.

Ecclesia plantatoribus, rigatoribus, aedificatoribus, pastoribus, nutritoribus crevit,¹⁾ summa auctoritas est, quotiescumque testimonium aliquod biblicum, ut ad fidei pertinens morumve doctrinam, uno eodemque modo explicant omnes: nam ex ipsa eorum consensione, ita ab Apostolis secundum catholicam fidem traditum esse nitide eminet. Eorumdem vero Patrum sententia tunc etiam magni aestimanda est, quum hisce de rebus munere doctorum quasi privatim funguntur; quippe quos, non modo scientia revelatae doctrinae et multarum notitia rerum, ad apostolicos libros cognoscendos utilium, valde commendat, verum Deus ipse, viros sanctimonia vitae et veritatis studio insignes, amplioribus luminis sui praesidiis adiuverit. Quare interpreter suum esse noverit, eorum et vestigia reverenter persequi et laboribus frui intelligenti delectu. — Neque ideo tamen viam sibi putet obstructam, quo minus, ubi iusta causa adfuerit, inquirendo et exponendo vel ultra procedat, modo praeceptioni illi, ab Augustino sapienter propositae, religiose obsequatur, videlicet a literali et veluti obvio sensu minime discedendum, nisi qua eum vel ratio tenere prohibeat vel necessitas cogat dimittere²⁾: quae praeceptio eo tenenda est firmitus, quo magis, in tanta novitatum cupidine et opinionum licentia, periculum imminet aberrandi. Caveat idem ne illa negligat quae ab eisdem Patribus ad allegoricam similemve sententiam translata sunt, maxime quum ex literali descendant et multorum auctoritate fulciantur. Talem enim interpretandi rationem ab Apostolis Ecclesia accepit, suoque ipsa exemplo, ut e re patet liturgica, comprobavit:

¹⁾ S. Aug. c. Julian. II, 10, 37.

²⁾ De gen. ad litt. I. VIII, c. 7, 13.

Завѣта находимъ. чи подѣ въяньемъ тогожъ Святого Духа черезъ Церковь, будь-то торжественнымъ рѣшенемъ, будь правильнымъ и вселенскимъ ея учительствомъ; ¹⁾ доуженъ бнѣ такожъ помѣчными средствами своен умѣтности выказати, що лишь тое поясненѣ (якъ подае Церковь) правилами здоровон германеутики дасть ея основно доказати. Въ прочемъ доуженъ послѣдовати аналогїи вѣры, и науку католическу такую, яку передала повага Церкви, за найвысше правило (жнтя) принимати; се же тымъ больше, що позаякъ Богъ такъ священныхъ Писанїй якъ и науки въ церкви зложенон естъ творцемъ, навѣрно статися не може, щобы нѣкихъже правильнымъ выкладомъ такїй змысль выслѣдженїй мѣгъ бути, котрый бы одѣ тожъ якимъ ни-будѣ способомъ рѣжннвѣ ся. Зѣ того слѣдуе, що такїй выкладъ яко несправдливый и ложный откинутися має, котрый будь-то вдохновенныхъ писателѣвъ и книгъ ни-будѣ чинномъ съ собою въ суперечнѣсть вводитъ, будь науцѣ Церкви противитъ ея.

Учитель сеї умѣтности доуженъ протого такожъ и тымъ почетнымъ свойствомъ вызначатися, щобы цѣле богословіе знавъ основно и посѣдавъ выраву въ поясненїяхъ св. Отцѣвъ, Учителѣвъ церковныхъ и наилучшихъ ексегетѣвъ. Тое именно поручае Иеронимъ²⁾, зась обширѣйше Августинъ, котрый справедливо нарѣкаючи каже: „Если кожда наука, чочь-бы якъ звычайна и легкопонятна була, потребуе учителя и майстра, щожъ може бути больше нерозумне и горде, якъ не охота до познания книгъ божественныхъ таньствѣть черезъ ихъ толкователѣвъ!³⁾“

¹⁾ Cons. Vat. sess. III. cap. III. de fide.

²⁾ Тамже 6, 7.

³⁾ Ad Honorat. de utilit. cred. XVII. 35

non quod Patres ex ea contenderent dogmata fidei per se demonstrare, sed quia bene frugiferam virtuti et pietati alendae nosset experti. — Ceterorum interpretum catholicorum est minor quidem auctoritas, attamen, quoniam Bibliorum studia continuum quemdam progressum in Ecclesia habuerunt, istorum pariter commentariis suis tribuendus est honor, ex quibus multa opportune peti liceat ad refellenda contraria, ad difficiliora enodanda. At vero id nimium dedecet, ut quis, egregiis operibus, quae nostri abunde reliquerunt, ignoratis aut despectis, heterodoxorum libros praeoptet, ab eisque cum praesenti sanae doctrinae periculo et non raro cum detrimento fidei, explicationem locorum quaerat, in quibus catholici ingenia et labores suos iamdudum optimeque collocarint. Licet enim heterodoxorum studii, prudenter adhibitis, iuvare interdum possit interpres catholicus, meminerit tamen, ex crebris quoque veterum documentis,¹⁾ incorruptum sacrarum Litterarum sensum extra Ecclesiam ne utiquam reperiri, neque ab eis tradi posse, qui, verae fidei expertes, Scripturae, non medullam attingunt, sed corticem rodunt.²⁾

¹⁾ Cfr. Clem. Alex. *Strom* VII, 16; Orig. *de princ.* IV, 8; *in Levit. hom.* 4, 8; Tertull. *de praescr.* 15, *seqq.*; S. Hilar. *Pict. in Matth.* 13, 1.

²⁾ S. Greg. M. *Moral.* XX, 9 (al. 11.)

Саме тоє удержовали и примѣромъ подтверждали св. Отцѣ, котрѣ до пѣданія божественныхъ Писаній не зъ власного предрозсудка, но зъ шлемъ и поваги предкѣвъ приходили, о котрыхъ зноев вѣдомо було, що они правила розумѣня изъ апостольского наслѣдія получили.¹⁾ Що дотичить св. Отцѣвъ, котрѣ въ часахъ послѣ Апостольскихъ до возрасту святои церкви засѣваючи, орошаючи, будуючи, управляючи, и кормячи причинялися,²⁾ мають они найбѣльшу повагу, скѣлько разѣвъ яке то свѣдоцтво библиїне, односичеси до науки вѣры чи обичаївъ вѣ однимъ и тымже способомъ пояснюють; такъ якъ зъ той ихъ згоды несомнѣнно виплыває, що пѣсля католическои вѣры такъ Апостоли передали. Миѣніє тыхже Отцѣвъ и тогда такожъ високо цѣнитися доважно колы дотично того предмета въ родѣ ученыхъ мовъ-бы приватно свое миѣніє высказують, ихъ именно поручає въ высокомъ степені не лишъ знанье науки откровенной и вѣдомости многихъ рѣчей, ко розумѣню книгъ Апостольскихъ ужиточныхъ, но Богъ самъ мужѣвъ тыхъ знаменитыхъ святостію жити и ревностію за правду спомѣгъ пребогатою помощію своего просвѣщенія. Прото обовязкомъ буде толкователя, въ ихъ слѣды съ чувствомъ почитанія вступати и зъ праць ихъ розумнымъ выборомъ хѣсновати. Но задля того не має гадати, що дорога му есть заложена, щобы, где справедлива найдеся причина, въ розслѣдженю и поясненю еще дальше поступавъ, коли тѣлько приказови оному, одъ Августина розумно даному совѣстно пѣддасть ся, щобы именно одъ буквального и мовъ-бы прямого змысла ніякъ не одступати, о скѣлько яка розумна причина тойже задержа-

¹⁾ Rufin. *Hist. eccl.* II, 9.

²⁾ S. August. *ad Julian* II, 10, 37.

ти не спинає, чи то яка потреба залишити не зневоляє ¹⁾ приказу того тямъ усильнїше придержуватись треба, о скільки при нинїшній жаждѣ за новостями и свободѣ мнѣнїй бѣльша грозить небезпечнїсть заблудженя. Заразомъ стеречись має щобъ не залишити се що єв. Отцѣ здѣлали, не-рекладаючи чи (гдєяки мѣтци) на образовой або подѣбной змысль, особливо коли тойже зъ буквального вышыває и на численнихъ повагахъ основуєся. Такиї именно способъ поясненя Церковъ одъ Апостоловъ переняла и якъ се изъ лѣтургїйныхъ практикъ выказує ся, своимъ примѣромъ затвердила: не, будь-то бы Отцѣ догматы вѣры зъ нихъ прямо доказовати намѣряли, но позаякъ зъ дослѣду знали, що тая метода ко поднесенью честноты и побожности дуже єсть усебїшна. Прочїи католически толкователѣ меншу мають повагу; позаякъ науки библіїной въ Церкви безнереривной (поступъ) розвитокъ мали, потреба такожь и на ихъ поясненя принадлежну увагу звернути, такъ якъ изъ тяхже много вышукати дасть ся ко опроверженю противныхъ мнѣнїй ко розкрытю труднѣйшихъ (точокъ). Єсть то однакъ же вельми не одвѣтно, єъ незнаньемъ и презрѣньемъ знаменитыхъ сочиненїй якї нашї (екзегеты) полишили, книги еретикѣвъ на першѣмъ мѣтци ставляти и зъ нихъ єъ очевидною опасностїю для здоровой науки и нерѣдко зо шкодою вѣры, за поясненьемъ мѣтцѣ вѣры, за поясненьемъ котрыхъ католики уже давно быстроумнїсть свою и труды єъ найлучшимъ усѣбхомъ зъужитковали. Бо хочъ католическиї толкователь разумнымъ употребленьемъ наукъ инновѣрцѣвъ часомъ спомагатись може, прецѣнь дов-

¹⁾ De Gen. ad litt. l. VIII. c. 7, 13.

Illud autem maxime optabile est et necessarium, ut eiusdem divinae Scripturae usus in universam theologiae influat disciplinam eiusque proposit anima: ita nimirum omni aetate Patres atque preclarissimi quique theologi professi sunt et re praestiterunt. Nam quae obiectum sunt fidei vel ab eo consequuntur, ex divinis potissime Litteris studuerunt asserere et stabilire; atque ex ipsis, sicut pariter ex divina traditione, nova haereticorum commenta refutare, catholicorum dogmatum rationem, intelligentiam, vincula exquirere. Neque id cuiquam fuerit mirum qui reputet tam insignem locum inter revelationis fontes divinis Libris deberi, ut, nisi eorum studio usuque assiduo, nequeat theologia rite et pro dignitate tractari. Tametsi enim rectum est invenies in Academiis et scholis ita praecipue exerceri ut intellectum et scientiam dogmatum assequantur, ab articulis fidei argumentatione instituta ad alia ex illis, secundum normas probatae solidaeque philosophiae, concludenda; gravi tamen eruditoque theologo minime negligenda est ipsa demonstratio dogmatum ex Bibliorum auctoritatibus ducta: «Non enim accipit (theologia) sua principia ab aliis scientiis, sed immediate a Deo per revelationem. Et ideo non accipit ab aliis scientiis, tamquam a superio-

женъ памяти, що такожъ и стариннй писателѣ часто посвѣдчають¹⁾ що именно незосованнй змыслъ священныхъ Писаннй по-за Церквію ннжк не находить ся, а такожъ одѣ тыхъ переданнй буги не може, котрѣ будучи позбавлені правдивои вѣры, не трафляють въ ядро св. Письма но огрызають (его) кѣру. ²⁾

Есть бо дуже пожелано и потребно, щобы завяты священнымъ Писаниемъ на цѣлу уміетнѣсть богословску выливало и якъ то кажутъ си душею було Такъ именно высказовали ся въ кождѣмъ вѣцѣ (каждого часу) Отцѣ и всѣ найславнѣйши богословы, що и дѣломъ доказовали Они бо намагалися правды, що суть предметомъ вѣры немение и выливаючѣ зъ нихъ науки, по наибольшой части изъ божественныхъ Писаннй выводити и основувати; они такожъ зъ тыхъ же, немение и зъ божественного преданія опровергали новѣ блуды еретиковъ и высвѣдчували змыслъ, розумѣне и звязъ католическихъ догматовъ. И не буде се никому дивне, коли розважить що такъ знамените мѣстце божественнымъ Книгамъ мѣжъ жерелами откровеня належить ся, що богословіе лишь при шильной науцѣ и употребленю тыхже, правильно и съ приналежною честію може преподаватися Бо хотнй одвѣтно есть, молодѣжъ на всеучилищахъ и богословскихъ заведеняхъ переважно въ сеі способѣ виравляти, щобы розумѣне и знакомство догматовъ осннала, начинаючи розумованье одѣ частей вѣры, послѣ же заключаючи зъ тыхъ на

¹⁾ Cf. Clem. Alex. Strom. VII, 16; Orig. de princ. IV, 8; in Levit. hom. 4, 8; Tertull. de praeser. 15 sqq. S. Hilar. Pict. in Matth. 13, 1.

²⁾ S. Greg. M. Moral. XX, 9 (al. 11)

ribus, sed utitur eis tamquam inferioribus, et ancillis. Quae sacrae doctrinae tradendae ratio praeceptorem commendatoremque habet theologorum principem, Aquinatem:¹⁾ qui praeterea, ex hac bene perspecta christianae theologiae indole, docuit quemadmodum possit theologus sua ipsa principia si qui ea forte impugnent, tueri; Argumentando quidem, si adversarius aliquid concedat eorum, quae per divinam revelationem habentur; sicut per auctoritates sacrae Scripturae disputamus contra haereticos, et per unum articulum contra negantes alium. Si vero adversarius nihil credat eorum quae divinitus revelantur, non remanet amplius via ad probandum articulos fidei per rationes, sed ad solvendum rationes, si quas inducit contra fidem.²⁾ — Providendum igitur, ut ad studia biblica convenienter instructi munitique aggrediantur iuvenes; ne iustam frustrentur spem, neu, quod deterius est, erroris discrimen incaute subeant, Rationalistarum capti fallaciis apparatusque specie eruditionis. Erunt autem optime comparati, si, qua Nosmetipsi monstravimus et praescripsimus via, philosophiae et theologiae institutionem, eodem S. Thoma duce, religiose coluerint penitusque perceperint. Ita recte incedent, quum in re biblica, tum in ea theologiae parte quam *positivam* nominant, in utraque laetissime progressuri.

¹⁾ *Summ. theol.* p. I, q. I, a. 5 ad 2.

²⁾ *Ibid.* a. 8.

другі по правиламъ доевѣдченои и основнои философіи; всежь однакъ не доуженъ добрый и ученый богословъ залишити выводити властивый доказъ догматѣвъ изъ поваги св. Книгъ. Не одержала бо умѣтнѣсть богословска свои головни засады одъ другихъ умѣтностіи, но безъ посредно одъ Бога за посредствомъ откровени. И прото не бере она съ другихъ умѣтностіи, мовъ бы одъ высше стоячихъ, но користае ся ними, мовъ-бы низше стоячимъ и служащимъ. Сею методою преподавати святу умѣтнѣсть, учить и поручае князь богословѣвъ Тома Аквінатскіи¹⁾, котрый крѣмъ того, за посредствомъ сего добре понятого характера христіаньскаго богословія учивъ, въ якій способъ богословъ защичати має свои власні засады еупротивъ напастей на тѣи. „Колѣ противникъ яку одъ Бога откровену правду признасть, доказуемо одъ сѣи правды, подѣбно якъ въ суперечѣ съ еретиками, основуемо ся на свещеннѣмъ Писанію, зае на одну правду вѣры еупротивъ тыхъ, що перечать другу. Колѣ же противникъ въ ніяку Богомъ открыту правду не вѣрить не ма уже способу до доказованя правды вѣры на основахъ розумовыхъ, но потреба осноровати доказы розумові коли якъ наводитъ еупротивъ вѣры“²⁾ Старатисъ прото належить, щоби молоді люде донерва послѣ належитого пригото-вленя и узысканой основности до біблійныхъ студій приступали, щоби не завели оправдану надѣю, а що еще гѣрше, щоби не понали нерозважно въ опаснѣсть блува, уловленіи ошуканьствами раціоналістѣвъ и призракомъ искусно зладженои учености. Но они будутъ найлучше пригото-вленіи, коли науцѣ (філософіи) любомудрія и богословія по указаной и приписаной Нами дорозѣ, подъ про-

¹⁾ *Summa theol.* p. I, q. I, a. 5, ad 2

²⁾ тамже p. I, q. I, a. 8.

Doctrinam catholicam legitima et sollerti sacrorum Bibliorum interpretatione probasse, exposuisse, illustrasse, multum id quidem est: altera tamen, eaque tam gravis momenti quam operis laboriosi, pars remanet, ut ipsorum auctoritas integra quam validissime asseratur. Quod quidem nullo alio pacto plene licebit universeque assequi, nisi ex vivo et proprio magisterio Ecclesiae; quae *per se ipsa, ob suam nempe admirabilem propagationem, ceteramque sanctitatem et inexhaustam in omnibus bonis fecunditatem, ob catholicam unitatem, invictamque stabilitatem, magnum quoddam et perpetuum est motivum credibilitatis et divinae suae legationis testimonium irrefragabile*¹⁾. Quoniam vero divinum et infallibile magisterium Ecclesiae in auctoritate etiam sacrae Scripturae consistit, huius propterea fides saltem humana asserenda in primis vindicandaque est: quibus ex libris, tamquam ex antiquitatis probatissimis testibus, Christi Domini divinitas et legatio, Ecclesiae hierarchicae institutio, primatus Petro et successoribus eius collatus, in tuto apertoque collocentur. Ad hoc lumen sane conducet, si plures sint e sacro ordine paratiores, qui hac etiam in parte pro fide dimicent et impetus hostiles propulsent, induti praecipue armatura Dei, quam suadet Apostolus²⁾, neque vero ad nova hos-

¹⁾ Conc. Vat. sess. III, c. III, de fide

²⁾ Eph. VI, 13, seqq.

водомъ згаданого св. Томи совѣстно отдаватися и нею переймати ся будуть. Такъ пойдуть они правымъ путемъ, чи то въ науцѣ бібліійноі, чи въ той часті богословія що „позитивною“ зве ся, и осягнуть въ обоихъ найлучшій усеіхн.

Науку католическу правильнымъ и умнымъ выкладомъ священныхъ Книгъ доказати, выложити и пояснити есть шо дѣло велике; лишаєсь однакъ еще друга часть, се же не меншой ваги якъ труду, щобы цѣлу повагу тыхъ книгъ найбільше придатными доказами утвердити. А не дасть ся цѣль тая ніякимъ иннимъ способомъ въ повнѣ и въ загалѣ осягнути, лишь живимъ и ей питомымъ учительствомъ Церкви, тая бо „єсть сама изъ себе, за-для своего предивного розпространеня и превеликой святости и невычерпаемой плодноты во всяки добра, за-для католической едноты и непобѣдимой постоянности, мовь бы великою и вѣчною основою (причиною) достовѣрности и божеского своего посольства доказомъ неоспоримымъ“¹⁾. Но позаякь божеске и непомыльне учительство церкви, на повазѣ такожь священного Писанія основуєся, потреба прето напередъ достовѣрность тогожь принайменше чоловѣческу, узнати и опривдати. Послѣ буде можна изъ книгъ тыхъ, яко изъ найбільше къ сему покликаныхъ свѣдковъ старины, божество и посланничество Христа Господа, установу іерархія Церковной, удѣленье Первенства Петрови и его наслѣдникамъ основно и ясно выказати. Ко той цѣли навѣрно много допоможе сли больше число священниковъ буде добре приготовленыхъ до выступлени въ защитѣ вѣры такожь на сѣмъ поли и до поборюваня навѣтовъ ворожихъ найначеже „принявши вся оружія

¹⁾ Conc. Vatic. Sess. III. cap. III. de fide.

tium arma et praelia insueti. Quod pulcre in sacerdotum officiis sic recenset Chrysostomus: «*Ingens adhibendum est studium ut Christi verbum habitet in nobis abundanter*¹⁾: neque enim ad unum pugnae genus parati esse debemus, sed multiplex est bellum et varii sunt hostes; neque iisdem omnes utuntur armis, neque uno tantum modo nobiscum congregari solent. Quare opus est ut is qui cum omnibus congressurus est, omnium machinas artesque cognitas habeat, ut idem, sit sagittarius et funditor, tribunus et manipuli ductor, dux et miles, pedes et eques, navalis ac muralis pugnae peritus: nisi enim omnes dimicandi artes noverit, novit diabolus per unam partem, si sola negligatur, praedonibus suis immissis, oves diripere.»²⁾ Fallacias hostium artesque in hac re ad impugnandum multiplices supra adumbravimus: iam, quibus praesidiis ad defensionem nitendum, commoneamus. — Est primum in studio linguarum veterum orientalium simulque in arte quam vocant criticam. Utriusque rei scientia quam hodie in magno sit pretio et laude, ea ceteris, plus minusve pro locis et hominibus exquisita, ornatus, melius poterit decus et munus sustinere suum; nam ipse *omnia omnibus*³⁾ fieri debet, paratus semper *ad satisfactionem omni poscenti rationem de ea quae in ipso est spe.*⁴⁾ Ergo sacrae Scripturae magistris necesse est atque theologos

1) *Cfr.* Col III, 16.

2) *De sacerdot.* IV, 4

3) I Cor. IX, 22.

4) I Petr. III, 15.

Божія¹⁾ якъ радить Апостолъ²⁾, однакъ въ той способъ, щобы освѣдомленіи були зъ новими зброями и боевымъ ладомъ ворогѣвъ. Прекрасно тоє мѣжъ обовязками Священникѣвъ наводитъ Златоустъ коли каже. „Превеликой пильности употребити потреба щобы слово Христово веслилося въ насъ богатно“³⁾ такъ якъ не на одинъ родъ борби намъ готовымъ бути треба но рѣжно-родна есть борба и веѣляки еуть вороги; не веѣ однаково узброеніи и не однимъ лишь способомъ насъ поборювати намагають ся. Потреба протѣ щобы той кто супротивъ веѣхъ до борби выступати має, знавъ доста веѣхъ оружїе и боеви подступы, щобы заразомъ бувъ лучникомъ и пращаремъ, тысячникомъ и десятникомъ, вождемъ и войкомъ, иѣшимъ и ѣздцемъ досвѣдченымъ въ морекѣй борбѣ и осадѣ городѣвъ. Во коли не буде умѣти веѣлякихъ штукъ военныхъ, уміе дїаволь одною, може бути незаосмотреною стороною розбышакѣвъ своихъ впустити и овцѣ пороздирати.⁴⁾

Подступы ворогѣвъ и веѣляки способы ихъ боротьбы щѣ до сего предмета, въ повышѣмъ мы зазначили; оцѣля хочемо венѣмнути якими средетвами до защиты готовитись треба. — Перше лежить въ науцѣ старинныхъ восточныхъ языкѣвъ а заразомъ въ такъ званой критикѣ. Познанъ знанье обохъ предметѣвъ въ нынѣшнихъ часахъ дуже почитаютъ и захваляють, протѣ клиръ выѣнованный тымже (знаньемъ) въ большѣмъ або меншѣмъ степеніи одвѣтно до попребѣ мѣгцевостїи и людей, буде мѣгъ съ тымъ большимъ усїѣхомъ честь и урядъ своїи поддерживать. Священники именно мають. „вѣзмъ вѣгъ“

1) Еф. VI, 13. и слѣд.

2) Зрѣв. Колос. III, 16.

3) *De sacerdot.* IV, 4.

addecet, eas linguas cognitatas habere quibus libri canonici sunt primitus ab hagiographis exarati, eademque optimum factu erit si colant alumni Ecclesiae, qui praesertim ad akademicos theologiae gradus aspirant. Atque etiam curandum ut omnibus in Academicis, quod iam in multis receptum laudabiliter est, de ceteris item antiquis linguis, maxime semiticis, deque congruente cum illis eruditione, sint magisteria, eorum in primis usui qui ad sacras Litteras profitendas designantur. — Hos autem ipsos, eiusdem rei gratia, doctiores esse oportet atque exercitiores in vera artis criticae disciplina: perperam enim et cum religionis damno inductum est artificium, nomine honestatum criticae sublimioris, quo, ex solis internis, uti loquuntur, rationibus, cuiuspiam libri origo, integritas, auctoritas diiudicata emergant. Contra perspicuum est, in quaestionibus rei historicae, cuiusmodi origo et conservatio librorum, historiae testimonia valere prae ceteris, eaque esse quam studiosissime et conquirenda et excutienda: illas vero rationes internas plerumque non esse tanti, ut in causam, nisi ad quamdam confirmationem, possint advocari. Secus si fiat, magna profecto consequentur incommoda. Nam hostibus religionis plus confidentiae futurum est ut sacrorum authenticitatem Librorum impetant et discerpant: illud ipsum quod extollunt genus criticae sublimioris, eo demum recidet ut suum quisque studium praeiudicatamque opinionem in interpretando sectentur: inde neque Scripturis quaesitum lumen accedet, neque ulla doctrinae oritura utilitas est sed certa illa patebit erroris nota, quae est varietas et dissimilitudo sen-

бути, ¹⁾ готови же присио къ отвѣту всякому вопрошающему въ словесе о нашемъ упованіи. ²⁾ Учителямъ прото священного Писанія доконечно потреба, а у богословѣвъ есть пожадано, освѣдомитися съ тыми языками, въ к-рыхъ каноничнѣ книги первоначально ѡдѣ священныхъ писателѣвъ сочиненіи були; и буде се наилучше, коли ными занимати ся будутъ питомцѣ церковнѣ, найначе тѣи що намѣряютъ осягнути академичнѣ степени богословія. Постаратися такожь потреба, щобъ на всѣхъ всеучилищахъ, якъ то уже заведено есть похвально на многихъ такожь для прочихъ старинныхъ языкѣвъ, передъ другими для семітскихъ и для столчихъ съ тымъ въ звязи наукъ, училищѣ заснованіи були въ первой линіи для потреби тыхъ що до публичного учительства св. Писаній назначеніи суть. — Тѣи именно мужѣ мусятъ въ тойже цѣли въ правдивой науцѣ критики особенно бути облученіи и исправленіи. Падармо и съ шкодою для вѣри, введено збѣ стало искусне поступованье, почтене именемъ „высшюи критики,“ за посредствомъ котрой розсуджати ся мае о походженю, неповреджености и о повязѣ каждой книги зъ самыхъ, якъ то кажутъ, внутреннихъ причинѣ. Насупротивъ рѣчь есть ясна, въ штатияхъ историчнои натурѣ, а того рода есть походженье и захованье (неповредженость) книгъ, историчнѣ свѣдоцтва переважають всяки другіи и потреба за тыми якъ наибольше слѣдити и ихъ розважати. Ови же внутреннѣи причини найчастѣйше не мають толькы ваги, чтобы въ якимъ вопросѣ на нихъ покликватися можна, хибя лишъ до якого подтвержденя (вопроса). Зъ противного способу посту-

¹⁾ I. Коринт. IX, 22.

²⁾ I. Петр. III, 15.

tiendi, ut iam ipsi sunt documento huiusce novae principes disciplinae: inde etiam, quia plerique infecti sunt vanae philosophiae et rationalismi placitis, ideo propter etiam, miracula, cetera quaecumque naturae ordinem superent, ex sacris Libris dimovere non verebuntur, — Congrediendum secundo loco cum iis, qui sua physicorum scientia abusi, sacros Libros omnibus vestigiis indagant, unde auctoribus inscitiam rerum talium opponant, scripta ipsa vituperent. Quae quidem insimulationes quum res attingant sensibus obiectas, eo periculosiores accidunt, manantes in vulgus, maxime in deditam litteris iuventutem; quae, semel reverentiam divinae revelationis in uno aliquo capite exuerit, facile in omnibus omnem eius fidem est dimissura. Nimum sane constat, de natura doctrinam, quantum ad percipiendam summi Artificis gloriam in procreatis rebus impressam aptissima est, modo sit convenienter proposita, tantum posse ad elementa sanae philosophiae evellenda corruptosque mores, teneris animis perverse infusam. Quapropter Scripturae sacrae doctori cognitio naturalium rerum bono erit subsidio, quo huius quoque modi captiones in divinos Libros instructas facilius detegat et refellat. — Nulla quidem theologum inter et physicum vera dissensio intercesserit, dum suis uterque finibus se contineant, id caventes, secundum S. Augustini monitum, « ne aliquid temere et incognitum pro cognito asserant. » ¹⁾ Sin tamen dissenserint, quemadmodum se gerat theologus, summum est regula ab eodem oblata: « Quidquid, inquit, ipsi de natura rerum veracibus documentis demonstrare

пованя, вйдуть безсомнѣнно велики недогоды. Во вороги вѣры наберуть бѣльше бѣдъ ко поборованю и розбиваню подлинности книгъ. Власне тая такъ превозношена высша критика до того доведе, що кождый при выкладѣ поводитиенъ буде своею наклонностію и упередженіемъ. Зъ того вѣ книгамъ не прибуде пожаданого свѣтла, вѣ не вырасте нѣжкій хосень для науки; но виявити ся овыи несомнѣнный признакъ блуда, котрымъ есть рождородіость и несхѣднѣсть мнѣній, чого доказомъ суть головы сеп новои науки; зъ того такій конецъ выде, що позаякъ по бѣльшой части зараженіи суть засадами ложной философи и рационализма, не будутъ боятися выкинути изъ священныхъ книгъ пророчества, чуда и все що надприродие. Въ другой линіи маемъ дѣло съ теми що надъуживаючи своего знаня фізики, священіи книги на вѣѣ стороны перешукують съ намѣреніемъ закидати сочинителямъ незнанье въ тыхъ рѣчахъ, самі же книги ганити. Позаякъ тіи підозрѣваня дотыкають предметѣвъ подъ змысли внадаючихъ, суть о стѣлько небезпечнѣйшіи, що достають ся до вѣдомости несвѣдущого народа и учащои ся молодежи; а тая коли зъ почитаня Божого Откровенія въ одной одинокой головной точцѣ визуеся, зъ легкостію по вѣѣхъ точкахъ венку вѣру до него втратити. Загално есть рѣчь вѣдома, що природіи науки, о скѣлько при одвѣтнѣмъ выкладѣ дуже суть придатніи, щобъ дати познати вѣѣрну вѣ сотворѣнн славу найвысшого Творца о стѣлько могутъ они основніи засады здоровои философи выкоренити и обычайнѣсть зопсовати, скоро будутъ въ молодіи умы переверотно зацѣпленіи. Прото буде учитель священного Писанія, въ знаню природныхъ наукъ мати дуже наручне ередство, щобъ

¹⁾ In Gen. op imperf. IX, 30.

potuerint, ostendamus nostris Litteris non esse contrarium; quidquid autem de quibuslibet suis voluminibus his nostris Litteris, idest catholicae fidei, contrarium protulerint, aut aliqua etiam facultate ostendamus, aut nulla dubitatione credamus esse falsissimum.¹⁾ De cuius aequitate regulae in consideratione sit primum, scriptores sacros, seu verius Spiritum Dei, qui per ipsos loquebatur, noluisse ista (videlicet intimam adspectabilium rerum constitutionem) docere homines, nulli saluti profutura;²⁾ quare eos, potius quam explorationem naturae recta persequantur, res ipsas aliquando describere et tractare aut quodam translationis modo, aut sicut communis sermo per ea ferebat tempora, hodieque de multis fert rebus in quotidiana vita, ipsos inter homines scientissimos. Vulgari autem sermone quum ea primo proprieque efferantur quae cadant sub sensus, non dissimiliter scriptor sacer (monuitque et Doctor Angelicus) ea secutus est, quae sensibilitate apparent,³⁾ seu quae Deus ipse, homines alloquens, ad eorum captum significavit humano more. — Quod vero defensio Scripturae sanctae agenda strenue est, non ex eo omnes aequae sententiae tuendae sunt, quas singuli Patres aut qui deinceps interpretes in eadem declaranda ediderint: qui, prout erant opiniones aetatis, in locis edisserendis ubi physica aguntur, fortasse non ita semper iudicaverunt ex veritate, ut quaedam posuerint, quae nunc minus probentur. Quocirca studiose dignoscendum in illorum interpretationibus, quaenam reapse tradant

¹⁾ *De Gen. ad litt.* I, 21, 41.

²⁾ *S. Aug. ib.* II, 9, 20.

³⁾ *Summa theol.* p. I, q. LXX, a 1 ad 3

тымъ такожь способомъ супротивъ божественныхъ книгъ зверней подступы, легче мѡгъ ѡдкрывати и опрокидати.

Навѣрно не зайшла бы мѣжь богословомъ а знатокомъ природы нѣка суперочность мнѣній, коли бы оба на свои границѣ обмежилися, выстерегаючи ся по упомнено св Августина того, „щобы безъ причины чогось не утверждати и незнагого за знане не выдавати.“¹⁾ Но коли бы були противныхъ мнѣній, якъ має богословъ наступати, тойже учитель загальне правило подавъ рекши: „Въ случаяхъ коли ти (учени) о природѣ рѣчей свои твердження незбитыми доказами будуть въ силѣ доказати, маєшъ выказати, що се нашимъ (священнымъ) книгамъ не есть противне; на случай же коли бы въ якой то науковой праці своей, тымъ нашимъ книгамъ се есть католической вѣрѣ противне твердження поставили, маєшъ, если се возможно, выказати або безъсомнѣнно вѣрити, що се есть наибольша ложь.“²⁾ Що до основности сего правила передъ всѣмъ треба розважити, що писатилѣ святѣ, або лучше сказавши „Духъ Божій, що черезъ нихъ говоривъ, не має намѣреня людей ѡбтѡмъ (именно о внутреннѡмъ устройствѣ видимыхъ предметѡвъ) поучати, такъ якъ се никому до спасенія не поможе;“³⁾ и що прото ти (св. писателѣ), вмѣсто прямо выслѣджовати природу, часомъ самѣ предметы образowymъ способомъ описують и за нихъ говорятъ выражениями простонародными якѣ въ овыхъ часахъ були въ звычайю, що и нинѣ о многихъ предметахъ въ щоденнѡмъ житю даже и мѣжь людьми наибольше учеными употребляеся. Но коли въ простонародной мовѣ тое що подѣ змысли подпадае заразъ на початку и звычайно подноситъ ся, зарѡвно и писа-

¹⁾ *In Gen. op. imperf.* IX, 30.

²⁾ *De Gen. ad litt.* I, 21, 41.

³⁾ *S. Aug.* 16. II, 9, 20.

tamquam spectantia ad fidem aut cum ea maxime copulata, quatenus unanimi tradant consensu; namque «in his quae, de necessitate fidei non sunt, licuit Sanctis diversimodo opinari, sicut et nobis» ut est S. Thomae sententia ¹⁾. Qui et alio loco prudentissime habet: «Mihi videtur tutius esse, huiusmodi, quae philosophi communiter, seuserunt et nostrae fidei non repugnant, nec sic esse asserenda ut dogmata fidei, etsi aliquando sub nomine philosophorum introducuntur, nec sic esse neganda tamquam fidei contraria, ne sapientibus huius mundi occasio contempnendi doctrinam fidei praebeatur.» ²⁾ Sane, quamquam ea, quae speculatores naturae certis argumentis certa iam esse affirmarint, interpres ostendere debet nihil Scripturis recte explicatis obsistere, ipsum tamen ne fugiat, factum quandoque esse, ut certa quaedam ab illis tradita, postea in dubitationem adducta sint et repudiata. Quod si physicorum scriptores terminos disciplinae suae transgressi, in provinciam philosophorum perversitate opinionum invadant, eas interpres theologus philosophis mittat refutandas. — Haec ipsa deinde ad cognatas disciplinas, ad historiam praesertim, iuvabit transferri. Dolendum enim, multos esse qui antiquitatis monumenta, gentium mores et instituta, similiumque rerum testimonia magnis ii quidem laboribus perscrutentur et proferant, sed eo saepius consilio, ut erroris labes in sacris Libris deprehendant, ex quo illorum auctoritas usquequaque infirmetur et nutet. Idque nonnulli et nimis infesto animo faciunt nec satis aequo iudicio; qui sic fidunt profanis libris et documentis memoriae priscae,

¹⁾ *In Sent.* II, *dist.* II, q. I, a. 3.

²⁾ *Opusc.* X.

тель священній (якъ примѣчае Учитель Ангельскій) о томъ говоривъ що подходитъ подъ змыслъ,¹⁾ або що самъ Богъ, мовячи до людей, способомъ людскимъ высказавъ одвѣтно до ихъ понятія. — А хотѣи оборона священныхъ Писаній стисло переводити мае, не стѣдуе зъ того, щобы вѣснѣнїя въ ровной мѣрѣ зашичатися мали, яки поодинокіи Отцѣ чи побѣдѣншіі толкователѣ въ поясненїяхъ своихъ высказали; бо тѣи судили одвѣтно поглядамъ ихъ вѣснѣ, а при розважаню мѣстцѣ въ котрыхъ фізичніі вопросы подносять ся, можливо, що не завжди высловились по правдѣ ставляючи где-що за вѣрне, що нинѣ менше було-бы признане. Тому то при ихъ поясненїяхъ нильно различати належить; що именно преподають яко до вѣри однояснєся, будь то съ него стисло сполучене, и чого учить въ однодушной згодѣ: бо „въ сиравахъ не принадлежныхъ стисло до вѣри, свободно було Святимъ различно бути гадки, зарѣвно и намъ.“²⁾ Есть то мнѣніе св. Томи, котрый и въ другомъ мѣстци дуже мудро ставить увагу: „Менѣ видить ся бути безчестивше, такого рода науки, що ихъ философы загально признають а вѣрѣ нашей не противлять ся, не въ такой мѣрѣ узнавати якъ правды вѣри, хотѣбы часомъ подъ повагою философѣвъ розебваній бувати, а такожь не треба ихъ заперечувати мовѣ бы вѣрѣ противнї, щобы мудрецамъ вѣснѣ сего не подавати спосѣбидеть до легковаженя науки вѣри.“³⁾ А хотѣи отвѣтно сему, толкователѣ высказати мае що тое що стѣдигелѣ природы незбитыми доказами узнали за неподлягающе уже сумнѣвови, не противити ся правильному толкованю Писаній, не доуженѣ однакъ забувати, що часомъ такъ сталося, що именно та мѣтїи гденцо яко

¹⁾ *Summa theol.* p. I. q. LXX, a. 1 ad 3.

²⁾ *In Sent.* II, *dist.* II, q. I, a. 3.

³⁾ *Opusc.* X.

perinde ut nulla eis ne suspicio quidem erroris possit subesse, libris vero Scripturae sacrae, ex opinata tantum erroris specie, neque ea probe discussa, vel parem abnuunt fidem. Fieri quidem potest, ut quaedam librariis in codicibus describendis minus recte exciderint; quod considerate iudicandum est, nec facile admittendum, nisi quibus locis rite sit demonstratum: fieri etiam potest, ut germina alicuius loci sententia permaneat anceps; cui enodandae multum afferent optimae interpretandi regulae: at nefas omnino fuerit, aut inspirationem ad aliquas tantum sacrae Scripturae partes coangustare, aut concedere sacrum ipsum errasse auctorem. Nec enim toleranda est eorum ratio, qui ex istis difficultatibus sese expediunt, id nimirum dare non dubitantes, inspirationem divinam ad res fidei morumque, nihil praeterea, pertinere, eo quod falso arbitrentur, de veritate sententiarum quum agitur, non adeo exquirendum quaenam dixerit Deus, ut non magis perpendatur quam ob causam ea dixerit. Etenim libri omnes atque integri, quos Ecclesia tamquam sacros et canonicos recipit, cum omnibus suis partibus, Spiritu Sancto, dictante, conscripti sunt; tantum vero abest ut divinae inspirationi error ullus subesse possit, ut ea per se ipsa, non modo errorem excludat omnem, sed tam necessario excludat et respuat, quam necessarium est, Deum, summam Veritatem, nullius omnino erroris auctorem esse. — Haec est antiqua et constans fides Ecclesiae, sollemni etiam sententia in Conciliis definita Florentino et Tridentino; confirmata denique atque expressius declarata

несомнѣнно учили, о тѣмъ опбеля сомнѣвались и закинули. Наколи-бы знатоки наукъ фізичныхъ въ письмахъ своихъ, межѣ своего фаху переступили, и проворными мнѣніями своими вдерлися въ область філософін, толкователь яко богословъ мае опроверженье ихъ одбелати до філософѣвъ.

Засады тіи можуть пбеля волѣ до спорѣдненихъ умістностей. именно до исторіи приноврениі бути. На жаль однакъ же, находятъ ся многі, що съ великимъ трудомъ розслѣджують и поясняютъ памятники старинны, обычаѣ и установы народѣвъ такожь и другі свѣдоцтва подобнаго рода, но дѣлають се часто въ той цѣли, щобы тѣнь ошибки въ священныхъ книгахъ одкрыти и тымъ способомъ ихъ повагу въ кождѣмъ напрямѣ ослабити и сколебати. Гдеякѣ поступають при тѣмъ съ дуже ворожимъ успособленьемъ духа и безъ належной розваги; они завѣрити звыкли свѣтскимъ письмамъ и историчнымъ памятникамъ старинны въ такой мѣрѣ, будь-то-бы тымже навѣтъ и пѣдозрѣня ошибки пѣдеувати не можна було; но книгамъ священнаго Писанія выстарчае щобы, за-для мнимаго и позорнаго блуда, до того еще безъ одвѣтнаго прослѣдженя, заперчити всяку вѣру. Правда що могло статися, що писецѣ при переписованю рукописей гдеяку ошибку здѣлали но о тѣмъ належить розважно судити и не поспѣшно припускати, хйба лишь въ тыхъ мѣстцяхъ. въ котрыхъ ошибка основно есть выказана. Случитися такожь може що правильній змысль якого мѣстця лишае ся сомнѣтельный; а щобы тойже розкрыти, много послужити можуть найлучшій правила выкладу. Було бы однакъ вельми не справедливо, обмежати вдохновеніе

1) Opusc. X.

in Concilio Vaticano, a quo absolute edictum: *Veteris et novi Testamenti libri integri cum omnibus suis partibus, prout in eiusdem Concilii (Tridentini) decreto recensentur, et in veteri vulgata latina editione habentur, pro sacris et canonicis suscipiendi sunt. Eos vero Ecclesia pro sacris et canonicis habet, non ideo quod sola humana industria concinnati, sua deinde auctoritate sint approbati; nec ideo dumtaxat, quod revelationem sine errore continent; sed propterea quod Spiritu Sancto inspirante conscripti, Deum habent auctorem.*¹⁾ Quare nihil admodum refert, Spiritum Sanctum assumpsisse homines tamquam instrumenta ad scribendum, quasi, non quidem primario auctori, sed scriptoribus inspiratis quidpiam falsi elabi potuerit. Nam supernaturali ipse virtute ita eos ad scribendum excitavit et movit, ita scribentibus adstitit, ut ea omnia eaque sola quæ ipse iuberet, et recte mente conciperent, et fideliter conscribere vellent, et apte infallibili veritate exprimerent: secus, non ipse esset auctor sacrae Scripturæ universæ. Hoc ratum semper habuere Ss. Patres: «Itaque, ait Augustinus, quum illi scripserunt quæ ille ostendit et dixit, nequaquam dicendum est, quod ipse non scripserit: quandoquidem membra eius id operata sunt, quod dictante capite cognoverunt:»²⁾ pronunciatque S. Gregorius M.: „Quis hæc scripserit, valde supervacaneæ quaeritur, quum tamen auctor libri Spiritus Sanctus fideliter credatur. Ipse igitur hæc scripsit, qui scribenda dictavit: ipse scripsit qui et in illius opere inspirator exti-

¹⁾ Sess. III, c. II, de revel.

²⁾ De consensu Evangel. I. I, c. 35.

на гдзекы лишь части священного Писанія або припускати що самъ свѣтый писатель ошибавъ ся Не можна такожъ стерпѣти розумованье тыхъ, що труднѣсть тую въ сеѣ спосѣбъ оминають, припускаючи именно що не треба сомнѣватися, яко бы вдохновеніе Боже до ничего бѣльше якъ лишь до правды вѣры и обычаѣвъ однослось, се же тому, що виходить зъ ошибочного заложения, будь то бы при розсудженю правдивости науки, не належало доходити сего, що Богъ сказавъ, но радше розважати по якої причинѣ сказавъ тое. Книги бо вѣ и взагалѣ, якѣ Церковъ свѣтими и канонічними узнала, во вѣсѣхъ ихъ частехъ суть написані за вдоховеніемъ свѣтого Духа; такъ далеко бѣ сего, щобы при вдоховеню Божеомъ якого ни-будь рода ошибка зайти мѣгла, що тоежь (вдоховеніе) само собою не лишь всяку ошибку выключает, але выключает ю и бѣдидае съ такою конечностію, якъ доконечно есть щобы Богъ, вѣчна Истинна, не бувъ николи причиною нѣякой ошибки. — Се есть старинна и не захитана вѣра церкви высказана торжественнымъ такожь рѣшенемъ на Соборахъ Флорентійскѣмъ и Тридентійскѣмъ; въ концѣ затверждена и выразнѣйше пояснена на Соборѣ Ватиканскѣмъ, котрый зъ натискомъ высказуе: Старого и нового Завѣта книги вѣ съ вѣми ихъ частями, якъ именно въ рѣшеню тогожь Собора (Тридентійского) вычисляють ся и въ старинномъ выданю латиньской Вульгаты содержать ся, мають узнаватися свѣтими и канонічними. Церковъ але держитъ ихъ за свѣтѣ и канонічнѣ не по той причинѣ, будь-то-бы самымъ дѣланьемъ чоловѣчимъ произведені послѣ ся повагою стали затвержені, такожъ и не задля того що содержатъ откровеніе безъ ошибки; но протов,

tit.“¹⁾ Consequitur, ut qui in locis authenticis Librorum sacrorum quidpiam falsi contineri posse existiment, ii profecto aut catholicam divinae inspirationis notionem pervertant, aut Deum ipsum erroris faciant auctorem. Atque adeo Patribus omnibus et Doctoribus persuasissimum fuit, divinas Litteras, quales ab hagiographis editae sunt, ab omni omnino errore esse immunes, ut propterea non pauca illa, quae contrarii aliquid vel dissimile viderentur afferre (eademque fere sunt quae nomine novae scientiae nunc obiiciunt), non subtiliter minus quam religiose componere inter se et conciliare studerint; professi unanimes, Libros eos et integros et per partes a divino aequae esse afflatu, Deumque ipsum per sacros auctores elocutum nihil admodum a veritate alienum ponere potuisse. Ea valeant universe quae idem Augustinus ad Hieronymum scripsit: „Ego enim fateor caritati tuae, solis eis Scripturarum libris qui iam canonici appellantur, didici hunc timorem honoremque deferre, ut nullum eorum auctorum scribendo aliquid errasse firmissime credam. Ac si aliquid in eis offendero litteris quod videatur contrarium veritati, nihil aliud quam vel mendosum esse codicem, vel in-

що за вдохновенієм святого Духа списані, Богъ есть ихъ сочинителемъ.“¹⁾ Прото на нищо не здало ся говорити, що Духъ святий людей мовъ-бы знаряды до писаня употреблявъ и що вправдѣ не головному сочинителеви по надъхиснымъ писателямъ щонибудь ошибочного могло выпасти. Онъ бо самъ надирприродною силою такъ ихъ до писаня побудивъ и зневоливъ и шилучимъ помагавъ, що они все тое и лише тое що имъ приказавъ, и духомъ правильно понимали, и вѣрно списовати хотѣли и удало немилыною правдою выражали; бо иначе не бувъ бы Духъ святий самъ цѣлого священного Писанія сочинителемъ. Тую науку всегда узнавали св. Отцѣ: „Тому то“ каже Августинъ, „понеже тамтѣи писали що Духъ св. имъ показовавъ и говоривъ, ніякъ сказати не можна, що ђнь самъ не написавъ; такъ якъ члены его тое выконали, що пѣдъ внушеніємъ головы пѣзнали.“²⁾ Подѣбно выражае ся св. Григорій Вел.: „Питатися: кто тое писавъ, есть безъхосенно такъ якъ все вѣрно вѣрують, що Духъ св. есть сочинителемъ книги. Той отже тое писавъ, кто внушавъ се що мало написатися, той писавъ кто дѣло оное духомъ своимъ натхнувъ.“³⁾ Слѣдуе зъ того, що тѣи що думаютъ будь-то-бы въ подлинныхъ мѣстцяхъ священныхъ Писаній щонибудь ложного мѣститися могло, въ дѣйствиости або перевертають католическе понятіе божого вдохновенія, або самого Бога уважають творцемъ ошибки. И дѣстно все Отцѣ и Учителѣ въ такой мѣрѣ були передсвѣдчені, що божественнй Книги, якѣ зъ рукъ священныхъ писателѣвъ выишли, свободнй суть цѣлковито одъ всякой ошибки, що задля того намагалися (старалися) не мале число зъ

¹⁾ Praef. in Job, n. 2.

¹⁾ Sess. III. c. II. de revel.

²⁾ De consensu Evangel. I. I. c. 35.

³⁾ Praef. in Job, n. 2.

terpretem non assecutum esse quod dictum est, vel me minime intellexisse non ambigam.¹⁾

At vero omni graviorum artium instrumento pro sanctitate Bibliorum plene perfecteque contendere, multo id maius est, quam ut a sola interpretum et theologorum sollertia aequum sit expectari. Eodem optandum est conspirent et connitantur illi etiam ex catholicis viris, qui ab externis doctrinis aliquam sint nominis auctoritatem adepti. Horum sane ingeniorum ornatus, si nunquam antea, ne nunc quidem, Dei beneficio, Ecclesiae

¹⁾ Ep. LXXXII, I et crebrius alibi.

тыхъ мѣстцъ, въ котрыхъ видѣло ся яко содержать щось мабудь противного чи то несходного (а ти то суть майже выключно, що въ имени новой науки закидають,) не менше быстроумно якъ съ повнымъ почтеніемъ мѣжъ собою погодити и поеднати; притѣмъ вызнали однодушно, що книги ти въ цѣлости и що до всѣхъ ихъ частей переняті суть, рѣвноумѣрно Божественнымъ духомъ и що Богъ самъ мовячій черезъ святыхъ писателѣвъ, не мѣгъ зовеѣмъ ничего съ правдою несходного высказати. Слова що ихъ тойже Августинъ до Иеронима писавъ, мають загально мѣродательну вагу: „Признаю ти ся мѣй Любий, що мѣжъ всѣма книгами суть одиноки ти Писанія що уже каноничными зовуть ся, котрымъ я научивъ ся завляти такой страхъ и почестъ, що я крѣпко вѣрую, яко ніякій зъ писателѣвъ тыхже, пишучи иѣ въ одной точцѣ не зблудивъ. А коли я въ шесмахъ тыхъ на що то напыкаю, що видить ся бути правдѣ противне, заключаю зъ сего безъ сумнѣву, що або рукопись есть ошибочна, або що толкователь не патрафивъ на змысль слѣвъ, або що я ихъ непонявъ.“¹⁾

Но щобы за святость біблійныхъ книгъ цѣлымъ приладомъ (збруйницею) всѣхъ важнѣйшихъ наукъ повну и цѣлковиту защиту переводити, була бы то за велика задача, якъ щобы ю можна справедливо ожидать одъ самой вправы толкователѣвъ и богословѣвъ. Прото можна бы желати щобъ до цѣли той стремѣли однодушно такожъ и ти католически мужѣ котрі въ наукахъ свѣтскихъ яку славу и повагу заживають. И воистину! такихъ свѣдлыхъ талантовъ окрасы, не браковало Церкви за Божою ласкою, якъ николи передъ томъ такъ и теперь; и давъ бы Богъ, кобы ихъ число ко защитѣ вѣры на бу-

¹⁾ Ep. LXXXII, I et crebrius alibi.

deest; atque utinam eo amplius in fidei subsidium augeat. Nihil enim magis oportere ducimus. quam ut plures validioresque nanciscatur veritas propugnatores, quam sentiat adversarios; neque res ulla est quae magis persuadere vulgo possit obsequium veritatis, quam si eam liberrime profiteantur qui in laudata aliqua praesent facultate. Quin facile etiam cessura est obrectatorum invidia, aut certe non ita petulanter iam traducere illi audebunt inimicam scientiae, fidem, quum viderint a viris scientiae laude nobilibus summum fidei honorem reverentiamque adhiberi. — Quoniam igitur tantum ii possunt religioni importare commodi, quibus cum catholicae professionis gratia felicem indolem ingenii benignum Numen imperiit, ideo in hac acerrima agitatione studiorum quae Scripturas quoquo modo attingunt, aptum sibi quisque eligant studii genus, in quo aliquando excellentes, obiecta in illas improbae scientiae tela, non sine gloria, repellant. — Quo loco gratum est illud pro merito comprobare nonnullorum catholicorum consilium, qui ut viris doctioribus suppetere possit unde huiusmodi studia omni adiumentorum copia pertractent et provehant, coactis societatibus, largiter pecunias solent conferre. Optima sane et peropportuna temporibus pecuniae collocandae ratio. Quo enim catholicis minus praesidii in sua studia sperare licet publice, eo promptiorem effusioemque patere decet privatorum liberalitatem; ut quibus a Deo aucti sunt divitiis, eas ad tutandum revelatae ipsius doctrinae thesaurum velint convertere. — Tales autem labores ut ad rem bibli-

дуще все множилоли. По мнѣнію на-
шому, ничего бѣльше не потреба якъ,
щобъ правда защитникѣвъ одержала,
котрі бы чиломъ и силою противни-
кѣвъ перевыенили. И нема ніякои
рѣчи, котрабы була въ силѣ пародо-
ви лучше внушити послушеньство
правдѣ, якъ коли бы ю еъ всекою
отвертостію визнавали мужѣ, що вы-
значились свѣтло въ якѣмъ славнѣмъ
наукѣмъ заводѣ. Ба еше бѣльше!
легко замовкне всяка ненавнеть кле-
ветникѣвъ, або навѣрно не будуть
уже мали ѣдваги безлично клеветати
вѣру мѣвъ бы ворога умѣтности, ко-
ли увидять, що науковою славою у-
крашені мужѣ, оддають вѣрѣ най-
бѣльше пошанованье и честь. Позаякъ
прото могутъ вѣрѣ такъ много хбена
придбати мужѣ тіи, котрыхъ всеми-
лостивий Богъ крѣмъ ласки католи-
че кого вѣровновѣданя щасливимъ
успособленьемъ духа вивѣнѣвать,
довжні суть они безъ вынятку при-
ниѣшнѣмъ такъ завзятѣмъ соперниц-
твѣ умѣтностій, дотыкаючихъ якъ
нибудь и св. Письмо, vybrати собѣ
ѣдновѣдний родъ умѣтности, въ ко-
трой бы кѣлись ѣдзначаючися, не безъ
чести могли ѣдганяти вымѣрені су-
противъ тогожь (св. Письма) стрѣлы
безбожной науки. На мѣстци тѣмъ
пріятно вамъ похвалити по заслужѣ
намѣренье гдеякихъ католикѣвъ котрі,
щобъ ученымъ мужамъ подати спо-
сѣбнѣсть, такого рода науки еъ цѣ-
лымъ богатствомъ помѣчныхъ средствъ
предиринимати и успѣшно переводити,
товариства позасновували и въ той
цѣли обильніи призбирукѣтъ грошеві
датки. Сей способъ намѣщеня гроша
есть дѣйстно найлучшій и дуже на-
часѣ. Бо о скѣлько менше надѣѣ мо-
гутъ мати католики на подмогу сво-
ихъ наукъ зо стороны державы, о
тѣлько еъ бѣльшою готовостію и ѣ-
бѣльшійше заявляти ся мае жертвен-

cam vere proficiant, insistant eruditi in iis tanquam principiis, quae supra a Nobis praefinita sunt; fideliterque teneant, Deum, conditorem rectoremque rerum omnium, eundem esse Scripturarum auctorem: nihil propterea ex rerum natura, nihil ex historiae monumentis colligi posse quod cum Scripturis revera pugnet. Si quid ergo tale videatur, id sedulo submovendum, tum adhibito prudenti theologorum et interpretum iudicio, quidnam verius verisimiliusve habeat Scripturae locus, de quo disceptetur, tum diligentius expensa argumentorum vi, quae contra adducantur. Neque ideo cessandum, si qua in contrarium species etiam tum resideat: nam, quoniam verum vero adversari haudquam potest, certum sit aut in sacrorum interpretationem verborum, aut in alteram disputationis partem errorem incurrisse: neutrum vero si necdum satis appareat, cunctandum interea de sententia. Permulta enim ex omni doctrinarum genere sunt diu multumque contra Scripturam iactata, quae nunc, utpote inania, penitus obsolevere: item non pauca de quibusdam Scripturae locis (non proprie ad fidei morumque pertinentibus regulam) sunt quondam interpretando proposita, in quibus rectius postea vidit acrior quaedam investigatio. Nempe opinionum commenta delet dies; sed veritas manet et invalescit in aeternum. ¹⁾ Quare sicut nemo sibi arrogaverit ut omnem recte intelligat Scripturam, in qua se ipse plura ne scire quam scire fassus est Augustinus, ²⁾ ita si quid inciderit difficilior

нѣсть поодинокихъ; такъ щобы тѣмъ, що Богъ ихъ одаривъ богатствами, схотѣли ихъ обернути на забезпеченье скарбу его откровенной науки. А щобы того рода працѣ сталися дѣйственно полезными для библіичной науки, должніи ученіи основуватися на наведенныхъ Нами въ вышепомѣмъ мовѣ бы головныхъ правилахъ; и должніи вѣрно визнавати, що Богъ сотворитель и управитель вселенной, есть такожь творцемъ Писаній и яко протом не можна, нѣ зъ природы рѣчей, нѣ зъ намятниковъ историчныхъ, ничего заключати, щобы стояло въ дѣйственной суперечности до св. Писаній. Коли бы протомъ що ни-будь такого являтися видѣло, мае съ всею пильностію усторонитися, будь-то употребляючи разумне мнѣніе богослововъ и толкователей, якіи буде правильнѣйшіи и вѣроятнѣйшіи змыслъ дотычного текста Писанія, будь-такожь стараннѣйшимъ розсужденіемъ ваги доказовъ яки противна сторона наводитъ. Не належитъ однако залипати ревности, если послѣ еще лишитъ ся якіи видъ за мнѣніемъ противнымъ; бо позавкъ правда правдѣ ніякъ противитися не може, можна на певно прияти, що зайшла ошибка чи то въ поменено святыхъ словъ, чи въ противной части спорной точки. Но если еще и тогда нема цѣлковитой певности що до обонхъ точекъ, треба здержатисъ на частъ зъ рѣшеніемъ (мнѣніемъ.) Премноги бо замѣты зъ всякого рода наукъ подношено зъ давного часу и при всякой нагодѣ супротивъ св. Писанія, когріи нинѣ яко безосновніи зовеѣмъ пошли въ непамять; зарѣвно якъ при гдєякихъ мѣстцяхъ св. Писанія (що неналежитъ прямо до правилъ вѣры и норовственности) предложено колїеьто не мале число поменено а мѣстца тїи оидєли много лучше розяснилєся стїелнѣйшимъ розслѣдованіемъ.

¹⁾ III. Esdr. 4. 38.

²⁾ Ad Iamuar, ep LV, 21.

quam explicari possit quisque eam sumet cautionem temperationemque eiusdem Doctoris. «Melius est vel premi incognitis sed utilibus signis, quam inutiliter ea interpretando, a iugo servitutis eductam cervicem laqueis erroris inserere.»³⁾ — Consilia et iussa Nostra si probe veracundeque erunt secuti qui subsidia haec studia profitentur, si et scribendo et docendo studiorum fructus dirigant ad hostes veritatis redarguendos, ad fidei damna in iuventute praecavenda, tum demum laetari poterunt digna se opera sacris Litteris inservire eamque rei catholicae opem afferre, qualem de filiorum pietate et doctrinis iure sibi Ecclesia pollicetur.

Haec sunt, Venerabiles Fratres, quae de studiis Scripturae sacrae pro opportunitate monenda et praecipienda, aspirante Deo, consumimus. Iam sit vestrum curare, ut qua par est religione custodiantur et observentur: sic ut debita Deo gratia, de communicatis humano generi eloquiis sapientiae suae, testatius eniteat, op-

³⁾ De doctr. chr. III, 9, 18.

Позаякъ призраки мѣвнѣи иищитъ день: „Истина же прибываетъ и возмаетъ во вѣкъ“¹⁾ Якъ протое никто не може чванити ся, будь-то-бы правильно понимавъ цѣле св. Писаніе о котрѣмъ св. Августинъ²⁾ визнавъ, що того що быт не знае, бѣльше естъ, чимъ сего що знае, доужентъ кождый, коли що случитъ ся дуже трудного ко поясненю, имитися оной предостороги и умѣренности тогожь. Учителя: „лучше естъ нагнути ся подъ незнаи по хосеннѣи признаки, якъ нездалымъ ихъ выкладомъ зъ ярма послушенства вытягнень кархъ въ сѣти блуда замотати,“³⁾ Коли протое тѣи, що помбичнѣи отѣв науки пренодають, радамъ и приказамъ нашимъ одвѣтно и совѣстно послѣдовати будутъ, если шесмами и науками плоды студій звертати стануть на опровержене вороговъ правды, и на захорону молодежи одъ всякой шкоды въ вѣрѣ, тогда доперва радоватися могутъ, що послужили достойною працею священнымъ Писаніямъ и що таку помбчъ католической справѣ приспорили, якои справедливо надѣе ся Церковь изъ побожности и наукъ сынѣвъ своихъ.

Сеже то естъ, Всечестнѣишій Братя, що при помочи Божой судили Мы одвѣтнымъ, зъ взгляду на потребу часу, въ справѣ наукъ священныхъ Писаній наобмнути и приказати. Проче лишаемъ стараню Вашому, щобы тое належито и совѣстно сохранило ся и выконало; абы тымъ способомъ подяка, яку Богу за удѣлене родови людскому слѣвъ мудрости Его доужнѣи есьмо, яенѣише заейла и щобъ пожелани уенѣхѣи тымъ обильнѣише явилися, передъ всѣмъ ко образованию молодого духовенства,

¹⁾ II. Ездры 4, 38.

²⁾ Ad Januar ep. LV, 21.

³⁾ De doctr. chr. III 9, 18.

tataeque utilitates redundant; maxime ad sacrae iuventutis institutionem, quae tanta est cura Nostra et spes Ecclesiae. Auctoritate nimirum et hortatione date alacres operam, ut in Seminariis, atque in Academiis quae parent ditioni vestrae, haec studia iusto in honore consistant vigeantque. Integre feliciterque vigeant, moderatrice Ecclesia, secundum saluberrima documenta et exempla Ss. Patrum laudatamque maiorum consuetudinem: atque talia ex temporum cursu incrementa accipiant quae vere sint in praesidium et gloriam catholicae veritatis, natae divinitus ad perennem populorum salutem. — Omnes denique alumnos et administratos Ecclesiae paterna caritate admoneamus, ut ad sacras Litteras adeant summo semper affectu reverentiae et pietatis: nequaquam enim ipsarum intelligentia salutariter ut opus est patere potest, nisi remota scientiae *terrenae* arrogantia, studioque sancte excitato eius *quae desursum est* sapientiae. Cuius in disciplinam semel admissa mens, atque inde illustrata et roborata, mire valebit ut etiam humanae scientiae quae sunt fraudes dignoscat et vitet, qui sunt solidi fructus percipiat et ad aeterna referat: inde potissime ex ardescens animus, ad emolumenta virtutis et divini amoris spiritu vehementiore contendet: *Beati qui scrutantur testimonia eius, in toto corde exquirunt eum.* 1)

1) Ps. XVIII, 2.

що то єсть въ нашой превеликой оубѣдѣ и надѣєю Церкви. Новагою именно и заохотою положѣтъ шильну стараннѣсть, щобы въ Семинаріяхъ и въ Академіяхъ (всесучилищахъ) що подлягають вѣдомству вашому, науки тѣи въ приналежной чести оставали и процвѣтали. Незанеовано и счастливо нѣи-бы процвѣтали подѣ разумною управою церкви, въ згодѣ съ спасительными науками и примѣрами Отцѣвъ св. и похвальнымъ обычаемъ предѣвъ; а съ ходомъ часу нехаѣи змогутъ ея до такого розросту, щобѣ дѣйственнымъ сталеня забороломъ и славою католическою істинны, зродженою Богомъ къ вѣчному блаженству народѣвъ. Въ концѣ, веѣхъ питомцѣвъ и служителей Церковныхъ, отцѣвскою упоминаемъ любовію, щобѣ наукамъ священныхъ Писаніи посвящалися всегда съ наибольшимъ чувствомъ почитаня и побожности; бо нѣкакъ не зможе розумѣніе тыхже спасительно якъ належить, розкрытися, если не удалитъ ея попередно гордѣсть „житейскою“ науки и не розбудитъ совѣстно жажда мудрости „сходящюю съ выше“. Духъ бо, разѣ занятый наукою тою, а нею просвѣщенный и скрѣпленный, предивну получитъ силу ко розиѣзнаваню и оминаю случаючихъ ея подступѣвъ людскою умѣтності, ко задержаню собѣ чѣльныхъ плодовъ и употребленю ихъ для вѣчности, а найшаче за справою науки сеѣ розгоритъ ея душа и стремѣти буде съ бѣльшимъ одушевленемъ за дарами честноты и любви Божкоу: „Блаженіи нештающи свидѣнія его; веѣмъ сердцемъ визнають его.“ 1)

Такъ, уповаючи на помощь Божу и завѣряючи Вашой пастырскою не-

1) Псал. XVIII, 2.

Iam divini auxilii spe freti et pastorali studio vestro confisi, Apostolicam benedictionem, caelestium munerum auspiciem Nostraeque singularis benevolentiae testem, vobis omnibus, universoque Clero et populo singulis concedito, peremanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XVIII novembris anno MDCCCXCIII, Pontificatus Nostri sextodecimo.

LEO PP. XIII.

чаливости, удѣляемъ всеѣмъ Вамъ, всему Духовенству и каждому вамъ повѣренному народови, въ залогъ ласкъ небесныхъ и въ свѣдоцтво нашего особенного благоволенія, съ всякою любовію о Господѣ Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ у св. Петра дни 18. Новембра р. В. 1893, въ шѣстнадцатомъ роцѣ Нашого (Понтіфіката) Царства.

ЛЕВЪ III. XIII.

Отъ Еп. Ординаріата

Перемышль дня 2. Жовтня 1894.

Ч. 54.

Рада шкѣльна окружна въ Сяноцѣ розписуе подъ днемъ 14 Вересня 1894 Ч. 972 конкурсъ на посаду катихита при VI-класовой школѣ дѣвочой въ Сяноцѣ съ ододженемъ науку религіи учити такожь въ V-класовой школѣ мужеской. Платня до той посады естъ 600 зл. и 10% на мешканье.

Поданя удокоментованій вносити належитъ посредствомъ своєї власти по конецъ Жовтня 1894.

Отъ Еп. Консистеріи

Перемышль дня 22. Вересня 1894.

Ч. 55.

Рада шкѣльна окружна въ Дрогобычи розписуе подъ днемъ 27. Вересня 1894 Ч. 992 конкурсъ на посады катихитѣвъ:

1. При 6-класовой школѣ мужеской въ Дрогобычи съ обовязкомъ учити такожь въ 4-класовой школѣ муж. и держати приписани ескорты.

2. При 6-класовой школѣ дѣвочой въ Дрогобычи съ обовязкомъ учити такожь въ 4-класовой школѣ дѣвочой и держати ескорты.

До посадъ тыхъ привязана пенсія 700 зл. ав. и 10% додатокъ на помешканье.

О повысшомъ повѣдомляеся Прч. Священство.

Отъ Еп. Консистеріи

Перемышль дня 6. Жовтня 1894.

Ч. 5998

Конкурсъ на посаду катихита при VI-класовой школѣ дѣвочой въ Сяноцѣ.

Ч. 6223

Конкурсъ на катихитѣвъ при школахъ народныхъ въ Дрогобычи.

Хроника.

Сего року розпочали Ихъ Преосвященство, Нашъ Архієрей Кирь *Юліанъ* каноничну візитацію Своєї пространной и давно не візитованой Епархіи а розпочали отъ візитації деканатѣвъ найбільше на захѣдъ высуненыхъ, границу Епархіи становлячихъ, пространныхъ, пожеже поодинокіи парохіи нашего обряду далеко одна отъ другої отдалені.

Именно отбулася найсампередъ візитація Короснянського деканата въ часѣ отъ 22. Сернія до 28. Сернія 1894, потѣмъ же Канчуцкого деканата отъ 14. Вересня до 25. Вересня.

Нарѣдъ, котрий небачивъ еще своего Архієрея, бо въ Канцуцкѣмъ деканатѣ отбула ся попередна візитація еще въ року 1821, а въ Короснянскѣмъ въ року 1833 и тыхъ вже нема, котрѣ бы Архієрейску візитацію памятали, громадився дуже численно и съ слезами радости витавъ и працавъ Свого Архіпаствыря.

Рѣвножъ и нарѣдъ обр. латиньского подъ проводомъ своихъ душпастырѣвъ веюды торжественно и съ одушевленьемъ витавъ нашего Архієрея.

Дня 6. Жовтня выѣхали Ихъ Преосвященство на каноничну візитацію деканата Старосамборского.

Дня 30. Вересня с. р. въ Недѣлю по Воздвиженію Ч. и Ж. Креста отбулося Архієрейске посвяченье новой, мурованой, красно помальованой Церкви въ Лазахъ, деканата Ярославского. Чинъ Архієрейского посвяченя, потомже Архієрейску Службу Богу отслужили Ихъ Преосвященство, Кирь *Юліанъ* въ сослуженію Всп. Крылошанъ ОО. Подолинського, Чеховича и Войтовича зъ Перемышля, О. Хотынецкого зъ Ярослава, О. Матюка, деканата Ярославского и 28 священникѣвъ такъ Ярославского деканата, якъ и зъ иныхъ деканатѣвъ прибувшихъ.

Хоръ зложеный зъ священникѣвъ, питомѣвъ и Перемыскихъ сѣвѣковѣвъ подъ управою О. Кошпа, сѣвѣвавъ въ часѣ того величавого торжества.

Отъ Еп. Ординарія

Перемышль, дня 12. Жовтня 1894.

† **ЮЛІАНЪ**
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1894.

Выдано 30. Жовтня.

Ч. X.

Ч. 56.

Ч. 6605

Посля повѣдомленія Дирекціи Банку краюго зѣстали слѣдующіи 4 1/2% листы заставніи, вѣнкульованіи въ користи фондѡвъ духовныхъ тутешнои Епархіи вѣлысовани, зъ речинцемъ выплаты, якъ тое низше примѣчено:

О вѣлысованю 4 1/2% листѡвъ зае. Банку краюго.

Парохія	Серія	Нр.	речинецъ выпл.	Парохія	Серія	Нр.	речинецъ выпл.
Ластѡвки	I.	1804	²⁰ / ₆ 1894	Сосниця	II.	7308	²¹ / ₁₂ 1894
Кальниця екс.	I.	1122	²¹ / ₁₂ 1894	Лазы	II.	5174	" "
Прусѣкъ	I.	1613	" "	Полкинѣ	I.	1194	" "
Смерекъ	II.	10995	" "	"	I.	2140	" "
Ванькова	II.	8445	" "	Выпатычи	II.	5327	" "
Хоросниця ad				Лобозовъ	II.	545	" "
Селиска	II.	4934	" "	Валява	II.	11418	" "
Руске село	II.	3608	" "	Вѣське ad За-			
Чайковичи	I.	2440	" "	лужь	II.	9701	" "
"	I.	3033	" "	Нова весь	II.	5108	" "
Купна ad Хи-				Угнѡвъ	II.	3779	" "
ринка	II.	2058	" "	Дубрѡвка ру-			
Стебникъ ad				ска ad Са-			
Нанова	II.	1653	" "	нокъ	II.	4380	" "
Сосниця	I.	2619	" "	Коровники	II.	5587	" "

Парохія	Серія	Нр.	речинць выпл.	Парохія	Серія	Нр.	речинць выпл.
Литыня	II.	7274	³¹ / ₁₂ 1894	Гадлье ad Тар-			
Болестрашичи	II.	8776	" "	навка	I.	2618	²¹ / ₁₂ 1894
Поляны суров.	II.	6092	" "	Лаврѡвъ	V.	2791	" "
Ветлина	I.	2895	" "	Повемѣсто	II.	2777	" "
Гаѣ	II.	6116	³⁰ / ₆ 1894	Мисцова	II.	9612	" "
Мацѣва	II.	8767	³¹ / ₁₂ 1893	Фондъ вдов.			
Дверникъ	II.	2772	³¹ / ₁₂ 1894	сирот.	IV.	7538	" "
Кушовичи	I.	1690	" "	Молошковичи	II.	10765	" "
Людкѡвъ ad За-				Розборъ окрг.	II.	10718	" "
мѣхѡвъ	I.	695	" "	"	II.	10878	" "
Боратынъ дек.				Глумча	II.	10761	" "
Порох.	IV.	3383	" "	Волтушова ad			
Башня	II.	2454	" "	Дешно	II.	8737	" "
Малнѡвска				Лопѣика	II.	10740	" "
воля	III.	2267	" "	Самборъ	II.	805	" "
Коренция	II.	10747	" "	Янковцѣ ad			
Климкѡвка	II.	7198	" "	Лѣско	I.	2851	" "
Кѡбыльниця во-				Тылява	I.	2863	" "
лоска	II.	6429	³⁰ / ₆ "	Юрѡвцѣ	II.	10781	" "
Хѡтынецъ	II.	11009	³¹ / ₁₂ 1894	Воля Ялеска	II.	11432	" "
"	III.	3377	" "	Ожомля	II.	11406	" "
Новосѣлки д. М.	II.	8191	" "	Ольшаны	II.	11459	" "
Сиривя	II.	8396	" "	Дрогомысль	I.	41	" "
Новосѣлки				Карѡвъ	I.	2948	" "
гостини	II.	11090	" "	Пякулчи ad			
Хревтъ	II.	8343	" "	Негрыбка	II.	10838	" "
"	II.	11249	" "	Смѡльникъ			
Теленция				(дек. Яел.)	II.	11033	" "
Санна	II.	7748	" "	"	II.	11034	" "
"	II.	11072	" "	Поляны	II.	10953	" "
Острѡвъ	I.	2139	³⁰ / ₆ 1894	Журавия	II.	10312	" "
Брухналь	II.	11045	³¹ / ₁₂ 1894				

Поручася Прч. Отцамъ въ котрыхъ перехованю новышій листы знаходять ся, щобы тѣже вразъ зъ одною книжочкою щадницѣ Перемыскою, застереженою на тую саму цѣль, якъ выльсорованный листъ безотволочно, найдальше же до дня 10. Листопада 1894 съ отвѣтнимъ донесеньемъ сюда предложили.

Отсѡткѡвъ отъ выльсорованныхъ листѡвъ Дирекція Банку Краевого тутъ не присылае, прѡтое въ цѣли пѡднѣтя тѣхже належитъ въ звычайный способъ впрѡсть до Дирекці Банку отнестися.

Всец. Урядамъ деканальнымъ поручае ся, щобы въ случаяхъ гдѣбы дотычній душпаствъръ по поводу слабости, приклонного вѣку или зъ иныхъ причинъ розпорядженя того на часъ не выповнивъ, постарали ся о здѣлань потребного будь то лично будьто черезъ сусѣдного душпаствѣря.

Отъ Еп. Консѣторіи.

Перемысль, дня 22 Жовтня 1894.

Ч. 57.

Ч. 6657

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 5. Сѣчня 1895 выставляють ся на конкурсѣ слѣдующи парохіи :

Конкурсѣ на опоро-
женей парохіи.

1. Береги гѣрни, деканата Затварницкого право патрона почивае.
2. Биличъ горѣшній, дек. Старосамборского наданя приватного.
3. Близянка дек. Коросняньского право патрона почивае.
4. Быковъ, деканата Мокрянського наданя приватного
5. Ветлина, дек. Балигородского наданя приватного.
6. Вѣйско, дек. Добромильского ц. к. наданя.
7. Войкова, деканата Мушиньского ц. к. наданя.
8. Горянка, деканата Балигородского наданя приватного.
9. Днѣстрикъ Дубовый, деканата Жукотынського, право патрона почивае.
10. Долины, деканата Бѣцкого, наданя приватного.
11. Крыве ад Тѣсна, деканата Балигородского наданя приватного.
12. Лѣвча, деканата Любачѣвского наданя приватного.
15. Прислѣбѣ, дек. Высочаньского право патрона почивае.
14. Ряббе дек. Балигородского право патрона почивае.
15. Свидникъ, дек. Старосамборского, наданя приватного
16. Шумячъ, дек. Высочаньского право патрона почивае.
17. Токарня, дек. Саноцкого, наданя приватного.
18. Хмѣль, деканата Затварницкого наданя приватного.

Отъ Еп. Конспиторіи.

Перемышль, дня 25 Жовтня 1894.

Ч. 58.

Ч. 6843

Кандидатѣвъ стану духовного убѣнчившихъ науки богословскій и желаючихъ приняти св. Рукополаганье въ Ереи взымаеь до внесеня дотычныхъ прошеній до дня 13. Листопада 1894.

О св. Рукополага-
ню въ Ереи.

Прошеня заосмотреній бути мають: 1) въ всеѣ свѣдоцтва убѣнченыхъ наукъ 2) поведенія клирикального, 3) здоровья, 4) убожества затвержденного черезъ ц. к. Староство, 5) вѣнчания если суть женатыми и 6) удоволенія войсковой браицѣ — самій же явитись мають лично въ повышѣмъ дни.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 29. Жовтня 1894.

Ч. 59.

Ч. 6443

Ц. к. Рада школьна окружна въ Равѣ русской розписуе подъ днемъ 19. Вересня 1894 Ч. 990 конкурсѣ зъ речинцемъ до 10. Листопада 1894 на посаду катихита при 5-класовой школѣ мужеской въ Равѣ съ рочною платою 450 зл. ав. и 10% додаткомъ на мешканье.

Конкурсѣ на кати-
хита при школѣ на-
родной въ Равѣ.

Убѣгаючія о тую посаду довшні внести належито удокументовані поданя посредствомъ своей власти до ц к. Рады школьной окружной въ речинци выжъ означенѣмъ.

Повышене подае ся до вѣдомости прч. Священству.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Жовтня 1894.

Ч. 6553.

Ч. 60.

Станъ касы вдов.
сир. фонда за мѣ-
сяць Вересень.

Всеч. Комсія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подь днемъ 14. Жовтня 1894. Ч. 305 слѣдуюче:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

за часъ бдъ 1. до 30. Вересня 1894 р.

А) Фондъ юрєнный.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		цѣннй паперы		Р о з х ђ д њ	Готѣвка		цѣннй паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ съ сернйя	166	14	145	767	22				
2. О. Дуркотъ Іоаннъ	50	—	—	—	—				
3. „ Хилякъ Петръ	150	—	—	—	—				
4. „ Рѣпецкій Теод.	80	—	—	—	—				
всєго	446	14	145	767	22				
Розхѡдъ	—	—	—	—	—				
Зостає	446	14	145	767	22				

II. Въ Общє рольн. кред. Заведеню 5.500 зл.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ сернйя 1894 .	520	97			
2. О. Хотынецкій Кипріянъ .	14	42			
3. „ Дуркотъ Іоаннъ	1	—			
3. Впр. Крыт. Войтовичъ Іоаннъ	85	—			
всєго	621	39			
розхѡдъ	—	—			
Зостає въ касѣ	621	39			

В) Фондъ распорядимый

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ съ сернія . . .	1493	18	1) Удѣлено передатокъ на 1894 слѣдующимъ вдовамъ:		
2. О. Гмитрикъ Иляріонъ . . .	10	—	1. Лисковацка Гонората . . .	30	—
3. „ Мохнацкій Іосифъ . . .	20	—	2. Полянська Антонина . . .	20	—
4. „ Гинилевичъ Волод. . . .	20	—	3. Лукашевичъ Павлина . . .	20	—
5. За купоны бдѣ 3% Лист. заст. Общ. Австр. Заведеня	7	50	4. Насальска Клавдія	50	—
всего	1550	68	5. Желеховска Мальвина . . .	15	—
розходъ	301	07	6. Вендзиловичъ Павлина . . .	30	—
Зостає въ касѣ	1249	61	7. Висневска Іосифа	25	—
			8. Боднаръ Емилія	50	—
			9. Кордасевичъ Анна	10	—
			10. Кордасевичъ Теофили . . .	20	—
			11. Строньска Марія	30	—
			2) Интролигатору за оправу статута и брошурованье	1	07
			Всего	301	07

П о в т о р е н ь е.

Дня 30/9 должно бути въ касѣ:

1. Фондъ корен.	446 зл. 14 кр. готѣвка,	145.767 зл. 22 кр. цѣн. паперы
2. „ резер.	621 „ 39 „ — — „ — „ — „	
3. „ распор.	1249 „ 61 „ — — „ — „ — „	

Всего 2317 зл. 14 кр. готѣвка, 145 767 зл. 22 кр. цѣн. паперы

Отвѣтно тому справозданю найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ ефектахъ:	145.767 зл. 22 кр.
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор Ч.	91 на 357 „ 2 „
2. „ „ „ „ „	163 „ 95 „ 96 „
3. „ „ „ „ „	175 „ 60 „ 4 „
4. „ „ Перем. щад. „	17124 „ 1570 „ 63 „
5. Готовыми грѣшми	233 „ 49 „
всего.	2317 зл. 14 кр.

III. Кромѣ того книжка щад. Нар. Торг. Ч. 137 на квоту 489 зл. 2 кр. за требники леговані для Института бл. п. Гр. Шапкевичемъ

М. Подолинскій
предѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Конко
касієрь.

Т. Ярема
контрольоръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Жовтня 1894.

Хроника.

Канонічна візитація деканата Старосамборского відбулася въ дняхъ сть 6 — 20 Жовтня 1894. Помимо не сприяючої погоди народъ громадивъ ся всеюды дуже численно, вытаючи подь проводомъ своихъ душпастврьовъ и въ присутности ц. к. и автономічныхъ Властей своего Архіерея и съ великою побожностію слухавъ Архінастврьскихъ богослуженій и наукъ въ кождой церквѣ.

Каноничну институтію получили:

- Ч. 5932. О. Калимонъ Михаилъ на Кальникѡвъ дек. Ярославского.
„ 6312. „ Добрянскій Северинъ на Нанову дек. Устрицкого.
„ 6737. „ Хилякъ Димитрій на Мѣщины дек. Бѣцкого.

Презенты получили:

- Ч. 6045 О. Шведзицкій Михаилъ съ АЕпархіи Львовской на парохію Волчищовичи, дек. Судововишеньского.
Ч. 6089. О. Ломницьій Ниль на парохію Гребенне дек. Потелицкого.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5932 О. Мудрый Іоаннъ въ Ловчи дек. Любачѡвского.
„ 6312 „ Гермакъ Казимиръ въ Бѣличч гѡр. дек. Старосамборского.
„ 6314 „ Ясеницкій Петръ въ Вѡйску дек. Добромильского.
„ 6532 „ Дуркотъ Іоаннъ въ Воли цекл. дек. Дукляньского.
- Ч. 5947. О. Погорецкій Петръ катихизъ при школахъ народныхъ въ Дрогобычи, зрезигновавъ зъ той посады.
- Ч. 4100. О. Козенка Стефанъ парохъ въ Мацьковичахъ получилъ увольненье отъ пенята конкурсового.
- Ч. 5905. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженьемъ зъ дня 6. Вересня 1894 Ч. 71802 призволило на дотацію для надати ся маючого пароху въ Ольшанахъ дек. Нижанкѡвского сопомочника, на оденъ рѡкъ.
- Ч. 6021. Тоежъ розпорядженьемъ зъ дня 8 Вересня 1894 Ч. 69786 призволило на дотацію для сопомочника пароха въ Тудорковичахъ на оденъ рѡкъ.

Отъ Е. п. О р д и н а р і я т а

Перемишль, дня 29. Жовтня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1894.

Выдано 7. Студня

Ч. XI.

Ч. 61.

Всч. О. Л. Джулинскій парохъ въ Лашиинѣ АЕп. Львовской, въ третѣмъ поправленѣмъ изданію выдавъ книжочку миссіюну „Молитвы щоденнѣ и катехизмъ або наука о тѣмъ що кождому Христіанинови до спасенія знати потреба“, одобрену Всевѣтлѣйшимъ и Виреосв. Митрополитальнымъ Ординаріатомъ ч. 736 зъ р. 1894, обнимаючу 32 сторони печати въ 8. и стоячу лишъ 3 кр. ав. Закупно тои книжочки для парохіянъ и молодежи шкѣльной, задля великои еѣ хоесности и незвычайной дешевости поручае ся Всечъ Духовенству.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 30. Жовтня 1894.

Ч. 5289.

Изданіе О. Джулинскаго: „Молитвы щоденнѣ и катехизмъ“

Ч. 62.

Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженьемъ зъ дня 29. Вересня 1894 Ч. 76404 удѣлило слѣдуюче:

„K k. Ministerium des Innern. Z. 22596. An die k. k. Statthalterei in Lemberg. Nach einer Mittheilung des k. u. k. Reichs Kriegs-Ministeriums kommen wiederholt

Ч. 6541.

О выдаваню свѣдоцтва смерти для неактивныхъ лицъ войсковыхъ.

Fälle vor, in welchen die Todtenscheine über die im nicht activen Värhältnisse verstorbenen Militärpersonen seitens der hiezu berufenen Matrikenführer oft erst nach längerer Zeit und zw. erst dann ausgefertigt werden, wenn wegen der erfolglosen Einberufung der Betreffenden zur activen Dienstleistung oder zur Waffenübung die Nachforschungen nach deren Verbleib gepflogen werden.

Die k. k. Statthalterei wird zum Zwecke der Vermeidung derartiger die militärische Evidentführung sehr erschwerenden Verzögerungen in der Ausfertigung der Todtenscheine für solche Personen aufgefordert, den mit der Matrikenführung betrauten Organen, den Gemeindevorstehern und den unterstehenden polit. Behörden die Bestimmungen der h. o. Normalerlasse vom 12. Februar 1880 Z. 17511 ex 1879 und vom 25 Februar 1890 Z. 17554 ex 1889, vonach die Matrikenführer die Todtenscheine für alle Individuen welche dem Militärstande angehört haben, gebührenfrei sofort den Gemeindevorstehern des Sterbeortes zuzusenden und letztere dieselben den betreffenden politischen Bezirksbehörden vorzulegen haben, zur genauesten Darnachachtung in Erinnerung zu bringen.“

Тое високе розпорядженъе подесея Вєч. єнархїяльному Духовєньству до вѣдомости и точного исполненїя вѣ данихъ случаяхъ.

Отъ Еп. Конєнєторїи

Перемьшль, дня 30. Жовтня 1894.

Ч. 6540.

О отворєню нового горничого тѣла „Романъ“ вѣ громадѣ Потєлиць.

Ч. 63.

„Ч. 75992/94 Едиктомъ зѣ дня 23. Сѣчня 1894. Ч. 29398/93 напечатаномъ вѣ урядоємъ дневнику „Газеты Львовскои“ зѣ дня 4. Цвѣтня 1894 № 76 оголосивъ ц. к. высшїи краєвий Судъ на подєставѣ закона зѣ дня 25. Лїпня 1871 № 96 Д. 3. Д. що вѣ слѣдєтвїє возванїя ц. к. горничого Староєтва вѣ Краковѣ зѣ дня 23. серпня 1893. Ч. 1295, маєся отворити новє горничє тѣло, подѣ именємъ „Романъ“ вѣ громадѣ Потєлиць, повѣта Рава-Руска, а именно для горничого поля опредѣленнои вартости 38600 зр. а. в. состоячого изъ чотырохъ подвѣйныхъ мѣръ горничихъ на откритїи покладѣ брунатного угля исклєчєнїя горничого Ч. 1576/91 посредствомъ штольни, умѣщенои на парцєли кат. № 8281. Катає: громады Рава-Руска.

Одновременнє возвавъ тойже ц. к. Судъ повьєшимъ едиктомъ всѣхъ, которїи бы на подєставѣ имѣющихъ правъ, передѣ днемъ отворєня нового гипотєчного тѣла, повьєшенои маєтнєсти домагали ся :

а) якої змѣны впису що до права собєтвенности або посѣданїя, або
б) котрїи бы приобрѣли на той маєтнєсти або на єи частї права заєтава сервїтута, або прочїи права надаючи ся до гипотєчного впису, о єкѣлько тїи права, належачїи до давнїишнихъ пасивѣвъ єєи маєтнєсти, мають бути выказанїи, дабы тїи євои права вѣ ц. к. окружнѣмъ Судѣ вѣ Самборѣ до дня 1. Лїєтопада 1895 зголосили подѣ утратою права перевєдєнїя вѣ дѣйєтвїє євоихъ претенсїи протївъ третїимъ особамъ, котрїи, по єилѣ незаперєченыхъ вписѣвъ вѣ гипотєчнои книзѣ, права гипотєчнїи на той маєтнєсти собѣ приобрѣли.

Вѣ слѣдєтвїє справозданїя ц. к. Прокураторїи Скарбу зѣ 12. Верєєня

1894. Ч. 21142 вызваея: дабы, на случай, елибы взглядомъ той маѣтности существовали такіи права або претенсіи въ повышеніи едиктѣ поименованіи завѣдомивъ ц. к. Прокураторію Скарбу въ Львовѣ при предложеніи оригінальныхъ документовъ и то найдалше до 1. Лютого 1895 въ цѣли зголошени тыхже въ ц. к. обводономъ Судѣ въ Самборѣ. Зъ ц. к. Намѣстництва Львовѣ дня 2. Жовтня 1894.“

Се подаея до общій вѣдомости.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 20. Листопада 1894.

Ч. 64.

Поручаея Прч. деканальнымъ урядамъ, щобы въ мысль одозвы Пресвѣтлой Еписк. Консистеріи въ Станиславовѣ зъ 22 Листопада с. р. Ч. 5410, до дня 15. Студня с. р (нов. ст.) предложили вирость выказы вдовъ и сиротъ по священникахъ Епархіи Станиславовской, перебуваючихъ въ тут. епархіи, а управненихъ до побору запомогъ зъ вдов. сир. фонда епархіи Станиславовской за р 1894.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 27. Листопада. 1894.

Ч. 65.

Поручаея Прч. деканальнымъ урядамъ, до дня 15. Студня с. р. Предложить вирость Пресвѣтлой Митрон. Консистеріи въ Львовѣ точніи выказы вѣхъ вдовъ и сиротъ по священникахъ АЕпархіи Львовской въ тут. Епархіи перебуваючихъ, въ цѣли надѣленя ихъ запомогами зъ Архіенар. вдов. сир. фонда за р. 1894.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 27. Листопада 1894.

Ч. 66.

Поручаея Прч. деканальнымъ урядамъ, въ первыхъ дняхъ Сѣчня 1895 непремѣнно сюда предложить якъ найточнѣйшіи выказы вдовъ и сиротъ по священникахъ тут. епархіи, управненихъ до побору запомогъ зъ епарх. вдов. сир. фонда за р. 1894.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 27. Листопада 1894.

Ч. 7418.

О надыслано выказовъ вдовъ и сир. належачихъ до Епархіи въ Станиславовѣ.

Ч. 7496.

О пересыланю выказовъ вдовъ и сир. АЕпархіи Львовской.

Ч. 7497.

О выказахъ вдовъ и сиротъ по Священникахъ.

Ч. 7335.

Ч. 67.

Станъ касы вдов.
сир. фонда за мѣ-
сяць Жовтень
1894.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днемъ
6. Листопада 1894. Ч. 325 слѣдующе:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

за часъ одъ 1. до 31. Жовтня 1894 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х о д ъ	Готѣвка		дѣвнй паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		дѣвнй паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Перенось зъ вересня	446	14	145767	22					
2. О Мудрый Іоаннъ	12	—	—	—					
всего	458	14	145767	22					
Розхѣдъ	—	—	—	—					
Остатъ	458	14	145767	22					

II. Въ Общо рольн. кред. Заведеню 5.500 зл.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Перенось зъ вересня 1894 .	621	39			
2. О. Теофилъ Мусѣй	12	—			
всего	633	39			
розхѣдъ	—	—			
Остатъ въ касѣ	633	39			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х о д ь	Готівкою		Р о з х о д ь	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ вересня . . .	1249	61	1) Удѣлено слѣдующимъ вдовамъ и сир. передатокъна 1894 р.		
2. О. Калимонъ Михайлъ . . .	20	—	1. Ваць Мальвина	30	—
3. „ Добрянскій Северинъ . . .	10	—	2. Потучко Іоанна	15	—
4. „ Хилякъ Дмитрій	10	—	3. Камарницка Доміцеля	15	—
5. „ Солтисевичъ Орестъ	20	—	4. Криницка Марія	25	—
6. „ За купоны 4½% Лист. заст. Банку ипотечного (потрутивши за штемпель 2 зл. 50 кр.)	704	—	4. Подошиновичъ Саломеа	25	—
7. О. Кисѣльовскій Филемонъ	20	—	6. Козловска Любина	30	—
8. Дек. Высочанскій :	35	—	7. Насальска Клавдія	50	—
одъ ОО. Григорія Чайковского 15 зл. Маркілія Куновского 10 зл. Володимира Бачиньского 10 зл.			8. Лисковацка Юлія	40	—
			2) Издержки канцелярійні	3	97
			3) Печатанье нового Устава	46	50
			Всего	280	47
всего	2068	61			
розхѣдъ	280	47			
Остасъ въ касѣ	1788	14			

П о в т о р е н ь е.

Дня 31/10 доважно бути въ касѣ:

1. Фондъ корен.	458 зл. 14 кр.	готівка,	145.767 зл. 22 кр.	цѣн. паперы
2. „ резер.	633 „ 39 „	—	—	„ „ „ „
3. „ распор.	1788 „ 14 „	—	—	„ „ „ „

Всего 2879 зл. 67 кр. готівка, 145 767 зл. 22 кр. цѣн. паперы

Отвѣтно тому справозданю найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ ефектахъ :	145.767 зл. 22 кр.
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор Ч.	91 на 357 „ 2 „
2 „ „ „ „ „	163 „ 95 „ 96 „
3. „ „ „ „ „	175 „ 60 „ 4 „
4. „ „ „ „ „	17124 „ 2170 „ 63 „
5. Готовыми грѣшми	196 „ 2 „
всего.	2879 зл. 67 кр.

III. Кромѣ того книжка щад. Нар. Торг. Ч. 137 на квоту 492 зл. 2 кр. за требники легованіи для Института бл. п. Гр. Шапкевичемъ.

М. Подолинскій
предѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Конко
касіеръ.

Г. Ярема
контрольоръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 23. Листопада 1894.

Хроника.

- Ч. 6306. О. Котецкій Іосифъ парохъ въ Лютовискахъ им. П. мѣсто деканомъ для деканата Затварницкого.
- „ 6918. О. Дуркотъ Юліанъ парохъ въ Мшанной им. Орд. Комисаремъ до школъ среднихъ въ Яелѣ и
- „ 6919 завѣдателемъ деканата Дукляньского.
- „ 6920. О. Гукевичъ Константинъ М. деканъ Добромильскій и парохъ въ Квасенинѣ им. завѣдателемъ тогожь деканата.
- „ 6474. О. Подолинскій Филемонъ парохъ въ Лавахъ дек. Ярославского им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи. съ ознаками крылошаньскими.
- „ 6885. О Венгриновичъ Іоаннъ парохъ въ Даліовой дек. Яелского им. по поводу 50 лѣтнего Юбилея священства тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи съ ознаками крылошаньскими.
- „ 6895. О. Габла Андрей, дотеперѣшній завѣдатель дек. Устрицкого им. дѣйстви- тельнымъ деканомъ.

Орд. комисарями въ справахъ сервитутовыхъ именованій:

- Ч. 6920. О. Габла Андрей, деканъ на деканатъ Устрицкій.
- „ 6921. „ Мишковскій Іоаннъ, парохъ въ Перегримцѣ на дек. Дукляньскій.
- „ 6922. „ Волощакъ Антоій, парохъ въ Колодрубяхъ на дек. Горожанскій.
- „ 6923. „ Кульматыцкій Юліанъ, парохъ въ Гороховцяхъ на дек. Нижанкѣвскій.

Каноничну институтію получили:

- Ч. 6942. О. Къселовскій Филемонъ на парохію Новиця дек. Вѣцкого.
- Ч. 7611 О. Грыневецкій Емиліанъ на парохію Щирецъ дек. Любачѣвского.

Презенты получили:

- Ч. 7435. О. Іосифъ Билиньскій на парохію Устрики дѣльні.
- „ 7228. „ Гукевичъ Володимиръ, на парохію Полицкъ, дек. Балгородского

Завѣдательства получили:

- Ч. 6942. О. Петръ Хиликъ, въ Близницѣ дек. Коросняньского.
- „ 7411. „ Гудіо Діонзій въ Ольшанахъ дек. Нижанкѣвского.
- „ 7611. „ Растваецкій Счастній въ Хотянци, дек. Ярославского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 6100. О. Косаръ Григорій въ Синоцѣ, дек. Синоцкого.
- „ 6393. „ Косоноцкій Іоаннъ въ Радымнѣ дек. Черемьского.
- „ 4733. „ Паславскій Александръ, въ Розборѣ округломъ дек. Порохницкого.
- „ 7028. „ Людкевичъ Михайль въ Добрай дек. Ярославского.

Въ пропозицію прийняти:

- Ч. 697. На парохію Жолтанць дек. Куликѣвского: 1. Турчмановичъ Теофилъ II. Залитачъ Михайль III. Брылинскій Володимиръ.
- Ч. 4630. На парохію Мохначка, дек. Мушиньского: 1. Дроздовскій Андрей 2. Сирясъ Григорій 3. Гумецкій Корнелій 4. Цвиньскій Петръ 5. Весоловскій Антоній 6. Венгриновичъ Емилианъ 7. Пелехъ Евстахій.
- Ч. 5869. На парохію Тѣсна дек. Балгородского. 1. Стукачъ Павелъ. 2. Вахняницъ Володимиръ 3. Була Николай.
- Ч. 5871. На парохію Коровники, дек. Перемыского: 1. Литинскій Іоаннъ, 2. Вербицкій Михайль 3. Кордасевичъ Романъ 4. Давидовичъ Брониславъ, 5. Хотынецкій Конст. 6. Шумило Михайль 7. Полянскій Іоаннъ 8. Дычко Михайль 9. Двудѣтъ Іларій 10. Демянчикъ Іоаннъ 11. Прислонскій Романъ.
- Ч. 5872. На парохію Бандрѣвъ дек. Устрицкого: I Весоловскій Ант II. Господаревскій Іоаннъ III. Стукачъ Павелъ — въ списѣ: 1. Бѣрецкій Левъ 2, Бордунъ Дмитрій 3 Грабець Теодоръ.
- Ч. 5873. На парохію Шазѣвъ дек. Любачѣвского: Бордунъ Дмитрій 2. Чернецкій Василій.
- Ч. 5874. На парохію Полянчикъ дек. Балгородского: 1 Давидовичъ Брониславъ 2. Шумило Михайль 3. Гукевичъ Володимиръ.
- Ч. 5875. На парохію Устрики дѣльнѣ, дек. Устрицкого: 1. Яворскій Корнелій 2. Мокрицкій Вас. 3. Венгриновичъ Антоній 4. Вербицкій Михайль 5. Вилнинскій Іосифъ 6. Кордасевичъ Романъ 7. Козакъ Теодоръ 8. Гичко Михайль.
- Ч. 5876. На парохію Цяковъ дек. Нижанковского: 1. Малиркевичъ Алексѣй 2. Сѣнкевичъ Анатоль 3. Малнскъ Ігнатій 4. Стукачъ Павелъ 5. Вербицкій Мих. 6. Менцинскій Антоній 7. Романовскій Василій 8. Кордасевичъ Романъ 9. Калужняцкій Ігнатій 10. Двудѣтъ Іларіонъ 11. Демянчикъ Іоаннъ 12. Шумило Михайль.
- Ч. 5877. На парохію Сириня, дек. Старосамборского: 1. Бордунъ Дмитрій 2. Давидовичъ Брониславъ.
- Ч. 5878. На парохію Модрычъ дек. Дрогобыцкого: I. Чайковскій Юліанъ II. Турчмановичъ Теофилъ III. Семѣратовичъ Александеръ, въ списѣ 1. Хоминскій Теофилъ 2. Брыкъ Михайль 3. Мацѣракъ Николай 4. Ивановскій Ник. 5. Ляврецкій Александеръ 6. Калужняцкій Владиславъ 7. Грушкевичъ Ем. 8. Фидикъ Вас. 9. Ильницкій Генр. 10. Яворскій Кор. 11. Туна Іларій 12. Савицкій Анд. 13. Журавецкій Гр. 14. Ильницкій Іоаннъ 15. Крайчикъ Ілія. 16. Созанскій Влад. 17. Козакевичъ Іосифъ 18. Коштынскій Сильвестеръ. 19. Венгриновичъ Ант. 20. Петрикъ Іоаннъ. 21. Русинякъ Іоаннъ 22. Коштынскій Гер. 23. Полянскій Александеръ. 24. Сѣнкевичъ Анатоль. 25. Охничъ Василій. 26. Лешкій Даниль 27. Ковальскій Володимиръ.
-
- Ч. 5984. О. Рабѣй Франць катихитъ при школахъ народныхъ въ Самборѣ получивъ увѣльненіе отъ испята конкурсового.
-

- Ч. 6265. О. Концевичъ Григорій пресвитеръ Епархіи Холмскои принятій въ каноничну звязь тут. Епархіи.
- Ч. 7019. О. Отто Іоаннъ парохъ въ Линовци завѣзванъ до кан. институту на парохію Лишня дек. Дрогобыцкаго.
-
- Ч. 7203. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженъемъ зъ дня 5. Листопада 1894. Ч. 88376 призвело на дотацію для надатися маючого пароху въ Дрогомышли сопомочника на 2 роки.
- Ч. 6197. Грамоту узнаня и похвалы за ревне образованье молодежи школьной получивъ Еромонахъ Чина св. ВВ. въ Жолкви Омелянъ Козаневичъ.
-

Грамоту узнаня и похвалы зъ Архіерейскимъ благословеніемъ получили :

- Ч. 6897. Ч. Петро и Іосифъ съ супругою Пелягією Гальбѣвъ парохіане зъ Литвинѣ за справленье Киворіи до перехованя св. Дарѣвъ за 100 зл. назначеной для тамошней каплицы Пресображенія Господня, за сооруженье звонницы при той каплицы и закуино 3 звонѣвъ, 3 фелонѣвъ и св. Евангелія за 90 зл.
- Ч. 7064. ЧЧ. Михаиль и Елена Копачи парохіане зъ Литвинѣ за справленье кивота за 180 зл. креста напрестольного за 50 зл. фелона за 30 зл.
-

Ч. 5769. Узнанье черезъ урядъ дек. Жолкѣвскій получили слѣдующіи парохіане зъ Добросина: ЧЧ. Якимъ Мачиха за справленье фелона за 30 зл. Теодоръ Мачиха за справленье плащеницы за 50 зл. Кость Качмаръ за жертву 40 зл. назначену на закуино до новой церкви образа.

На будову и реставрацію церквей.

- Ч. 6249 Самборекій урядъ дек. надославъ квоту 4 зл. 50 кр. а то отъ О. Іоанна Бриттанъ 1 зл. Іоанна Мельникъ 50 кр. Сильвестра Баранецкаго 50 кр. Юліяна Билиньскаго 50 кр. Николая Гуркевича 50 кр. Антонія Березиньскаго 50 кр. Льва Козаневича 1 зл.
-

НЕКРОЛОГІЯ:

- О. Бѣрецкій Владиславъ парохъ въ Ольшанахъ уи. 17. Листопада 1894.
Душа его поручася молитвамъ Преч. Кліра.

Отъ Е. п. О р д и н а р і я т а

Перемышль, дня 5. Студня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1894.

Выдано 19. Студня

Ч. XII.

Ч. 68.

Ч. 596/орд.

О грѣхахъ вадер-
жаныхъ.

ЮЛІАНЪ ПЕЛЕШЪ

Божю Милостию и Святого Апостольскаго Престола Благосло-
веніемъ, Епископъ Перемыскій, Самборскій и Саноцкій, Дрѣ.
св. Богословія, Членъ Сойма Королевствъ Галиціи и Володо-
миріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

Преподобному Священству: Поздоровленіе и Архіерейске Благословеніе!

Невычерпанный и непонятный въ своемъ милосердію Богъ „нехотай смерти грѣшника но да покается и живъ будетъ“ котрый „мръ свой тако возлюбилъ есть якоже Сына своего едиnorodнаго дати: да векъ вѣруй въ него не погибнетъ но да иматъ животъ вѣчный“ установивъ св. Тайну Покаянія щобы все, котры по крещенію согрѣшили, могли зновъ съ Богомъ поеднатися, и до стану благодати Божой повернути. Черезъ грѣхъ стягае чоловѣкъ на себе смерть духовну, а въ Т. Покаянія. дана есть му способность до нового жита воскреснути; и протое

всѣ соглашаютъ ся съ св. Геронимомъ, котрый Т. Покаянія называе другою спасающею доскою по упадку грѣховнѣмъ. И дѣйстно такъ рѣчь маесе. Во якъ тогда коли въ часѣ бурѣ на мори або великои рѣцѣ корабль, чѣвно або тратва розбѣесе, только той може свое житѣе спасти (уратовати) кому удасть ся дѣстати ся до якої доски або белки зъ розбитого корабля, и на ней берегъ осягнути: такъ само и чоловікъ, котрый черезъ грѣхъ стратить невинность въ Т. Крещенія осягнуену, може только тогда спасти душу свою, коли щиро и розкаинно удасть ся до Т. Покаянія. А понеже Т. Покаянія для каждого чоловіка есть такъ важна, протое выдала непогрѣшима учителька истинна св. Церковь катол якъ найточѣйшии пришеы зо взгляду на ея удѣлянье и прїимованье.

Порядочнымъ служителемъ сеи св. Тайны есть каждый важно рукоположенный пресвитерь, котрый отъ компетентной Власти церковной къ тому черезъ удѣленье судовластія (юрисдикціи) остане уповажненый. Само священство не вистарчае до важного и позволеного справованья св. Т. Покаянія, понеже удѣлянье сеи св. Тайны есть получене съ выконуваньемъ власти судебной; для того якъ мірскій судія не може всеюды и о всѣхъ судити, только тамъ, где есть къ тому уповажненый, такъ само дѣсея и при сеи св. Тайнѣ. Въ Т. Священства получае пресвитерь здбннѣсть до справованья сеї Тайны; но щобы тое мѣгъ важно и позволено робити потребуе еще окремого уповажненя, або судовластія.

Судовластіе удѣляе Папа для цѣлой Церкви, а Епископъ або его генеральный викарій, а коли Престолъ епископскій опорожненый, викарій капитулярный або администраторъ Апостольскій для дотычной діецеэи. Судовластіе удѣлаесе у насъ звычайно для цѣлой діецеэи, такъ що священникъ маючій отъ своего Епископа уповажненье до слуханя сповѣди, може въ цѣлой діецеэи важно и позволено сповѣдати, однакожь всегда за вѣдомостію настоятеля дотычной Церкви.

Жаденъ священникъ не може протое, доки не мае судовластія, удѣляти св. Т. Покаянія а то ани тогда, коли бы мѣгъ на певно сподѣватися, що получить тоежь судовластіе: а ктобы противно дѣлавъ, поднадае самымъ дѣломъ карѣ выключенія (excommunicatio. Снн. Замост. тит. III. §. 5.)

Монахи, котри хотять вѣрныхъ сповѣдати, потребуютъ такожь уповажненя отъ Епископа; но для слуханя сповѣди монаховъ и всѣхъ до монастыря належащихъ уповажненя одъ своихъ настоятелей.

Изъ сказаного слѣдуе; а) Священникъ може только въ той Діецеэи важно и позволено удѣлати св. Т. Покаянія, въ котрой отримавъ судовластіе: но если до него вѣрни зъ чужой Діецеэи прїйдуть, може важно и позволено разрѣшати. б) Парохи и прочи душпастырѣ могутъ своихъ парохіянъ всеюды важно разрѣшати, бо тѣи всеюды остають подъ ихъ властію. г) Парохъ може только такихъ священниковъ до помочи при слуханю сповѣди запрашати, котри мають судовластіе. д) Если священникъ сомнѣваесе, чи въ певнѣмъ случаю мае судовластіе, не може безъ тяжкого грѣха разрѣшати.

Изняти суть слѣдующи выпадки: а) въ небезпеченствѣ смерти може каждый священникъ каждого кающагося ѳдтъ всѣхъ грѣховъ и цензуръ важно разрѣшити, съ тымъ однакожь застереженьемъ, що если каинникъ подлагае якои цензурѣ общецявной, обовязанъ запевнити, що если выздоровѣе, въ властивои дорозѣ постаресе о разрѣшеніе отъ той цензуры. б) На границяхъ Епархій могутъ священники граничныхъ Епархій помагати собѣ взаимно при слуханю сповѣди, бо тое войшло въ уживанье, а власть церковна тому не противится. Такожь могутъ священники

всѣхъ трехъ тукрасныхъ катол. обрядовъ собѣ при слуханью сповѣди взаимно помагати. г) Суть певни случаи, въ которыхъ Церковъ для важныхъ причинъ дополняе судовластіе священника, щобы кающіеся душевну шкоду не утерѣли якъ о томъ пастырское Богословеніе близше поучае.

Судовластіе (юрисдикціи) священникови до слуханя сповѣди докончые потребне може бути такожъ за для важныхъ причинъ и зо взгляду на порядокъ церковный и душевну користь вѣрныхъ ограничєне ѳтъ той Власти, котра тоежь удѣляе. (Соб. Трид. зас. XIV. кан. 11. гл. 7.) Тое ограниченье судовластія сповѣдника дѣсея:

I. Зо взгляду на мѣстце есть судовластіе о стѣлько ограничєне, що священникъ може св Т. Покаянія важно и позволено справовати лише въ Дієцезіи, до которой надежитъ, а кромѣ того въ чужой парохіи за вѣдомостію и согласіємъ. Монахи ѳтъ дієцезального Епископа до слуханья сповѣди поединчо, с. е. безъ ограничєня уповожнєни, могутъ въ цѣлой Дієцезіи важно и позволено за вѣдомостєю и согласіємъ мѣстцевыхъ душнастырей сповѣдати: но до недужныхъ не могутъ тамъ, где не мають правъ парохіальныхъ, безъ выразного позволеня мѣстцевого душнастыря ходити. Противодѣлаючи подпадають карѣ суспензіи. (Clemens VIII. Const. „superna“ §. 4.)

II. Зо взгляду на часъ може судовластіе бути такожъ ограничєне, такъ що певный священникъ получае уповажнєнє до слуханя сповѣди тѣлько на певный часъ по умывѣ котрого на ново о удѣленье судовластія обовязанъ просити. Тое ограниченье дотичитъ въ Перем. Дієцезіи тѣлько священниковъ, котри выразнымъ рѣшеніємъ Епископа остануть ему поддани.

III. Зо взгляду на лица.

а) жадєнь священникъ не смѣе безъ особенного, выразного позволеня слухати сповѣди инокинъ.

б) Священникъ не має власти разрѣшати соучастницю въ грѣсѣ нечистоти (complicem in peccato turpi) взглядомъ того грѣха. — Близни поясненя зо взгляду на повыши два ограниченя судовластія сповѣдника подае пастырское Богословіе.

IV. Зо взгляду на грѣхи. (задержани грѣхи.)

Въ практицѣ найважнѣйше ограниченье судовластія порядочного сповѣдника относится до певныхъ грѣховъ, ѳтъ которыхъ не може каждый до справованя Т. Покаянія уповажнєный священникъ разрѣшати, понеже разрѣшеніе ѳтъ нихъ есть вышней власти церковной задержанє, и для того тїи грѣхи называются грѣхами задержанными.

Що Настоятелѣ церковный мають власть задержати собѣ разрѣшеніе ѳтъ певныхъ грѣховъ, есть догматично опредѣлена наука катол. Церкви (Соб. Трид. зас. XIV. к. 11. о покоян.) котру Соборъ Замостекій слѣдующими словами оголошае: „Понеже не подлежитъ нѣякому сомнѣнію, що задержанье вышадковъ сердца вѣрныхъ страхомъ нередь бѣльшими беззаконіями наповняе, и ихъ ѳтъ тыхже отстрашае для того довжни Епископи кромѣ грѣховъ Престолу Апостольскому задержанныхъ, еще инни ведля potrzeby собѣ задержати и тїижь що року обвѣщати, особливо если по своему благомнѣнію гдєкотри додають або опуцають“. (тит. III. §. 5. ст. 95.)

Зъ того слѣдує, що каждый настоятель церковный мающій власть законодавчу може собѣ разрѣшеніе ѳтъ певныхъ грѣховъ задержати и пѣсля того различаються грѣхи задержани Папѣ, Епископамъ и Настоятелямъ монастырей, котри надъ своими подчинєнными мають власть епископеку.

Цѣль задержаня грѣховъ есть двояка: перша, чтобы отмститися на грѣшнику за его тяжки преступленя, а друга цѣлительна, чтобы грѣшника тымъ скорше до поправы склонити тымъ, що полученными зъ разрѣшеніемъ трудностями робитя го уважнымъ на тяжкбсть грѣха, котрого ѓнъ за помочю Бога и Пресв. Дѣвы Маріи на будучиность болыше стеречися буде.

Грѣхи Папѣ задержани. Всѣ Папски задержаня дѣлятся на три головни отдѣлы, именно: Выключенія, (excommunicationes,) суспензія, (suspensiones), и запрещенія (interdicta) Выключенія зновъ суть або Папѣ або Епископу, або цѣлкомъ не задержані; а выключенія Папѣ задержани суть двоякого рода, именно: або суть Папѣ особливимъ способомъ (speciali modo) задержани, або нѣтъ, с. е. той кто въ загалѣ получивъ власть разрѣшати ѓтъ папскихъ цензуръ або выключеній, не має власти разрѣшати ѓтъ цензуръ особливимъ способомъ Папѣ задержаныхъ, но потребуе до того особенного, выразного позволеня.

Папски задержаня суть:

А. Выключенія Папѣ особливимъ способомъ задержанымъ (excommunicationes Summo Pontifici speciali modo reservatas incurrrunt) подпадають:

1. Omnes a christiana fide apostatae, et omnes ac singuli haeretici, quocumque nomine censeantur et cujuscunque sectae existant, eisque credentes, eorumque receptores, fautores, ac generaliter quilibet defensores.

Выключеніе еретиковъ зъ Церкви есть такъ давне, якъ сама Церковь и оно основуется на науцѣ Апостоловъ (II. Тим. 2., 25, 26. Тит. 3., 11. II. Иоан. 9., 10. I. Тимот. 1., 19., 20. II. Сол. 2., 11.,) котру ложну науку держали за згублившу, якъ злый примѣръ; бо той только рѣку занечищас, а тамтой жерело фдомъ напошняс.

Щобы подпасти выключенію про ересь потрібне: а) зо стороны розума заблудженъе (error,) б) зо стороны волѣ упоръ, т. е. если кому правда остала якъ наилучше представлена, но ѓнъ зо злои волѣ держитя заблудженія (ложного мѣннія); в) заперечанъе правды вѣры отъ Церкви выразно яко откровенной оголошеной; г) щобы dotycный чоловікъ бувъ крещеный и знавъ о той цензурѣ; д) щобы ѓнъ не только внутренно въ (мысли), но и виѣшно свою ересь визнававъ (haeresis formalis externa licet occulta.) — Апостатъ есть той, кто перейде на жидѣвство, поганьство, або остане „безконфессійнымъ.“

2 Omnes et singuli scienter legentes sine auctoritate Sedis Apostolicae libros eorundem apostatarum et haeticorum haeresim propugnantes, nec non libros cujuscvis auctoris per apostolicas litteras nominatim prohibitos, eosdemque libros retinentes, imprimentes, et quomodolibet defendentes. Церковь непогрѣшима хоронителька правдивои вѣры дожна була съ наукою еретиковъ и ихъ книги осудити, и ѓтъ найдавнішнихъ часѣвъ було заказано читати, перетримовати и ѓтисовати книги еретиковъ. По вынайденю книгопечатнѣ видѣлася Церковь принужденною на таки книги еще болыше уважати, и ведля наведеной конституціи Пія II. IX. есть чтанъе книги въ двоухъ случаяхъ заказане: а) Если тая книга ѓтъ еретика або ѓтступника есть составлена, и ересь выразно и серіозно боронитя; в) если яка книга Папскимъ рѣшенъемъ выразно есть осуждена и заказана. Подъ тую саму цензуру подпадаютъ и переходящи таки книги.

3. Schismatici et ii, qui a Romani Pontificis pro tempore existentis oboedientia pertinaciter se subtrahunt vel recedunt. До тыхъ належать не только въ загалѣ всѣ раскольники, (schismatici) но и такъ звані либеральни католики, котри розпорядженя и законы Престола Апостольского опровергають, и явно за такихъ выдаются котри ѓтъ послушанія святому Престолу ѓтнали и въ тѣмъ упорно перебувають.

4. Omnes, et singuli cujuscunque status gradus seu conditionis fuerint ab ordinationibus seu mandatis Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes, nec non ii, quorum auxilio, consilio, favore appellatum fuerit.

5. Omnes interficientes, mutilantes percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicae Legatos vel Nuntios aut eos a suis dioecesibus, territoriis, terris seu dominiis ejicientes, nec non ea mandantes, vel rata habentes, seu praestantes in eis auxilium, consilium vel favorem.

6. Impedientes directe vel indirecte exercitium jurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, et ad hoc recurrentes ad forum saeculare, ejusque mandata procurantes, edentes, aut auxilium, consilium, favorem praestantes.

7. Cogentes sive directe sive indirecte judices laicos ad trahendum ad suum tribunal personas ecclesiasticas praeter canonicas dispositiones: item edentes leges vel decreta contra libertatem aut jura ecclesiae

Перва часть того артикула „Cogentes etc.“ не относится ведля инструкции конгрегации (S. Officii) зъ дня 1. Лютого 1871 до подвладныхъ судіѣвъ, котри только по приказу своихъ настоятелей дѣлають, но до такихъ лицъ, котри отъ никого не принуждены мірскихъ судіѣвъ принуждають, щобы они противъ законѣвъ церковныхъ або противъ конкордатами съ св. Престоломъ принятыхъ узаконеній клириковъ передъ мірски суды потѣгали: а друга часть „edentes“ относится до законодателей.

8. Recurrentes ad laicam potestatem ad impediendas litteras, vel acta quaelibet, a Sede Apostolica vel ab ejusdem Legatis aut Delegatis quibuscunque profecta, eorumque promulgationem vel executionem directe vel indirecte prohibentes aut eorum causa sive ipsas partes, alios laedentes vel perterreficientes.

9. Omnes falsarii litterarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis ac supplicationem gratiam vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem vel S. R. E. Vice-Cancellarios, seu Gerentes vices eorum aut de mandato ejusdem Romanis Pontificis signatarum: nec non falso publicantes litteras apostolicas etiam in forma Brevis, et etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vice-Cancellarii, seu Gerentis vices praedictorum.

10. Absolventes complicem in peccato turpi etiam in mortis articulo, si alius sacerdos, icet non approbatus ad confessiones, sine gravi aliqua exortura infamia et scandalo possit excipere morientis confessionem.

11. Usurpantes aut sequestrantes jurisdictionem, bona, redditus, ad personas ecclesiasticas ratione suarum ecclesiarum aut beneficiorum pertinentes.

12. Invadentes, destruentes, detinentes per se, vel per alios civitates, terras, loca aut jura ad Ecclesiam Romanam pertinentia, vel usurpantes, perturbantes; retinentes supremam jurisdictionem in eis nec non ad singula praedicta auxilium, consilium, favorem praebentes.

Кромѣ сихъ 12. выключеній подпадаютъ той самой карѣ ведля конституціи Romanus pontifex“ зъ дня 28. Сержня 1873:

13. Canonici et dignitates cathedralium ecclesiarum, qui nominato et praesentato ab iis, qui hoc jure gaudent ad dictam ecclesiam hujus curam, regimen, et administrationem sub quovis titulo etc. concedere, vel haecce in eum transferre ausi fuerint (ante exhibitionem litterarum apostolicarum de more faciendam:) — item ipsi nominati et praesentati ad vacantes ecclesias, qui earum curam regimen et administrationem suscipere audent ex concessione et translatione ab iis peracta, quibus competit, vacante sede episcopali vicarium constituere, vel qui vacantem ecclesiam administrant — nec non ii, qui praemissis paruerint, vel auxilium consilium aut favorem praestiterint, cujuscunque status, conditionis, praeminentiae et dignitatis fuerint.

В) Выключеніямъ Папѣ поединчо задержанымъ подпадаютъ:

1. Docentes vel defendentes sive publice sive privatim propositiones ab Apostolica Sede damnatas sub excommunicationis poena latae sententiae; item docentes vel defendentes tamquam licitam praxim inquirendi a poenitente nomen complicitis, prouti damnata est a Benedicto XIV. in Constit. „Suprema“ 7. Julii 1745; „Ubi primum“ 2. Julii 1746; „Ad eradicandum“ 28. Sept. 1748. Яко непогрѣшными Учителѣ истины опровергали Папы не только еретически и цѣлкомъ ложнина уки, но и таки, котри ереси зближались або для норовственности оказались небезпечными, и до такихъ опроверженныхъ мнѣній относится сей артикулъ. Сюда належитъ и твержденье, що при сповѣди есть позволено пытатися о имя участника въ грѣсѣ, о чомъ еще избнѣйше буде бесѣда.

2. *Violentas monus suadente diabolo, injicientes in clericos, vel utriusque sexus monachos, exceptis quoad reservationem casibus et personis, de quibus jure vel privilegio permittitur, ut episcopus aut alius absolvat.* — Битье клирика бувъ першій задержаный грѣхъ, а потреба того оказалась въ середныхъ вѣкахъ коли клиръ спротивляющійся своевольствамъ и беззаконіямъ бутного ричарства дуже часто назневаги бувъ выставлений. Щобы тое задержанье наступило, вымагаеся, щобы тое битье було нарочне, непринадкове, тяжко грѣховне и зъ злои волѣ походяче (*suadente diabolo*), не для власной обороны, и щобы біючій знавъ, що бытъ біе священника.

3. *Duellum perpetrantes, aut simpliciter ad illud provocantes, vel ipsum acceptantes et quilibet complices, vel qualem cunque operam aut favorem praebentes, nec non de industria specantes, illudque permittentes, vel quantum in illis est, non prohibentes, cujuscunque dignitatis sint, etiam regalis vel imperialis.* Подъ тую кару поднадають отже а) сами дуеллянты, чи зраненне наступило, чи нѣ; в) кто до дуеллю вызывас, хотяи бы тое возванье не остало приняте; г) кто возванье прииме, хотяи бы до битки не пришло; д) есекунданты и веѣ котри при сѣмъ дѣлѣ якимъ будь способомъ участвуютъ; е) зрѣтелѣ, если нарочно идутъ на дуель дивигнеся; ж) веѣ тин котри, бы повинни дуель не допустити, но тое задишають.

4. *Nomen dantes sectae Massonicae aut Carbonariae, aut aliis ejusdem generis sectis quae contra ecclesiam, vel legitimas potestates seu palam, clandestine machinantur, nec non iisdem sectis favorem qualemcunque praestantes eorumve occultos coryphaeos ac duces non denunciantes, donec non denuntiaverint.*

5. *Immunitatem asyli ecclesiastici ausu temerario violare jubentes aut violantes.*

6. *Violentes clausurarum Monialium cujuscunque generis aut conditionis, sexus vel aetatis fuerin in earum monasteria absquae legitima licentia ingrediendo; pariterque eos introducentes vel admittentes, itemque Moniales ab illa exeuntes extra casus ac formam a S. Pio V. in Constit. „Decori“ praescriptam.*

7. *Mulieres violantes Regularium virorum clausuram, et Superiores aliive eas admittentes.*

8. *Rei simoniae realis in beneficiis quibuscunque eorumque complices.*

9. *Rei Simoniae confidentialis in beneficiis quibuslibet, cujuscunque sint dignitatis.*

10. *Rei Simoniae realis ob ingressum in religionem.*

На симониствѣ накладала Церковь отъ першихъ вѣковъ найтяжшии кары и ставляла ихъ на ровни съ еретьяками, про святотацтво. съ якимъ симонія есть получена, и про великии страты, яки тое злобне беззаконіе для душъ вѣрныхъ за собою потягае.

11. *Omnes quaestum facientes ex indulgentiis aliisque gratiis spiritualibus excommunicationis censura plectuntur Constitutione s. Pii V. „Quam plenum“ 2. Jan. 1569.*

12. *Colligentes elemosynas majoris pretii pro missis et ex iis lucri captantes, faciendo eas celebrari in locis, ubi missarum stipendia minoris pretii esse solent.* **О томъ буда бесѣда при літургии.**

13. *Omnes, qui excommunicatione mulctantur in constitutionibus s. Pii V. „Admonet nos“ 4 Cal. Apr. 1567, Innocentii IX. „Quae ab hac.“ Sede“ Nov. 1591, Clementis VIII „Ad Romani Pontificis curam“ 26. Junii 1592 et Alexandri VII „Inter caeteras“ nono Cal. Nov. 1660 alienationem et infundationem civitatum et locorum S. R. E. respicientibus.*

14. *Religiosi praesumentes clericis aut laicis extra casum necessitatis sacramentum extremae Unctionis aut Eucharistiae per viaticum ministrare absque parochi licentia.*

15. *Extrahentes absque legitima venia reliquias ex sacris coemeteriis sive catacumbis Urbis Romae ejusque territorii, eisque auxilium vel favorem praebentes.*

16. *Communicantes cum excommunicato nominatim a Papa in crimine criminoso, ei scilicet impendendo auxilium vel favorem.*

17. *Clerici scienter et sponte communicantes in divinis cum personis a Romano Pontifice nominatim excommunicatis in ipsos in officiis recipientes.*

18. *Praesumentes absolvere sine debita facultate a casibus romano Pontifici specialiter reservatis.*

19. *Usurpatores bonorum ecclesiasticorum.*

20. Цензура тычыцца надужытій міссіонерскіх

Г) Суспензіі Папѣ задержаній.

Подъ суспензією розумѣея запрещеніе исполнити тую власть, яку священникъ або епіюю своего рукоположенія або сілюю своего уряда посѣдае. Суспензія есть або довременна, т. е. на певный часъ, або всегдашняя, т. е. на цѣле житіе выречена. Суспендованный священникъ може отъ прочихъ грѣхѡвъ отъ звычайнаго сповѣдника разрѣшеніе получить, но обовязанъ старатися о якъ найскорше разрѣшеніе отъ суспензіи и до разрѣшенія вдержатися отъ выконуванія заказанаго ему уряда. Папскої суспензіи подпадають:

1. Suspensionem ipso facto incurrunt a suorum beneficiorum perceptione ad beneplacitam S. Sedis Capitula et Conventus ecclesiarum et monasteriorum aliique omnes, qui ad illarum, seu illorum regimen et administrationem recipiant Episcopos aliosve Praelatos de praedictis ecclesiis seu monasteriis apud eandem S. Sedem quovis modo provisos, antequam ipsi exhibuerint litteras apostolicas de sua promotione.

Арт. 2. 3. 4. и 5. тычыцца Епископѡвъ и монахѡвъ.

6. Suspensionem ab Ordine suscepto ipso jure incurrunt, qui eundem Ordinem recipere praesumpserunt ab excommunicato, vel suspenso, vel interdicto nominatim denunciatis, aut ab haeretico vel schismatico notorio: eum vero, qui bona fide a quopiam eorum est ordinatus, exercitium non habere ordinis sic suscepti, donec dispensetur, declaramus.

Арт. 7. тычыцца священникѡвъ въ Римѣ перебуваючихъ.

Д) Задержаній за прещенія (interdicta reservata) котрыми совершанье общаго богослуженія, справованье и пріймованье гдєкотрыхъ св Тайнъ, и христіянскій похороны опредѣленныхъ лицъ або на опредѣленныхъ мѣстцахъ заказуюцца, суть ведля вышєе наведенои Конституціи Пия П. IX. слѣдуючи :

Interdictum Romano Pontifici speciali modo reservatum ipso jure incurrunt Universitates, Collegia et Capitula quocunque nomine nuncupentur, ab ordinationibus seu mandatis ejusdem rom. pontificis pro tempore existentis ad universale futurum concilium appellantis.

2. Scilicet celebrantes, vel celebrari facientes divina in locis ab Ordinario, vel delegato Judice, vel a jure interdictis, aut nominatim excommunicatos ad divina officia, seu ecclesiastica sacramenta, vel eccl. sepulchrum admittentes, interdictum ab ingressu ecclesiae ipso jure incurrunt, donec ad arbitrium ejus, cujus sententiam contempserunt, competenter satisfecerint.

Наведенымъ папскимъ цензурамъ подпадаютъ люде, котрї высказанаго въ поодинокіхъ артикулахъ грѣшнаго дѣла допустилися, и знали що на тое преступленье есть цензура постановлена: въ слѣдующихъ двохъ случаяхъ же подпадаютъ папскої цензурѣ доущаючися дотычныхъ грѣхѡвъ всегда, хотїи не знаютъ, що они суть Папѣ задержанїи.

Е) Тїи прїямї папскїи задержанія, котрї не суть съ цензурою получєніи, и котрымъ тїи подпадаютъ, котрї не знали, що они суть задержанїи, суть слѣдующїи два:

1. Calumniose denuntiantes innoxios sacerdotes apud ecclesiasticos iudices de facta sollicitatione ad turpia in confessionali—vel sceleste procurantes, ut id ab aliis fiat. Тому задержаню подпадаютъ не толькѡ тїи, котри лично (устно або письменно) священника передъ судїєю церковнымъ ложно и клеветно оскаржаютъ, що онъ допустився намовы до грѣха нечистоты въ сповѣдницї, но и тїи, котри тое черезъ инни лица роблять и якимъ будь способомъ такого клеветнаго оскарженія невиннаго священника причиною стаюцца. Тое задержанье не має мѣстца, если вправдѣ ктось усилювався другога чоловѣка намовити до такого клеветнаго оскарженія, но онъ того не зробивъ. Если же таке ложне и клеветне оскарженье остало дѣломъ довершене, и то сознательно и въ злої вѣрѣ (scilicet et mala fide), то клеветникъ подпадае задержанью, хотїи бы клеветникъ познѣйше свою клевету откликавъ, або власть церковна сама ен за клевету узнала. — Само собою розумѣея, що клеветникъ, коли покаеся, обовязанъ для получения разрѣшенія, откликати кле-

вету. Разрѣшеніе отъ того задержанія, пристойтъ исключительно и особливимъ способомъ Престолу Апостольскому:

2. *Acceptatio munerum notabilium a religiosis.*

Наведени wypadки суть Папѣ задержаніи, и они остали тутъ вычисленіи зо взгляду на розпорядженіе Синода Замостского, котрый приписуе, щобы кождий священникъ wypadки Папѣ задержаніи знавъ (ст. 95.)

Грѣхи Епископу задержаніи Перемыской Діецезіи суть слѣдующи:

1. Добровольне чоловѣкоубійство — *homicidium voluntarium.* 2. Побіеніе отца або матери, отчима або мачохи — *percussio patris vel matris, vitrici vel novercae.* 3. Кровосмѣшеніе въ первомъ степени сродства або повиноватства — *incestus in primo consanguinitatis vel affinitatis gradu.* 4. Збганье плода если то наступило — *procuratio abortus secuto effectu.* 5. Скотоложство — *bestialitas.* 6. Исповѣданье въ св. Т. Покаянія передъ священникомъ съ Римскою Церквою не соединенымъ — *confessio sacramentalis coram presbytero Ecclesiae Romanae non unito.* 7. Змѣшеніе тѣлесное съ жидами обоого пола и служенье за мамку у жидовъ — *commixtio carnalis cum Judaeis utriusque sexus, nec non famulitium nutricum apud Judaeos.* 8. Добровольне подпаленье домовъ хотяи намѣрене послѣдство не наступило — *incendium voluntarium aedium, etiam effectu non secuto.* 9. Нарушенье обѣта совершенного воздержанія отъ горячихъ напитковъ — *violatio voti absolutae abstinentiae a potu inebriante.*

Для близшого поясненія коли висше наведени грѣхи суть задержаніи примѣчаеся:

1. Добровольне чоловѣкоубійство. Щобъ той грѣхъ подпадавъ задержанію, потребне: а) Дѣйстне чоловѣкоубійство безъ взгляду на тое, чи смерть заразы чи ажъ познѣйше въ слѣдствіе ранъ черезъ убійця споводованыхъ наступила. б) несправедливе убійство, отже не таке, котре есть оправдане, н. пр. на воїнѣ, при власной оборонѣ (*Notwehr*) — *servato moderamine tutelae inculpatae* — суде. в) убійство мае бути добровольне; про тое не подпадае задержаню, кто недобровольно, зъ неуваги въ помѣшаню змысловъ другого убивъ, бо всѣ тѣи не намѣряли убити, ани не предвидѣли убійство. д) Лично и дѣйстно довершено.

2. Побитье отца або матери, отчима або мачохи. Той грѣхъ есть задержаный безъ взгляду на тое, чи побитье було тяжке чи легке: достаточный есть оденъ хотьбы найлекший ударъ.

3. Кровосмѣшеніе въ первомъ степени сродства або повиноватства. Тому задержаню подпадаютъ всѣ сродники и повиновати въ першимъ степени.

4. Збганье плода чоловеческого, если тое наступило. Збганье плода есть родъ чоловѣкоубійства. Того грѣха доуццаеся а) женщина, котра таки средства уживае, котри збганье плода споводовали, н. пр. бере отвѣтни медицины, сильни средства розвольняючи, (*laxativa*), сильно шнуруется, танцюе, нарочно дуже тяжко працюе, а то все въ томъ намѣренію, щобы плодъ збгнати. Если же помимо ужити висше наведеныхъ або инныхъ подобныхъ средствъ плодъ не остане збгнанный, тогда женщина тяжело грѣшитъ, но не подпадае задержаню. Но если яка женщина въ слѣдствіе тяжкой звычайной праць, до котрой есть обовязана, плодъ поронитъ, то не грѣшитъ и не подпадае задержаню, бо она не намѣряла плодъ збгнати. б) кождый чоловѣкъ кто сознательно и добровольно причинитя до збганья плода, н. пр. радивъ або дававъ отвѣтни медицины, зѣлье и т. д. в) Мужъ и кождый инный чоловѣкъ, котрый жену бременну такъ побивъ, що она поронила, если тое послѣдство могъ предвидѣти.

5. Скотоложство, безъ рожницъ съ якою звѣриною грѣшникъ того найогиднѣйшого беззаконія доуцтився.

6. Исповѣданіе въ св. Т. Покаянія передъ священникомъ съ Римскою Церквою несоединенымъ есть всегда грѣхъ задержанный, бо католикъ не може отъ священника до Церкви кат. не належачаго важне разрѣшеніе получитьи.

7. Змѣшеніе тѣлесное съ жидами обоого пола и служенъе за мамку у жидѣвъ масса дословно розумѣти.

8. Добровѣлье подпалыне домѣвъ хотяй намѣрене послѣдство не наступило. Зо взгляду на велику злобу того беззаконія подпадае тому задержаню, кто а) добровѣльно и сознательно подпалитъ дѣмъ мензальный або яки небудь инни предмети, котри небезпечнѣству огня подлягають, такъ: стайнѣ, стодолы, пнихлѣрѣ, пивницѣ и взагалѣ забудованя економичнѣ; дальше обору, стиргы, луки, засѣвы, лѣсы, сто-сы дрова и т. д. безъ взгляду на тое, чи тѣи предмети суть власностю грѣшника або кого инного. Сюда належатъ такожь церкви съ веѣми принадлежностями. б) подпалитъ подпадае задержаню если въ злѣмъ намѣреню все до подпаленя певного предмета пригатовивъ и здѣлавъ, хотяй бы пожаръ не выбухъ, бо зъ инной стороны зайшла дерешкода. г) не подпадае задержаню: подпаленъе случайно ненамѣрене, зъ неуваги, недбальства споводоване; однакожь душпастырѣ обовязанѣ напоми-нати вѣрныхъ, щобы съ огнемъ були осторожнѣ, бо случаютъ ся выпадки, що куренъе люльки, особливо т. зв. сигаретѣвъ въ економичныхъ будынкахъ споводо-вало знищенъе цѣлыхъ цвитущихъ осадѣ.

9. Нарушенъе обѣта совершенного воздержаня отъ горячихъ напиткѣвъ. Тому задержаню подпадае кто передъ священникомъ побѣля формы въ Трѣбнику указанон зложивъ на якійсь часть або на цѣле житъе обѣтъ совершенного воздержанія отъ горячихъ напиткѣвъ, якого небудь они суть рода и той обѣтъ нарушивъ.

Разрѣшенъе отъ грѣхѣвъ задержаныхъ.

1. Отъ грѣхѣвъ Папѣ задержаныхъ має порядочну власть разрѣшити тѣлько Престольскій, котрый однакожь черезъ Пенитенціарію тую власть съ певными ограниченями Епископамъ удѣляе. Дятого повиненъ сповѣдникъ въ такихъ случаяхъ виростъ до Епископа удаватися.

2. Отъ грѣхѣвъ Епископу задержаныхъ разрѣшае Епископъ, котрый тѣи грѣхи своему разрѣшенію задержавъ.

Однакожь зо взгляду на великій обѣмъ діцезіи удѣляю власть разрѣшати отъ грѣхѣвъ Епископскому разрѣшеню задержаныхъ слѣдуючимъ священникамъ.

а) Соборнымъ и почетнымъ Крылошанамъ Еп. Капитулы Перемыскои.

б) веѣмъ деканамъ на такъ довго, доки той урядъ справують.

в) веѣмъ сповѣдникамъ, котри слухаютъ сповѣди въ Церквахъ отъ св. Престола Апостольского отпуеомъ надѣленыхъ, або въ котрыхъ за позволенъемъ Власти церковной духовнѣ міссії для вѣрныхъ отбувають ся. Тая власть тревае тѣлько такъ довго, якъ отпуеъ або миссія духовна отбуваеся.

г) Тая власть есть лично особиста, и кому она остала способомъ делегаціи удѣлена, не може туюжь инному сповѣдникови удѣляти.

д) для важныхъ причинъ могутъ и иннѣ священники на выразне прошенъе получитьи власть разрѣшати отъ Епископскихъ задержанъ.

е) Отъ грѣхѣвъ подъ Ч. 1. (Чоловѣкоубійства) и Ч. 4. (зѣганъе плода) не могутъ священники выше наведенѣ разрѣшати; въ тѣхъ случаяхъ належитъ всегда до Епископа односитися,

Прошенія о разрѣшеніе отъ грѣхѣвъ задержаныхъ належитъ вносити до Еп. Ординаріята запечатани, въ нихъ навести грѣхъ задержанный не выражаючи ани имя ани близни ознаки кающагося, а на обертѣ нанисати подъ титуломъ „въ

справѣ чисто духовной.“ Получивши власть разрѣшенія священникъ не може делеговати иного священника до разрѣшенія кающагося ътъ того грѣха, бо тая власть даея тѣлько для его особы.

Для важности sprawy остане высланный съ І. ч. сл. р. для каждой парохіи на особномъ листѣ списъ грѣховъ задержанныхъ, котрый послѣ принесетъ церк. внутръ сповѣдальниці має бути прибитый.

Се розпорядженъе обявуе ътъ его урядового обвѣщенія такъ довго, доки ътъ Мене або Моего законного Наслѣдника не остане знесене

Великій и важный есть урядъ Сповѣдника въ загалѣ, но тая важность есть еще бѣльша, коли сповѣдникъ має передъ собою грѣшника допустившагося такихъ грѣховъ, котрыхъ разрѣшеніе законодательна власть церковна собѣ задержала.

Для того обяванъ сповѣдникъ дати грѣшникови пѣзнати злобу его беззаконія и несчастливый станъ, въ якимъ находится; но тое має дѣятися съ отеческою любовію, щобы грѣшникъ пѣзнавъ, що напомненія и наганы, яки ему сповѣдникъ удѣляе непоходятъ зъ жажды мести, но зъ желанія еще щиро поправы. Щобы въ такихъ тяжкихъ случаяхъ належито поступати, повиненъ сповѣдникъ намятати що сповняючи сей урядъ, заступае самого Бога, и Бога о ласку и просвѣщеніе щиро и покорно просити: а Богъ удѣлитъ му благодать, силою котрой ътъ спасе овцу погибшу и наверне на дорогу правды и честноти.

Колісь сказавъ Богъ до Пророка Іереміи: „Се поставихъ тя днесъ надъ языки и надъ царствы, да искорениши и разориши, и расточиши и паки созидеши и насадиши.“ (Іерем. 1, 10.); а тіи слова односятся теперь до всехъ сповѣдникѣвъ, котри суть званы не тѣлько выкоренити зъ каинникѣвъ все грѣхи и беззаконія, но такожь засадити и зацѣнити въ нихъ все честноти и добродѣтели.

„Могущему же сохранить вы безъ грѣха, и безъ скверны и поставити предъ славою своею непорочныхъ въ радости: Единому премудрому Богу и Спасу нашему, Іисусомъ Христомъ Господемъ нашимъ, слава и величіе держава и власть прежде всего вѣка, и нинѣ и во вся вѣки аминь“ (Іуд. 1, 24—25.)

Дано при Престольной Церкви Св. Предтечи и Крестителя Іоанна въ Перемышлѣ дня 7. Студня 1894.

† ЮЛІАНЪ Епископъ.

Ч. 7601.

Конкурсъ на опороженіи парохіи.

Ч. 69.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 12. Марта 1895 выставлюеся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

1. Жиравница, дек. Перемыского, наданя приватного.
2. Олышаны, дек. Ппжанкѣвского, наданя приватного.
3. Хотынецъ, дек. Ярославского, наданя приватного.

Отъ Еп. Конснесторіи

Перемышль, дня 10. Студня 1894.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подѣ днемъ 10. Студия 1894. Ч. 381 слѣдующе:

Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Листопада 1894

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

за часть бдѣ 1. до 30. Листопада 1894 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х о д ъ	Готовка		цѣнныя паперы		Р о з х о д ъ	Готовка		цѣнныя паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня	458	14	1457	67 22	7. Выдано за закупно 4% Лист. Заст. Гал. Тов кред. земск по курсѣ 97 зл. 50 кр <u>всего</u>	1170	—	—	—
2. О. Дуркотъ Іоаннъ	25	—	—	—					
3. " Константиновичъ Константиъ .	60	—	—	—					
4. " Федашъ Никол.	60	—	—	—					
5. " Федевъ Іоаннъ	20	—	—	—					
6. " Пашъ Орестъ	50	—	—	—					
7. " Зубрицкій Александеръ жертва	10	—	—	—					
8. О Крушиньскій Т	100	—	—	—					
9. Деканатъ Белзкій жертву збрану на весѣлю	6	—	—	—					
10. За Требники леговані бл. п. гр. Шашкевичемъ	500	—	—	—					
11. Закупно 4% Лист. Заст. Тов. кред. зем.			1200	—					
<u>всего</u>	1289	14	1469	67 22					
<u>розходъ</u>	1170	—	—	—					
Остае въ касѣ	119	14	1469	67 22					

II. Въ Общо рольн. кред. Заведеню 5.500 зл.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готовка		Р о з х о д ъ	Готовка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ листопада . . .	633	39			
2. О. Пухиръ Андрей	200	—			
3. " Константиновичъ Конст. .	3	—			
4. " Федашъ Николай	20	60			
5. " Ганасевичъ Теодоръ . . .	17	67			
6. " Павловскій Константинъ .	10	—			
7. " Мисыкъ Василій	58	55			
<u>всего</u>	943	21			
<u>розходъ</u>	—	—			
Остае въ касѣ	943	21			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х о д ь	Готѣвкою		Р о з х о д ь	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня . . .	1788	14	1) Передатокъ на 1894 р. для вдѣвъ и сирѣтъ, а именно получили:		
2. Деканатъ Бирчанскій . . .	85	—	Вд Ганкевичъ Саломея	30	—
а именно: ОО. Желеховскій			Сир. Полянська Зиновія	10	—
Алекс, 14 зл. Винницькій Іос.			” Исайчикъ Софія, Романъ,		
14 зл. Жарскій Іоан. 10 зл.			” Стефанія, Володимиръ	20	—
Журавецкій Григорій 10 зл.			” Полянскій Викторъ	6	—
Баньковскій Антоній 10 зл.			Вд. Рошицка Минодора	30	—
Бѣрецкій Іоанъ 10 зл. Вер-			” Новосядловска Антоніна	10	—
бицкій Георгій 10 зл. Гандякъ			” Лисковацка Сильвія	14	—
Мих. 7 зл.			” Терлецка Кароліна	20	—
3. Деканатъ Комарнянскій а	131	35	” Хробачиньска Марія	5	—
именно: ОО. К. Гнатишакъ			” Махникъ Емілія	90	—
7 зл. 35 кр. Левъ Лазурке-			2) Стемпель бирживый и чер-		
вичъ 10 зл. І Крыницькій			нило		16
10 зл. Лука Турянскій 10 зл.					
Леонтій Монастерскій 10 зл.					
Симеонъ Борысъ 10 зл. Андр					
Савицкій 10 зл. Ілія Кала-					
мунецкій 10 зл. Людвикъ За-					
градникъ 10 зл. А. Ковальскій					
10 зл. К. Кульчицкій 14 зл.					
Мих. Стецевъ 10 зл. Герв.					
Царевичъ 10 зл.					
4 О. Мокрыцкій Антоній . . .	10	—			
5. ” Созанскій Владиславъ . . .	10	—			
6. ” Константиновичъ Конст.	10	—			
7. ” Мельникъ Лука	20	—			
8. ” Дуркотъ Теодозій	20	—			
9. ” Сабарай Іоаннъ	20	—			
10. ” Винницькій Іосифъ	10	—			
11. ” Кышакевичъ Михаилъ . . .	14	—			
12. ” Залескій Василій	15	—			
13. ” Заремба Іосифъ	20	—			
14. Деканатъ Мушиньскій, а и-	264	—			
менно: ОО. Іоаннъ Хриз.					
Дуркотъ 10 зл. Іоан. Сенета					
10 зл. Теоф. Качмарчикъ					
10 зл. П. Сандовичъ 10 зл.					
Ігнатій Мохнацкій 10 зл.					
Макс. Дуркотъ 10 зл. Іоан.					
Парыловичъ 10 зл. Михаилъ					
Жегестовскій 14 зл. Волод.					
Полошиновичъ 10 зл. Іоан.					
Чирнянскій 10 зл. Іоаннъ					
Копыстянскій 10 зл. Іосифъ					
Мохнацкій 10 зл. Ігнатій					
Вислоцкій 10 зл. Теодозій					
Дуркотъ 10 зл. Діонизій Мо-					
хвацкій 10 зл. Г. Спрысъ 14 зл.					
				всего	235 16

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Іоаннъ Хриз. Дуркотъ 14 зл. Володимиръ Козловскій 10 зл. Петръ Цанинскій 10 зл. Григ. Копыстянскій 14 зл. Софронъ Полянскій 14 зл. Іоаннъ Прислопскій 10 зл. Михаилъ Шумыло 10 зл. Игнатій Рынивецъ 14 зл.					
15. Дек. Хотелицкій : а именно ОО. П. Осмѣловскій, Ю. Ма- настырскій, А Колпачкевичъ. Т. Савойка, Паславскій, І. Гиссовскій, І. Лазоръ, Іоаннъ Козакъ, Евгенийъ Горинцкій, Даміянъ Гура, Вас. Демчукъ, Назарій Чабанъ, Адр. Леон- товичъ, Алекс. Кунцевъ по 10 зл. Вас. Пленкевичъ, Іо- аннъ Гавришкевичъ по 14 зл.	168				
16. Дек. Белзкій а именно ОО. Орестъ Чеховичъ, Туганов- скій Ант. Брунецъ Алекс., Савкъ Корн., Вас. Ливре- цкій, Чернецкій Вас, по 10 зл. Новосѣдовскій Михаилъ Дмоховскій Матей по 14 зл. Мосевичъ Ромуалдъ 10 зл. 45 кр.	98	45			
17. Дек. Куликѣвскій, а именно: ОО. Дмитрій Телесницкій, Іосифъ Пелехъ, Юліянъ Ка- шубинскій, Михаилъ Жар- скій, Климентій Матковскій, Іоаннъ Федевъ по 10 зл. Тео- филъ Полянскій, Ал Гу- мецкій, Кароль Должицкій, Конст. Грушкевичъ. Волод. Левицкій по 4 зл. Іоаннъ Дуцько 15 зл.	145				
18. Дек. Дуклинскій, а именно: ОО. Дмитрій Ядлошь, Еми- лянъ Давидовичъ. Емиліянъ Чирнянскій. Ант. Хилякъ Гавр. Гнатишакъ, Алексан- деръ Сѣлецкій. Іос. Мерена Іоаннъ Пастернакъ, Юл. Дур- котъ, Іоаннъ Мышковскій, Зах. Чеснокъ, Корн. Копы- стянскій, Данилъ Пирѣгъ, Іоаннъ Дуркотъ Вдова по б.п.	162				

П р и х о д ъ	Готівкою		Р о з х о д ъ	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Т. Дуркотъ по 10 зл. Лука Мельникъ 12 зл.					
19. Дек. Судовишенський, а именно : ОО. Володимиръ Лысякъ, Григорій Левъ, Теодоръ Савула, Пасѣчинський Кирилъ, Миронъ Литыньскій Прислопекій Романъ, Алексей Виковичъ, Александеръ Гукевичъ, Левъ Тиховскій, Атан. Бованко по 10 зл. Юаннъ Голодинський 14 зл.	114				
всего	3104	94			
розхѣдъ	235	16			
Остае въ касѣ	2769	78			

П о в т о р е н ь е.

Дня 30/11 довшно бути въ касѣ:

1. Фондъ корен	119 зл. 14 кр.	готѣвка,	146.967 зл. 22 кр.	цѣн. папери
2. " резер.	943 " 21 "	" —	" —	" " "
3. " роспор.	2869 " 78 "	" —	" —	" " "

Всего 3932 зл. 13 кр. готѣвка, 146 967 зл. 22 кр. цѣн. папери

Отвѣтно тому справозданю найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ сфектахъ :	146.967 зл. 22 кр.
II) 1. Книж. щадн. Нар. Тор. Ч.	91 на 357 " 2 "
2. " " " " "	163 " 95 " 96 "
3. " " " " "	175 " 60 " 4 "
4 " " Перем. щад. "	17124 " 3170 " "
5. Готовыми грѣшми	249 " 11 "
всего.	3932 зл. 13 кр.

III. Крімъ того находится книжка щад. Нар. Торг. Ч. 137 на квоту 42 зл. 2 кр. за требники леговані для Института бл. п. Гр. Шашкевичемъ.

М. Подолинскій
предѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Конко
касирь.

Г. Ярема
контрольорь.

Отъ Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 17. Студня 1894.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

1015

LIBRARY